

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 346

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 59

21 września 2016

Spis treści

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2015–2016

Posiedzenia od 27 do 30 kwietnia 2015 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 206 z 9.6.2016.

Teksty przyjęte w dniu 29 kwietnia 2015 r. dotyczące absolutorium z wykonania budżetu za rok 2013 zostały opublikowane w Dz.U. L 255 z 30.9.2015.

TEKSTY PRZYJĘTE

I Rezolucje, zalecenia i opinie

REZOLUCJE

Parlament Europejski

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

2016/C 346/01 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie kontynuacji wdrażania procesu bolońskiego (2015/2039(INI)) 2

2016/C 346/02 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie filmu europejskiego w dobie cyfrowej (2014/2148(INI)) 10

2016/C 346/03 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie nowej strategii leśnej UE na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego (2014/2223(INI)) 17

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

2016/C 346/04 Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (COM(2013)0534 – 2013/0255(APP)) 27

PL

2016/C 346/05	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie strategii dotyczącej alkoholu (2015/2543(RSP))	32
2016/C 346/06	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie drugiej rocznicy zawalenia się budynku Rana Plaza oraz postępów w realizacji porozumienia na rzecz stałej poprawy praw pracowniczych i bezpieczeństwa w fabrykach w przemyśle konfekcyjno-dziwiarskim w Bangladeszu (2015/2589(RSP))	39
2016/C 346/07	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie ostatnich tragicznych wydarzeń na Morzu Śródziemnym oraz polityki UE w zakresie migracji i azylu (2015/2660(RSP))	47

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

2016/C 346/08	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie prześladowania chrześcijan na świecie, w związku z zabójstwem kenijskich studentów przez ugrupowanie terrorystyczne Al-Szabab (2015/2661(RSP))	51
2016/C 346/09	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie niszczenia zabytków kultury przez ISIS/Daisz (2015/2649(RSP))	55
2016/C 346/10	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie sytuacji na Malediwach (2015/2662(RSP))	60
2016/C 346/11	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego postępów Albanii w 2014 r. (2014/2951(RSP))	63
2016/C 346/12	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie sprawozdania z postępów Bośni i Hercegowiny w 2014 r. (2014/2952(RSP))	69
2016/C 346/13	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie rocznego sprawozdania Europejskiego Banku Inwestycyjnego za rok 2013 (2014/2156(INI))	77
2016/C 346/14	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie wystawy Expo 2015 w Mediolanie zatytułowanej „Wyżywić planetę: energia do życia” (2015/2574(RSP))	88
2016/C 346/15	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie sytuacji w Nigerii (2015/2520(RSP))	95
2016/C 346/16	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie Nadii Sawczenko (2015/2663(RSP))	101
2016/C 346/17	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie sytuacji w obozie dla uchodźców w Jarmuk w Syrii (2015/2664(RSP))	103
2016/C 346/18	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie uwięzienia obrońców praw pracowniczych i praw człowieka w Algierii (2015/2665(RSP))	106

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Parlament Europejski

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

2016/C 346/19	Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie weryfikacji deklaracji o braku konfliktu interesów finansowych kandydatów na komisarzy (wykładnia pkt 1 lit. a) załącznika XVI do Regulaminu) (2015/2047(REG))	110
---------------	--	-----

III Akty przygotowawcze

PARLAMENT EUROPEJSKI

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

2016/C 346/20	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie projektu decyzji Rady upoważniającej państwa członkowskie do zostania stroną, w interesie Unii Europejskiej, Międzynarodowej konwencji Międzynarodowej Organizacji Morskiej o wymaganiach w zakresie wyszkolenia, wydawania świadectw oraz pełnienia wacht dla załóg statków rybackich (15528/2014 – C8-0295/2014 – 2013/0285(NLE))	111
2016/C 346/21	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie stanowiska Rady dotyczącego projektu budżetu korygującego Unii Europejskiej nr 2/2015 na rok budżetowy 2015, sekcja 3 – Komisja (07660/2015 – C8-0098/2015 – 2015/2013(BUD))	112
2016/C 346/22	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. dotycząca stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wymagań dotyczących homologacji typu na potrzeby wdrożenia systemu pokładowego eCall opartego na numerze alarmowym 112 oraz zmiany dyrektywy 2007/46/WE (05130/3/2015 – C8-0063/2015 – 2013/0165(COD))	114
2016/C 346/23	P8_TA(2015)0100 Dyrektywa w sprawie jakości paliw oraz dyrektywa w sprawie energii ze źródeł odnawialnych ***II Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. dotyczące stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (10710/2/2014 – C8-0004/2015 – 2012/0288(COD)) P8_TC2-COD(2012)0288 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w drugim czytaniu w dniu 28 kwietnia 2015 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającą dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych	115

2016/C 346/24	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. dotyczące stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy (05094/1/2015 – C8-0064/2015 – 2013/0371(COD))	116
2016/C 346/25	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. dotyczące stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu morskiego oraz zmieniającego dyrektywę 2009/16/WE (17086/1/2014 – C8-0072/2015 – 2013/0224(COD))	118
2016/C 346/26	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 223/2009 w sprawie statystyki europejskiej (05161/2/2015 – C8-0073/2015 – 2012/0084(COD))	119
2016/C 346/27	Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te zasoby, zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (COM(2014)0614 – C8-0174/2014 – 2014/0285(COD))	120
2016/C 346/28	P8_TA(2015)0105 Obowiązek wyładunku ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98, (WE) nr 2187/2005, (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 2347/2002 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1434/98 w odniesieniu do obowiązku wyładunku (COM(2013)0889 – C7-0465/2013 – 2013/0436(COD)) P8_TC1-COD(2013)0436 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 28 kwietnia 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98, (WE) nr 2187/2005, (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 2347/2002 i (WE) nr 1224/2009 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 i (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do obowiązku wyładunku oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1434/98	142
2016/C 346/29	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Federacją Rosyjską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (11878/2014 – C8-0006/2015 – 2014/0052(NLE))	143

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

2016/C 346/30

P8_TA(2015)0110

Początkowe płatności zaliczkowe wypłacane na rzecz programów operacyjnych wspieranych w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1304/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego w odniesieniu do zwiększenia kwoty początkowych płatności zaliczkowych wypłacanych na rzecz programów operacyjnych wspieranych w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych (COM(2015)0046 – C8-0036/2015 – 2015/0026(COD))

P8_TC1-COD(2015)0026

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 29 kwietnia 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1304/2013 w zakresie dodatkowej kwoty początkowych płatności zaliczkowych wypłacanych na rzecz programów operacyjnych wspieranych w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych 144

2016/C 346/31

P8_TA(2015)0111

Uchylenie rozporządzenia Rady (EWG) nr 3030/93 w sprawie wspólnych reguł przywozu niektórych wyrobów włókienniczych z państw trzecich ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3030/93 w sprawie wspólnych reguł przywozu niektórych wyrobów włókienniczych z państw trzecich (COM(2014)0707 – C8-0271/2014 – 2014/0334(COD))

P8_TC1-COD(2014)0224

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 29 kwietnia 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3030/93 w sprawie wspólnych reguł przywozu niektórych wyrobów włókienniczych z państw trzecich 145

2016/C 346/32

P8_TA(2015)0112

Środki ochronne przewidziane umową z Norwegią ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków ochronnych przewidzianych Umową między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii (tekst jednolity) (COM(2014)0304 – C8-0010/2014 – 2014/0159(COD))

P8_TC1-COD(2014)0159

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 29 kwietnia 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie środków ochronnych przewidzianych Umową między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii (tekst jednolity) 146

Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu z Albanią ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie określonych procedur stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony (tekst jednolity) (COM(2014)0375 – C8-0034/2014 – 2014/0191(COD))

P8_TC1-COD(2014)0191

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 29 kwietnia 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie określonych procedur stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony (tekst jednolity) . . . 147

Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz umowa przejściowa w sprawie handlu i spraw związanych z handlem zawarte z Bośnią i Hercegowiną ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony, oraz stosowania Umowy przejściowej w sprawie handlu i spraw związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony (tekst ujednolicony) (COM(2014)0443 – C8-0087/2014 – 2014/0206(COD))

P8_TC1-COD(2014)0206

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 29 kwietnia 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony, oraz stosowania Umowy przejściowej w sprawie handlu i spraw związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony (tekst jednolity) 148

Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony (tekst jednolity) (COM(2014)0394 – C8-0041/2014 – 2014/0199(COD))

P8_TC1-COD(2014)0199

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 29 kwietnia 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony (tekst jednolity) 149

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa (tekst ujednolicony) (COM(2014)0377 – C8-0139/2014 – 2014/0192(NLE)) 150

2016/C 346/37	Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (tekst ujednolicony) (COM(2014)0534 – C8-0212/2014 – 2014/0246(NLE))	151
2016/C 346/38	Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie funduszy rynku pieniężnego (COM(2013)0615 – C7-0263/2013 – 2013/0306(COD))	152
2016/C 346/39	P8_TA(2015)0171 Przywóz wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich nieobjętych szczegółowymi regułami Unii dotyczącymi przywozu ***I Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych reguł dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich, nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi szczegółowymi regułami Unii dotyczącymi przywozu (wersja przekształcona) (COM(2014)0345 – C8-0023/2014 – 2014/0177(COD)) P8_TC1-COD(2014)0177 Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 29 kwietnia 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie wspólnych reguł dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich, nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi szczegółowymi regułami Unii dotyczącymi przywozu (wersja przekształcona)	186
2016/C 346/40	Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie preliminarza dochodów i wydatków Parlamentu Europejskiego na rok budżetowy 2016 (2015/2012(BUD))	188
Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.		
2016/C 346/41	Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 30 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1215/2009 wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących w procesie stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej lub powiązanych z tym procesem oraz zawieszającego jego stosowanie w odniesieniu do Bośni i Hercegowiny (COM(2014)0386 – C8-0039/2014 – 2014/0197(COD))	194

Skróty i symbole

*	Procedura konsultacji
***	Procedura zgody
***I	Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie
***II	Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie
***III	Zwykła procedura ustawodawcza: trzecie czytanie

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu)

Poprawki Parlamentu:

Nowe fragmenty tekstu zaznacza się **wytluszczonym drukiem i kursywą**. Fragmenty tekstu, które zostały skreślone, zaznacza się za pomocą symbolu lub przekreśla. Zmianę brzmienia zaznacza się przez wyróżnienie nowego tekstu **wytluszczonym drukiem i kursywą** i usunięcie lub przekreślenie zastąpionego tekstu.

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2015–2016

Posiedzenia od 27 do 30 kwietnia 2015 r.

Protokoły posiedzeń zostały opublikowane w Dz.U. C 206 z 9.6.2016.

Teksty przyjęte w dniu 29 kwietnia 2015 r. dotyczące absolutorium z wykonania budżetu za rok 2013 zostały opublikowane w Dz.U. L 255 z 30.9.2015.

TEKSTY PRZYJĘTE

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2015)0107

Wdrażanie procesu bolońskiego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie kontynuacji wdrażania procesu bolońskiego (2015/2039(INI))

(2016/C 346/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka, w szczególności jej art. 26,
- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 14,
- uwzględniając wspólną deklarację sorbońską w sprawie harmonizacji architektury europejskiego systemu szkolnictwa wyższego, podpisaną w dniu 25 maja 1998 r. w Paryżu przez czterech ministrów edukacji z Francji, Niemiec, Włoch i Wielkiej Brytanii (deklaracja sorbońska) ⁽¹⁾,
- uwzględniając wspólną deklarację podpisaną w Bolonii w dniu 19 czerwca 1999 r. przez ministrów edukacji z 29 państw europejskich (deklaracja bolońska) ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat wydany na konferencji europejskich ministrów odpowiedzialnych za szkolnictwo wyższe, która odbyła się w dniach 28 i 29 kwietnia 2009 r. w Leuven i Louvain-la-Neuve ⁽³⁾,
- uwzględniając deklarację budapeszteńsko-wiedeńską z dnia 12 marca 2010 r. przyjętą przez ministrów edukacji z 47 państw, która oficjalnie zainicjowała europejski obszar szkolnictwa wyższego ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Konferencji Ministerialnej oraz trzecie Forum Polityki Bolońskiej, które odbyło się w Bukareszcie w dniach 26 i 27 kwietnia 2012 r. ⁽⁵⁾,
- uwzględniając strategię mobilności na 2020 r. dla europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego (EHEA), którą przyjęto na konferencji ministerialnej w Bukareszcie w dniach 26 i 27 kwietnia 2012 r. ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ http://www.ehea.info/Uploads/Declarations/SORBONNE_DECLARATION1.pdf

⁽²⁾ http://www.ehea.info/Uploads/Declarations/BOLOGNA_DECLARATION1.pdf

⁽³⁾ http://www.ehea.info/Uploads/Declarations/Leuven_Louvain-la-Neuve_Communique%C3%A9_April_2009.pdf

⁽⁴⁾ http://www.ehea.info/Uploads/Declarations/Budapest-Vienna_Declaration.pdf

⁽⁵⁾ [http://www.ehea.info/Uploads/\(1\)/Bucharest%20Communique%202012\(1\).pdf](http://www.ehea.info/Uploads/(1)/Bucharest%20Communique%202012(1).pdf)

⁽⁶⁾ <http://www.ehea.info/Uploads/%281%29/2012%20EHEA%20Mobility%20Strategy.pdf>

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/55/UE z dnia 20 listopada 2013 r. zmieniającą dyrektywę 2005/36/WE w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych i rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym ⁽¹⁾,
- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w celu ułatwienia wydawania przez państwa członkowskie jednolitych wiz krótkoterminowych dla naukowców z państw trzecich podróżujących w ramach Wspólnoty w celu prowadzenia badań naukowych ⁽²⁾,
- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lutego 2006 r. w sprawie dalszej europejskiej współpracy w zakresie zapewniania jakości w szkolnictwie wyższym ⁽³⁾,
- uwzględniając zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie ustanowienia europejskich ram kwalifikacji dla uczenia się przez całe życie (ERK) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając Konkluzje Rady z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia („ET 2020”) ⁽⁵⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie rozwijania roli edukacji w dobrze funkcjonującym trójkącie wiedzy ⁽⁶⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 11 maja 2010 r. w sprawie międzynarodowego wymiaru szkolnictwa wyższego ⁽⁷⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 28 czerwca 2011 r. w sprawie polityk na rzecz ograniczania zjawiska przedwczesnego kończenia nauki ⁽⁸⁾,
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 28 czerwca 2011 r. pt. „Mobilna młodzież – promowanie mobilności edukacyjnej młodych ludzi” ⁽⁹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 10 maja 2006 r. zatytułowany „Realizacja programu modernizacji dla uniwersytetów – Edukacja, badania naukowe i innowacje” (COM(2006)0208),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 sierpnia 2010 r. zatytułowany „Europejska agenda cyfrowa” (COM(2010)0245),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 września 2011 r. zatytułowany „Działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia – plan modernizacji europejskich systemów szkolnictwa wyższego” (COM(2011)0567),
- uwzględniając sprawozdanie zatytułowane „Szkolnictwo wyższe w Europie 2009: postęp w realizacji Procesu Bolońskiego” (Eurydice, Komisja Europejska, 2009 r.) ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając sprawozdanie zatytułowane „Szkolnictwo wyższe w Europie 2010: wpływ Procesu Bolońskiego” (Eurydice, Komisja Europejska, 2010 r.) ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 132.

⁽²⁾ Dz.U. L 289 z 3.11.2005, s. 23.

⁽³⁾ Dz.U. L 64 z 4.3.2006, s. 60.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 111 z 6.5.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 119 z 28.5.2009, s. 2.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 302 z 12.12.2009, s. 3.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 135 z 26.5.2010, s. 12.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 191 z 1.7.2011, s. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 199 z 7.7.2011, s. 1.

⁽¹⁰⁾ http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/thematic_reports/099pl.pdf

⁽¹¹⁾ http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice/documents/thematic_reports/122pl.pdf

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

- uwzględniając sprawozdanie zatytułowane „Szkolnictwo wyższe w Europie 2012: sprawozdanie z realizacji procesu bolońskiego” (Eurydice, Komisja Europejska, 2012 r.) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając badanie Eurobarometru z 2007 r. na temat reformy szkolnictwa wyższego przeprowadzone wśród nauczycieli zawodowych ⁽²⁾,
 - uwzględniając badanie Eurobarometru z 2009 r. na temat reformy szkolnictwa wyższego przeprowadzone wśród studentów ⁽³⁾,
 - uwzględniając publikację Eurostatu z dnia 16 kwietnia 2009 r. zatytułowaną „Proces boloński w dziedzinie szkolnictwa wyższego w Europie – kluczowe wskaźniki dotyczące wymiaru społecznego i mobilności” ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie końcowe z międzynarodowej konferencji w sprawie finansowania szkolnictwa wyższego, która odbyła się w Erywaniu w Armenii w dniach 8–9 września 2011 r. ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 września 2008 r. w sprawie procesu bolońskiego i mobilności studentów ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie dialogu środowisk akademickich z przedsiębiorcami: nowe partnerstwo na rzecz modernizacji uczelni w Europie ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2012 r. w sprawie wkładu instytucji europejskich w konsolidację i postępy procesu bolońskiego ⁽⁸⁾,
 - uwzględniając Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji (A8-0121/2015),
- A. mając na uwadze, że znaczenie procesu bolońskiego w obecnej sytuacji gospodarczej powinno wpisywać się w dążenie do realizacji celów związanych z rozwijaniem możliwie najwyższego poziomu wiedzy i innowacyjności w społeczeństwie dzięki szerokiemu dostępowi do edukacji oraz jej stałej aktualizacji, oraz mając na uwadze, że powinno to znaleźć odzwierciedlenie w przeglądzie strategii „Europa 2020” i w realizacji planu inwestycyjnego dla Europy ogłoszonego przez J.C. Junckera;
- B. mając na uwadze, że analizy wykazują, iż prawie co trzeci pracodawca w UE ma problemy ze znalezieniem odpowiednio wykwalifikowanych pracowników; mając na uwadze, że z punktu widzenia celu ograniczenia zjawiska niedopasowania umiejętności w UE (rozdział między kwalifikacjami zawodowymi danej osoby a wymogami rynku pracy) reformy w ramach procesu bolońskiego nie przyniosły jak dotąd zbyt dobrych rezultatów; mając na uwadze, że niedopasowanie umiejętności stało się jednym z głównych wyzwań dla Europy dotyczącym wszystkich aspektów społecznych od produktywności i skuteczności przedsiębiorstw po obecny i przyszły dobrobyt młodzieży;
- C. mając na uwadze, że od początku kryzysu w 2008 r. sytuacja w dziedzinie bezrobocia ludzi młodych nie poprawiła się wyraźnie; mając na uwadze, że na koniec 2014 r. w UE liczba młodych bezrobotnych poniżej 25. roku życia wynosiła około 5 mln;
- D. mając na uwadze, że zgodnie ze stwierdzeniem filozofa „uniwersytety są miejscem poszukiwania prawdy i piękna”, poza tym że spoczywa na nich obowiązek kształcenia nowych specjalistów, naukowców, inżynierów, nauczycieli, lekarzy, polityków i obywateli;
- E. mając na uwadze, iż istotne jest, by postrzegać uniwersytety jako rzeczywistych głównych aktorów w procesie bolońskim, których rola wykracza poza wsparcie udzielane przez instytucje regionalne i krajowe w dziedzinie koordynacji, regulacji i zasobów;

⁽¹⁾ [http://www.ehea.info/Uploads/\(1\)/Bologna%20Process%20Implementation%20Report.pdf](http://www.ehea.info/Uploads/(1)/Bologna%20Process%20Implementation%20Report.pdf)

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl198_en.pdf

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/flash/fl_260_en.pdf

⁽⁴⁾ <http://ec.europa.eu/eurostat/documents/3217494/5713011/KS-78-09-653-EN.PDF/3eb9f4ec-dc39-4e51-a18b-b61eb7c2518b?version=1.0>

⁽⁵⁾ <http://www.ehea.info/news-details.aspx?ArticleId=253>

⁽⁶⁾ Dz.U. C 8 E z 14.1.2010, s. 18.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 95.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 251 E z 31.8.2013, s. 24.

⁽⁹⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1291/2013 i (UE) nr 1316/2013 (COM(2015)0010).

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

- F. mając na uwadze, że ta międzyrządowa inicjatywa, realizowana we współpracy ze środowiskiem akademickim, obejmuje wysiłki mające na celu wypracowanie wspólnej europejskiej reakcji na poważne problemy w wielu krajach oraz że wysiłki te były niewystarczające;
- G. mając na uwadze, że rzeczywistym celem procesu bolońskiego jest wspieranie mobilności i internacjonalizacji oraz zapewnienie zgodności i porównywalności różnych standardów i jakości rozmaitych systemów szkolnictwa wyższego, przy jednoczesnym poszanowaniu autonomii uniwersytetów, oraz przyczynienie się w ten sposób do stworzenia rzeczywiście demokratycznej europejskiej przestrzeni, w której obywatele będą mieli równe szanse;
- H. mając na uwadze, że należy ocenić postępy poczynione w ciągu ostatnich 15 lat, z uwzględnieniem zarówno osiągnięć w zakresie współpracy regionalnej, jak i utrzymujących się problemów i różnic w osiąganiu wyznaczonych celów;
- I. mając na uwadze, że podczas gdy w większości państw proces boloński nadaje kierunek reformom edukacyjnym i motywuje do nich, w niektórych państwach z powodu nieprawidłowej komunikacji i niezrozumienia jego prawdziwej wizji może jednak być postrzegany jako obciążenie biurokratyczne;
- J. mając na uwadze, że należy podkreślić ogólnoeuropejski charakter procesu bolońskiego, a także zaangażowanie wszystkich podmiotów, w tym studentów, nauczycieli, badaczy i pracowników spoza grona pedagogicznego;
- K. mając na uwadze, że stałe i zwiększone wsparcie finansowe dla edukacji, szkolenia, w tym szkolenia zawodowego, wiedzy i badań ma zasadnicze znaczenie, szczególnie w czasie kryzysu gospodarczego;
- L. mając na uwadze, że w tym nieustannie zmieniającym się kontekście istnieje potrzeba potwierdzenia zobowiązania politycznego leżącego u podstaw procesu bolońskiego oraz zaangażowania w jego realizację instytucji europejskich, rządów krajowych i wszystkich innych właściwych zainteresowanych stron;

Rola procesu bolońskiego

1. zwraca uwagę, że edukacja i badania naukowe stanowią jeden z głównych filarów naszego społeczeństwa pod względem rozwoju umiejętności, wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy; podkreśla kluczowe znaczenie większych inwestycji w edukację dla skutecznej walki z ubóstwem, nierównościami społecznymi i bezrobociem, zwłaszcza wśród młodych ludzi, oraz dla zwiększenia integracji społecznej;
2. zauważa, że proces boloński może przyczynić się do rozwiązania problemu niedopasowania umiejętności w UE, jeśli umożliwi studentom zdobywanie i rozwijanie kompetencji wymaganych na rynku pracy, a przez to do osiągnięcia ważnego celu, jakim jest zwiększenie szans absolwentów na zatrudnienie;
3. jest świadomy roli, jaką proces boloński odgrywa w tworzeniu Europy opartej na wiedzy; podkreśla, że upowszechnianie wiedzy, edukacji i badań jest jednym z podstawowych elementów strategii „Europa 2020” i przyczynia się do wspierania obywatelstwa europejskiego; podkreśla jednak też konieczność zasięgnięcia opinii środowiska akademickiego (wykładowców, studentów i pracowników spoza grona pedagogicznego) w celu zrozumienia oporu wobec reform związanych z procesem bolońskim, a także konieczność zagwarantowania bezpłatnej i dostępnej dla wszystkich edukacji publicznej spełniającej potrzeby społeczeństwa;
4. zauważa, że reformy w ramach procesu bolońskiego doprowadziły do stworzenia europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego (EHEA), a także umożliwiły w ciągu ostatnich 15 lat znaczne osiągnięcia w zakresie nadania porównywalnego charakteru strukturom szkolnictwa wyższego, zwiększania mobilności, tworzenia systemów zapewniania jakości, a także uznawania dyplomów, poprawy jakości systemów kształcenia i zwiększenia atrakcyjności szkolnictwa wyższego w Europie;
5. zauważa, że w ramach procesu bolońskiego w dalszym ciągu pozostaje wiele do zrobienia w obszarze dostosowania systemów kształcenia do potrzeb rynku pracy i poprawy ogólnych szans na zatrudnienie oraz konkurencyjności, a także zwiększenia atrakcyjności szkolnictwa wyższego w Europie; zauważa, że europejskie instytucje szkolnictwa wyższego powinny być zdolne do szybkiego reagowania na zmiany gospodarcze, kulturowe, naukowe i technologiczne zachodzące we współczesnym społeczeństwie, tak aby ich potencjał w zakresie wspierania wzrostu, zdolności do zatrudnienia i spójności społecznej mógł zostać w pełni wykorzystany;

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

6. zwraca uwagę na cele na najbliższe lata oraz priorytety krajowe w zakresie działań, które należało podjąć do 2015 r. i które przedstawiono na konferencji ministerialnej EHEA w Bukareszcie w 2012 r., a także na zalecenia konferencji dotyczące strategii na rzecz mobilności w EHEA do 2020 r., i zaleca, aby utworzyć nowe obserwatoria, ponownie zbliżyć się do poszczególnych europejskich społeczności akademickich oraz opracować nowe sposoby włączenia członków tych społeczności akademickich w proces reformy tego planu;

Priorytety i wyzwania

7. wzywa państwa europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego do wdrożenia wspólnie uzgodnionych reform mających na celu przyspieszenie osiągania celów procesu bolońskiego oraz wzmocnienie wiarygodności europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego; zachęca do wspierania tych krajów, które napotykają trudności we wdrażaniu tych reform; popiera w tym względzie tworzenie szeroko zakrojonych partnerstw między krajami, regionami i właściwymi zainteresowanymi stronami;

8. wzywa państwa członkowskie, aby jeszcze bardziej ulepszyły i zaktualizowały ocenę placówek szkolnictwa wyższego w oparciu o standardy ustalone uprzednio przez systemy edukacji na szczeblu międzynarodowym oraz aby wynagradzały doskonałość z myślą o postępie wiedzy, badań naukowych oraz rozwoju nauki;

9. podkreśla wagę zachowania różnorodności nauczania, w tym różnorodności językowej; wzywa państwa członkowskie do znacznego podwyższenia stypendiów studenckich i do dopilnowania, by były one łatwo dostępne;

10. wskazuje na potrzebę podejmowania dalszych wysiłków na rzecz rozwoju europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego, a także czerpania doświadczenia z postępów poczynionych w realizacji jego celów oraz w koordynacji z europejskim obszarem kształcenia i szkolenia, europejskim obszarem uczenia się przez całe życie (LLL) i europejską przestrzenią badawczą;

11. wzywa wszystkie zainteresowane strony, których dotyczy wdrażanie procesu bolońskiego, do ugruntowania zapewniania jakości w celu doprowadzenia do powstania europejskiego obszaru szkolnictwa wyższego, który przyczynia się do wzrostu swojej atrakcyjności jako ogólnoswiatowego punktu odniesienia w dziedzinie doskonałości uczelni wyższych;

12. wzywa państwa członkowskie, państwa należące do EHEA oraz Unię Europejską jako całość do uświadamiania opinii publicznej na temat procesu bolońskiego i zwiększania jej poparcia dla tego procesu, w tym poprzez działania na poziomie lokalnym w celu osiągnięcia skuteczniejszego i dynamiczniejszego zaangażowania w osiągnięcie jego celów;

13. zwraca uwagę, iż, Komisja – jako uczestnik procesu bolońskiego – odgrywa ważną rolę w tworzeniu EHEA, i apeluje do niej o zwiększanie jej roli w ożywieniu procesu i o przyspieszenie wysiłków zmierzających do osiągnięcia wyznaczonych celów;

14. podkreśla konieczność uwzględnienia w wytyczonych celach jakości kształcenia i badań naukowych w sektorze usług; uważa, że jednym ze wskaźników realizacji tych celów byłoby zwiększenie szans absolwentów na zatrudnienie, które jest również jednym z celów strategii „Europa 2020”;

15. wzywa do dalszego dialogu między rządami, instytucjami szkolnictwa wyższego i placówkami badawczymi w celu ukierunkowania i maksymalnego wykorzystania dostępnych funduszy i poszukiwania nowych, różnorodnych modeli finansowania z myślą o uzupełnieniu finansowania publicznego; podkreśla też znaczenie programu „Horyzont 2020” jako siły napędowej wspólnych projektów badawczych realizowanych przez europejskie instytucje szkolnictwa wyższego i wyraża zaniepokojenie w związku ze stale podejmowanymi próbami dokonania cięć w finansowaniu tego programu, podczas gdy wysokość budżetu w innych obszarach nie jest kwestionowana;

16. wzywa rządy do poprawy skuteczności wykorzystania środków pochodzących ze źródeł publicznych i przeznaczonych na finansowanie edukacji oraz do dostosowania się do głównego unijnego celu, jakim jest zainwestowanie do 2020 r. 3 % unijnego PKB w rozwój i badania naukowe; podkreśla, że ambicja w finansowaniu edukacji i badań naukowych jest niezbędna, ponieważ finansowanie to jest głównym narzędziem zapewniania dostępu do wysokiej jakości edukacji dla wszystkich, a także walki z kryzysem gospodarczym i bezrobociem;

17. zwraca uwagę na potencjalne możliwości finansowania szkolnictwa wyższego, kształcenia i szkolenia zawodowego, które powinien zapewnić EFIS; jest głęboko zaniepokojony planowanymi cięciami funduszy na program „Horyzont 2020”, które są bezpośrednio powiązane z badaniami naukowymi i edukacją, na korzyść EFIS;

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

18. przestrzega, iż wszelkie cięcia środków na „Horyzont 2020” bezsprzecznie wpłynęłyby na pełne wdrożenie procesu bolońskiego, dlatego też wzywa Komisję do wycofania wszelkich propozycji tego rodzaju;
19. zachęca zarówno do podejścia ogólnego, jak i oddolnego przy zaangażowaniu całego środowiska akademickiego i partnerów społecznych, oraz wzywa ministrów EHEA do politycznego zaangażowania i współpracy w celu opracowania wspólnej strategii w zakresie realizacji reform prowadzonych w ramach procesu bolońskiego;
20. wzywa do dalszego rozwoju programów nauczania o jasno zdefiniowanych celach, zapewniających wiedzę i umiejętności – zarówno ogólne, jak i zawodowe – potrzebne nie tylko do przygotowania absolwentów do wymogów rynku pracy i rozwijania ich potencjału w zakresie uczenia się przez całe życie, lecz także bardziej ogólnie do integrowania obywateli; popiera pełne wdrożenie europejskich ram uznawania kwalifikacji zawodowych;
21. podkreśla rolę dyscyplin STEM (nauki ścisłe, technologia, inżynieria i matematyka), a także ich znaczenie dla społeczeństwa, gospodarki i szans absolwentów na zatrudnienie;
22. wzywa do prawidłowego wdrożenia europejskiego systemu transferu i akumulacji punktów (ECTS) oraz suplementów do dyplomu w europejskim obszarze szkolnictwa wyższego jako kluczowych narzędzi związanych z efektami uczenia się i nakładem pracy studenta, aby ułatwić mobilność i umożliwić studentom łączenie osiągnięć w nauce i poza nią;
23. podkreśla znaczenie zapewnienia zgodności i wzajemnego uznawania stopni naukowych dla wzmocnienia systemu zapewniania jakości na szczeblu europejskim i we wszystkich krajach, które włączyły się do EHEA, zgodnie ze zmienioną wersją europejskich standardów i wytycznych w dziedzinie zapewniania jakości na europejskim obszarze szkolnictwa wyższego; zachęca wszystkie państwa należące do EHEA oraz ich agencje ds. zapewniania jakości, aby włączyły się w europejskie sieci zapewniania jakości (Europejskie Stowarzyszenie na Rzecz Zapewniania Jakości w Szkolnictwie Wyższym – ENQA i europejski rejestr agencji ds. zapewniania jakości w szkolnictwie wyższym – EQAR);
24. zachęca partnerów procesu bolońskiego, w szczególności Komisję, do dokonywania regularnych pomiarów niedopasowania umiejętności i kompetencji absolwentów w chwili ich wejścia na rynek pracy;
25. podkreśla znaczenie celu określonego w strategii „Europa 2020”, zgodnie z którym 40 % 30-34-latków powinno zdobyć wyższe wykształcenie oraz odpowiednie umiejętności i kompetencje umożliwiające znalezienie satysfakcjonującego zatrudnienia;
26. podkreśla wartość ram kwalifikacji (QF) dla poprawy przejrzystości i wzywa wszystkie państwa objęte procesem bolońskim, by uzgodniły swoje krajowe QF z QF obowiązującymi w europejskim obszarze szkolnictwa wyższego i z europejskimi ramami kwalifikacji;
27. podkreśla, że w wielu państwach członkowskich krajowe ramy kwalifikacji muszą zostać dostosowane do europejskich ram kwalifikacji, a także do europejskich standardów i wytycznych w dziedzinie zapewniania jakości; zwraca uwagę, że wiele krajowych ram kwalifikacji nie zostało jeszcze zarejestrowanych w europejskim rejestrze agencji ds. zapewniania jakości w szkolnictwie wyższym;
28. zauważa, że mobilność studentów, nauczycieli, badaczy i pracowników spoza grona pedagogicznego jest jednym z głównych priorytetów procesu bolońskiego; wzywa państwa członkowskie, by poprawiły możliwości mobilności, a także jej jakość, i zwraca uwagę na konieczność poprawy wdrażania strategii mobilności na 2020 r. dla EHEA, a także osiągnięcia do 2020 r. celu ilościowego 20 %-wej mobilności studentów; podkreśla w tym zakresie kluczową rolę programów Erasmus + i „Horyzont 2020”, a także znaczenie zapewnienia ich sprawnej i skutecznej realizacji oraz promocji; zwraca uwagę na fakt, że dotacje naukowe związane z programem Erasmus+ powinny być wolne od opodatkowania i kosztów socjalnych;
29. domaga się stopniowego włączania mobilności studentów do oficjalnych uniwersyteckich programów nauczania;
30. podkreśla konieczność zapewnienia odpowiedniej reprezentacji studentów i wykładowców w dziedzinach sztuk pięknych i muzyki w uniijnych programach mobilności;
31. wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do uwzględnienia w kryteriach wykorzystywanych w rankingach szkół wyższych i instytutów szkolnictwa wyższego stopnia, w jakim propagują udział w partnerstwie oraz mobilności europejskiej i międzynarodowej;

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

32. zwraca uwagę na centralną rolę, jaką odgrywają instytucje szkolnictwa wyższego w promowaniu mobilności oraz przekazywaniu absolwentom i naukowcom wiedzy i umiejętności umożliwiających pomyślne zatrudnienie w gospodarce światowej;

33. wzywa państwa członkowskie, UE oraz EHEA do zwiększenia mobilności poprzez propagowanie nauki języków, usuwanie przeszkód administracyjnych, zapewnienie odpowiedniego mechanizmu wsparcia finansowego i zagwarantowanie możliwości przenoszenia dotacji, stypendiów i punktów; zwraca uwagę, że mobilność jest nadal w mniejszym stopniu dostępna dla studentów pochodzących z uboższych środowisk;

34. podkreśla zmianę paradygmatu edukacyjnego – zarówno w przypadku konstrukcji, jak i realizacji programów – na podejście bardziej nakierowane na studentów, które obejmuje ich indywidualny rozwój; zwraca uwagę na znaczenie udziału studentów w zarządzaniu szkolnictwem wyższym;

35. podkreśla, że programy nauczania powinny skupiać się na długoterminowym zapotrzebowaniu rynku; zwraca też uwagę, że pojęcie „szanse na zatrudnienie” oznacza, iż studenci powinni opanować szeroki zakres różnych kompetencji przygotowujących ich do wejścia na rynek pracy oraz zapewniających im zdolność uczenia się przez całe życie; w związku z tym zachęca do aktywnego dialogu oraz wewnętrznej i transgranicznej współpracy nad programami i praktykami zawodowymi pomiędzy środowiskami uniwersyteckimi a przedsiębiorstwami, co mogłoby pomóc w walce z kryzysem, pobudzić wzrost gospodarczy i przyczynić się stworzenia społeczeństwa opartego na wiedzy, a przez to stwarzać szanse w szerszym sensie społecznym; zachęca instytucje szkolnictwa wyższego do otwarcia się na studia międzydyscyplinarne, utworzenie uniwersyteckich instytutów badawczych oraz współpracę z różnymi partnerami;

36. podkreśla, że należy zapewnić szerokie możliwości uczenia się przez całe życie, a także uzupełniające formy kształcenia, takie jak kształcenie pozaformalne i nieformalne, które mają kluczowe znaczenie dla rozwoju tzw. umiejętności miękkich;

37. wzywa do podjęcia wysiłków w celu wzmocnienia powiązania między szkolnictwem wyższym a badaniami naukowymi i innowacjami, m.in. poprzez wspieranie kształcenia opartego na badaniach naukowych, i podkreśla, że program „Horyzont 2020” jest jednym z kluczowych mechanizmów finansowania służących wspieraniu badań; wzywa do poprawy synchronizacji działań wspierających proces boloński, takich jak programy „Horyzont 2020” i „Erasmus +”;

38. apeluje o bardziej elastyczne ścieżki kształcenia, które obejmują wspólne programy studiów i badania interdyscyplinarne oraz wspierają innowacje, kreatywność, kształcenie i szkolenie zawodowe, kształcenie przemienne i przedsiębiorczość w szkolnictwie wyższym, oraz wzywa do badania możliwości oferowanych przez nowe technologie, digitalizację i ICT, aby wzbogacić proces uczenia się i nauczania oraz gwarantować dalszy rozwój szerokiego zakresu umiejętności i nowych modeli w zakresie uczenia się, nauczania i oceny;

39. wzywa instytucje szkolnictwa wyższego, organy administracji publicznej, partnerów społecznych i przedsiębiorstwa do prowadzenia ciągłego dialogu ułatwiającego i zwiększającego szanse na zatrudnienie; w związku z tym podkreśla, jak ważne jest, aby w dyskusji koncentrowano się na kwestii niewykorzystanego potencjału szkolnictwa wyższego w stymulowaniu wzrostu i zatrudnienia; wzywa kraje należące do EHEA oraz instytucje szkolnictwa wyższego do zacieśnienia współpracy na rzecz wysokiej jakości praktyk zawodowych oraz przyuczania do zawodu oraz do zwiększenia mobilności w tym zakresie; podkreśla, że zainteresowane podmioty powinny skuteczniej ze sobą współpracować w celu podnoszenia wstępnych kwalifikacji oraz odnowy wykwalifikowanej kadry, a także poprawy oferowania, dostępności i jakości poradnictwa zawodowego i w zakresie zatrudnienia; ponadto uważa, że należy w dalszym ciągu zachęcać do udziału w praktykach przewidzianych w programach nauczania oraz w zdobywaniu kwalifikacji w trakcie pracy;

40. kładzie nacisk na potrzebę zapewnienia uchodźcom o uregulowanym statusie dostępu do wszystkich instytucji EHEA, co może pozwolić im zbudowanie niezależnego życia poprzez edukację; ponadto zwraca uwagę, że należy w jeszcze większym stopniu zliberalizować zezwolenia na pobyt przyznawane absolwentom poszukującym zatrudnienia na stanowiskach wymagających wysokich kwalifikacji; podkreśla, że należy zapewnić podjęcie działań na rzecz wzajemnego uznawania statusu uchodźcy, szczególnie w kontekście mobilności takich studentów;

41. podkreśla, że państwa członkowskie i wszystkie instytucje szkolnictwa wyższego należące do EHEA są odpowiedzialne za zapewnienie wysokiej jakości edukacji, która odpowiada na wyzwania społeczne i gospodarcze, a także podkreśla potrzebę ich bliskiej współpracy, aby zrealizować cele procesu bolońskiego;

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

42. zauważa, że tylko kilka państw członkowskich stworzyło kompleksową strategię integrowania studentów z mniej uprzywilejowanych środowisk społeczno-ekonomicznych w szkolnictwie wyższym, a co za tym idzie, zajmuje się rozwiązaniem problemu tzw. filtra społecznego;
43. domaga się większego zaangażowania nauczycieli szkół średnich w proces boloński, jeżeli chodzi o propagowanie jakości szkolenia nauczycieli oraz mobilności zawodowej, aby móc sprostać nowym wymogom edukacyjnym i szkoleniowym społeczeństwa opartego na wiedzy, a także przyczyniać się do osiągania przez uczniów lepszych wyników w nauce;
44. podkreśla rolę edukacji, jej jakości oraz misji nauczycielskiej w kształtowaniu przyszłych pokoleń, przyczynianiu się do większej spójności społeczno-gospodarczej oraz tworzeniu miejsc pracy, zwiększaniu konkurencyjności oraz potencjału wzrostu; w związku z tym apeluje o większe uznanie dla zawodu nauczyciela;
45. wzywa do podjęcia wysiłków gospodarczych i społecznych w celu poprawy integracji społecznej przez zapewnienie sprawiedliwego i otwartego dostępu do wysokiej jakości edukacji dla wszystkich, poprzez ułatwianie uznawania kwalifikacji akademickich i zawodowych, a także okresów nauki za granicą i uprzedniego kształcenia, a także poprzez programy tzw. umiejętności miękkich, kształcenia pozaformalnego i nieformalnego, a także przez zapewnienie odpowiedniego kształcenia dla zróżnicowanej populacji studentów w ramach programu uczenia się przez całe życie;
46. podkreśla społeczny wymiar procesu bolońskiego; apeluje o działanie na rzecz szerszego udziału w nim osób z grup niedostatecznie reprezentowanych i znajdujących się w trudnej sytuacji, również w ramach międzynarodowych programów na rzecz mobilności;
47. podkreśla rolę mobilności edukacyjnej w międzykulturowym wymiarze uczenia się, a także to, że w ramach procesu bolońskiego powinno się podjąć aktywne działania na rzecz wspierania u uczniów znajomości i poszanowania innych kultur;
48. wzywa do podjęcia wysiłków w celu dalszego opracowywania strategii na rzecz zewnętrznego wymiaru EHEA poprzez współpracę z innymi regionami świata, w celu zwiększenia jego konkurencyjności i atrakcyjności w skali światowej, poprawy poziomu informowania na temat EHEA, wzmocnienia współpracy opartej na partnerstwie, intensyfikacji dialogu politycznego oraz dalszego uznawania kwalifikacji;
49. podkreśla potrzebę usprawnienia gromadzenia danych przez kraje EHEA, aby sprawniej identyfikować wyzwania procesu bolońskiego oraz podejmować je;
50. podkreśla znaczenie następnej konferencji ministerialnej w sprawie EHEA, która ma odbyć się w Erywaniu w maju 2015 r., pod względem obiektywnego i krytycznego przeglądu zarówno postępów, jak i niedociągnięć w realizacji priorytetów określonych na lata 2012–2015 w celu pobudzania i dalszej konsolidacji EHEA przy pełnym poparciu Unii;

o

o o

51. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0108

Film europejski w dobie cyfrowej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie filmu europejskiego w dobie cyfrowej (2014/2148(INI))

(2016/C 346/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 167 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając Konwencję w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego, przyjętą przez Organizację Narodów Zjednoczonych do spraw Oświaty, Nauki i Kultury (UNESCO) w dniu 20 października 2005 r.,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ⁽¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1295/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające program „Kreatywna Europa” (2014–2020) i uchylające decyzje nr 1718/2006/WE, nr 1855/2006/WE i nr 1041/2009/WE ⁽³⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 25 listopada 2014 r. na temat europejskiej polityki audiowizualnej w erze cyfrowej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020: strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 sierpnia 2010 r. zatytułowany „Europejska agenda cyfrowa” (COM(2010)0245),
- uwzględniając pierwsze sprawozdanie Komisji z dnia 4 maja 2012 r. dotyczące stosowania dyrektywy 2010/13/UE o audiowizualnych usługach medialnych – Audiowizualne usługi medialne i urządzenia skomunikowane: dotychczasowy rozwój i perspektywy na przyszłość (COM(2012)0203),
- uwzględniając pierwsze sprawozdanie Komisji z dnia 24 września 2012 r. w sprawie stosowania art. 13, 16 i 17 dyrektywy 2010/13/UE w latach 2009–2010 – Promowanie utworów europejskich w unijnych audiowizualnych usługach medialnych dostępnych w stałym programie i na żądanie (COM(2012)0522),
- uwzględniając trzecie sprawozdanie Komisji z dnia 7 grudnia 2012 r. w sprawie wyzwań stojących przed filmem europejskim w dobie analogowej i cyfrowej (SWD(2012)0431) w sprawie realizacji zalecenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/865/WE z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie dziedzictwa filmowego i konkurencyjności związanych z nim działań przemysłowych,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 grudnia 2012 r. w sprawie treści na jednolitym rynku cyfrowym (COM(2012)0789),

⁽¹⁾ Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 167 z 22.6.2001, s. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 221.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 433 z 3.12.2014, s. 2.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 24 kwietnia 2013 r. zatytułowaną „Przygotowanie do nadejścia w pełni zintegrowanych mediów audiowizualnych: wzrost gospodarczy, twórczość i wartości” (COM(2013)0231),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 listopada 2013 r. w sprawie pomocy państwa przeznaczonej na filmy i inne utwory audiowizualne ⁽¹⁾,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 15 maja 2014 r. zatytułowany „Film europejski w dobie cyfrowej – Łączenie różnorodności kulturowej z konkurencją” (COM(2014)0272),
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 4 grudnia 2014 r. w sprawie komunikatu „Film europejski w dobie cyfrowej”,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie kina europejskiego w dobie cyfrowej ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2012 r. dotyczącą dystrybucji utworów audiowizualnych w Unii Europejskiej ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 maja 2013 r. w sprawie wdrożenia dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie przygotowania do nadejścia w pełni zintegrowanych mediów audiowizualnych ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając art.52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kultury i Edukacji (A8-0123/2015),
- A. mając na uwadze, że filmy są dobrami zarówno gospodarczymi, jak i kulturalnymi i wnoszą wielki wkład w europejską gospodarkę pod względem wzrostu i zatrudnienia i jednocześnie przyczyniają się do kształtowania europejskich tożsamości, odzwierciedlając różnorodność kulturową i językową, promując europejskie kultury ponad granicami i ułatwiając wymianę kulturalną i wzajemne zrozumienie między obywatelami, a ponadto wnoszą wkład w kształcenie i rozwój krytycznego myślenia;
- B. mając na uwadze, że potencjał sektora kultury i sektora kreatywnego w Europie, a w szczególności europejskiego przemysłu filmowego, nie został jeszcze w pełni wykorzystany, jeżeli chodzi o wspieranie i promowanie europejskiej różnorodności kulturowej oraz dziedzictwa kulturowego, a także sprzyjanie zrównoważonemu rozwojowi oraz tworzeniu miejsc pracy, które z kolei mogą przynieść korzyści innym sektorom gospodarki, zapewniając Europie przewagę konkurencyjną na świecie;
- C. mając na uwadze, że europejski przemysł filmowy, który zrealizował w 2014 r. 1 500 filmów, należy do największych producentów na świecie, lecz charakteryzuje się niejednorodną strukturą w zakresie zarówno finansowania, jak i rodzaju produkcji;
- D. mając na uwadze, że europejskie filmy cechuje jakość, oryginalność i różnorodność, jednak ich promocja i dystrybucja w Unii jest ograniczona, co znajduje odzwierciedlenie w stosunkowo niewielkiej liczbie widzów, a jednocześnie stają one w obliczu silnej konkurencji międzynarodowej i trudności w zakresie dystrybucji zarówno w Europie, jak i poza nią;
- E. mając na uwadze, że mimo dużej liczby filmów produkowanych każdego roku, obieg filmów z innych krajów europejskich jest nadal niewielki, a produkcje nieeuropejskie są szeroko dystrybuowane w Unii;
- F. mając na uwadze, że różnorodność filmów europejskich odzwierciedlająca bogactwo i siłę europejskiej różnorodności kulturowej i językowej oznacza, że europejski rynek filmowy jest z natury rozdrobniony;
- G. mając na uwadze, że wspieranie wysokiej jakości produkcji filmowych ma szczególne znaczenie dla mniejszych państw członkowskich, których językiem włada niewielka liczba ludzi;

⁽¹⁾ Dz.U. C 332 z 15.11.2013, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 153 E z 31.5.2013, s. 102.⁽³⁾ Dz.U. C 353 E z 3.12.2013, s. 64.⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0215.⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0232.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

- H. mając na uwadze, że podprogram MEDIA w ramach programu „Kreatywna Europa” zapewnia nowe źródła finansowania, możliwości dystrybucji i obiegu filmów z innych państw europejskich, docierania do szerszej publiczności i wspierania umiejętności korzystania z mediów;
- I. mając na uwadze, że jednym z głównych celów jednolitego rynku cyfrowego powinno być budowanie zaufania do internetu oraz rozszerzenie dostępu do legalnych treści audiowizualnych, a tym samym przyczynianie się do inwestycji w filmy europejskie;
- J. mając na uwadze, że projekcja kinowa, będąca pierwszym etapem eksploatacji filmu, nadal stanowi znaczną część dochodu z filmu, przez co ma zasadnicze znaczenie dla finansowania produkcji i dystrybucji filmów europejskich i wpływa znacząco na powodzenie danych filmów na późniejszych etapach dystrybucji;
- K. mając jednak na uwadze, że coraz większa liczba filmów europejskich o skromnym budżecie produkcyjnym i promocyjnym mogłaby skorzystać z bardziej elastycznych strategii wprowadzania na ekran, a także wcześniejszej dostępności w ramach usług wideo na żądanie (VOD);
- L. mając na uwadze, że lepsza organizacja poszczególnych etapów dystrybucji maksymalnie zwiększyłaby liczbę potencjalnych widzów, zmniejszając jednocześnie atrakcyjność oglądania filmów w niedozwolonym obiegu;
- M. mając na uwadze, że art. 13 ust. 1 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia, by dostawcy usług na żądanie promowali utwory europejskie; mając na uwadze, że przepis ten został wdrożony niejednolicie i wprowadzono różne wymogi prawne, co sprawiło, że dostawcy rejestrują działalność w tych państwach członkowskich, w których wymogi są najłagodniejsze;
- N. mając na uwadze, że większość środków publicznych na europejski przemysł filmowy, pochodzących zarówno ze źródeł krajowych, jak i unijnych, jest przeznaczana na produkcję filmów;
- O. mając na uwadze, że w art. 14 rozporządzenia (UE) nr 1295/2013 ustanawiającego program „Kreatywna Europa” przewidziano, iż Komisja tworzy „system poręczeń dla sektora kultury i sektora kreatywnego” mający na celu ułatwianie dostępu do finansowania MŚP działającym w sektorze kultury i sektorze kreatywnym oraz poprawę zdolności uczestniczących pośredników finansowych do oceny ryzyka związanego z projektami MŚP występujących o pożyczki i finansowanie;
- P. mając na uwadze, że w trzecim sprawozdaniu z dnia 7 grudnia 2012 r. w sprawie wyzwań stojących przed filmem europejskim w dobie analogowej i cyfrowej Komisja podkreśliła, że jedynie 1,5 % europejskiego dziedzictwa filmowego zostało poddane digitalizacji; mając na uwadze, że wielkość ta do dzisiaj nie uległa zmianie, mimo że od tamtego czasu podkreślono ryzyko definitywnej utraty dużej części tego dziedzictwa oraz niemożność przekazania go przyszłym pokoleniom, podając za przykład filmy nieme, których zachowało się tylko 10 %;
- Q. mając na uwadze, że cyfryzacja i konwergencja mediów stwarzają nowe szanse na transgraniczną dystrybucję i promocję filmów europejskich, a także większy potencjał w zakresie innowacji i elastyczności, powodując jednocześnie istotne zmiany w zachowaniach i oczekiwaniach widzów;
- R. mając na uwadze, że sprawą podstawowej wagi jest zagwarantowanie finansowania digitalizacji, ochrony oraz dostępności w internecie dziedzictwa filmowego oraz materiałów powiązanych, a także opracowania europejskich norm zachowania filmów cyfrowych;
- S. mając na uwadze, że znajomość sztuki filmowej i mediów może rozwijać u obywateli krytyczne myślenie i rozumienie, a także pobudzać ich kreatywność i zdolność ekspresji;
- T. mając na uwadze, że prawa autorskie w dobie cyfrowej powinny nadal pobudzać inwestycje w produkcję i tworzenie filmów oraz zapewniać należyte wynagrodzenie podmiotom praw, sprzyjając jednocześnie rozwojowi nowych usług i transgranicznemu dostępowi do nich obywateli oraz umożliwiając sektorowi kultury i sektorowi kreatywnemu dalsze przyczynianie się do wzrostu oraz tworzenia miejsc pracy;

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

U. mając na uwadze, że trzeba zagwarantować skuteczne wdrażanie dyrektywy 2012/28/UE w sprawie niektórych dozwolonych sposobów korzystania z utworów osieroconych i potrzebę udostępniania publiczności filmów objętych definicją utworów osieroconych;

Promocja oraz transgraniczna dystrybucja i dostępność

1. zachęca europejski przemysł filmowy do rozwijania innowacyjnych usług, nowych modeli biznesowych i kanałów dystrybucji w celu zwiększenia transgranicznej dostępności filmów europejskich w Unii oraz zapewnienia widzom w całej Unii dostępu do coraz bogatszej oferty filmowej za pośrednictwem rosnącej liczby platform; sugeruje, aby europejski przemysł filmowy wyciągnął wnioski w tym zakresie z najlepszych praktyk handlowych spoza UE;
2. uznaje wpływ, jaki niedozwolone wykorzystywanie utworów wywiera na cykl tworzenia oraz prawa twórców; podkreśla konieczność zwiększenia legalnej oferty wysokiej jakości oraz uświadamiania młodych ludzi w tej kwestii;
3. sugeruje dalsze analizowanie rozwoju transgranicznego świadczenia usług audiowizualnych, biorąc pod uwagę szybki rozwój usług VOD i transakcji online, ponieważ mogłoby to umożliwić widzom dostęp do filmów niezależnie od tego, gdzie się znajdują;
4. podkreśla znaczenie ukierunkowanego marketingu w całej Unii, który uwzględnia specyfikę kulturową europejskiej publiczności z myślą o zapewnieniu lepszej i skuteczniejszej promocji filmów europejskich;
5. wzywa w tym kontekście do zapewnienia większej dostępności filmów z napisami, aby zwiększyć transgraniczny obieg filmów europejskich, uświadomić widzom w większym stopniu europejską różnorodność kulturową i językową oraz zwiększyć wzajemne zrozumienie;
6. zwraca w szczególności uwagę na rolę, jaką we wspieraniu opracowywania napisów i dubbingu odgrywa podprogram MEDIA pod względem rozszerzenia dostępności filmów europejskich, zwłaszcza w wersji oryginalnej z napisami, co ułatwia ich obieg oraz przyczynia się do poprawy wiedzy na temat kultury i języków Europy oraz ich zrozumienia;
7. podkreśla znaczenie przyjętego niedawno działania przygotowawczego dotyczącego pozyskiwania tłumaczeń napisów filmowych na zasadzie crowdsourcing (pozyskiwania wiedzy z tłumu) w celu poprawy obiegu dzieł europejskich, a także prac, jakie Komisja podejmie w celu realizacji tego działania;
8. popiera ponadto inicjatywy takie jak projekt pilotażowy Komisji „Rozwijanie integracji europejskiej przez kulturę”, mające na celu zwiększenie liczby europejskich filmów z napisami poprzez zapewnianie nowych wersji wybranych programów telewizyjnych z napisami w całej Europie;
9. podkreśla fundamentalne znaczenie dalszego ułatwiania dostępu do filmów osobom niepełnosprawnym, przede wszystkim za pomocą opisu dźwiękowego i napisów;
10. podkreśla szczególne znaczenie europejskich stacji telewizyjnych, prywatnych i publicznych, przy produkcji filmowej, zarówno dla telewizji, jak i dla koprodukcji kinowych oraz zaznacza, że dzięki pełnionej przez siebie roli zapewniają one możliwość przetrwania wielu przede wszystkim małych i średnich wytwórni filmowych w UE;
11. przypomina o roli Nagrody Parlamentu Europejskiego LUX, której znaczenie rosło przez lata, w promowaniu filmów europejskich poprzez tłumaczenie napisów do zwyczajnego filmu na wszystkie 24 języki urzędowe Unii, zapewniając tym samym, że filmy europejskie będą bardziej zauważane, rozpoznawane i dostępne; zwraca się do parlamentów narodowych o dalsze propagowanie nagrody LUX w państwach członkowskich we współpracy z biurami informacyjnymi Parlamentu Europejskiego;
12. wskazuje na potrzebę promowania i wspierania koprodukcji europejskich oraz zwraca uwagę, że większa liczba takich produkcji może przyczynić się do dystrybucji filmów europejskich na całym kontynencie na szerszą skalę;
13. zwraca ponadto uwagę na coraz większe sukcesy, jakie święcą wysokiej jakości europejskie serie telewizyjne, a także strategiczne znaczenie dalszego zachęcania do produkcji, dystrybucji oraz promocji takich seriali na rynku europejskim oraz rynkach światowych;

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

14. wzywa państwa członkowskie do organizowania i promowania szczególnych imprez, takich jak festiwale filmowe i inicjatywy typu „kino objazdowe”, mających na celu zachęcanie do rozpowszechniania i obiegu filmów europejskich na swoim terytorium oraz wspieranie takich działań;

15. proponuje, aby wzmocnić już istniejące środki umożliwiające lepszą optymalizację cen biletów kinowych, opracowanie innowacyjnych ofert promocyjnych oraz ofert abonamentów, które przyczyniłyby się do zapewnienia atrakcyjności kin i zapewnienia wszystkim dostępu do nich;

Pozyskiwanie widzów

16. zachęca dystrybutorów i kina do zapewnienia, aby filmy z innych państw europejskich były bardziej zauważane i dostępne w celu dotarcia do szerszej publiczności;

17. przyznaje, że kina są nadal najważniejszym miejscem prezentacji i promocji filmów, a także miejscem o istotnym wymiarze społecznym, gdzie ludzie spotykają się i wymieniają poglądy; podkreśla, że zanik małych, niezależnych kin, w szczególności w małych miejscowościach i słabiej rozwiniętych regionach, ogranicza dostęp do zasobów kultury europejskiej, jej dziedzictwa oraz dialogu na ten temat; w tym kontekście wzywa Komisję i państwa członkowskie do udzielania wsparcia na wyposażenie wszystkich sal kinowych w cyfrową technologię projekcji i dźwięku, aby takie kina mogły przetrwać;

18. podkreśla znaczenie promowania filmów na wczesnym etapie produkcji, aby zwiększyć ich obieg i zapewnić większą wiedzę na ich temat wśród potencjalnych widzów w całej Europie;

19. podkreśla znaczenie podprogramu MEDIA w testowaniu innowacyjnych podejść w zakresie pozyskiwania widzów, w szczególności poprzez wspieranie festiwali, działań podnoszących znajomość kinematografii, a także prowadzących do pozyskiwania widzów;

Jednakowe zasady

20. przypomina, że art. 13 ust. 1 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia, by dostawcy usług na żądanie promowali utwory europejskie; podkreśla, że przepis ten został wdrożony w nierówny sposób i wprowadzono różne wymogi prawne, co może sprawić, że dostawcy będą rejestrować działalność w państwach członkowskich, w których wymogi są najłagodniejsze;

21. jest zdania, że wkład finansowy w tworzenie europejskich utworów filmowych powinny wносить wszystkie podmioty, które czerpią korzyści gospodarcze z europejskich utworów filmowych – z bezpośredniego oferowania, wprowadzania na rynek lub rozpowszechniania utworów, w tym tworzenia linków lub udostępniania za pomocą usługi wideo na życzenie, nawet jeśli korzyści te są tylko pośrednie; wzywa Komisję, aby stosowała tę koncepcję jako podstawową również przy analizie systemów wspierania twórczości filmowej państw członkowskich z punktu widzenia konkurencji;

22. apeluje do Komisji, aby wzięła powyższe względy pod uwagę, proponując przegląd obecnych ram prawnych, w celu zapewnienia na europejskim rynku audiowizualnym jednakowych zasad oraz sprawiedliwych i równych warunków dla wszystkich dostawców;

23. zachęca platformy VOD i SVOD do publicznego udostępniania danych dotyczących oglądalności każdego filmu z ich katalogu, aby zapewnić prawidłową ocenę ich wpływu;

Finansowanie

24. uważa, że w celu poprawy obiegu filmów europejskich zarówno na rynku europejskim, jak i na rynkach międzynarodowych konieczne jest lepsze zrównoważenie finansowania produkcji i dystrybucji ze źródeł publicznych z myślą o zwiększeniu wsparcia na rzecz opracowywania projektu, promocji i międzynarodowej dystrybucji;

25. uważa za absolutną konieczność zwiększenie w wartościach bezwzględnych budżetu na dystrybucję, promocję i marketing dzieł filmowych, co nie może jednak zmniejszać środków finansowych przeznaczonych na produkcję;

26. wzywa w szczególności państwa członkowskie do przeznaczania większych funduszy publicznych na wspieranie na wczesnym etapie dystrybucji i promocji za granicą filmów krajowych oraz filmów z innych państw europejskich;

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

27. wzywa państwa członkowskie do promowania zachęt sprzyjających produkcji, dystrybucji, dostępności i atrakcyjności filmów europejskich; jest zdania, że stosowanie takich samych obniżonych stawek VAT na treści kulturalne, sprzedawane zarówno online, jak i offline, może wspierać rozwój nowych usług i platform;

28. podkreśla rolę, jaką system poręczeń dla sektora kultury i sektora kreatywnego, przewidziany w programie „Kreatywna Europa”, ma odgrywać w zakresie ułatwiania dostępu MŚP do finansowania w sektorze kultury i sektorze kreatywnym oraz w zakresie zachęcania pośredników finansowych do większych inwestycji, co zwiększyłoby szanse przemysłu filmowego na finansowanie;

29. zachęca do oceny skuteczności i efektywności europejskich i krajowych systemów wspierania twórczości filmowej, ze szczególnym uwzględnieniem jakości, a także zasięgu utworów, których dotyczy wsparcie, przy czym należy uwzględnić także to, w jakim stopniu instrumenty pomagające we wprowadzaniu na rynek i pozyskiwaniu widzów są dostępne i skuteczne; wzywa Komisję, aby informowała inne państwa członkowskie UE o najlepszych praktykach na podstawie uzyskanych w ten sposób wyników;

30. przypomina, że produkcja i koprodukcja filmowa wymagają znacznych inwestycji oraz że obecne ramy prawne nie uniemożliwiają przyznawania licencji wieloterytorialnych, dlatego też podkreśla, iż powinno się nadal stosować różnorodność systemów produkcji i dystrybucji, aby zachęcać do inwestycji w filmy europejskie, odpowiadać na różnorodne pod względem językowym i kulturowym potrzeby rynku europejskiego oraz gwarantować i wspierać różnorodność kulturową;

31. podkreśla, że filmy europejskie korzystają z dużej liczby publicznych funduszy europejskich, krajowych i regionalnych, w związku z czym należy dążyć do większej komplementarności przy korzystaniu z tych funduszy, aby zwiększyć ich skuteczność;

Europejskie Forum Filmowe

32. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji, aby utworzyć Europejskie Forum Filmowe w celu ułatwienia prowadzenia zorganizowanego dialogu ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami sektora filmowego na temat wyzwań, jakie stoją przed nim w dobie cyfrowej, oraz w celu poprawy współpracy, gromadzenia informacji i wymiany najlepszych praktyk;

33. w związku z tym wzywa do szerokiego udziału i współpracy pomiędzy wszystkimi zainteresowanymi instytucjami, w szczególności z Parlamentem Europejskim;

Umiejętność korzystania z mediów

34. apeluje do państw członkowskich o zdwojenie wysiłków na rzecz zwiększenia znaczenia umiejętności korzystania z mediów, a w szczególności znajomości sztuki filmowej, w programach szkolnych i instytucjach zajmujących się oświatą kulturalną oraz o opracowanie inicjatyw na szczeblu krajowym, regionalnym lub lokalnym obejmujących wszystkie poziomy formalnego, nieformalnego i pozaformalnego kształcenia i szkolenia;

35. zdaje sobie sprawę ze szczególnego znaczenia kin jako międzypokoleniowego środowiska umożliwiającego zdobywanie kompetencji w zakresie filmu i mediów oraz z zadowoleniem przyjmuje wszelkie środki ukierunkowane na wspieranie tej funkcji kina;

36. zwraca uwagę na promocję filmów edukacyjnych przeznaczonych dla młodych ludzi i popiera konkursy, w których zachęca się ich do tworzenia utworów audiowizualnych; podkreśla też możliwości, jakie w zakresie wspierania projektów związanych ze znajomością filmów daje podprogram MEDIA;

Innowacje

37. popiera innowacyjne projekty i praktyki takie jak działanie przygotowawcze Komisji dotyczące obiegu filmów europejskich w dobie cyfrowej, które ma na celu przetestowanie bardziej elastycznego wprowadzania filmów na ekrany w różnych mediach w kilku państwach członkowskich, i z zadowoleniem przyjmuje włączenie tego działania do programu „Kreatywna Europa”;

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

38. uważa, że takie inicjatywy – poprzez uelastycznienie sposobów wprowadzania filmów na ekrany – mogłyby przynieść korzyści pewnym rodzajom filmów europejskich pod względem ich zauważalności, docierania do widzów, przychodów i zmniejszenia kosztów; zachęca Komisję i państwa członkowskie do poświęcenia tym inicjatywom więcej uwagi;

Digitalizacja i archiwizacja

39. wzywa państwa członkowskie, aby zapewniały digitalizację dzieł kinematograficznych oraz wprowadziły obowiązkowe mechanizmy depozytów dla formatów cyfrowych lub dostosowały istniejące mechanizmy do takich formatów poprzez wprowadzenie wymogu tworzenia międzynarodowej standardowej cyfrowej kopii wzorcowej dla filmów cyfrowych;

40. podkreśla znaczenie archiwów audiowizualnych, szczególnie prowadzonych przez instytucje odpowiedzialne za dziedzictwo filmowe oraz nadawców publicznych, a także wzywa państwa członkowskie do zagwarantowania odpowiedniego poziomu finansowania oraz systemów ustalania praw, aby ułatwić tym instytucjom wypełnianie ich misji w interesie publicznym, w tym zachowanie, digitalizację oraz publiczne udostępnianie dziedzictwa filmowego;

41. podkreśla ważną rolę, jaką odgrywa europejska biblioteka cyfrowa EUROPEANA jako cyfrowa biblioteka europejskiego dziedzictwa audiowizualnego (zarówno filmowego, jak i telewizyjnego);

o

o o

42. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządowi i parlamentowi państw członkowskich.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0109

Nowa strategia leśna UE**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie nowej strategii leśnej UE na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego (2014/2223(INI))**

(2016/C 346/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Nowa strategia leśna UE na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego” (COM(2013)0659 final),
 - uwzględniając dokumenty robocze służb Komisji (SWD(2013)0342) i (SWD(2013)0343), załączone do tego komunikatu,
 - uwzględniając konkluzje Rady ds. Rolnictwa i Rybołówstwa z dnia 19 maja 2014 r. w sprawie nowej strategii leśnej UE,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 30 stycznia 2014 r. pt. „Nowa strategia leśna UE na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego”,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 10 lipca 2014 r. w sprawie komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Nowa strategia leśna UE na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego”,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2006 r. w sprawie realizacji strategii leśnej dla Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety”,
 - uwzględniając strategię „Europa 2020”, w tym inicjatywy „Unię innowacji” i „Europa efektywnie korzystająca z zasobów”,
 - uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Strategia UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu” (COM(2013)0216),
 - uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Nasze ubezpieczenie na życie i nasz kapitał naturalny – unijna strategia ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r.” (COM(2011)0244),
 - uwzględniając art.52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz opinie Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A8-0126/2015),
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska nie posiada kompetencji w obszarze rozwoju wspólnej polityki leśnej, lecz niektóre unijne strategie polityczne mogą wpływać na politykę leśną państw członkowskich, podczas gdy to państwa członkowskie podejmują decyzje o odnośnych strategiach politycznych dotyczących leśnictwa i lasów;

⁽¹⁾ Dz.U. C 290 E z 29.11.2006, s. 413.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

- B. mając na uwadze, że choć bez wątpienia jest to dziedzina, za którą odpowiadają państwa członkowskie, przedsiębiorstwa sektora leśno-drzewnego mogą odnieść korzyści z większej i aktywniejszej koordynacji oraz wzmocnienia pozycji tego ważnego sektora gospodarki, który zapewnia zatrudnienie na szczeblu europejskim, szczególnie na obszarach wiejskich, jednocześnie chroniąc ekosystemy i oferując korzyści ekologiczne dla wszystkich bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich;
- C. mając na uwadze, że drewno jest odnawialnym zasobem naturalnym często niedostatecznie wykorzystywanym w Europie i że należy zapewnić racjonalne i zrównoważone wykorzystywanie tego surowca, w tym poprzez ciągły rozwój i wymianę specjalistycznej wiedzy w tej dziedzinie;
- D. mając na uwadze, że lasy są źródłem unikatowej flory, fauny i grzybów;
- E. mając na uwadze, że lasy znacznie różnią się między sobą pod względem wielkości i właściwości, a terytoria niektórych państw członkowskich w przeważającej części pokryte są lasami; mając na uwadze, że lasy objęte zrównoważoną gospodarką leśną mają ogromne znaczenie, jeśli chodzi o tworzenie wartości dodanej na poziomie lokalnym, regionalnym, europejskim i międzynarodowym, gwarantowanie zatrudnienia na obszarach wiejskich i przyczynianie się do społeczeństwa opartego na biogospodarce, korzystny wpływ na zdrowie ludzi, zwłaszcza w regionach dotkniętych trudnościami strukturalnymi, a przy tym w istotny sposób przyczyniają się do ochrony środowiska i klimatu, a także różnorodności biologicznej;
- F. mając na uwadze, że biomasa leśna jest bardzo ważnym źródłem energii odnawialnej; mając na uwadze, że obecnie europejskie lasy odpowiadają za pochłanianie i magazynowanie ok. 10 % dwutlenku węgla emitowanego w UE i z tego względu znacznie przyczyniają się do wysiłków na rzecz łagodzenia zmiany klimatu;
- G. mając na uwadze, że w wyniku urbanizacji naszego społeczeństwa obywatele Unii mają mniejszy kontakt z lasami i posiadają niewielką wiedzę na temat leśnictwa lub jego wpływu na dobrobyt, miejsca pracy, klimat, środowisko, zdrowie ludzi i cały łańcuch wartości, wraz z powiązaniem z ekosystemami w szerszym ujęciu,
- H. mając na uwadze, że w coraz większej liczbie unijnych strategii politycznych stawia się rosnące wymagania dotyczące lasów; mając na uwadze, że wymagania te należy starannie równoważyć, a zapotrzebowaniu na nowe sposoby wykorzystania drewna w biogospodarce oraz na bioenergię musi towarzyszyć oszczędne gospodarowanie zasobami, zastosowanie nowych technologii i respektowanie ograniczeń cechujących zrównoważone dostawy;
- I. mając na uwadze, że leśnictwo europejskie jest oparte na zrównoważonej gospodarce i długofalowym planowaniu oraz że należy położyć jeszcze większy nacisk na egzekwowanie zasady zrównoważonego rozwoju na wszystkich poziomach, od lokalnego po globalny, aby tworzyć miejsca pracy, chronić bioróżnorodność, łagodzić zmiany klimatu i przeciwdziałać pustoszczeniu,
- J. mając na uwadze, że należy zwrócić uwagę na gospodarczą, społeczną i środowiskową rolę lasów, także w kontekście ochrony i promowania dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego oraz promowania zrównoważonej (eko)turystyki;
- K. mając na uwadze, że wzrost liczby ludności na świecie oznacza wzrost zapotrzebowania na energię, w związku z czym lasy powinny odgrywać bardziej istotną rolę w przyszłym koszyku energetycznym UE;

Uwagi ogólne – znaczenie lasów, leśnictwa i sektora leśno-drzewnego dla gospodarki i społeczeństwa

1. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie nowej strategii leśnej UE i towarzyszące mu dokumenty robocze i podkreśla, że strategia leśna UE musi skupiać się na zrównoważonym gospodarowaniu lasami i na ich wielofunkcyjnej roli z punktu widzenia gospodarczego, społecznego i środowiskowego oraz musi zapewnić lepszą koordynację i komunikowanie polityki wspólnotowej bezpośrednio lub pośrednio związanej z leśnictwem; wskazuje w tym kontekście, że coraz liczniejsze europejskie inicjatywy polityczne w obszarach takich jak polityka gospodarcza i polityka zatrudnienia oraz polityka energetyczna, środowiskowa i klimatyczna wymagają większego udziału sektora leśnego;
2. podkreśla potrzebę bardziej systematycznego ustalania wartości usług ekosystemowych zapewnianych przez lasy oraz uwzględniania jej w procesie decyzyjnym zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym;

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

3. wskazuje, że jedynie zdrowe i stabilne lasy górskie mogą w pełni spełniać funkcje ochronne dla ludzi i przyrody poprzez przeciwdziałanie zejściom lawin i lawin błotnych oraz odgrywanie roli naturalnej ochrony przeciwpowodziowej; podkreśla, że w związku z tym w szczególności niezbędna jest komunikacja transgraniczna;
4. zwraca w związku z tym uwagę, że należy ukrócić wszelkie próby uwspólnotowienia leśnictwa oraz że trzeba respektować lokalność i regionalność tego sektora oraz kompetencje państw członkowskich w tej dziedzinie, jednocześnie poszukując spójności między odpowiednimi kompetencjami UE i państw członkowskich;
5. zaznacza, że lasy UE cechuje wielka różnorodność, w tym znaczne różnice pod względem własności, rozmiarów i charakteru lasów oraz związanych z nimi wyzwań;
6. podkreśla, że strategia leśna UE musi uwzględniać fakt, że lasy pokrywają ponad połowę terytorium niektórych państw członkowskich oraz że lasy objęte zrównoważoną gospodarką leśną mają ogromne znaczenie, jeśli chodzi o tworzenie wartości dodanej na szczeblu lokalnym i regionalnym oraz gwarantowanie miejsc pracy na obszarach wiejskich, a przy tym wnoszą istotny wkład w środowisko;
7. podkreśla szczególnie wartościową pozycję stabilnych lasów mieszanych, w których rosną przystosowane do lokalnych warunków rodzime gatunki drzew, a także istotną rolę, jaką lasy mieszane odgrywają w ekosystemach oraz ich wkład w różnorodność biologiczną;
8. wzywa państwa członkowskie do wspierania właścicieli lasów w ich staraniach na rzecz ochrony, a także zakładania typowych dla danego miejsca rodzimych lasów mieszanych;
9. wyraża rozczarowanie faktem, że warunki pracy pracowników leśnych nie są ujęte w proponowanej strategii jako punkt odniesienia, i zwraca się do Komisji, aby uwzględniła inteligentną organizację pracy, wysokie normy w dziedzinie technologii i miejsca pracy wysokiej jakości;
10. zauważa, że europejski sektor leśny zatrudnia obecnie 3 mln obywateli europejskich, oraz podkreśla, że osiągnięcie jego długoterminowej konkurencyjności może zapewnić wyłącznie wysoko wykwalifikowana siła robocza;
11. uważa, że w strategii leśnej UE należy określić warunki umożliwiające powstanie odpowiedniej bazy dydaktycznej na terenie Unii oraz wyszkolenie pracowników, aby mieli oni pełną wiedzę o aktualnych wyzwaniach i zagrożeniach dotyczących sektora leśnego, jak również o zasadach bezpieczeństwa nieodłącznie związanych z gospodarką leśną;
12. zwraca uwagę, że potrzebna jest kompleksowa i całościowa wspólna strategia, oraz z zadowoleniem przyjmuje uznanie gospodarczej, środowiskowej i społecznej roli lasów i sektora leśno-drzewnego w UE oraz zapewnianych przez nie korzyści;
13. uważa, że uznanie tego faktu stanowi solidną podstawę do wspierania sektora leśnego w UE, m.in. w sprawach takich jak zapobieganie klęskom żywiołowym w lasach i zarządzanie w sytuacji takich klęsk, poprawa w zakresie oszczędnego gospodarowania zasobami, zwiększenie konkurencyjności, pobudzenie zatrudnienia, wzmocnienie przemysłu leśno-drzewnego oraz ochrona funkcji ekologicznych;
14. podkreśla istotną rolę, jaką odgrywa biogospodarka w realizacji określonych przez Komisję nowych priorytetów wzrostu, zatrudnienia i inwestycji;
15. przyznaje, że UE ma do odegrania pewną rolę we wspieraniu krajowych polityk w celu osiągnięcia aktywnej, wielofunkcyjnej i zrównoważonej gospodarki leśnej, obejmującej gospodarowanie różnymi typami lasów, oraz we wzmocnieniu współpracy w celu pokonania zwiększonych zagrożeń transgranicznych, takich jak pożary lasów, zmiana klimatu i klęski żywiołowe lub inwazyjne gatunki obce;
16. uważa, że w strategii należy poświęcić większą uwagę problemowi chorób drzew, takich jak zamieranie dębu, które powoduje straty na plantacjach dębu korkowego w Portugalii, Francji i Hiszpanii, a także wpływa na obszary specjalnej ochrony i rezerwaty biosfery;
17. podkreśla, że przewidywany wzrost popytu na drewno jest jednocześnie szansą i wyzwaniem dla lasów i wszystkich sektorów leśno-drzewnych, zwłaszcza że oczekuje się, iż na skutek zmiany klimatu susze, pożary, wichury i szkodniki będą niszczyć lasy częściej i dotkliwiej; w tym kontekście zwraca uwagę na potrzebę ochrony lasów przed tymi narastającymi zagrożeniami oraz na potrzebę pogodzenia ich funkcji produkcyjnej i ochronnej;

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

18. z zadowoleniem przyjmuje działania mające na celu zwiększenie pokrywy leśnej, zwłaszcza z wykorzystaniem gatunków rodzimych, na obszarach nienadających się do produkcji żywności, a w szczególności w bliskim sąsiedztwie obszarów miejskich, z myślą o łagodzeniu negatywnych skutków upałów, ograniczeniu zanieczyszczenia i budowaniu więzi między ludźmi a lasami;
19. zdecydowanie popiera Komisję w dążeniu do tego, by w zrównoważony sposób wspierać związane z lasami zatrudnienie i tworzenie dobrobytu;
20. podkreśla ważną rolę zrównoważonej produkcji i wykorzystywania drewna i innych materiałów pochodzenia leśnego, takich jak korek i produkty drewnopochodne, w tym włókna tekstylne, w tworzeniu zrównoważonych modeli gospodarczych i zielonych miejsc pracy;
21. wzywa Komisję, aby przeanalizowała trudności z zaopatrzeniem na kolejnych etapach łańcucha dostaw związane ze wzrostem popytu w państwach trzecich, szczególnie na okrągłaki, oraz wspierała ten sektor;
22. wzywa Komisję i państwa członkowskie do stworzenia zachęt, tak aby coraz liczniejsza grupa kobiet będących właścicielkami lasów uzyskała specjalne porady i wsparcie w zakresie aktywnego i zrównoważonego gospodarowania swoimi lasami;
23. zaznacza, że ok. 60 % lasów w UE to lasy prywatne, a liczba prywatnych właścicieli lasów sięga 16 mln, oraz podkreśla w tym kontekście znaczenie własności i tytułów prawnych i popiera wszelkie działania umożliwiające zorganizowanym grupom interesów udział w dialogu na rzecz rozwoju i wdrażania zrównoważonej gospodarki leśnej oraz poprawę wymiany informacji;
24. zwraca uwagę, że właściciele lasów to kluczowe podmioty na obszarach wiejskich, i w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje uznanie roli leśnictwa i agroleśnictwa w programie rozwoju obszarów wiejskich w ramach WPR na lata 2014–2020;
25. uważa, że strategia leśna UE zostałaby lepiej wdrożona, gdy wspierała ją odpowiednia koordynacja z wykorzystaniem dostępnych środków UE, w tym środków pochodzących z EFRROW;
26. podkreśla, że przed państwami członkowskimi i regionami stoi szansa na wykorzystanie dostępnych środków w ramach odpowiednich programów rozwoju obszarów wiejskich, wsparcie zrównoważonej gospodarki leśnej i pobudzenie agroleśnictwa oraz zapewnienie środowiskowych dóbr publicznych, takich jak produkcja tlenu, pochłanianie dwutlenku węgla i ochrona upraw przed zjawiskami klimatycznymi, a także pobudzenie lokalnych gospodarek i tworzenie zielonych miejsc pracy;
27. uznaje konieczność usprawnienia transportu i logistyki w odniesieniu do gospodarki leśnej i pozyskiwania drewna; w związku z tym wzywa państwa członkowskie do opracowania zrównoważonych systemów logistycznych i systemów pozyskiwania drewna, charakteryzujących się mniejszym negatywnym wpływem na klimat, obejmujących wykorzystywanie pojazdów ciężarowych i statków zasilanych zrównoważonym biopaliwem, a także do wykorzystywania kolei na szerszą skalę; zachęca do tego, aby w tym celu korzystać z unijnych funduszy strukturalnych oraz programów rozwoju obszarów wiejskich;
28. uznaje społeczną rolę lasów związaną z fizycznym i psychicznym zdrowiem obywateli oraz fakt, że dobra publiczne zapewniane przez lasy mają wysoką wartość środowiskową i rekreacyjną i pozytywnie wpływają na jakość życia, w szczególności poprzez dostarczanie tlenu, pochłanianie dwutlenku węgla, filtrowanie powietrza, magazynowanie i filtrowanie wody, kontrolę erozji oraz ochronę przed lawinami, a także zapewnianie miejsca do aktywności na wolnym powietrzu;
29. zachęca do tworzenia połączeń transportu publicznego między obszarami miejskimi a lasami w celu ułatwienia dostępu do lasów i terenów zalesionych;
30. zwraca uwagę na znaczenie innych działań związanych z lasami, takich jak pozyskiwanie produktów pochodzenia leśnego innych niż drewno, np. grzybów czy owoców, a także wypas zwierząt oraz hodowla pszczół;
31. wzywa Komisję, aby promowała działalność gospodarczą, która może służyć jako źródło surowców dla przemysłu farmaceutycznego, kosmetycznego i spożywczego i być wykorzystywana jako alternatywna metoda zwalczania bezrobocia i wyludniania się obszarów wiejskich, a także promowała produkty będące wytworem tej działalności jako korzystne dla zdrowia ludzkiego;

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Oszczędne gospodarowanie zasobami – drewno jako surowiec trwały (zrównoważona gospodarka leśna)

32. podkreśla, że zarówno wykorzystanie drewna i innych pozyskanych produktów drzewnych jako odnawialnych surowców przyjaznych klimatowi, jak i zrównoważona gospodarka leśna mają istotną rolę do odegrania w realizacji celów społeczno-politycznych UE takich jak transformacja energetyki, łagodzenie zmiany klimatu i adaptacja do niej oraz realizacja celów strategii „Europa 2020” i celów w zakresie różnorodności biologicznej; zauważa, że brak aktywnej gospodarki leśnej byłby sprzeczny z tymi celami;

33. zaznacza, że lasy objęte gospodarką leśną mają większą zdolność do absorpcji CO₂ niż lasy nią nieobjęte, oraz podkreśla znaczenie zrównoważonej gospodarki leśnej dla maksymalizacji potencjału lasów UE w zakresie pochłaniania dwutlenku węgla;

34. uważa, że lasów nie należy uznawać wyłącznie za pochłaniacze dwutlenku węgla;

35. podkreśla potrzebę zagwarantowania wydajnego wykorzystywania i ponownego wykorzystywania europejskich zasobów leśnych i materiałów drzewnych jako sposobu na ograniczenie deficytu handlowego UE, poprawę samowystarczalności UE w zakresie drewna, pobudzenie konkurencyjności sektora leśnego, przyczynienie się do ograniczenia niezrównoważonej gospodarki leśnej, ochronę środowiska naturalnego oraz ograniczenie wylesiania w państwach poza UE;

36. zdecydowanie popiera oszczędne wykorzystywanie drewna jako odnawialnego, uniwersalnego surowca o ograniczonej dostępności i opowiada się przeciwko ustalaniu prawnie wiążących przepisów dotyczących priorytetów w zakresie wykorzystywania drewna, ponieważ nie tylko ogranicza to rynek energetyczny i opracowywanie nowych i innowacyjnych sposobów wykorzystywania biomasy, lecz także jest niewykonalne na niektórych obszarach oddalonych i obszarach wiejskich, już z samych względów infrastrukturalnych;

37. popiera podejście oparte na otwartym rynku i zapewnienie swobody wszystkim jego uczestników poprzez priorytetowe traktowanie drewna pochodzącego ze źródeł lokalnych, aby ograniczyć do minimum ślad węglowy generowany przez transport zagraniczny oraz pobudzić zrównoważoną produkcję lokalną;

38. uważa za konieczne – ze względu na to, że część największych w Unii zasobów biomasy znajduje się w regionach o najmniejszej gęstości zaludnienia i najbardziej oddalonych – by strategia w pełni uwzględniała również specyfikę tych regionów;

39. uznaje wartość drewna do celów energetycznych, postrzegając takie wykorzystanie jako sposób na zwalczanie ubóstwa energetycznego, przyczynienie się do realizacji celów w zakresie energii ze źródeł odnawialnych określonych w ramach polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 oraz tworzenia nowych możliwości biznesowych;

40. jest zdania, że nowa strategia leśna powinna umożliwić zacieśnienie współpracy na rzecz strukturyzacji przemysłu drzewnego i konsolidacji podmiotów w celu zapewnienia lepszego wykorzystania zasobów leśnych;

41. uważa, że zrównoważona gospodarka leśna musi być oparta na szeroko rozpoznawalnych i akceptowanych zasadach i narzędziach, takich jak kryteria i wskaźniki zrównoważonej gospodarki leśnej, które muszą zawsze odnosić się do całego sektora niezależnie od końcowego przeznaczenia drewna;

42. popiera zamiar Komisji, by wraz z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami opracować ambitny, obiektywny i oparty na danych naukowych zestaw kryteriów i wskaźników dotyczących zrównoważonej gospodarki, podkreślając, że kryteria te powinny być dostosowane do wymogów konferencji ministerialnej w sprawie ochrony lasów w Europie (Forest Europe)⁽¹⁾, które tworzą ogólnoeuropejską podstawę dla spójnej sprawozdawczości w sprawie zrównoważonej gospodarki leśnej oraz podstawę dla certyfikacji związanej ze zrównoważonym rozwojem, z uwzględnieniem zróżnicowania rodzajów lasów w Europie;

43. uznaje, że rosnący popyt na materiały pochodzenia leśnego, wynikający głównie z rozwoju energii odnawialnej z biomasy, wymaga nowych sposobów zwiększenia dostępności drewna w celu zapewnienia zrównoważonej gospodarki leśnej;

⁽¹⁾ Forest Europe – konferencja ministerialna w sprawie ochrony lasów w Europie, Międzyrządowy Komitet Negocyjacyjny na rzecz zawarcia prawnie wiążącego porozumienia o lasach w Europie: <http://www.forest-europe.org/>.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

44. odnotowuje znaczne postępy w negocjacjach prowadzonych w ramach Forest Europe dotyczących „Europejskiej konwencji w sprawie lasów”⁽¹⁾, mającej stanowić wiążące ramy dla zrównoważonej gospodarki leśnej i lepszego zrównoważenia interesów w polityce leśnej, oraz wzywa państwa członkowskie i Komisję do dołożenia wszelkich niezbędnych starań w celu wznowienia tych negocjacji i zapewnienia ich pozytywnego wyniku;

45. jest zdania, że plany dotyczące gospodarki leśnej lub równoważne instrumenty mogą być ważnymi strategicznymi instrumentami służącymi realizacji konkretnych środków na poziomie indywidualnych przedsiębiorstw, długoterminowemu planowaniu oraz wdrożeniu zrównoważonej gospodarki leśnej w lasach europejskich; podkreśla jednak, że wdrożenie konkretnych środków zawartych w tych planach na szczeblu gospodarstw leśnych musi nadal podlegać przepisom krajowym;

46. wzywa państwa członkowskie – zgodnie z zasadami pomocniczości i proporcjonalności – do monitorowania i wspierania realizacji planów dotyczących gospodarki leśnej bez tworzenia niepotrzebnego obciążenia administracyjnego;

47. z zadowoleniem przyjmuje wyraźny rozdział między planami dotyczącymi gospodarki leśnej a planami dotyczącymi gospodarowania w ramach sieci Natura 2000;

48. wskazuje, że plany dotyczące gospodarki leśnej są jedynym warunkiem uzyskania unijnych funduszy na rzecz rozwoju obszarów wiejskich przez beneficjentów posiadających gospodarstwa o rozmiarze powyżej określonego progu oraz że lasy o rozmiarze poniżej progu są wyłączone; zauważa ponadto, że uznane mogą zostać także równoważne instrumenty;

49. wzywa państwa członkowskie, aby w pełni korzystały z tej dostępnej elastyczności podczas wdrażania przepisów, z korzyścią przede wszystkim dla mniejszych podmiotów;

50. wzywa Komisję i państwa członkowskie do tworzenia zachęt i wspierania nowych modeli gospodarczych, np. grup producentów, i tym samym do zachęcania drobnych prywatnych właścicieli lasów do aktywnego i trwałego gospodarowania własnymi lasami;

51. stwierdza, że dla właściwego wdrożenia strategii bardzo ważny jest konkretny długoterminowy plan działania, w którym zostanie podkreślona waga zrównoważonego wykorzystania drewna uzyskanego w wyniku mobilizacji zasobów leśnych dla zapewnienia wartości dodanej i tworzenia miejsc pracy oraz zostaną przewidziane środki wsparcia dla prywatnych przedsiębiorstw leśnych i organizacji właścicieli lasów;

52. podkreśla, że skuteczne zarządzanie zasobami powinno obejmować programy wsparcia dla zalesiania powierzchni niezdatnych dla rolnictwa, a także dla tworzenia pasów leśnych;

Badania i rozwój – kształcenie i szkolenie zawodowe

53. uznaje za priorytet praktyczne zastosowanie badań naukowych, ponieważ na nowych pomysłach może skorzystać cały sektor, a przemysł drzewny ma duży potencjał w zakresie wzrostu; uważa również, że dalsze inwestycje w innowację w tym sektorze mogą doprowadzić do powstania nowych nisz produkcyjnych oraz wydajniejszych procesów, które zapewniłyby inteligentniejsze wykorzystywanie dostępnych zasobów i mogłyby ograniczać do minimum niekorzystny wpływ na zasoby leśne;

54. wzywa Komisję do zweryfikowania europejskich programów badawczych i rozwojowych („Horyzont 2020”) i programu na rzecz konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw (COSME) pod kątem priorytetów w zakresie leśnictwa i obróbki drewna oraz do opracowania, w stosownych przypadkach, nowych instrumentów dla sektora leśno-drzewnego i do promowania ukierunkowanych badań nad efektywnymi pod względem kosztów rozwiązaniami dla nowych i innowacyjnych produktów z drewna z myślą o wsparciu rozwoju biogospodarki opartej na drewnie;

55. z zadowoleniem przyjmuje korzyści płynące z wymiany najlepszych praktyk i aktualnej wiedzy o lasach między państwami członkowskimi oraz wzywa państwa członkowskie i Komisję, aby promowały wymianę między przemysłowcami, naukowcami i producentami;

56. podkreśla znaczenie wspierania programów ramowych UE na rzecz badań naukowych, rozwoju i innowacji z myślą o osiągnięciu inteligentnego i trwałego wzrostu gospodarczego, produktach o wyższej wartości dodanej, czystszych technologiach i znacznym postępie technologicznym, w szczególności w rafinacji biopaliw i w przemysłowym budownictwie drewnianym, jak i w przemyśle motoryzacyjnym i tekstylnym;

⁽¹⁾ Zob.: <http://www.forestnegotiations.org/>

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

57. przypomina, że według Komisji Europejskiej w 2009 r. biogospodarka stanowiła rynek o szacowanej wartości ponad 2 bln EUR, zapewniający zatrudnienie 20 mln obywateli i liczący 9 % wszystkich miejsc pracy w UE;

58. zauważa, że każde euro zainwestowane w badania i innowacje w obszarze biogospodarki w ramach programu „Horyzont 2020” przyniesie wartość dodaną w wysokości około 10 EUR; podkreśla, że lasy odgrywają obecnie kluczową rolę w biogospodarce i będą ją odgrywać również w przyszłości;

59. uważa, że należy zachęcać do zastępowania surowców opartych na ropy naftowej lub surowców energochłonnych drewnem i pozyskanymi produktami drzewnymi, stosownie do postępu badań i technologii, oraz że może to pozytywnie przyczynić się do dalszych osiągnięć w łagodzeniu zmiany klimatu oraz do tworzenia miejsc pracy;

60. podkreśla potrzebę przeprowadzenia oceny kosztów wszystkich przepisów UE mających wpływ na łańcuchy wartości sektora leśno-drzewnego w celu eliminacji wszelkich zbędnych i uciążliwych wymogów biurokratycznych oraz utworzenia ram sprzyjających zwiększeniu długoterminowej konkurencyjności przemysłu w zrównoważony sposób, jak również wspierających zasadę, zgodnie z którą wnioski ustawodawcze dotyczące sektora leśnictwa i łańcuchów wartości sektora leśno-drzewnego należy uważnie przeanalizować w ramach oceny skutków;

61. uważa, że poszerzanie wiedzy na temat lasów ma bardzo duże znaczenie dla obszaru badań i że do wdrożenia strategii leśnej niezbędne jest zapewnienie wiarygodnych informacji;

62. odnotowuje dostępność informacji i zasobów monitorowania w ramach programu Copernicus, a także pozostałych inicjatyw kosmicznych na szczeblu europejskim, oraz zaleca zwiększenie wykorzystania tych zasobów i narzędzi;

63. zwraca uwagę, że krajowe inwentaryzacje zasobów leśnych zapewniają kompleksowe monitorowanie stanu lasów i uwzględniają aspekt regionalny, a jednocześnie spełniają wymóg dotyczący ograniczenia biurokracji i kosztów;

64. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji na rzecz utworzenia Europejskiego Systemu Informacji o Lasach, bazującego na danych krajowych, i inicjatywy na rzecz poprawy porównywalności nowych i istniejących danych, oraz wyraża z tego powodu nadzieję na to, że pogłębiona zostanie analiza danych dotyczących ekonomii i zatrudnienia w gospodarce leśnej i przemyśle drzewnym;

65. podkreśla w szczególności, że aby wspomóc proces zrozumienia trendów w leśnictwie i jego dostosowanie do zmiany klimatu, powinny istnieć zbiory danych obejmujących dłuższy okres;

66. jest zdania, że wykwalifikowana i właściwie wyszkolona siła robocza ma kluczowe znaczenie dla udanej realizacji zrównoważonej gospodarki leśnej i wzywa Komisję i państwa członkowskie do przygotowania działań i wykorzystania, w miarę możliwości, istniejących europejskich instrumentów, takich jak Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejski Fundusz Społeczny (EFS) i europejskie programy edukacyjne („ET 2020”), w celu wsparcia zastępowalności pokoleń i przeciwdziałania niedoborowi wykwalifikowanej siły roboczej w leśnictwie;

67. zachęca Komisję do wspierania kampanii informacyjnych dotyczących sektora oraz przedstawiających możliwości, jakie oferuje on w zakresie zwalczania bezrobocia i wyludnienia, a także zwiększających jego atrakcyjność dla młodych ludzi;

68. jest zdania, że należy opracować programy w dziedzinie kształcenia i szkolenia zawodowego, w szczególności także dla osób rozpoczynających działalność w leśnictwie i młodych leśników, a także osób zatrudnionych obecnie w przemyśle budowlanym w celu zwiększania ich świadomości na temat możliwości, jakie niesie ze sobą wykorzystanie drewna, aby zagwarantować transfer wiedzy dotyczącej gospodarki leśnej i sektorów znajdujących się na kolejnych szczeblach łańcucha dostaw;

69. uznaje, że zrównoważone gospodarowanie podczas całego cyklu życia produktów leśnych może znacząco przyczynić się do osiągnięcia celów zielonej gospodarki, szczególnie tych, które dotyczą łagodzenia zmiany klimatu oraz efektywnego wykorzystania zasobów;

70. uważa, że państwa członkowskie powinny wspierać zrównoważone wykorzystywanie produktów leśnych w sektorze budowlanym, w tym przy budowie tańszych domów z surowców pozyskiwanych w zrównoważony sposób;

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

71. zwraca uwagę na znaczenie tradycyjnych wartościowych zastosowań, które wciąż charakteryzują się dużym potencjałem wzrostu, takich jak wykorzystywanie drewna w budownictwie i do produkcji opakowań;
72. zauważa, że aktualny rozwój technologiczny umożliwia budowanie wysokowydajnych budynków mieszkalnych, do budowy których wykorzystuje się głównie drewno, a co za tym idzie – znaczne ograniczenie emisji CO₂ w sektorze budowlanym;
73. podkreśla, że przepisy dotyczące wykorzystania drewna do celów budowlanych obowiązujące w państwach członkowskich są zróżnicowane; w związku z tym apeluje o zobowiązanie się do przyjęcia unijnych przepisów służących popularyzacji wykorzystania drewna w budownictwie;
74. wzywa państwa członkowskie do opracowania inicjatyw na rzecz wsparcia transferu wiedzy i technologii oraz do pełnego wykorzystania istniejących unijnych programów na rzecz wsparcia badań i innowacji w leśnictwie i sektorze leśno-drzewnym;
75. zauważa, że w badaniach naukowych i technologicznych istnieją istotne braki w danych dotyczących dostosowania leśnictwa do zmiany klimatu, w tym w badaniach na temat wpływu zwiększonej liczby szkodników i chorób, które stwarzają poważne zagrożenie dla europejskich lasów i sektorów związanych z leśnictwem;
76. zachęca państwa członkowskie i Komisję do podejmowania działań propagujących wiedzę na temat gospodarczej, środowiskowej i społecznej roli lasów europejskich i europejskiej gospodarki leśnej, a także podkreślających znaczenie zrównoważonej biogospodarki opartej na lasach i drewnie jako na jednym z głównych odnawialnych surowców UE;
77. uważa za ważne wspieranie prac naukowo-badawczych nad racjonalnym wykorzystaniem biomasy i szybko rosnących roślin energetycznych oraz opracowanie modelu zachęty gospodarczej na rzecz wykorzystania biomasy z odpadów;

Światowe wyzwania – ochrona środowiska i zmiana klimatu

78. podkreśla, że zrównoważona gospodarka leśna ma pozytywny wpływ na różnorodność biologiczną i łagodzenie zmiany klimatu oraz może ograniczyć ryzyko pożarów lasów, inwazji szkodników i występowania chorób;
79. podkreśla, iż Unia uzgodniła, że do 2020 r. należy powstrzymać utratę różnorodności biologicznej i degradację usług ekosystemowych, w tym zapyłania, oraz utrzymać ekosystemy i ich usługi, jak również odtworzyć co najmniej 15 % zdegradowanych ekosystemów; dodaje, że ponadto Unia uzgodniła, iż gospodarka leśna musi być zrównoważona, a lasy, ich różnorodność biologiczna i zapewniane przez nie usługi muszą być chronione i w miarę możliwości wzmacniane, a także musi zostać zwiększona odporność lasów na zmianę klimatu, pożary, wichury, szkodniki i choroby; ponadto podkreśla zatem potrzebę opracowania i wdrożenia odnowionej unijnej strategii leśnej, która uwzględni wielorakie potrzeby i zalety lasów oraz przyczyni się do bardziej strategicznego podejścia do ochrony i poprawy stanu lasów, w tym poprzez zrównoważoną gospodarkę leśną⁽¹⁾;
80. dodaje, że inne obszary tematyczne powinny zostać pogłębione, w szczególności problem nadmiernego występowania roślinożerców, zdrowie lasów i ułatwienia dla zrównoważonej produkcji drewna, zasoby genetyczne lasów, środki na rzecz zwalczania pożarów i zapobiegania ich powstawaniu oraz zapobieganie erozji gleb i odbudowa pokrywy roślinnej;
81. uznaje, że uprawy leśne o krótkiej rotacji mogłyby zapewnić zrównoważoną biomasę drzewną, pozwalając na zachowanie niezbędnej powierzchni lasów i ograniczając ryzyko erozji gleby i osunięć ziemi na gruntach odłogowanych lub leżących odłogiem;
82. apeluje do Komisji i państw członkowskich o podjęcie konkretnych działań zmierzających do osiągnięcia celu 5 z Aichi, zgodnie z którym do 2020 r. należy zmniejszyć co najmniej o połowę, a w miarę możliwości obniżyć do poziomu bliskiego zeru wskaźnik zanikania wszystkich siedlisk przyrodniczych, w tym lasów, a także znacznie ograniczyć ich degradację i rozdrobnienie;

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działania w zakresie środowiska do 2020 r. – „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety”.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

83. apeluje do państw członkowskich o opracowanie krajowej polityki leśnej w taki sposób, by w pełni uwzględnić znaczenie lasów dla ochrony różnorodności biologicznej, zapobiegania erozji gleby, zapewniania pochłaniania dwutlenku węgla i oczyszczania powietrza oraz dla utrzymania obiegu wody;

84. zwraca uwagę, że biogospodarka jako kluczowy element inteligentnego i ekologicznego wzrostu w Europie jest niezbędna do realizacji celów inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020” – „Unia innowacji” i „Europa efektywnie korzystająca z zasobów” i że drewno jako surowiec odgrywa istotną rolę w dążeniu ku gospodarce opartej na biomasie;

85. podkreśla potrzebę pilnego określenia skutków cieplarnianych różnych zastosowań biomasy leśnej do celów energetycznych oraz potrzebę wskazania zastosowań, które mogą przynieść największe korzyści z punktu widzenia łagodzenia zmiany klimatu w perspektywie czasowej stosownej dla strategii;

86. uważa, że należy promować wdrażanie koncepcji biogospodarki przy jednoczesnym poszanowaniu zrównoważonych granic podaży surowca, by sprzyjać efektywności gospodarczej sektora leśno-drzewnego dzięki innowacji i transferowi technologii;

87. apeluje o to, aby bardziej wspierać różnorodne produkty leśne, a także dbać o to, by różnego rodzaju zapotrzebowanie na produkty leśne było wyważone i oceniane w kontekście zrównoważonego potencjału podaży oraz innych funkcji i usług ekosystemowych zapewnianych przez lasy;

88. jest głęboko zaniepokojony tempem, w jakim postępuje wylesienie na świecie, zwłaszcza w krajach rozwijających się i często w konsekwencji nielegalnego pozyskiwania drewna;

89. popiera mechanizmy na rzecz wspierania kompleksowego rozwoju gospodarki leśnej w kierunku bardziej zrównoważonego wykorzystania i wskazuje przy tym w szczególności na dyrektywę Unii Europejskiej dotyczącą drewna ⁽¹⁾, której celem jest zwalczanie nielegalnego pozyskiwania drewna i wprowadzania tak pozyskanego drewna pochodzącego z krajów trzecich na rynek europejski, jak również na system zezwoleń na przywóz drewna do UE (FLEGT) ⁽²⁾ i na stosowne umowy o dobrowolnym partnerstwie;

90. wzywa Komisję do opublikowania oczekiwanego przeglądu funkcjonowania i skuteczności rozporządzenia UE w sprawie drewna oraz podkreśla, że nowe rozporządzenie powinno być proporcjonalne i uwzględniać możliwości ograniczenia zbędnych kosztów i wymogów sprawozdawczych, które obciążają właścicieli terenów zalesionych i leśników w Europie, w sposób niepodważający zapisanych w nim celów;

91. jest zdania, że z uwagi na wyzwania, jakie stawiają globalne ocieplenie i zmiana klimatu, ekosystemy i populacje gatunków, aby być odporne, muszą być zdrowe, zróżnicowane pod względem biologicznym i silne;

92. podkreśla możliwości wynikające z obszarów Natura 2000, gdzie za sprawą wyjątkowych zasobów naturalnych można wytwarzać produkty leśne i świadczyć odpowiednie usługi odznaczające się wysoką jakością środowiskową i kulturą;

93. podkreśla znaczenie zdrowych ekosystemów leśnych w kontekście zapewniania siedlisk zwierzętom i roślinom, ale podkreśla, że słuszne przepisy, takie jak dyrektywa siedliskowa, wpływają na decyzje dotyczące gospodarki gruntowej i należy je wdrażać z poszanowaniem zasady proporcjonalności;

94. uznaje rolę lasów w rozwoju sektorów powiązanych i dlatego podkreśla znaczenie wspierania upraw drzew nektarodajnych, co pomaga także w procesie zapylania;

95. uważa, że niektóre zagadnienia dotyczące przemysłu leśnego mają globalny wymiar, w szczególności nielegalne wycinanie drzew, wzywa zatem Komisję do szerszego wspierania sektora leśnego na forum odpowiednich organów międzynarodowych;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 995/2010 z dnia 20 października 2010 r. ustanawiające obowiązki podmiotów wprowadzających do obrotu drewno i produkty z drewna.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT (FLEGT = egzekwowanie prawa, zarządzanie i handel w dziedzinie leśnictwa).

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

96. zwraca uwagę, że rośnie popyt na biomasę, zwłaszcza drewno, wobec czego z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji i państw członkowskich mające na celu wspieranie krajów rozwijających się w działaniach zmierzających do poprawy polityki leśnej i ustawodawstwa dotyczącego leśnictwa, w szczególności w ramach REDD+ ⁽¹⁾ (redukcja emisji spowodowanych wylesianiem i degradacją lasów);

97. zachęca Komisję do opracowania planu działań w dziedzinie wylesienia i degradacji lasów z myślą o realizacji celów określonych w jej komunikacie w sprawie wylesienia, o co apelowano w siódmym programie działań w zakresie środowiska; uważa, że ważne jest zapewnienie nie tylko ochrony istniejących lasów i zarządzania nimi, ale także ponownego zalesienia obszarów, które obecnie są wylesione;

98. uważa, że należy osobno odnieść się do potrzeby szeroko zakrojonego zalesiania regionów, które ucierpiały w wyniku powtarzających się pożarów lasów;

Wdrożenie i sprawozdawczość

99. przypomina, że wdrożenie strategii leśnej UE powinno być wieloletnim, skoordynowanym procesem, w którym należy uwzględnić opinię Parlamentu Europejskiego, i że wdrożenie to powinno być skuteczne, spójne i niebiurokratyczne;

100. wyraża żal, że proces wdrożenia rozpoczął się częściowo jeszcze zanim Parlament Europejski przyjął swoje stanowisko, i uważa, że takie działanie jest niezgodne z celem zakładającym lepszą koordynację strategii politycznych związanych z leśnictwem, określonym przez Komisję w tekście strategii;

101. uważa, że nowa strategia powinna ustanowić powiązania między strategiami i planami finansowania Unii Europejskiej i państw członkowskich oraz zwiększyć spójność na poziomie planowania, finansowania i wdrażania działań międzysektorowych;

102. apeluje o sprzyjające włączeniu, dobrze zorganizowane i wyważone wdrożenie strategii;

103. uważa w związku z tym, że należy wzmocnić uprawnienia Stałego Komitetu ds. Leśnictwa i zapewnić mu większe środki, aby podczas wdrażania nowej unijnej strategii leśnej na szczęblu UE Komisja mogła w pełni korzystać z fachowej wiedzy państw członkowskich; wzywa Komisję Europejską do wystarczająco wczesnego zasięgnięcia opinii Stałego Komitetu ds. Leśnictwa, przed pojawieniem się jakiegokolwiek inicjatywy lub projektu tekstu wywierającego wpływ na gospodarkę leśną i przemysł drzewny;

104. podkreśla istotną rolę grupy dialogu obywatelskiego w dziedzinie gospodarki leśnej i korka oraz innych właściwych podmiotów i wzywa do zapewnienia ich właściwego zaangażowania we wdrażanie strategii;

105. uważa, że przekrojowy charakter problematyki związanej z leśnictwem wymaga od poszczególnych służb Komisji wewnętrznej współpracy podczas uwzględniania środków mogących mieć wpływ na specyfikę zrównoważonej gospodarki leśnej i powiązanych z nią gałęzi przemysłu; wzywa zatem DG ds. Środowiska, DG ds. Działań w dziedzinie Klimatu, DG ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich, DG ds. Energii, DG ds. Badań Naukowych i Innowacji oraz inne zainteresowane dyrekcje generalne do współpracy strategicznej mającej na celu skuteczne wdrożenie strategii poprzez ściślejszą koordynację i intensywniejszą komunikację;

106. uważa, że w związku z opracowaną przez Komisję listą priorytetów w dziedzinie wzrostu, zatrudnienia i inwestycji we wdrażaniu nowej strategii leśnej UE za priorytetowe należy również uznać wspieranie konkurencyjności i zrównoważonego rozwoju sektora leśnego, wspieranie obszarów wiejskich i miejskich, poszerzanie wiedzy, ochronę lasów i ich ekosystemów oraz wspieranie koordynacji i komunikacji, a także większe zrównoważone wykorzystywanie drzewnych i nie drzewnych produktów leśnych;

107. zwraca się do Komisji o uzupełnienie strategii o solidny plan działań zawierający konkretne środki oraz o przedstawianie Parlamentowi corocznego sprawozdania z postępów w realizacji konkretnych działań przewidzianych w strategii;

108. opowiada się za powołaniem komisji w poszerzonym składzie, tworzonej przez komisje AGRI, ENVI i ITRE, aby można było przeprowadzić wyważoną debatę na temat postępów we wdrażaniu nowej strategii leśnej UE;

o

o o

109. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Program na rzecz redukcji emisji spowodowanych wylesianiem i degradacją lasów: <http://unfccc.int/methods/redd/items/7377.php>.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0173

Prokuratura Europejska**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (COM(2013)0534 – 2013/0255(APP))**

(2016/C 346/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (COM(2013)0534),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej ⁽¹⁾,
 - uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego (COM(2012)0363),
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2013 r. w sprawie przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy: zalecenia dotyczące potrzebnych działań i inicjatyw ⁽²⁾,
 - uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) (COM(2013)0535),
 - uwzględniając Europejską konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, art. 2, 6 i 7 Traktatu o Unii Europejskiej oraz Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
 - uwzględniając rezolucję Rady z dnia 30 listopada 2009 r. dotyczącą harmonogramu działań mających na celu umocnienie praw procesowych osób podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym,
 - uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 86, 218, 263, 265, 267, 268 i 340,
 - uwzględniając art. 99 ust. 3 Regulaminu,
 - uwzględniając wstępne sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinię Komisji Prawnej (A8-0055/2015),
- A. mając na uwadze, że dane zgromadzone i przeanalizowane przez Komisję wskazują, iż podejrzewane nadużycia naruszające interesy finansowe Unii osiągają średnio wartość 500 mln EUR rocznie, pomimo że istnieją uzasadnione powody, by uważać, że przedmiot nadużyć może stanowić kwota nawet 3 mld EUR rocznie;
- B. mając na uwadze, że liczba wnoszonych oskarżeń jest niska – w przybliżeniu 31 % w ośmioletnim okresie od 2006 do 2013 r. – w porównaniu z liczbą zaleceń o charakterze sądowym kierowanych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) do państw członkowskich; mając na uwadze, że jednym z celów Prokuratury Europejskiej jest wypełnienie tej luki;
- C. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie mogą być mniej skuteczne w wykrywaniu i ściganiu nadużyć naruszających interesy finansowe UE, co powoduje szkody dla podatników we wszystkich państwach członkowskich UE wnoszących składki do budżetu UE;
- D. mając na uwadze, że w swojej rezolucji z dnia 12 marca 2014 r. Parlament zwrócił się do Rady o włączenie go w szerokim zakresie w prace ustawodawcze poprzez stałą wymianę informacji i bieżące konsultacje;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0234.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0444.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

- E. mając na uwadze, że odmienne jurysdykcje, tradycje prawne i systemy sądowe i egzekwowania prawa w państwach członkowskich nie powinny hamować ani utrudniać walki z nadużyciami i przestępstwami naruszającymi interesy finansowe Unii;
 - F. mając na uwadze, że źródłem finansowania terroryzmu jest również przestępczość zorganizowana, a grupy przestępcze gromadzą fundusze, popełniając nadużycia finansowe;
 - G. mając na uwadze, że art. 86 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej umożliwia rozszerzenie uprawnień Prokuratury Europejskiej na zwalczanie poważnej przestępczości o wymiarze transgranicznym; mając na uwadze, że możliwość ta może zostać rozważona przez Radę po tym, jak Prokuratura Europejska zostanie stworzona i gdy będzie już sprawnie działała;
1. potwierdza swoją zdecydowaną gotowość do określenia priorytetów dotyczących stworzenia Prokuratury Europejskiej oraz zasad i warunków, na podstawie których może on udzielić zgody;
 2. przypomina treść swojego poprzedniego sprawozdania wstępnego przyjętego w rezolucji z dnia 12 marca 2014 r. i pragnie uzupełnić i zaktualizować ją w związku z najnowszymi ustaleniami przyjętymi w wyniku debaty w Radzie;
 3. apeluje do Rady o zagwarantowanie przejrzystości i legitymacji demokratycznej poprzez przekazywanie Parlamentowi pełnych informacji i stałe zasięganie jego opinii; apeluje również do Rady o należyte uwzględnianie jego opinii, co stanowi warunek wstępny uzyskania zgody na przyjęcie rozporządzenia w sprawie Prokuratury Europejskiej;
 4. przypomina, że Prokuratura Europejska powinna posiadać uprawnienia w zakresie przestępstw dotyczących nadużyć finansowych godzących w interesy finansowe Unii Europejskiej; przypomina w związku z powyższym, że odnośne przestępstwa powinny zostać zdefiniowane w proponowanej dyrektywie w sprawie walki z nadużyciami finansowymi godzącymi w interesy finansowe Unii za pomocą prawa karnego (dyrektywa PIF); uznając postępy poczynione przez współpracodawców w negocjacjach zmierzających do przyjęcia dyrektywy PIF, wzywa Radę do ponowienia wysiłków na rzecz osiągnięcia porozumienia w sprawie tej dyrektywy w dążeniu do stworzenia Prokuratury Europejskiej;
 5. uważa, że należy zastosować innowacyjne podejście w prowadzeniu dochodzeń, ściganiu i stawianiu przed sądem sprawców nadużyć naruszających interesy finansowe Unii, aby poprawić skuteczność walki z nadużyciami finansowymi, zwiększyć poziom odzyskiwania środków i odzyskać zaufanie podatników do instytucji UE;
 6. uważa, że bardzo ważne jest zapewnienie stworzenia jednej, silnej i niezależnej Prokuratury Europejskiej, która będzie w stanie prowadzić dochodzenia, ścigać i stawiać przed sądem sprawców przestępstw naruszających interesy finansowe Unii, oraz uważa, że wszelkie mniej zdecydowane rozwiązanie przysporzyłoby kosztów w budżecie Unii;

Niezależna Prokuratura Europejska

7. podkreśla, że struktura Prokuratury Europejskiej powinna być w pełni niezależna od rządów krajowych oraz instytucji UE oraz powinno się ją chronić od politycznych wpływów i presji politycznej; apeluje zatem o otwartość, obiektywność i przejrzystość w procedurach wyboru i mianowania Europejskiego Prokuratora Generalnego, jego zastępców, prokuratorów europejskich oraz delegowanych prokuratorów europejskich; uważa, że w celu uniknięcia konfliktu interesów urząd prokuratora europejskiego powinien być sprawowany w pełnym wymiarze czasu;
8. podkreśla znaczenie zaangażowania Parlamentu w procedurę mianowania prokuratorów europejskich i sugeruje, by miała ona formę otwartego konkursu dla kandydatów spełniających wymagane kryteria uczciwości, profesjonalizmu, posiadających niezbędne doświadczenie i umiejętności; uważa, że europejscy prokuratorzy powinni być mianowani przez Radę i Parlament na mocy wspólnego porozumienia w oparciu o listę kandydatów sporządzoną przez Komisję, po przeprowadzeniu oceny przez niezależny zespół ekspertów wybranych spośród sędziów, prokuratorów i prawników o uznanej kompetencji; Europejski Prokurator Generalny powinien być mianowany według tej samej procedury w następstwie przesłuchania w Parlamencie;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

9. uważa, że członkowie kolegium powinni być dymisjonowani w następstwie decyzji Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, na wniosek Rady, Komisji, Parlamentu i/lub Europejskiego Prokuratora Generalnego;

10. podkreśla, że państwa członkowskie muszą angażować krajowe sądownicze organy samorządowe w procedury mianowania delegowanych prokuratorów europejskich zgodnie z prawem i praktykami stosowanymi w danym kraju;

11. z zadowoleniem przyjmuje zawarte w tekście Rady postanowienie dotyczące rocznej sprawozdawczości dla instytucji UE w celu zagwarantowania ciągłej oceny działalności prowadzonej przez ten nowy organ; wzywa Radę do zagwarantowania, by sprawozdanie roczne zawierało m.in. szczegółowe informacje dotyczące gotowości władz krajowych do współpracy z Prokuraturą Europejską;

Jasny podział kompetencji między Prokuraturą Europejską a organami krajowymi

12. uważa, że zasady podziału kompetencji między Prokuraturą Europejską a organami krajowymi powinny być jasno zdefiniowane, aby uniknąć wszelkiej niepewności lub błędnej interpretacji w fazie operacyjnej; Prokuratura Europejska powinna posiadać kompetencje w zakresie dochodzenia i ścigania przestępstw naruszających interesy finansowe Unii, zgodnie z dyrektywą w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego; uważa, że Prokuratura Europejska powinna w pierwszej kolejności decydować, czy posiada kompetencje w danej dziedzinie, i wszczynać własne dochodzenie, zanim rozpoczną je władze krajowe, aby uniknąć prowadzenia dochodzeń równoległych, co nie zapewnia skuteczności;

13. podkreśla, że organy krajowe prowadzące dochodzenia w sprawie przestępstw, które mogą wchodzić w zakres uprawnień Prokuratury Europejskiej, powinny mieć obowiązek informowania Prokuratury Europejskiej o takich dochodzeniach; z myślą o niezależności i skuteczności Prokuratury Europejskiej ponownie przypomina o konieczności posiadania przez Prokuraturę Europejską uprawnień do przejścia takich dochodzeń, jeśli stwierdzi ona, że jest to właściwe;

14. przypomina, że w zakres uprawnień Prokuratury Europejskiej powinny wchodzić przestępstwa inne niż te, które mają wpływ na interesy finansowe Unii jedynie, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- a) konkretne postępowanie stanowi zarówno przestępstwo, które ma wpływ na interesy finansowe Unii, oraz inne przestępstwa
- b) przestępstwa, które mają wpływ na interesy finansowe Unii są dominujące, a pozostałe mają jedynie charakter poboczny oraz
- c) pozostałe przestępstwa nie byłyby dalej sądzone i karane, gdyby ich sprawcy nie byli ścigani i postawieni przed sądem w związku z przestępstwami, które mają wpływ na interesy finansowe Unii;

uważa także, że w przypadku braku porozumienia pomiędzy Prokuraturą Europejską a krajowymi organami ścigania pod względem kompetencji w danej dziedzinie Prokuratura Europejska powinna podjąć na szczeblu centralnym decyzję o tym, kto poprowadzi dochodzenie i będzie ścigał w danej sprawie; uważa ponadto, że określenie kompetencji zgodnie z tymi kryteriami powinno zawsze podlegać kontroli sądowej;

Skuteczna struktura umożliwiająca skuteczne zarządzanie sprawami

15. wyraża ubolewania w związku z rozpatrywaną przez państwa członkowskie możliwością stworzenia struktury kolegalnej w miejsce hierarchicznej, zaproponowanej pierwotnie przez Komisję Europejską; w tym względzie uważa, że decyzje dotyczące ścigania, wybór właściwego sądu, decyzje o przekazaniu lub umorzeniu sprawy oraz decyzje o transakcji powinny być podejmowane centralnie przez izby;

16. podkreśla, że izby powinny odgrywać wiodącą rolę w dochodzeniach i ściganiu przestępstw oraz nie ograniczać swojej działalności wyłącznie do pełnienia funkcji koordynacyjnej, ale pełnić nadzór nad pracami delegowanych prokuratorów europejskich w tej dziedzinie;

17. jest zaniepokojony kwestią automatycznego powiązania między Prokuratorem Europejskim w urzędzie centralnym a sprawami wnoszonymi w jego państwie członkowskim, gdyż mogłoby to prowadzić do oczywistych braków w zakresie niezależności prokuratorów i nierównego przydzielania spraw;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

18. apeluje zatem o racjonalne zorganizowanie prac Prokuratury na szczeblu centralnym; zwraca w tym kontekście uwagę, że system przydzielania spraw do izb powinien być oparty na z góry określonych obiektywnych kryteriach; proponuje także, by na późniejszym etapie rozważyć konkretną specjalizację izb;

19. jest przekonany, że niezbędna wiedza, doświadczenie i specjalistyczne kompetencje krajowych systemów ścigania będą również gwarantowane przez personel Prokuratury Europejskiej na szczeblu centralnym;

Czynności dochodzeniowe i dopuszczalność dowodów

20. apeluje do ustawodawcy o zapewnienie stosowania przez Prokuraturę Europejską usprawnionych procedur w celu uzyskania zezwolenia na prowadzenie czynności dochodzeniowych w sprawach transgranicznych, zgodnie z prawem państw członkowskich, w których jest ona wykonywana; przypomina, że współustawodawcy uzgodnili kryteria, na mocy których państwa członkowskie występują z wnioskiem o wykonanie czynności dochodzeniowych w oparciu o zasadę wzajemnego uznawania zapisaną w dyrektywie 2014/41/UE w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych; uważa, że takie same kryteria powinny mieć zastosowanie w stosunku do czynności dochodzeniowych, na które Prokuratura Europejska ma udzielać zezwolenia, zwłaszcza w odniesieniu do podstaw odmowy;

21. apeluje do Rady o zagwarantowanie w całej Unii dopuszczalności dowodów zebranych przez Prokuraturę Europejską, przy pełnym poszanowaniu odpowiednich przepisów europejskich i krajowych, gdyż jest to kluczowe dla skuteczności śledztwa, zgodnie z art. 6 TUE, Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej oraz Europejską Konwencją Praw Człowieka;

22. przypomina, że Prokuratura Europejska powinna gromadzić wszelkie stosowne dowody, zarówno obciążające, jak i uniewinniające; podkreśla ponadto konieczność przyznania podejrzanemu lub oskarżonemu w każdym dochodzeniu prowadzonym przez Prokuraturę Europejską pewnych praw w zakresie dowodów, w szczególności:

a) podejrzany lub oskarżony powinien mieć prawo do przedstawienia dowodu do rozpatrzenia przez Prokuraturę Europejską;

b) podejrzany lub oskarżony powinien mieć prawo do zwrócenia się do Prokuratury Europejskiej o zgromadzenie wszelkich dowodów mających znaczenie dla dochodzenia, w tym o wyznaczenie ekspertów i przesłuchanie świadków;

23. uważa, że z uwagi na możliwość wielu jurysdykcji w przypadku przestępstw transgranicznych podlegających kompetencjom Prokuratury Europejskiej kluczowe jest zapewnienie, by prokurator europejski, delegowani prokuratorzy europejscy i krajowe organy ścigania w pełni przestrzegali zasady *ne bis in idem* w odniesieniu do ścigania przestępstw podlegających kompetencjom Prokuratury Europejskiej;

Dostęp do kontroli sądowej

24. potwierdza, że należy niezmiennie utrzymać prawo do sądowych środków odwoławczych w odniesieniu do działalności Prokuratury Europejskiej, oraz uznaje, że Prokuratura Europejska powinna działać skutecznie; uważa, że wszelkie decyzje podjęte przez Prokuraturę Europejską muszą podlegać kontroli sądowej przed właściwym sądem; podkreśla, że decyzje podejmowane przez izby, takie jak decyzje o wyborze sądu właściwego do celów ścigania, umorzeniu sprawy lub transakcji bądź jej przekazaniu powinny podlegać kontroli sądowej przed sądami unijnymi;

25. uważa, że do celów kontroli sądowej wszelkich środków dochodzeniowych i innych środków proceduralnych przyjętych w ramach pełnienia funkcji śledczych Prokuratura Europejska powinna być uznawana za organ krajowy przez właściwe sądy państw członkowskich;

Spójna ochrona prawna osób podejrzanych i oskarżonych

26. przypomina, że nowa Prokuratura Europejska powinna prowadzić działalność z pełnym poszanowaniem praw osób podejrzanych i oskarżonych ustanowionych w art. 6 TUE, art. 16 TFUE i Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a także w środkach prawnych przyjętych już na poziomie unijnym i dotyczących praw procesowych osób podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym, jak również ochrony danych osobowych;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

27. oświadcza, że przyszła dyrektywa w sprawie pomocy prawnej powinna mieć w równym stopniu zastosowanie do wszystkich osób podejrzanych lub oskarżonych, w których sprawie toczy się dochodzenie przed Prokuraturą Europejską lub które są przez nią ścigane; apeluje do państw członkowskich, by w związku z brakiem dyrektywy UE zapewniły skuteczny dostęp do pomocy prawnej, zgodnie z odnośnym prawem krajowym;

28. podkreśla, że wszystkie osoby podejrzane lub oskarżone, w sprawie których toczy się dochodzenie przed Prokuraturą Europejską lub które są przez nią ścigane, mają prawo do ochrony ich danych osobowych; podkreśla w tym względzie, że przetwarzanie danych gromadzonych przez Prokuraturę Europejską musi stanowić przedmiot rozporządzenia (WE) nr 45/2001; podkreśla, że wszelkie szczególne postanowienia dotyczące ochrony danych zawarte w rozporządzeniu Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej mogą jedynie uzupełniać i uściślać przepisy zawarte w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 i tylko w koniecznym stopniu;

29. ponownie podkreśla swoją zdecydowaną wolę ustanowienia Prokuratury Europejskiej oraz zreformowania Eurojustu, które to działania Komisja przewidywała w obu swych wnioskach; zwraca się do Komisji o dostosowanie szacunkowych wyliczeń wpływu struktury kolegalnej na budżet; apeluje o wyjaśnienia dotyczące stosunków między Eurojustem, Prokuraturą Europejską i OLAF-em w celu rozróżnienia ich poszczególnych ról w ochronie interesów finansowych UE; apeluje do Rady i Komisji o rozważenie możliwości zastosowania podejścia przewidującego większy stopień integracji między tymi agencjami, tak by zwiększyć skuteczność dochodzeń;

o

o o

30. nalega, by Rada postępowała zgodnie z tymi zaleceniami i podkreśla, że wspomniane wcześniej warunki są niezbędne w celu udzielenia przez Parlament zgody na projekt rozporządzenia Rady;

31. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0174

Strategia dotycząca alkoholu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie strategii dotyczącej alkoholu (2015/2543(RSP))

(2016/C 346/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając pytanie skierowane do Komisji w sprawie strategii UE dotyczącej alkoholu (O-000008/2015 – B8-0108/2015),
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 282/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie ustanowienia trzeciego programu działań Unii w dziedzinie zdrowia (na lata 2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1350/2007/WE ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie zmniejszania nierówności zdrowotnych w UE ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 168 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowiący, że Unia jedynie uzupełnia działania państw członkowskich w dziedzinie zdrowia publicznego,
 - uwzględniając sprawozdanie roczne platformy UE ds. żywienia, aktywności fizycznej i zdrowia za rok 2011,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 września 2007 r. w sprawie strategii UE w zakresie wspierania państw członkowskich w ograniczaniu szkodliwych skutków spożywania alkoholu ⁽³⁾,
 - uwzględniając wnioski z posiedzenia Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Ochrony Konsumentów w dniach 1–2 grudnia 2011 r. w sprawie zmniejszania różnic zdrowotnych w UE poprzez zorganizowane działania na rzecz promowania zdrowego stylu życia,
 - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że nadużywanie alkoholu to druga co do ważności związana ze stylem życia przyczyna chorób w niektórych państwach członkowskich, a uzależnienie od alkoholu jest czynnikiem ryzyka ponad 60 chorób przewlekłych, w tym wywoływanych przez alkohol chorób wątroby i przewlekłych chorób trzustki, a także niemal wszystkich pozostałych chorób układu pokarmowego, raka, cukrzycy, chorób układu krążenia, nadwagi, zespołu alkoholowych zaburzeń płodowych (FASD) i zaburzeń neuropsychiatrycznych, takich jak uzależnienie od alkoholu;
- B. mając na uwadze, że właściwe organy państw członkowskich są podmiotami najlepiej przygotowanymi do opracowania indywidualnie dopasowanych strategii zapobiegania nadużywaniu alkoholu;
- C. mając na uwadze, że istnieje związek przyczynowy pomiędzy nadużywaniem alkoholu a licznymi zaburzeniami psychicznymi i behawioralnymi, innymi chorobami niezakaźnymi i urazami;
- D. mając na uwadze, że koszty społeczne przypisywane bezpośrednio lub pośrednio nadużywaniu alkoholu w Europie w roku 2010 zostały oszacowane na kwotę 155,8 mld EUR, z czego większość (82,9 mld EUR) przypada na sektory inne niż opieka zdrowotna;

⁽¹⁾ Dz.U. L 86 z 21.3.2014, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 25.

⁽³⁾ Dz.U. C 187 E z 24.7.2008, s. 160.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

- E. mając na uwadze, że nadużywanie alkoholu jest przyczyną 3,3 mln zgonów każdego roku, czyli 5,9 % wszystkich zgonów; uwzględniając, że w przedziale wiekowym 20–39 lat nadużywanie alkoholu jest przyczyną niemal 25 % zgonów; mając na uwadze, że zgony te są często następstwem wypadków, aktów przemocy lub chorób wątroby;
- F. mając na uwadze, że ok. 5–9 mln dzieci wychowuje się w rodzinach dotkniętych negatywnymi skutkami spożywania alkoholu;
- G. mając na uwadze, że spożywanie alkoholu nie w każdym przypadku pociąga za sobą takie same skutki, ponieważ w dużej mierze są one uzależnione od wzorców spożywania alkoholu, w tym od rodzaju alkoholu i sposobu jego spożywania; mając na uwadze, że wzorce i trendy związane z piciem alkoholu znacznie różnią się w poszczególnych regionach Unii Europejskiej, przy czym wzorce spożywania alkoholu i skutki zdrowotne jego nadużywania różnią się także w granicach poszczególnych regionów UE; mając na uwadze, że różnice społeczne, kulturowe, geograficzne i gospodarcze w poszczególnych krajach UE sprawiają, że konieczne jest uwzględnianie różnych wzorców i trendów związanych ze spożywaniem alkoholu;
- H. mając na uwadze, że polityka ograniczania szkodliwych skutków spożywania alkoholu i wspierania odpowiedzialnego spożywania alkoholu, dostosowana do specyfiki lokalnej i regionalnej, doprowadziłaby do ograniczenia wydatków na opiekę zdrowotną i wydatków socjalnych związanych z bezpośrednimi i pośrednimi szkodliwymi skutkami spożywania alkoholu, takimi jak uzależnienie od alkoholu, przewlekłe stany chorobowe, liczba zgonów i przemoc domowa, a także do obniżenia kosztów związanych z alkoholem; mając na uwadze, że polityka ograniczania szkodliwych skutków spożywania alkoholu nie powinna ograniczać się do sektora opieki zdrowotnej, ale powinna także obejmować wszystkie zainteresowane strony, w tym stowarzyszenia świadczące pomoc na rzecz osób dotkniętych alkoholizmem, oraz powinna być w pełni zgodna z zasadą pomocniczości i zasadą ochrony zdrowia we wszystkich obszarach polityki, a także skutkować znaczną poprawą zdrowia publicznego;
- I. mając na uwadze, że nadużywanie i szkodliwe dla zdrowia spożywanie alkoholu może prowadzić do uzależnienia od alkoholu, który to problem wymaga wzmożonej uwagi i wsparcia w ramach systemów opieki zdrowotnej państw członkowskich;
- J. mając na uwadze, że pewne grupy są bardziej niż inne skłonne do niewłaściwych zachowań związanych ze spożywaniem alkoholu, m.in. osoby młode; mając na uwadze, że zgony związane z nadużywaniem alkoholu stanowią ok. 25 % wszystkich zgonów wśród młodych mężczyzn w wieku od 15 do 29 lat oraz 1 na 10 zgonów wśród młodych kobiet; mając na uwadze, że nadmierne spożywanie alkoholu wśród młodzieży jest coraz powszechniejszą praktyką w państwach członkowskich, którą cechują szczególne metody spożywania alkoholu, takie jak epizodyczne nadmierne picie; mając na uwadze, że zasadniczo wątroba mężczyzny przetwarza alkohol znacznie szybciej niż wątroba kobiety, co oznacza, że kobiety są bardziej podatne na szybsze uzależnienie od alkoholu przy spożywaniu mniejszych jego ilości;
- K. mając na uwadze, że szkodliwe skutki spożywania alkoholu wiążą się z różnymi czynnikami takimi jak poziom społeczno-gospodarczy, postawy kulturowe, wzorce picia, wpływ rodziców i rówieśników, a także zasięg i poziom wdrożenia i zastosowania właściwych strategii w tym zakresie; mając na uwadze, że poziomy narażenia w ramach jednej społeczności mogą czasami różnić się w takim samym stopniu, jak między różnymi społecznościami;
- L. mając na uwadze, że w niektórych regionach Europy lokalna produkcja napojów alkoholowych jest podstawą miejscowej turystyki;
- M. mając na uwadze wpływ reklamy i marketingu na poziom spożycia alkoholu, zwłaszcza wśród ludzi młodych; mając na uwadze, że wdrożenie dyrektywy 2010/13/UE o audiowizualnych usługach medialnych jest konieczne dla skutecznej ochrony fizycznego, psychicznego i moralnego rozwoju dzieci i małoletnich; mając na uwadze, że istnieje związek między wczesnym rozpoczęciem picia alkoholu a prawdopodobieństwem wystąpienia problemów alkoholowych w dorosłym życiu; mając na uwadze, że najskuteczniejszymi narzędziami zapobiegania nadmiernemu spożywaniu alkoholu przez osoby młode są kampanie edukacyjne, informacyjne i profilaktyczne; mając na uwadze, że w związku z tym Komisja powinna niezwłocznie zacząć opracowywać nową europejską strategię dotyczącą alkoholu, aby dążyć do ograniczenia nadmiernego spożycia alkoholu, a obywateli należy informować za pośrednictwem kampanii uświadamiających o szkodliwych ubocznych skutkach zdrowotnych spożywania alkoholu;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

- N. mając na uwadze, że Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) podkreśla potrzebę rozwoju wiedzy i działań w obszarach takich jak wpływ alkoholu na dziecko w łonie matki, na osoby starsze, oddziaływanie alkoholu na osoby nieuprzywilejowane społecznie i wykluczenie społeczne związane z nadużywaniem alkoholu;
- O. mając na uwadze, że różne czynniki społeczne, kulturowe, geograficzne i gospodarcze w Unii Europejskiej są przyczyną powstawania zwyczajów i tendencji związanych ze spożywaniem alkoholu, które różnią się nawet na szczeblu lokalnym, co prowadzi do odmiennych postaw względem spożywania alkoholu;
- P. mając na uwadze, że konieczne jest wyraźne rozróżnienie między odpowiedzialnym a szkodliwym spożywaniem alkoholu; mając na uwadze, że odpowiedzialne spożywanie alkoholu jest zgodne ze zdrowym stylem życia;
- Q. mając na uwadze, że przeciętnie jeden wypadek drogowy na cztery można powiązać z kierowaniem pojazdem pod wpływem alkoholu, a na drogach UE co roku przynajmniej 5 200 osób ginie w wypadkach związanych ze spożyciem alkoholu; mając na uwadze, że kierowanie pojazdem pod wpływem alkoholu to druga co do ważności przyczyna śmierci na drogach UE;
- R. mając na uwadze, że wielu obywatelom UE, zwłaszcza osobom młodym, brakuje wiedzy o zagrożeniach dla zdrowia związanych z nadmiernym spożywaniem alkoholu i uzależnieniem, a także mając na uwadze, że wobec tego prewencja oraz uświadamianie to kluczowe elementy nowej europejskiej strategii dotyczącej alkoholu; mając na uwadze udowodnioną skuteczność identyfikacji osób przejawiających szkodliwe wzorce spożywania alkoholu i udzielania im pomocy na wczesnym etapie; mając na uwadze, że ochronę nieletnich przed reklamą alkoholu można jeszcze znacznie poprawić;
- S. mając na uwadze, że w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002 z dnia 28 stycznia 2002 r.⁽¹⁾ stwierdzono, iż żywność uważa się za niebezpieczną, jeżeli szkodzi ona zdrowiu;
- T. mając na uwadze, że w różnych kategoriach wiekowych wzorce spożywania alkoholu są różne i do dnia dzisiejszego nie zostały one odpowiednio zbadane;
- U. mając na uwadze, że przepisy rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności⁽²⁾ wyłączają napoje o zawartości alkoholu wyższej niż 1,2 % pod względem objętości z zakresu stosowania dwóch jego przepisów, a mianowicie wymogu podawania na etykiecie informacji o składzie i wartości odżywczej; mając na uwadze, że charakter ryzyka związanego ze spożywaniem alkoholu wymaga jednak podawania dokładnych informacji na temat napojów alkoholowych;
- V. mając na uwadze, że na mocy rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 Komisja miała obowiązek przedstawienia do grudnia 2014 r. sprawozdania zawierającego ocenę, czy napoje alkoholowe należy w przyszłości objąć wymogiem podawania informacji o wartości energetycznej, oraz powody uzasadniające ewentualne wyjątki, a także w razie potrzeby wniosek ustawodawczy określający zasady dotyczące wykazu składników lub obowiązkowej informacji o wartości odżywczej w odniesieniu do tych produktów;
- W. mając na uwadze, że strategia UE dotycząca alkoholu okazała się skuteczna, jeśli chodzi o wspieranie państw członkowskich w zwalczaniu szkodliwych skutków nadużywania alkoholu, zwłaszcza dzięki dzieleniu się najlepszymi praktykami w obszarach takich jak ochrona młodzieży, zmniejszanie liczby wypadków drogowych spowodowanych jazdą pod wpływem alkoholu i edukacja zwiększająca świadomość problemów związanych ze spożywaniem alkoholu, a także dzięki stworzeniu wspólnej bazy danych i monitorowaniu na szczeblu UE, jak również jeśli chodzi o koordynację działań między Komisją a państwami członkowskimi, która ostatecznie doprowadziła do opracowania przez Komitet Krajowej Polityki i Działań Antyalkoholowych (CNAPA) planu działania skupiającego się na spożywaniu alkoholu przez młodzież oraz na zjawisku jednorazowego spożywania alkoholu w nadmiernych ilościach (2014–2016);
- X. mając na uwadze, że udział licznych podmiotów w Europejskim Forum ds. Alkoholu i Zdrowia i poza nim sprzyja rozwojowi konkretnych i wymiernych działań mających na celu ograniczenie szkodliwych skutków nadużywania alkoholu na szczeblu lokalnym w całej Unii Europejskiej;
- Y. mając na uwadze, że trzeci program działań Unii w dziedzinie zdrowia (na lata 2014–2020) promuje przyjmowanie uznanych najlepszych praktyk w zakresie opłacalnych środków zapobiegawczych skupiających się na kluczowych czynnikach ryzyka, w tym na nadużywaniu alkoholu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 18.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

Z. mając na uwadze, że w zewnętrznej ocenie strategii przeprowadzonej w 2012 r. potwierdzono istotność i przydatność podejścia zastosowanego w obecnej strategii oraz jej priorytetowych zagadnień;

1. zwraca uwagę, że na posiedzeniu CNAPA w dniu 22 października 2013 r. Komisja ogłosiła zamiar podjęcia ścisłej współpracy z państwami członkowskimi w celu opracowania europejskiego planu działania na rzecz ograniczenia szkodliwych skutków spożywania alkoholu; zauważa, że we wrześniu 2014 r. przyjęto plan działania skupiający się na spożywaniu alkoholu przez młodzież oraz na zjawisku jednorazowego spożywania alkoholu w nadmiernych ilościach (na lata 2014–2016) oraz wzywa Komisję do monitorowania procesu wdrażania tego planu przez państwa członkowskie;

2. wzywa Komisję do przedstawienia wytycznych dotyczących zwalczania szkodliwych skutków spożywania alkoholu oraz do kontynuowania wsparcia dla właściwych organów państw członkowskich, w których przynosi to wartość dodaną, przy jednoczesnym przestrzeganiu zasady pomocniczości i proporcjonalności;

3. podkreśla, że ograniczenie problemów zdrowotnych, problemów związanych z bezpieczeństwem i problemów społeczno-gospodarczych spowodowanych nadużywaniem alkoholu wymaga działań w zakresie skali, sposobów i wzorców spożywania alkoholu oraz ogólniejszych społecznych czynników warunkujących stan zdrowia, a podstawą tych działań powinna być edukacja i prowadzenie kampanii informacyjnych;

4. wzywa Komisję do natychmiastowego podjęcia prac nad nową, lecz mającą takie same cele strategią UE dotyczącą alkoholu (na lata 2016–2022) i do aktualizacji ram prawnych, aby wesprzeć rządy krajowe w zajęciu się problemem szkodliwych skutków spożywania alkoholu, wspierać monitoring i gromadzenia wiarygodnych danych, promować profilaktykę, zdrowy styl życia, edukację zdrowotną, wczesną diagnostykę, lepszy dostęp do leczenia oraz stałe wsparcie dla osób dotkniętych tym problemem i ich rodzin, w tym poprzez programy doradcze, zmniejszyć liczbę wypadków drogowych związanych z kierowaniem pojazdem pod wpływem alkoholu i lepiej rozróżniać wzorce picia alkoholu, zachowania i postawy wobec spożywania alkoholu;

5. uważa, że obecna strategia UE polegająca na wspieraniu państw członkowskich w przeciwdziałaniu szkodliwym skutkom spożywania alkoholu powinna zostać odnowiona w zasadniczo identycznej postaci, powinna zmierzać do takich samych celów, tj. do zaradzenia szkodliwym skutkom spożywania alkoholu na szczeblu państw członkowskich, oraz powinna być nastawiona na działania i sprzyjać wielopodmiotowemu podejściu opartemu na współudziale;

6. wzywa Komisję, aby niezwłocznie przedstawiła sprawozdanie, którego publikację przewidziano w rozporządzeniu (UE) nr 1169/2011 na grudzień 2014 r. i które powinno zawierać odpowiedź na pytanie, czy napoje alkoholowe mają być w przyszłości objęte wymogiem podawania informacji o składzie i informacji żywieniowych, przy szczególnym uwzględnieniu wpływu na MSP i produkcję lokalną;

7. apeluje do Komisji o natychmiastowe zwrócenie się do Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności z prośbą o dokonanie ponownej oceny stosowania aldehydu octowego jako substancji aromatycznej w napojach alkoholowych i bezalkoholowych;

8. zwraca uwagę na potrzebę jak najszybszego wyraźnego podawania na etykiecie przynajmniej zawartości kalorii w napojach alkoholowych oraz wzywa Komisję, by wystąpiła z odpowiednim wnioskiem ustawodawczym najpóźniej w 2016 r.;

9. wzywa Komisję do niezwłocznego rozpoczęcia prac nad nową strategią UE dotyczącą alkoholu na okres 2016–2022, z uwzględnieniem planu działania Komitetu Krajowej Polityki i Działań Antyalkoholowych i wniosków z niezależnej oceny strategii UE dotyczącej szkodliwych skutków spożywania alkoholu, aby zapewnić trwały charakter osiągniętych dotychczas wyników oraz nadal wspierać rządy krajowe w rozwiązywaniu problemów związanych ze szkodliwymi skutkami spożywania alkoholu w perspektywie długoterminowej;

10. podkreśla, że komplementarność prawodawstwa i kodeksów postępowania dotyczących ochrony małoletnich przed negatywnymi skutkami ryzykownego spożywania alkoholu jest konieczna dla skutecznej ochrony małoletnich przed negatywnymi skutkami ryzykownego spożywania alkoholu; wzywa państwa członkowskie do rygorystycznego egzekwowania obowiązujących przepisów krajowych dotyczących ograniczeń wiekowych spożycia alkoholu oraz do oceny zapotrzebowania na dalsze prawnie wiążące wymogi, które są niezbędne do zapewnienia skutecznej ochrony małoletnich;

11. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia w ramach ich systemów zdrowotnych strategii politycznych i terapii, które zmniejszą poziom uzależnienia od alkoholu;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

12. wzywa państwa członkowskie do intensyfikacji działań edukacyjnych skierowanych do ogółu społeczeństwa, a zwłaszcza do małoletnich i kobiet w ciąży, dotyczących szkodliwych skutków spożywania alkoholu, a w razie potrzeby – do przyjmowania odpowiedniego ustawodawstwa;
13. dostrzega zróżnicowanie modeli spożycia w państwach członkowskich oraz kulturowe uwarunkowania odpowiedzialnego spożywania alkoholu;
14. zwraca uwagę na potrzebę przeprowadzenia kampanii informacyjnej na poziomie europejskim, ostrzegającej kobiety w ciąży przed piciem alkoholu oraz wzywa Komisję, by zbadała skutki systemu etykietowania w tej sprawie i wystąpiła z odpowiednim wnioskiem ustawodawczym najpóźniej w 2016 r.;
15. wzywa państwa członkowskie, na których w pierwszej kolejności spoczywa obowiązek opracowania, wprowadzenia w życie i oceny strategii w zakresie zdrowia publicznego mających na celu ograniczenie nadużywania alkoholu, do wdrożenia rygorystycznych przepisów dotyczących sprzedaży napojów alkoholowych, w szczególności osobom małoletnim;
16. wzywa Komisję, by rozpatrzyła wprowadzenie systemu oznaczania na poziomie europejskim przestrzegającego konsumentów o niebezpieczeństwach kierowania pojazdem pod wpływem alkoholu;
17. wzywa Komisję do dokonania oceny i w razie potrzeby do zreformowania roli i działań Europejskiego Forum ds. Alkoholu i Zdrowia, aby zapewnić prawdziwie reprezentatywny i zrównoważony udział w nim wszystkich zainteresowanych stron, jeśli chodzi o politykę alkoholową, w tym również organizacji pozarządowych i podmiotów gospodarczych, a także pracować nad promowaniem i wspieraniem ich udziału w Forum oraz ich zaangażowania w opracowywanie konkretnych i skutecznych działań zmierzających do zwalczania szkodliwych skutków spożywania alkoholu i wspieranie ukierunkowanych działań, które są odpowiednie na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym;
18. wzywa Komisję do kolejnych usprawnień operacyjnych w procesie wdrażania obecnej strategii unijnej, takich jak: poszerzenie członkostwa w Europejskim Forum ds. Alkoholu i Zdrowia na wszystkie zainteresowane podmioty; zwiększenie interakcji z CNAPA na szczeblu UE; promowanie dobrych praktyk w dziedzinie układania, monitorowania i oceny zobowiązań; gromadzenie lepszych wskaźników zapewniających obiektywny, aktualny i realistyczny obraz wzorców spożywania alkoholu i szkodliwych skutków nadużywania alkoholu; wspieranie ukierunkowanych działań, które są odpowiednie na szczeblu lokalnym, z pełnym poszanowaniem podstawowych zasad traktatu UE;
19. podkreśla, że nowa strategia UE dotycząca alkoholu nie powinna obierać nowych celów, lecz raczej wspierać cele już uzgodnione jako część europejskiego planu działania Światowej Organizacji Zdrowia na lata 2012–2020 na rzecz ograniczania szkodliwego spożywania alkoholu;
20. zauważa, że nowa strategia UE może być cenna, jeśli chodzi o danie państwom członkowskim opcji działania w oparciu o dowody, ponieważ to do organów krajowych, regionalnych i lokalnych należy wybór najbardziej odpowiedniego podejścia mającego na celu ograniczenie szkodliwych skutków spożycia alkoholu; wzywa Komisję do dalszego odgrywania cennej roli we wspieraniu dobrych badań i dzieleniu się informacjami;
21. przypomina o wadze silnego zaangażowania politycznego Komisji, Parlamentu, Rady i państw członkowskich w celu intensyfikacji działań mających na celu zapobieganie szkodliwym skutkom spożywania alkoholu oraz do zapewnienia adekwatnej, merytorycznej reakcji politycznej odzwierciedlającej poważne i różnorodne skutki zdrowotne i społeczno-gospodarcze związane ze spożyciem alkoholu oraz ich powiązanie z innymi czynnikami ryzyka;
22. przypomina o znaczeniu wymiernych i rygorystycznych celów politycznych i odpowiednich wieloletnich mechanizmów monitorowania postępu w celu zapewnienia skutecznej realizacji strategii w poszczególnych państwach członkowskich; podkreśla potrzebę monitorowania wdrażania krajowego ustawodawstwa dotyczącego alkoholu;
23. wzywa Komisję i państwa członkowskie do aktywnego działania na rzecz poprawy wskaźników, rzetelnego gromadzenia danych, ich porównywalności i prowadzenia aktualnych analiz dotyczących spożycia alkoholu oraz jego skutków zdrowotnych i społecznych, do przeznaczenia odpowiednich zasobów w celu zmniejszenia obciążenia związanego z nadużywaniem alkoholu, bezpośrednich i pośrednich kosztów dla społeczeństwa związanych ze szkodliwymi skutkami spożywania alkoholu, a także do wspierania skutecznego ujmowania odpowiednich danych w politycznych strategiach unijnych i krajowych dotyczących alkoholu, przy zastosowaniu wspólnej kategorii danych;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

24. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia wysiłków na rzecz ochrony młodych ludzi przed szkodliwymi skutkami spożywania alkoholu, w szczególności poprzez ścisłe egzekwowanie krajowych przepisów dotyczących limitu wiekowego i zapewnienie odpowiedzialnej reklamy;
25. wzywa Komisję i państwa członkowskie do inwestowania w edukację w celu zwrócenia uwagi na skutki zdrowotne i społeczne szkodliwego spożycia alkoholu oraz do jednoczesnego upowszechniania umiarkowanego i odpowiedzialnego spożycia napojów alkoholowych;
26. podkreśla, że publiczne pieniądze nie powinny być wykorzystywane do promowania spożywania alkoholu, z wyjątkiem działań promocyjnych objętych rozporządzeniem (UE) nr 1144/2014 oraz nr 1308/2013;
27. podkreśla, że państwa członkowskie powinny ograniczać sprzedaż alkoholu osobom poniżej wieku uprawniającego do legalnego zakupu alkoholu, przeprowadzając regularne kontrole, w szczególności w miejscach znajdujących się w pobliżu szkół; wzywa Komisję do właściwego uregulowania transgranicznej sprzedaży alkoholu w internecie; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeprowadzenia kampanii służących poszerzaniu wiedzy na temat niebezpieczeństw związanych z jednorazowym nadmiernym spożyciem alkoholu, w szczególności przez małoletnich, oraz do dołożenia dalszych starań w celu ograniczenia wypadków drogowych związanych z kierowaniem pojazdem pod wpływem alkoholu;
28. wzywa Komisję do ścisłego monitorowania wdrażania dyrektywy 2010/13/UE o audiowizualnych usługach medialnych oraz do rozważenia przeglądu przepisów regulujących reklamy alkoholu skierowane do młodych ludzi i sponsorowanie przez producentów alkoholu, aby zmniejszyć ekspozycję młodych ludzi na reklamy napojów alkoholowych;
29. wzywa państwa członkowskie i Komisję oraz wszystkie inne zaangażowane podmioty do dokonania rewizji i wzmocnienia kampanii uświadamiających dotyczących szkodliwego spożywania alkoholu przez kobiety w ciąży i wpływu alkoholu na dziecko w łonie matki;
30. zwraca się do Komisji i do państw członkowskich, by rozważyły wprowadzenie konkretnych środków na rzecz ograniczenia spożycia alkoholu, przede wszystkim wśród niepełnoletnich oraz osób mających poważne zaburzenia, cierpiących na choroby chroniczne lub silne uzależnienie od alkoholu;
31. wzywa Komisję do utrzymania w ramach swojej strategii wsparcia finansowego dla skutecznych i popartych naukowo projektów przeciwdziałania szkodliwym skutkom nadużywania alkoholu i badania przyczyn nadużywania alkoholu w ramach nowego wspólnotowego programu działań w dziedzinie zdrowia i programu „Horyzont 2020”; wzywa Komisję, by finansowo wspierała tylko te projekty, które są poparte wiarygodnymi naukowo metodami i prowadzone przez obiektywny podmiot;
32. wzywa państwa członkowskie, Komisję i inne zainteresowane podmioty do różnicowania kampanii informacyjnych dotyczących zagrożeń związanych ze spożywaniem alkoholu dla poszczególnych kategorii wiekowych, ich zachowań za kierownicą oraz skutków alkoholu w ruchu drogowym, do dostosowania tych kampanii do różnych kategorii wiekowych i ich nasilenia;
33. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia ukierunkowanych działań uświadamiających i edukacyjnych skierowanych do ludzi młodych w ramach ich strategii zapobiegających nadużywaniu alkoholu i strategii rozpowszechniania najlepszych praktyk;
34. wzywa państwa członkowskie do wzorowania się na strategii WHO dotyczącej alkoholu i do poprawy wczesnego wykrywania szkodliwego spożycia alkoholu w podstawowej opiece zdrowotnej przez propagowanie badań przesiewowych i zapewnienie odpowiednich usług pomocniczych przy leczeniu zaburzeń spowodowanych spożywaniem alkoholu i pokrewnych przewlekłych stanów chorobowych;
35. podkreśla, że przepisy wydane przez właściwe organy państw członkowskich powinny umożliwiać działania zmierzające do zwiększenia świadomości skutków nadużywania alkoholu, dostarczenia łatwo dostępnych i niedrogich możliwości leczenia osobom z zaburzeniami związanymi z nadmiernym spożyciem alkoholu, a także wdrażanie programów wykrywania i szybkiej interwencji w wypadku szkodliwego i niebezpiecznego spożywania alkoholu; wzywa państwa członkowskie do współpracy w celu znalezienia rozwiązań dotyczących udzielania wsparcia osobom mającym zaburzenia, cierpiącym na choroby chroniczne i uzależnienie od alkoholu, skłaniania ich do leczenia i przerywania uzależnienia;
36. wyraża ubolewanie, że w niektórych państwach członkowskich ograniczono pomoc dla kluczowych ośrodków dla osób uzależnionych od alkoholu;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

37. wzywa państwa członkowskie i wszystkie inne zainteresowane strony do zintensyfikowania lub opracowania strategii politycznych i działań służących propagowaniu zdrowego stylu życia, w tym odpowiedniego żywienia oraz zajęć sportowych i zdrowej rekreacji, przyznając jednocześnie, że umiarkowane spożywanie alkoholu stanowi ważny element kulturowy w wielu państwach członkowskich i nie musi być sprzeczne ze zdrowym stylem życia;
38. wzywa państwa członkowskie do starannego rozważenia zasadności wprowadzenia krajowych strategii politycznych mających na celu zapobieganie sprzedaży bardzo taniego alkoholu, pod warunkiem że takie środki zapewnią skuteczną ochronę zdrowia i będą zgodne z zasadami proporcjonalności i pomocniczości, a także uwzględniona w nich będzie opinia doradcza, która ma zostać wydana przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie zgodności polityki minimalnych cen rządu szkockiego z prawodawstwem UE;
39. wzywa państwa członkowskie do zbadania ich obecnego ustawodawstwa i aktualnych inicjatyw związanych z informowaniem konsumentów i właściwą kulturą picia alkoholu w celu edukowania społeczeństwa i zwiększania świadomości konsekwencji szkodliwego spożycia alkoholu i redukcji szkodliwych skutków nadużywania alkoholu; w szczególności zaleca państwom członkowskim monitorowanie reklam alkoholu i ich wpływu na młodych ludzi oraz przedsięwzięcie odpowiednich środków w celu zmniejszenia ich ekspozycji na alkohol;
40. wzywa Komisję do oceny obecnego ustawodawstwa europejskiego w związku z potrzebą udoskonalenia informacji udzielanych konsumentom o alkoholu, tak aby dopilnować, by konsumenci znali zawartość alkoholu i ilość kalorii w napojach alkoholowych, jednak bez wprowadzania barier na jednolitym rynku; podkreśla znaczenie jasnych, zwięzłych i skutecznych informacji na temat skutków spożywania alkoholu i zagrożeń dla zdrowia; zwraca się do Komisji o rozważenie przyjęcia na szczeblu UE etykiety opatrzonej ostrzeżeniem skierowanym do konsumentów o zagrożeniach związanych ze spożywaniem napojów alkoholowych przez kobiety w ciąży oraz kierowców;
41. wzywa Komisję i państwa członkowskie do utworzenia właściwych strategii i wzmocnienia kontroli w celu zaradzenia problemowi podrabiania alkoholu, jak również nielegalnej sprzedaży alkoholu na czarnym rynku, co w szczególności negatywny sposób wpływa na najuboższe warstwy społeczne i na osoby młode, oraz do ochrony oznaczeń geograficznych w obrębie Unii i na świecie dzięki międzynarodowym porozumieniom handlowym;
42. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji.
-

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0175

Druga rocznica runięcia kompleksu Rana Plaza i postępy w zakresie porozumienia na rzecz zrównoważoności**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie drugiej rocznicy zawalenia się budynku Rana Plaza oraz postępów w realizacji porozumienia na rzecz stałej poprawy praw pracowniczych i bezpieczeństwa w fabrykach w przemyśle konfekcyjno-dziwiarskim w Bangladeszu (2015/2589(RSP))**

(2016/C 346/06)

Parlament Europejski,

- mając na uwadze swoje poprzednie rezolucje w sprawie Bangladeszu, w szczególności rezolucje z dnia 18 września 2014 r. ⁽¹⁾, 16 stycznia 2014 r. ⁽²⁾, 21 listopada 2013 r. ⁽³⁾ i 14 marca 2013 r. ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych ⁽⁵⁾ oraz w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych ⁽⁶⁾,
- uwzględniając Umowę o współpracy między Wspólnotą Europejską a Ludową Republiką Bangladeszu w sprawie partnerstwa i rozwoju ⁽⁷⁾,
- uwzględniając porozumienie na rzecz stałej poprawy praw pracowniczych i bezpieczeństwa w fabrykach w przemyśle konfekcyjno-dziwiarskim w Bangladeszu,
- uwzględniając wspólne oświadczenie wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącej Komisji Federiki Mogherini, komisarz ds. handlu Cecilii Malmström, komisarz do spraw zatrudnienia, spraw społecznych, umiejętności i mobilności pracowników Marianne Thyssen i komisarza ds. współpracy międzynarodowej i rozwoju Nevena Mimiki, wydane z okazji drugiej rocznicy tragedii w Rana Plaza;
- uwzględniając przyjętą w Johannesburgu deklarację ONZ w sprawie zrównoważonej konsumpcji i produkcji wspierającej rozwój społeczny i gospodarczy,
- uwzględniając konwencję MOP dotyczącą struktur propagowania bezpieczeństwa i higieny pracy (konwencja nr 187 z 2006 r.) oraz konwencję dotyczącą bezpieczeństwa, zdrowia pracowników i środowiska pracy (konwencja nr 155 z 1981 r.), których Bangladesz nie ratyfikował, a także odpowiednie zalecenia (zalecenie nr 197); uwzględniając również konwencję dotyczącą inspekcji pracy (konwencja nr 081 r. z 1947 r.), której Bangladesz jest sygnatariuszem, a także odpowiednie zalecenia (zalecenie nr 164),
- uwzględniając program MOP „Lepsza praca” w Bangladeszu, uruchomiony w październiku 2013 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Odnowiona strategia UE na lata 2011–2014 dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw” (COM(2011)0681) oraz rezultaty konsultacji społecznych w sprawie prac Komisji dotyczących kierunku jej polityki poświęconej społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw po 2014 r.,
- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 6 lutego 2013 r. zatytułowane „Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw: rozliczalne, przejrzyste i odpowiedzialne zachowanie przedsiębiorstw a trwały wzrost” ⁽⁸⁾ oraz rezolucję pt. „Społeczna odpowiedzialność przedsiębiorstw: dbanie o interesy obywateli a droga do trwałego ożywienia gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu” ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0024.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0045.⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0516.⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0100.⁽⁵⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 31.⁽⁶⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 101.⁽⁷⁾ Dz.U. L 118 z 27.4.2001, s. 48.⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0049.⁽⁹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0050.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

- uwzględniając wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka, w których wyznaczono rządowi i przedsiębiorstwom ramy mające na celu ochronę i poszanowanie praw człowieka, a które Rada Praw Człowieka ONZ zatwierdziła w czerwcu 2011 r.,
 - uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 26 czerwca 2014 r. ustanawiającą międzyrządową grupę roboczą ds. rozwoju prawnie wiążącego międzynarodowego instrumentu na rzecz uregulowania działalności transnarodowych korporacji;
 - uwzględniając deklarację MOP dotyczącą podstawowych zasad i praw w pracy,
 - uwzględniając inicjatywę Global Compact Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącą praw człowieka, standardów pracy, ochrony środowiska i zwalczania korupcji,
 - uwzględniając wniosek Komisji w sprawie rozporządzenia ustanawiającego unijny system w zakresie należytej staranności w łańcuchu dostaw (COM(2014)0111) mający na celu transpozycję do prawa wytycznych OECD dotyczących należytej staranności w zakresie odpowiedzialnych łańcuchów dostaw minerałów z obszarów dotkniętych konfliktami i obszarów wysokiego ryzyka,
 - uwzględniając projekt przepisów dotyczących należytej staranności w jednostkach dominujących oraz przedsiębiorstwach będących głównymi wykonawcami (nr 2578) przyjętych w pierwszym czytaniu przez Zgromadzenie Narodowe Francji w dniu 30 marca 2015 r.,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 24 kwietnia 2013 r. ośmiopiętrowy budynek Rana Plaza w Savar nieopodal Dhaki, mieszczący kilka zakładów odzieżowych, zawalił się, w wyniku czego śmierć poniosło ponad 1 100 osób, a około 2 500 zostało rannych; mając na uwadze, że zawalenie się budynku Rana Plaza było najpoważniejszą w historii Bangladeszu katastrofą przemysłową i najtragiczniejszym w skutkach niezamierzonym uszkodzeniem konstrukcji budowlanej w nowożytnej historii;
- B. mając na uwadze, że co najmniej 112 osób zginęło w pożarze, który wybuchł w dniu 24 listopada 2012 r. w fabryce odzieży Tazreen, położonej w strefie Aszullii w pobliżu Dhaki w Bangladeszu; mając na uwadze, że pożary fabryk, katastrofy budowlane i inne incydenty związane z kwestiami bezpieczeństwa i higieny pracy nie ograniczają się jedynie do sektora gotowej odzieży w Bangladeszu, ale stanowią poważny problem również w innych krajach rozwijających się i w krajach najsłabiej rozwiniętych, w których istnieje rozbudowany sektor gotowej odzieży ukierunkowany na eksport, takich jak Pakistan czy Kambodża;
- C. mając na uwadze, że po wygaśnięciu porozumienia wielowłóknowego (MFA) oraz ze względu na wysokie zapotrzebowanie na pracę w sektorze gotowej odzieży, kraje rozwijające się, takie jak Chiny, Bangladesz, Indie i Wietnam, stały się światowymi producentami; mając na uwadze, że Bangladesz zajmował drugie po Chinach miejsce wśród światowych eksporterów odzieży, przy czym płace w sektorze włókienniczym w tym kraju były najniższe na świecie, a sektor ten stanowił niemal 85 % eksportu z tego kraju; mając na uwadze, że 60 % produkcji odzieży trafiało do UE, która jest głównym rynkiem eksportowym Bangladeszu;
- D. mając na uwadze, że sektor gotowej odzieży zatrudnia ok. 4 mln osób i pośrednio stanowi źródło dochodu niemal 40 mln osób, czyli ok. jednej czwartej ludności Bangladeszu; mając na uwadze, że sektor ten w znacznym stopniu przyczynił się do redukcji ubóstwa; mając na uwadze, że Bangladesz poczynił znaczne postępy jeśli chodzi o zmniejszenie różnic w traktowaniu kobiet i mężczyzn w społeczeństwie i udało mu się osiągnąć trzeci wyznaczony przez ONZ milenijny cel rozwoju dotyczący równości płci; mając na uwadze, że sektor gotowej odzieży w dużym stopniu się do tego przyczynił, ponieważ 3,2 z 4 mln zatrudnionych w nim pracowników to kobiety; mając na uwadze, że zatrudnienie kobiet w wielu przypadkach przyczyniło się do wzmocnienia ich pozycji;
- E. mając na uwadze, że przekształcenie sektora gotowej odzieży zgodnie z modelem zintegrowanego łańcucha wartości oznacza, że zamówienia można utrzymać tylko dzięki zwiększeniu produktywności i dalszemu obniżaniu kosztów produkcji, co stawia siłę roboczą w Bangladeszu i w innych krajach rozwijających się w wyjątkowo niekorzystnym

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

położeniu; mając na uwadze, że Kambodża i Sri Lanka, których gospodarka jest silnie uzależniona od sektora gotowej odzieży, doświadczyły spadku płac pomimo gwałtownego wzrostu liczby zakładów produkcyjnych i wzrostu zatrudnienia; mając na uwadze, że minimalna płaca w Bangladeszu znacznie wzrosła po katastrofie w Rana Plaza, jednak w dalszym ciągu jest zbyt niska, by wystarczyć na pokrycie podstawowych potrzeb pracowników;

- F. mając na uwadze, że według różnych doniesień od roku 2006 do początku 2013 r. w pożarach fabryk w Bangladeszu zginęło ponad 600 pracowników przemysłu odzieżowego, tymczasem według doniesień organizacji obrońców praw człowieka żaden spośród właścicieli zakładów i członków kierownictwa nie został postawiony przed sądem;
- G. mając na uwadze, że budynek znajdujący się w kompleksie Rana Plaza, który się zawalił, został wzniesiony bezprawnie i nie spełniał norm bezpieczeństwa; mając na uwadze, że po katastrofie, w wyniku poważnych zastrzeżeń dotyczących bezpieczeństwa, w Bangladeszu zamknięto na stałe 32 zakłady, a 26 zakładów zostało częściowo zamkniętych; mając na uwadze, że nadal jest wiele fabryk, w których nie zapewnia się prawnie określonego poziomu bezpieczeństwa; mając na uwadze, że MOP popiera inicjatywę rządu Bangladeszu polegającą na prowadzeniu inspekcji dotyczących stanu konstrukcji oraz bezpieczeństwa pożarowego i elektrycznego w około 1 800 fabryk sektora konfekcyjnego, z których wiele to zaadaptowane budynki handlowe lub mieszkalne;
- H. mając na uwadze, że w dniu 24 kwietnia 2013 r. przedstawiciele rządu Bangladeszu, lokalnych producentów odzieży i międzynarodowych marek odzieżowych, lokalnych i międzynarodowych związków zawodowych i międzynarodowych organizacji pozarządowych podpisali „porozumienie dotyczące praktycznych ustaleń w sprawie wypłat dla ofiar wypadku w Rana Plaza i dla ich rodzin” (fundusz powierniczy), aby wypłacić odszkodowania ofiarom katastrofy i ich rodzinom; mając na uwadze, że szacowana kwota potrzebna na pokrycie kosztów wszystkich odszkodowań wynosi 30 mln USD; mając na uwadze, że w drugą rocznicę katastrofy z dobrowolnych składek korporacyjnych zebrano łączną kwotę 27 mln USD, co oznacza, że brakuje jeszcze 3 mln USD;
- I. mając na uwadze, że rekompensata finansowa stanowi podstawowe wsparcie ekonomiczne i że nie będzie możliwe pokrycie wszystkich kosztów medycznych ofiar wymagających długotrwałej opieki medycznej, jeżeli fundusz pozostanie niedofinansowany; mając na uwadze, że Parlament wyraził ubolewanie, iż dobrowolne ustalenia w sprawie odszkodowań wypłacanych za pośrednictwem funduszu powierniczego nie doprowadziły do osiągnięcia wyznaczonego celu, i zaznaczył, że dla ocalałych i dla rodzin ofiar korzystniejszy byłby mechanizm obowiązkowy;
- J. mając na uwadze, że wyniku tragicznego wypadku w Rana Plaza oraz w odpowiedzi na oburzenie opinii publicznej i wezwania Parlamentu Europejskiego do podjęcia działań, UE we współpracy z rządem Bangladeszu i MOP zawarła w dniu 8 lipca 2013 r. porozumienie na rzecz stałej poprawy praw pracowniczych i bezpieczeństwa w fabrykach w przemyśle konfekcyjno-dziwiarskim w Bangladeszu (the Compact), w ramach którego Bangladesz zobowiązał się do podjęcia działań na rzecz poprawy norm i warunków pracy w sektorze gotowej odzieży;
- K. mając na uwadze, że przed wypadkiem Bangladesz miał tylko 92 inspektorów do kontroli około 5 tys. fabryk gotowej odzieży i innych sektorów przemysłowych w kraju; mając na uwadze, że rząd Bangladeszu zobowiązał się, że do końca 2013 r. zatrudni 200 dodatkowych inspektorów;
- L. mając na uwadze, że pierwszy przegląd porozumienia, który odbył się w październiku 2014 r. pokazał, że chociaż poczynione zostały spore postępy, rząd Bangladeszu musiał przedsięwziąć dalsze istotne środki, w szczególności jeśli chodzi o poprawę i wdrożenie prawa pracy, zwiększenie praw pracowniczych w strefach produkcji eksportowej oraz zwiększenie liczby inspektorów pracy; mając na uwadze, że jesienią 2015 r. odbędzie się drugi przegląd porozumienia;
- M. mając na uwadze, że banglijski kodeks pracy został zmieniony w lipcu 2013 r.; mając na uwadze, że choć uwzględniono w nim pewne pozytywne reformy na przykład w dziedzinie bhp, nadal w dużym stopniu nie przystaje on do standardów międzynarodowych pod względem wolności zrzeszania się i zawierania układów zbiorowych, co podkreślono w uwagach komitetu ekspertów MOP na temat konwencji 87 i 98, a także pod względem ograniczenia prawa do wolnego wyboru przedstawicieli, liczne ograniczenia prawa do strajku oraz szerokie uprawnienia administracyjne do anulowania rejestracji związku zawodowego; mając również na uwadze, że rząd wielokrotnie stwierdził, iż nie zamierza uwzględnić dodatkowych zmian tego kodeksu;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

- N. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa odzieżowe, światowe i lokalne związki zawodowe, organizacje pozarządowe oraz grupy walczące o prawa pracownicze podpisały w dniu 13 maja 2013 r. prawnie wiążące porozumienie w sprawie bezpieczeństwa pożarowego i bezpieczeństwa budynków w Bangladeszu, zaś w dniu 9 lipca 2013 r. powstał sojusz na rzecz bezpieczeństwa pracowników w Bangladeszu zrzeszający 26 przedsiębiorstw, głównie z Ameryki Północnej, jednak bez udziału związków zawodowych; mając na uwadze, że porozumienie podpisało 175 marek modowych i detalicznych; mając na uwadze, że w ramach porozumienia i sojuszu przeprowadzono inspekcje 1 904 fabryk ukierunkowanych na eksport;
- O. mając na uwadze, że rząd Bangladeszu nie przyjął jeszcze przepisów wykonawczych i norm prawa pracy pomimo wielokrotnych obietnic w tym względzie, ostatnio, że przepisy te zostaną przyjęte do lata 2015 r.; mając na uwadze, że wdrażanie prawa jest niezbędnym warunkiem zakwalifikowania się do programu MOP „Lepsza praca” oraz funkcjonowania programu szkoleniowego w ramach porozumienia;
- P. mając na uwadze, że w Bangladeszu 10 % siły roboczej w sektorze gotowej odzieży jest zatrudnionej w strefach produkcji eksportowej; mając na uwadze, że w lipcu 2014 r. rada ministrów zatwierdziła nowy kodeks pracy w strefach produkcji eksportowej, jednak nie daje on pracownikom takich samych praw, jak w innych sektorach w Bangladeszu; mając na uwadze, że chociaż zakaz strajków stracił ważność w dniu 1 stycznia 2014 r., stowarzyszenia pomocy pracownikom nie mają takich samych praw i przywilejów jak związki zawodowe;
- Q. mając na uwadze, że od początku 2013 r. w sektorze odzieżowym zarejestrowanych zostało 300 nowych związków zawodowych; mając na uwadze, że w 2014 r. odrzucono 66 wniosków o rejestrację, co stanowiło 26 % wszystkich zgłoszeń; mając na uwadze, że dyskryminacja związków nadal jest bardzo poważnym i szybko narastającym problemem; mając na uwadze, że związki zawodowe donoszą, iż rząd Bangladeszu aktywnie zapobiega tworzeniu przez pracowników i pracodawców, którzy chcą to zrobić, własnych komitetów ds. bezpieczeństwa wymaganych zgodnie z porozumieniem;
- R. mając na uwadze, że w rankingu przejrzystości Bangladesz zajmuje 136. miejsce na 177 badanych krajów oraz że korupcja jest chorobą endemiczną w globalnym łańcuchu dostaw odzieży i obejmuje elity polityczne, a także przedsiębiorstwa lokalne i wielonarodowe korporacje;
- S. mając na uwadze, że według organizacji Worker Rights Consortium doliczenie niespełna 10 centów do ceny fabrycznej każdej z 7 miliardów sztuk odzieży sprzedawanych rokrocznie przez Bangladesz zachodnim markom pozwoliłoby w ciągu 5 lat dostosować 5000 zakładów odzieżowych w tym kraju do zachodnich norm bezpieczeństwa; mając na uwadze, że nic nie wskazuje na to, że ceny odzieży i tekstyliów wzrosły w ciągu ostatnich dwóch lat;
- T. mając na uwadze, że sektor gotowej odzieży jest przede wszystkim zdominowany przez dużych sprzedawców detalicznych, wytwórców markowej odzieży i przedsiębiorstwa zajmujące się dystrybucją, którzy kontrolują światowe sieci produkcji i bezpośrednio określają warunki dostaw; mając na uwadze, że w warunkach zglobalizowanej gospodarki producenci odzieży i tekstyliów często nie mają wyboru i muszą zaakceptować niższe ceny, podnieść normy jakości, skrócić czas dostaw, zredukować minimalne ilości i wziąć na siebie jak największe ryzyko; mając na uwadze poważne braki pod względem przejrzystości i identyfikowalności w globalnym łańcuchu dostaw; mając na uwadze, że godne warunki pracy w globalnych łańcuchach dostaw będą ważnym punktem programu konferencji MOP, która odbędzie się w 2016 r.;
- U. mając na uwadze, że po katastrofie wśród europejskich konsumentów zapanowało niespotykane dotychczas zapotrzebowanie na dokładniejsze informacje o pochodzeniu produktów i warunkach, w jakich są one wytwarzane; mając na uwadze, że obywatele państw europejskich złożyli niezliczoną liczbę petycji i organizowali kampanie na rzecz większej odpowiedzialności marek odzieżowych za zagwarantowanie, że ich produkty są wytwarzane w etyczny sposób;
- V. mając na uwadze, że Bangladesz należy do krajów najsłabiej rozwiniętych, w związku z czym zgodnie z inicjatywą „wszystko prócz broni” wszystkie towary z tego kraju korzystają z bezcłowego i bezkontyngentowego dostępu do rynku UE, gdzie trafia 55 % łącznego wywozu z Bangladeszu, w większości stanowiących odzież i tekstylia, w związku z czym państwo to musi zapewnić skuteczne wdrożenie szeregu podstawowych konwencji ONZ/MOP dotyczących praw człowieka oraz praw pracowniczych;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

1. z okazji drugiej rocznicy tragedii w Rana Plaza wspomina ofiary jednej z największych w historii katastrof budowlanych; ponownie składa kondolencje rodzinom pogrążonym w żałobie i wyrazy współczucia osobom rannym i niepełnosprawnym; podkreśla, że ofiar tych można było uniknąć, gdyby stosowano lepsze systemy bezpieczeństwa w miejscu pracy;
2. przypomina, że komitet koordynacyjny Rana Plaza utworzył fundusz powierniczy Rana Plaza, którego celem było zebranie dobrowolnych wkładów od przedsiębiorstw, aby wypłacić odszkodowania ofiarom i rodzinom; ubolewa, że w kwietniu 2015 r. nadal nie wypłacono 3 z 30 mln USD odszkodowań, i wzywa międzynarodowe marki zaopatrujące się w fabryce Rana Plaza lub utrzymujące bliskie powiązania z Bangladeszem, a także rząd Bangladeszu i Bangladeskie Stowarzyszenie Producentów i Eksporterów Tekstyliów (BGMEA) do zadbania o niezwłoczne wypłacenie należnych odszkodowań;
3. ubolewa, że około jedna trzecia firm, które uważa się za powiązane z kompleksem fabrycznym, takie jak Adler Modemarkte, Ascena Retail, Carrefour, Grabalok, J.C. Penney, Manifattura Corona, NKD, PWT czy YesZee, nadal nie wniosły wkładu do funduszu powierniczego; głęboko ubolewa, że po miesiącach zwłoki firma Benetton wpłaciła tylko 1,1 mln USD do funduszu powierniczego na rzecz pomocy ofiarom katastrofy Rana Plaza, pomimo iż szacuje się, że wkład tej firmy powinien być znacznie wyższy, biorąc pod uwagę jej zdolności finansowe oraz poziom zaangażowania w Rana Plaza; ubolewa również, że wsparcie finansowe wszystkich marek powiązanych z Rana Plaza było niewystarczające, w związku z czym nie wywiązały się one ze swych obowiązków w stosunku do ofiar, są wśród nich Mango, Matalan i Inditex, które odmówiły podania wysokości udzielonego wsparcia finansowego, a także Walmart oraz The Childrens' Place, które przekazały jedynie minimalne kwoty;
4. zauważa, że obecnie negocjowana jest wypłata odszkodowań dla poszkodowanych w pożarze fabryki Tazreen na takich samych warunkach jak ustalone w odniesieniu do katastrofy w budynku Rana Plaza; wyraża głębokie ubolewanie z powodu ciągłych opóźnień i apeluje o szybkie wypłacenie odszkodowań;
5. z zadowoleniem przyjmuje kroki podejmowane na rzecz utworzenia stałego krajowego systemu ubezpieczeń od wypadków w miejscu pracy i apeluje do rządu Bangladeszu, by wywiązał się ze swoich zobowiązań w ramach krajowego trójstronnego planu działania w tym zakresie; wzywa Komisję do wspierania takich starań w razie potrzeby, lecz zauważa, że o ile obecne działania na rzecz wypłaty odszkodowań pozostaną bezowocne, utrudni to postępy w tym zakresie;
6. apeluje do Komisji, rządów państw UE oraz innych państw, by rozważyły wnioski w sprawie obowiązkowych ram regulacyjnych w celu zapewnienia dostępu do środków naprawczych i odszkodowań opartego na potrzebach i odpowiedzialności, a nie tylko na potencjale grup organizujących kampanie wskazywania winnych i piętnowania ich czy na dobrowolnych działaniach firm;
7. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę UE, by rozpocząć realizację porozumienia na rzecz stałej poprawy praw pracowniczych i bezpieczeństwa w fabrykach w przemyśle konfekcyjno-dziwiarskim w Bangladeszu w celu zapewnienia nowego otwarcia w kwestii bezpieczeństwa i higieny pracy, odpowiednich warunków pracy i poszanowania praw pracowniczych oraz by propagować odpowiedzialność przedsiębiorstw w przemyśle konfekcyjnym w Bangladeszu;
8. zwraca uwagę na wnioski z pierwszego przeglądu porozumienia z października 2014 r., z których wynikają znaczne postępy osiągnięte przez władze Bangladeszu, i dostrzega wkład porozumienia w poprawę bezpieczeństwa i higieny pracy w fabrykach oraz warunków pracy w przemyśle konfekcyjnym; wzywa jednak rząd Bangladeszu do zwiększenia zaangażowania na rzecz aktywnego zrealizowania w trybie priorytetowym wszystkich zobowiązań określonych w porozumieniu; wierzy, że do czasu drugiego przeglądu porozumienia spodziewanego jesienią 2015 r. uda się poczynić znaczne postępy we wszystkich kwestiach dotyczących pracy i bezpieczeństwa, zwłaszcza jeśli chodzi o poszanowanie praw pracowniczych, inspekcje pracy, godne zarobki, stan konstrukcji budynków, bezpieczeństwo i higienę pracy oraz odpowiedzialność przedsiębiorstw;
9. odnotowuje kroki podjęte przez Bangladesz przy nowelizacji prawa pracy po katastrofie budynku Rana Plaza, które wzmacniają prawa podstawowe w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz praw pracowniczych; ubolewa, że szereg ograniczeń w odniesieniu do swobody zrzeszania się pracowników nie został wyeliminowany i że prawo nadal nie spełnia postanowień podstawowych konwencji MOP;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

10. wzywa rząd i parlament Bangladeszu, by zgodnie ze zobowiązaniami zapisanymi w porozumieniu przyjął w trybie wysoce priorytetowym niezbędne przepisy i rozporządzenia w celu zapewnienia skutecznego wdrażania prawa, prowadząc przy tym ścisłe konsultacje z trójstronną komisją doradczą i zwracając szczególną uwagę na wdrażanie konwencji MOP nr 87 i 98 dotyczących swobody zrzeszania się i rokowań zbiorowych;

11. jest zaniepokojony sytuacją w strefach produkcji eksportowej, gdzie związki zawodowe są nadal zabronione, a warunki pracy i normy bhp są na niskim poziomie, oraz podkreśla, że pracownicy tych stref powinni mieć takie same podstawowe swobody zapewnione prawem i normy bezpieczeństwa, jakie przysługują pracownikom w innych miejscach w Bangladeszu; zdecydowanie ubolewa, iż zaproponowany kodeks pracy w strefach produkcji eksportowej wciąż zakazuje pracownikom zakładania związków zawodowych, i zwraca uwagę, że stowarzyszenia pomocy pracownikom nie mają pod żadnym względem praw i przywilejów porównywalnych do związków zawodowych; wzywa rząd Bangladeszu do natychmiastowego i pełnego rozszerzenia zakresu prawa pracy na strefy produkcji eksportowej;

12. z zadowoleniem przyjmuje wzrost płacy minimalnej w sektorze odzieżowym o 77 % z 35 EUR do 62 EUR miesięcznie i zachęca do bardziej powszechnego stosowania tej stawki; zauważa jednak, że w praktyce płaca minimalna w przemyśle odzieżowym wciąż nie wystarcza do zaspokojenia podstawowych potrzeb pracowników i że w tym celu należy ją podnieść do co najmniej 104 EUR; wzywa rząd Bangladeszu do określenia minimalnej płacy zapewniającej utrzymanie w ścisłym porozumieniu ze związkami zawodowymi i pracownikami; wzywa ponadto rząd do dopilnowania, by fabryki odzieżowe faktycznie wypłacały należne wynagrodzenie;

13. z zadowoleniem przyjmuje rejestrację od początku 2013 r. około 300 nowych związków zawodowych w przemyśle odzieżowym, przez co ich liczba uległa podwojeniu, lecz ubolewa nad tym, że w 2014 i 2015 r. proces rejestracji spowolnił; zachęca władze Bangladeszu do kontynuowania pozytywnej tendencji w kierunku osiągnięcia celów odpowiedniej reprezentacji 4 mln pracowników w sektorze odzieżowym;

14. jest głęboko zaniepokojony doniesieniami, że członkowie nowo utworzonych związków zawodowych doświadczają dyskryminacji, zwolnień i represji; jest zbulwersowany wszechobecną dyskryminacją antyzwiązkową, której dowodem są udokumentowane akty pogroźek, nękania i przemocy fizycznej wobec przedstawicieli pracowników, w tym zabójstwo przywódcy związku zawodowego Aminula Islama; wzywa rząd Bangladeszu do skutecznego zwalczania nieuczciwych praktyk na rynku pracy poprzez wprowadzenie niezbędnych środków mających na celu zapobieganie, ściganie i karanie nadużyć we właściwy i przejrzysty sposób, aby położyć kres bezkarności i pociągnąć do odpowiedzialności zabójców Aminula Islama; wyraża przekonanie, że odpowiednie szkolenie i podnoszenie świadomości w zakresie praw pracowniczych jest skutecznym sposobem ograniczenia dyskryminacji związków zawodowych;

15. uważa, że demokratyczne struktury związkowe odgrywają ważną rolę w poprawie norm bhp, na przykład stały rozwój komitetów pracowniczych ds. bezpieczeństwa we wszystkich fabrykach; podkreśla też znaczenie dostępu związków zawodowych do fabryk w celu informowania pracowników, jak mogą chronić swoje prawa i dbać o bezpieczeństwo, w tym korzystając z prawa do odmowy wykonania niebezpiecznej pracy;

16. z zadowoleniem przyjmuje podjęte przez rząd Bangladeszu zobowiązanie dotyczące ponownego utworzenia departamentu ds. inspekcji fabryk i zakładów, który ma ostatecznie zatrudniać 993 pracowników w 23 biurach regionalnych, modernizację działu inspekcji przeprowadzoną w styczniu 2014 r. oraz przyjęcie krajowej polityki w dziedzinie zdrowia i bezpieczeństwa i jednolitych norm dotyczących inspekcji bezpieczeństwa i higieny pracy; wzywa Komisję i partnerów międzynarodowych do zapewnienia pomocy technicznej oraz podzielenia się wzorcowymi praktykami, aby unowocześnić DIFE; wzywa rząd Bangladeszu do wywiązania się ze swych zobowiązań dotyczących inspekcji pracy, a także do przestrzegania konwencji MOP nr 81; z zadowoleniem przyjmuje zamknięcie fabryk, które nie spełniały norm bezpieczeństwa;

17. jest zaniepokojony zarzutami dotyczącymi powszechnej korupcji wśród inspektorów bhp oraz właścicieli fabryk odzieżowych w Bangladeszu i apeluje o wzmoczenie wysiłków w celu zwalczania takich praktyk;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

18. rozumie trudności związane z postęпами w zakresie rekrutacji inspektorów, wynikające z konieczności odpowiedniego wykształcenia danych osób według jednego standardu i ujednoliconych procedur operacyjnych przed ich faktycznym oddelegowaniem; ubolewa jednak, że cel polegający na rekrutacji 200 inspektorów do końca 2013 r. jeszcze nie został zrealizowany, jako że liczba ta wynosi obecnie 173, i podkreśla, że 200 inspektorów to i tak o wiele za mało, by nadzorować przemysł zatrudniający cztery miliony pracowników;

19. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w ramach porozumienia w sprawie ochrony przeciwpożarowej i bezpieczeństwa budynków oraz sojuszu na rzecz bezpieczeństwa pracowników przeprowadzono inspekcje we wszystkich fabrykach wchodzących w zakres ich działalności i opracowano przeszło 400 planów naprawczych; wzywa rząd Bangladeszu do uzupełnienia tych działań poprzez sprawne przeprowadzenie inspekcji w fabrykach objętych zakresem jego odpowiedzialności i przyjęcia odpowiednich działań naprawczych; popiera cenną pracę MOP, która przyczynia się do realizacji tych działań; z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie tych producentów, którzy chcą poprawić normy, i wzywa wszystkie zainteresowane strony do zapewnienia prawidłowej realizacji planów naprawczych;

20. z zadowoleniem odnosi się do faktu, że obecnie ponad 250 marek odzieżowych i sprzedawców detalicznych sprowadzających gotowe ubrania z Bangladeszu podpisało porozumienie w sprawie ochrony przeciwpożarowej i bezpieczeństwa budynków albo sojusz na rzecz bezpieczeństwa pracowników, aby skoordynować wysiłki na rzecz poprawy bezpieczeństwa w fabrykach w Bangladeszu dostarczających im produkty; w związku z tym zachęca inne przedsiębiorstwa, w tym MŚP, do przyłączenia się do porozumienia; podkreśla potrzebę odpowiedniego zaangażowania wszystkich zainteresowanych stron w skuteczną realizację porozumienia i zachęca do zawierania podobnych porozumień w innych krajach dużego ryzyka;

21. zachęca, by w ramach porozumienia w sprawie ochrony przeciwpożarowej i bezpieczeństwa budynków oraz sojuszu na rzecz bezpieczeństwa pracowników usprawniono współpracę i systematyczną wymianę sprawozdań z inspekcji fabryk w celu unikania powielania pracy i odmiennych norm; apeluje, by w ramach sojuszu na rzecz bezpieczeństwa pracowników publikowano sprawozdania również w języku bengalskim, także online, i umieszczano w nich zdjęcia, tak by były one dostępne dla wszystkich w kraju;

22. uważa, że ogólnosiątkowe sieci sprzedaży detalicznej i wytwórcy markowej odzieży ponoszą z uwagi na obecne wzorce produkcji ogromną odpowiedzialność za uniemożliwianie krajom produkującym odzież poprawy warunków pracy i wynagrodzeń; wyraża przekonanie, że można zapewnić sprawiedliwszą strukturę rynku i warunki socjalne, jeżeli przedsiębiorstwa te zapewniłyby na całej długości swych łańcuchów dostaw pełne poszanowanie podstawowych norm pracy MOP, uznane na szczeblu międzynarodowym normy społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw (CSR), w szczególności niedawno zaktualizowane wytyczne OECD dla przedsiębiorstw międzynarodowych, dziesięć zasad inicjatywy ONZ Global Compact, normy ISO 26000 dotyczące odpowiedzialności społecznej, trójstronną deklarację zasad dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej MOP oraz wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę przewodnią Komisji dotyczącą odpowiedzialnego zarządzania w łańcuchu dostaw w sektorze odzieżowym, biorąc pod uwagę obecne inicjatywy krajowe, takie jak inicjatywy podejmowane w Niemczech, Holandii, Francji i Danii, i uważa, że UE może – i ma obowiązek – być światowym liderem w dziedzinie odpowiedzialności w łańcuchu dostaw;

23. uważa, że dostęp do informacji w sektorze odzieżowym to często najpoważniejsza przeszkoda w walce z łamaniem praw człowieka w światowym łańcuchu dostaw oraz że potrzebny jest obowiązkowy system podawania informacji o wszystkich podmiotach w łańcuchu wartości danego produktu, od miejsca produkcji do miejsca sprzedaży detalicznej; uważa, że potrzebne są nowe przepisy UE nakładające na przedsiębiorstwa konfekcyjne z UE zlecające produkcję w państwach trzecich prawny obowiązek zachowania należytej staranności, w tym środki mające zapewnić identyfikowalność i przejrzystość, zgodnie z wytycznymi ONZ dotyczącymi biznesu i praw człowieka oraz wytycznymi OECD w sprawie przedsiębiorstw wielonarodowych;

24. wzywa Radę i Komisję, by włączyły wiążącą i egzekwowalną klauzulę w sprawie odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw do wszystkich podpisywanych przez UE dwustronnych umów dotyczących handlu i inwestycji, która była by wiążąca dla inwestorów europejskich w zakresie odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw określonych na szczeblu międzynarodowym, w tym wydanej w 2010 r. aktualizacji wytycznych OECD, a także norm określonych przez ONZ, MOP i UE; domaga się, by w przyszłych umowach handlowych zawieranych przez UE z państwami trzecimi kwestie bhp znalazły się na bardziej eksponowanym miejscu i były elementem programu godnej pracy; uważa, że UE powinna dostarczać wsparcie techniczne we wdrażaniu tego rodzaju postanowień, tak by nie stanowiły one przeszkody dla handlu;

25. przyznaje, że zatrudnienie w sektorze odzieżowym pomogło milionom ubogich kobiet z regionów rolniczych w Bangladeszu i innych krajach w wyrwaniu się z nędzy i zależności od wsparcia ze strony mężczyzn; zauważa, że siła robocza nie zrzeszona w związkach zawodowych to przede wszystkim niewykwalifikowani pracownicy i kobiety w sektorze odzieżowym w krajach rozwijających się; przyznaje, że postępy w zakresie praw pracowniczych i ich ochrony mają kluczowe znaczenie dla wzmocnienia pozycji kobiet i podkreśla potrzebę zwiększenia reprezentacji kobiet w związkach zawodowych, w tym w tych nowo powstałych w Bangladeszu; z zadowoleniem przyjmuje Porozumienie na rzecz stałej poprawy praw pracowniczych i bezpieczeństwa w fabrykach w przemyśle konfekcyjno-dziwiarskim w Bangladeszu w uznawaniu znaczenia równouprawnienia płci w odniesieniu do poprawy norm pracy;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

26. odnotowuje, że inicjatywa „wszystko oprócz broni” odegrała istotną rolę w rozwoju gospodarczym Bangladeszu oraz przyczyniła się do poprawy warunków materialnych milionów ludzi, w szczególności kobiet; jest jednak przekonany, że bez zdecydowanych warunków w dziedzinie praw człowieka i praw pracy, inicjatywa „wszystko oprócz broni” oraz ogólny system preferencji (GSP) mogą przyczynić się do zaostrzenia niskich standardów ochrony pracownika i podważyć ideę godnych warunków pracy; wzywa Komisję do sprawdzenia, czy Bangladesz przestrzega konwencji dotyczących praw człowieka, pracy i środowiska w ramach GSP, oraz do poinformowania Parlamentu o ustaleniach; podkreśla, że kraje odnotowujące znaczne postępy w zakresie norm społecznych i norm pracy należy nagradzać poprzez zapewnienie pełnego dostępu ich produktów do rynku;

27. zachęca wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel Mogherini i komisarz Malmström, aby w rozmowach z Bangladeszem na temat kontynuacji preferencji handlowych nadal poruszały kwestie ratyfikacji podstawowych standardów MOP, inspekcji bhp oraz swobody zrzeszania się;

28. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Radzie Praw Człowieka ONZ, rządowi i parlamentowi Bangladeszu oraz dyrektorowi generalnemu MOP.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0176

Nadzwyczajne posiedzenie Rady Europejskiej (w dniu 23 kwietnia 2015 r.) – Ostatnie tragiczne wydarzenia na Morzu Śródziemnym oraz polityka UE w zakresie azylu i migracji**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie ostatnich tragicznych wydarzeń na Morzu Śródziemnym oraz polityki UE w zakresie migracji i azylu (2015/2660(RSP))**

(2016/C 346/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
 - uwzględniając Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając konwencję genewską z 1951 r. oraz dodatkowe protokoły do niej,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2013 r. w sprawie przepływów migracyjnych w regionie Morza Śródziemnego, ze zwróceniem szczególnej uwagi na tragiczne wydarzenia u wybrzeży Lampedusy ⁽¹⁾,
 - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 22 maja 2014 r. na temat wdrażania komunikatu w sprawie prac Śródziemnomorskiej Grupy Zadaniowej,
 - uwzględniając debatę w sprawie sytuacji w regionie Morza Śródziemnego i konieczności całościowego podejścia UE do kwestii migracji, która odbyła się w Parlamencie w dniu 25 listopada 2014 r.,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie sytuacji w regionie Morza Śródziemnego oraz potrzeby opracowania całościowego podejścia UE do migracji ⁽²⁾,
 - uwzględniając inicjatywę UNHCR dotyczącą centralnego obszaru Morza Śródziemnego oraz propozycje UNHCR dotyczące rozwiązania kwestii osób ubiegających się o azyl, uchodźców i migrantów przybywających obecnie i w przyszłości do Europy,
 - uwzględniając dziesięciopunktowy plan działania w sprawie migracji przyjęty na wspólnym posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych i Rady do Spraw Wewnętrznych w dniu 20 kwietnia 2015 r.,
 - uwzględniając konkluzje specjalnego szczytu Rady UE w dniu 22 kwietnia 2015 r. poświęconego kryzysowi związanemu z uchodźcami w regionie Morza Śródziemnego,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że według Międzynarodowej Organizacji ds. Migracji (IOM) od początku tego roku na Morzu Śródziemnym zginęło ponad 1 500 osób;
- B. mając na uwadze, że według IOM od 1 stycznia 2015 r. do wybrzeża Włoch dotarło około 23 918 migrantów; mając na uwadze, że według władz greckich w pierwszym kwartale 2015 r. grecka straż przybrzeżna uratowała na Morzu Egejskim 10 445 migrantów;
- C. mając na uwadze, że włoskie siły morskie, włoska straż przybrzeżna, włoska marynarka wojenna i kilka statków handlowych prowadziły nieustające operacje ratunkowe na Morzu Śródziemnym, niosąc pomoc migrantom w sytuacji zagrożenia życia, a przez sześć dni, od piątku 10 kwietnia do czwartku 16 kwietnia 2015 r., uratowały około 10 000 migrantów;
- D. mając na uwadze, że w czasie ostatniej, wyłącznie poszukiwawczo-ratunkowej operacji na Morzu Śródziemnym „Mare Nostrum” w ciągu 364 dni uratowano 150 810 migrantów; mając na uwadze, że według pierwszych ocen nie nastąpiło zmniejszenie liczby migrantów przepływających przez Morze Śródziemne w tym miejscu;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0448.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0105.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

- E. mając na uwadze, że większość osób usiłujących przepłynąć przez Morze Śródziemne ucieka przed konfliktem lub prześladowaniem w Syrii, Iraku, Erytrei, Somalii i Libii; mając na uwadze, że nawet 700 migrantów zaginęło i istnieją obawy, że utonęli wieczorem w sobotę 18 kwietnia 2015 r., gdy drewniana łódź rybacka, na której byli stłoczeni, wyrzuciła się niedaleko wybrzeży Libii, kiedy portugalski statek handlowy spieszył im z pomocą; mając na uwadze, że według doniesień jeden z ocalałych poinformował władze włoskie, iż na pokładzie mogło być nawet 950 osób; mając na uwadze, że wcześniej w tym miesiącu wydarzyła się podobna tragedia, w której według doniesień około 400 migrantów straciło życie na morzu, gdy drewniana łódź rybacka przewożąca około 550 osób wyrzuciła się;
- F. mając na uwadze, że koordynowana przez Frontex wspólna operacja „Tryton” uzyskała z dniem 1 listopada 2014 r. pełną zdolność operacyjną, dysponując wstępnym budżetem w wysokości zaledwie 2,9 mln EUR miesięcznie, podczas gdy na „Mare Nostrum” przeznaczano ponad 9 mln EUR miesięcznie; mając na uwadze, że od rozpoczęcia wspólnej operacji „Tryton” na wodach Morza Śródziemnego uratowano ponad 24 400 nielegalnych migrantów podążających tzw. centralnym szlakiem, w tym blisko 7 860 osób przy udziale środków współfinansowanych przez Frontex;
- G. mając na uwadze, że przemytnicy i handlarze ludźmi, którzy wykorzystują nielegalną migrację i narażają życie migrantów na niebezpieczeństwo dla własnego zysku finansowego, są odpowiedzialni za śmierć tysięcy ludzi i stanowią poważne wyzwanie dla UE i państw członkowskich; mając na uwadze, że handlarze czerpią ze swojej przestępczej działalności zyski w wysokości 20 mld EUR rocznie; mając na uwadze, że według Europolu zorganizowane grupy przestępcze, które aktywnie ułatwiają transport nielegalnych migrantów przez Morze Śródziemne, mają powiązania z handlem ludźmi, narkotykami, bronią palną i terroryzmem; mając na uwadze, że w dniu 17 marca 2015 r. Europol zainicjował działalność wspólnego zespołu operacyjnego „Mare” w celu zwalczania tych grup przestępczych;
- H. mając na uwadze, że brak stabilności i konflikty w regionie mają wpływ na masowy napływ migrantów i przepływy wysiedleńców, a co za tym idzie, na liczbę osób próbujących dotrzeć do UE; mając na uwadze, że gwałtowna ekspansja IS i Daisz na sąsiadujących obszarach ogarniętych konfliktem ostatecznie doprowadzi do masowego napływu migrantów i przepływów wysiedleńców;
1. wyraża głębokie ubolewanie i smutek z powodu powtarzających się przypadków tragicznej śmierci w regionie Morza Śródziemnego; nalega, by Unia Europejska i państwa członkowskie, bazując na dotychczasowej współpracy, uczyniły wszystko, co możliwe, aby zapobiec dalszym śmiertelnym ofiarom na morzu; wzywa UE i państwa członkowskie do zrobienia wszystkiego co w ich mocy, aby zidentyfikować ciała, znaleźć zaginionych i poinformować ich rodziny;
 2. wzywa UE i państwa członkowskie, aby dostarczyły niezbędne zasoby, które zapewnią skuteczne wykonywanie zobowiązań poszukiwawczo-ratunkowych i ich odpowiednie finansowanie; wzywa państwa członkowskie, aby nadal okazywały solidarność i zaangażowanie poprzez zwiększenie wkładów finansowych do budżetów Frontexu i EASO i na rzecz operacji prowadzonych przez te agencje oraz zobowiązuje się zapewnić im w budżecie UE i odnośnych funduszach zasoby (ludzkie i sprzętowe), których potrzebują do wypełniania obowiązków;
 3. ponownie podkreśla, że reakcja UE na ostatnie tragiczne wydarzenia na Morzu Śródziemnym musi opierać się na zasadzie solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności, o których mowa w art. 80 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), i że UE musi przyjąć kompleksowe podejście europejskie; powtarza, że UE musi sprawiedliwie dzielić się odpowiedzialnością i wykazać się większą solidarnością wobec państw członkowskich, do których napływa najwięcej uchodźców i osób ubiegających się o azyl zarówno w wartościach bezwzględnych, jak i w ujęciu proporcjonalnym;
 4. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Rady Europejskiej do wzmocnienia unijnej operacji „Tryton” w drodze zwiększenia finansowania i środków; nalega na UE, aby ustanowiła jasny mandat operacji „Tryton” rozszerzający jej obszar działania i zwiększający uprawnienia do prowadzenia operacji poszukiwawczo-ratunkowych na szczeblu UE;
 5. wzywa do opracowania sprawnej i stałej europejskiej humanitarnej operacji ratunkowej, która podobnie jak „Mare Nostrum” byłaby prowadzona na pełnym morzu i do której wszystkie państwa członkowskie wносиłyby wkład finansowy i w postaci sprzętu i aktywów; apeluje do UE o współfinansowanie takiej operacji;
 6. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Rady Europejskiej dotyczącą wspólnego rozpatrywania wniosków azylowych przy wsparciu zespołów EASO; wzywa Komisję do rozszerzenia mandatu EASO w celu zwiększenia jego roli operacyjnej w procesie rozpatrywania wniosków azylowych;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

7. wzywa państwa członkowskie do wykorzystania wszystkich możliwości wydawania wiz humanitarnych w swoich ambasadach i konsulatach; wskazuje w związku z tym, że Rada powinna poważnie rozważyć możliwość skorzystania z dyrektywy w sprawie tymczasowej ochrony z 2001 r. lub art. 78 ust. 3 TFUE, przewidujących mechanizm solidarności w przypadku masowego lub nagłego napływu wysiedleńców;
8. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia wkładów na rzecz programów przesiedleń, zwłaszcza te państwa członkowskie, które nie wniosły żadnych wkładów;
9. wzywa Komisję do ustanowienia wiążącego kontyngentu rozdziału osób ubiegających się o azyl pomiędzy państwa członkowskie;
10. podkreśla, że konieczne jest wspieranie polityki dobrowolnego powrotu, przy równoczesnym zagwarantowaniu ochrony praw wszystkich migrantów oraz zapewnieniu bezpiecznego i legalnego dostępu do systemu azylowego UE, z należytym poszanowaniem zasady non-refoulement;
11. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wiceprzewodnicząca Komisji/wysoka przedstawiciel i prezydencja łotewska niezwłocznie zwołały w Luksemburgu nadzwyczajne wspólne posiedzenie ministrów spraw zagranicznych i ministrów spraw wewnętrznych oraz z zadowoleniem przyjmuje fakt, że państwa członkowskie niezwłocznie zwołały szczyt nadzwyczajny, aby znaleźć wspólne rozwiązania w odpowiedzi na kryzysową sytuację w regionie Morza Śródziemnego; odnotowuje, że przeprowadzono szeroką pierwszą dyskusję na temat możliwości ratowania życia, walki z przemytnikami i handlarzami oraz podziału odpowiedzialności między państwami członkowskimi, jeśli chodzi o przyjmowanie i ochronę; podkreśla, że państwa członkowskie muszą jeszcze rozwinąć to zobowiązanie i wyraża ubolewanie z powodu braku zaangażowania Rady Europejskiej w stworzenie wiarygodnego ogólnounijnego wiążącego mechanizmu solidarności;
12. domaga się szybkiej i pełnej transpozycji oraz skutecznego wdrożenia wspólnego europejskiego systemu azylowego przez wszystkie uczestniczące państwa członkowskie, co zapewni wspólne europejskie standardy, w tym warunki przyjmowania osób ubiegających się o azyl i poszanowanie praw podstawowych, jak przewidują obowiązujące przepisy;
13. apeluje o ściślejszą koordynację polityki UE i państw członkowskich w dziedzinie eliminacji przyczyn migracji; podkreśla, że potrzebne jest całościowe podejście UE, które wzmocni spójność jej polityki wewnętrznej i zewnętrznej, a zwłaszcza wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, polityki rozwojowej i migracyjnej; wzywa UE do zacieśnienia współpracy z krajami partnerskimi na Bliskim Wschodzie i w Afryce, aby propagować demokrację, podstawowe prawa i wolności, bezpieczeństwo i dobrobyt;
14. nalega na państwa członkowskie i państwa trzecie, by nałożyły najsurowsze z możliwych sankcje karne na handel ludźmi i przemyt ludzi zarówno do UE, jak i na jej terytorium, a także wobec osób lub grup wyzyskujących migrantów znajdujących się w niekorzystnej sytuacji w UE, zapewniając jednocześnie, że jednostki niosące pomoc osobom ubiegającym się o azyl i statkom w niebezpieczeństwie nie będą ścigane;
15. wzywa państwa członkowskie do ścisłej współpracy z Europolem, Fronteksem, EASO i Eurojustem, aby zwalczać handlarzy ludźmi i przestępcze siatki przemytników oraz wykrywać i śledzić ich sposoby finansowania oraz identyfikować metody działania w celu uniemożliwienia im osiągania zysków kosztem życia migrantów; podkreśla konieczność zacieśnienia współpracy – obejmującej szkolenia w zakresie egzekwowania prawa i zapewnienie służb informacyjnych – z państwami trzecimi, w szczególności sąsiadującymi z Libią, co jest niezbędne do skutecznego rozbicia takich siatek przestępczych; podkreśla konieczność przestrzegania przez państwa trzecie prawa międzynarodowego, jeżeli chodzi o ratowanie życia na morzu, a także zapewnienia ochrony uchodźców i poszanowania praw podstawowych;
16. podkreśla, że należy wyeliminować przyczyny przemocy i zacofania w krajach pochodzenia migrantów, aby powstrzymać napływ uchodźców i osób migrujących z przyczyn ekonomicznych; wskazuje w związku z tym, że priorytetami wszystkich rządów w krajach pochodzenia powinny być: znaczne wzmocnienie struktur zarządzania dzięki budowie skutecznych i otwartych instytucji publicznych, zapewnienie budowy zdolności w zakresie systemów azylowych państw trzecich, zaprowadzenie państwa prawa i zwalczanie powszechnej korupcji na wszystkich szczeblach oraz propagowanie praw człowieka i dalszej demokratyzacji;
17. ponownie wyraża poparcie dla wszystkich prowadzonych przez ONZ negocjacji na rzecz przywrócenia demokratycznej władzy rządowej w Libii oraz swoje zaangażowanie na rzecz nasilenia działań mających na celu zaradzenie konfliktowi i niestabilnej sytuacji w Libii i Syrii; podkreśla, że doprowadzenie do stabilności regionalnej na obszarach objętych konfliktem ma zasadnicze znaczenie dla ograniczenia dalszego przesiedlania ludzi;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

18. przypomina, że celem niniejszej rezolucji jest reakcja na niedawne tragiczne wydarzenia na Morzu Śródziemnym i na konkluzje Rady Europejskiej z dnia 23 kwietnia 2015 r. oraz zaproponowanie zestawu pilnych działań, które należy podjąć natychmiast, pamiętając o tym, że Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych – właściwa do tych spraw – przygotowuje sprawozdanie, które będzie odzwierciedlać średnio- i długoterminowe kierunki polityki Parlamentu w zakresie migracji;
 19. wzywa Komisję, by opracowała i przedstawiła ambitny program europejski w zakresie migracji uwzględniający wszystkie aspekty migracji;
 20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządóm i parlamentom państw członkowskich.
-

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0178

Zabójstwa studentów w Kenii przez ugrupowanie terrorystyczne Al-Szabab**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie prześladowania chrześcijan na świecie, w związku z zabójstwem kenijskich studentów przez ugrupowanie terrorystyczne Al-Szabab (2015/2661(RSP))**

(2016/C 346/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Kenii,
 - uwzględniając drugą zmienioną Umowę o partnerstwie między członkami Grupy Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r. (umowa z Kotonu), a w szczególności jej art. 8, 11 i 26,
 - uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini z dnia 23 listopada 2014 r. w sprawie masakry dokonanej na 28 cywilnych podróżnikach oraz z dnia 3 kwietnia 2015 r. w sprawie masakry na uniwersytecie w Garissie,
 - uwzględniając oświadczenie prasowe Rady Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej w sprawie ataku terrorystycznego, do którego doszło w Garissie w Kenii, wydane na jej 497. posiedzeniu, które odbyło się w dniu 9 kwietnia 2015 r.,
 - uwzględniając nalot sił powietrznych Kenii na obozy szkoleniowe Al-Szabab w Somalii w odpowiedzi na rozlew krwi na uniwersytecie w Garissie,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
 - uwzględniając deklarację ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji ze względu na wyznanie lub przekonania z 1981 r.,
 - uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów,
 - uwzględniając wytyczne UE dotyczące międzynarodowego prawa humanitarnego,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że ostatni atak terrorystyczny w Garissie (Kenia) był ukierunkowany na młodzież, edukację, i w związku z tym na przyszłość kraju; mając na uwadze, że młodzież reprezentuje obietnicę i pokój i jest przyszłym gwarantem rozwoju kraju; mając na uwadze, że kształcenie ma podstawowe znaczenie w walce z odwołującym się do przemocy ekstremizmem i fundamentalizmem;
- B. mając na uwadze, że liczba ataków na mniejszości religijne, a w szczególności na chrześcijan, na świecie znacząco wzrosła w ostatnich miesiącach; mając na uwadze, że chrześcijanie są mordowani, bici i aresztowani każdego dnia, w większości przypadków w niektórych częściach świata arabskiego, przez terrorystów działających pod hasłem dżihadu;
- C. mając na uwadze, że chrześcijanie są najbardziej prześladowaną grupą religijną; mając na uwadze, że tego rodzaju fundamentalizm i prześladowania stają się znaczącym czynnikiem rozprzestrzeniającego się zjawiska masowej migracji; mając na uwadze, że według danych ofiarą zabójstw pada każdego roku ponad 150 000 chrześcijan;
- D. mając na uwadze, że dnia 15 lutego 2015 r. ugrupowanie ISIS/Daisz ścięło 21 egipskich chrześcijan koptyjskich;
- E. mając na uwadze, że zamachowcy w Garissie świadomie obrali za cel osoby niebędące muzułmanami i wybierali chrześcijan, aby dokonać ich brutalnej egzekucji; mając na uwadze, że Al-Szabab otwarcie i publicznie głosi, że prowadzi wojnę przeciwko chrześcijanom w regionie;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

- F. mając na uwadze, że ochrona praw dzieci i młodzieży oraz wzmocnienie umiejętności, edukacji i innowacyjności są niezbędne w celu zwiększenia ich możliwości gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz w celu przyczynienia się do rozwoju kraju;
- G. mając na uwadze, że Al-Szabab regularnie bierze za cel studentów, szkoły i inne placówki edukacyjne; mając między innymi na uwadze, że w grudniu 2009 r. zamachowiec-samobójca zabił 19 osób w czasie ceremonii wręczenia dyplomów studentom medycyny w Mogadiszu (Somalia), a w październiku 2011 r. grupa terrorystyczna przyznała się do zamachu bombowego, w którym zginęło 70 osób, w tym studenci czekający na wyniki egzaminów w Ministerstwie Edukacji Somalii, także w Mogadiszu;
- H. mając na uwadze, że w dniu 25 marca 2015 r. co najmniej 15 osób straciło życie w przeprowadzonym przez Al-Szabab zamachu na hotel w Mogadiszu oraz mając na uwadze, że jedną z ofiar tego zamachu był stały przedstawiciel Somalii przy ONZ w Genewie (Szwajcaria) Yusuf Mohamed Ismail Bari-Bari;
- I. mając na uwadze, że Kenia doświadcza zwiększonej liczby zamachów, w których celem jest ludność cywilna, od października 2011 r., kiedy to oddziały kenijskie wkroczyły do południowej Somalii, aby wziąć udział w skoordynowanej operacji wraz z wojskiem somalijskim w strefie kontrolowanej przez Al-Szabab po tym, jak grupa terrorystyczna wzięła czterech zakładników;
- J. mając na uwadze, że od listopada 2011 r. kenijskie wojska stanowią część oddziałów AMISOM (Misji Unii Afrykańskiej w Somalii), utworzonych przez Radę Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej w dniu 19 stycznia 2007 r. i zatwierdzonych przez Radę Bezpieczeństwa ONZ w dniu 20 lutego 2007 r. (rezolucja 1744 (2007)), która ostatnio dała zielone światło Unii Afrykańskiej do kontynuowania misji do dnia 30 listopada 2015 r. (rezolucja 2182 (2014));
- K. mając na uwadze, że jednym z głównych pomocników w walce z ugrupowaniem terrorystycznym Al-Szabab stało się etiopskie wojsko oraz, w mniejszym stopniu, armia ugandyjska;
- L. mając na uwadze, że Al-Szabab ma powiązania z innymi grupami islamistycznymi w Afryce, takimi jak Boko Haram w Nigerii czy Al-Kaida w Islamskim Maghrebie;
- M. mając na uwadze, że ugrupowanie terrorystyczne Al-Szabab regularnie zrzuca bomby i zabija głównie ludność cywilną w Somalii, a także w krajach sąsiadujących, jak miało to miejsce w Kampali w Ugandzie w lipcu 2010 r., i jak bywa o wiele częściej w Kenii, gdzie wyłącznie działania zakrojone na dużą skalę zyskały uwagę społeczności międzynarodowej, ale mniejsze ataki są na porządku dziennym;
- N. mając na uwadze, że Al-Szabab przyznało się do napaści dokonanych w lipcu 2014 r. na miejscowości Hindi, Gamba, Lamu i na rzece Tana na kenijskim wybrzeżu, w których zginęło ponad sto osób, a także do dwóch zamachów pod koniec 2014 r. w regionie Mandela, gdzie zginęły 64 osoby;
- O. mając na uwadze, że po ataku terrorystycznym na Uniwersytet w Garissie rząd kenijski zagroził Agencji ONZ do spraw Uchodźców (UNHCR), że w ciągu trzech miesięcy zamknie obóz dla uchodźców w Dadaab; mając na uwadze, że UNHCR ostrzegło, iż miałyby to „niezwykle poważne konsekwencje humanitarne i praktyczne”; mając na uwadze, że konwencja ONZ dotycząca uchodźców zakazuje odsyłania uchodźców na obszary, gdzie ich życie lub wolność są zagrożone;
- P. mając na uwadze, że afrykańskie siły szybkiego reagowania (ASF) nie są jeszcze operacyjne, oraz mając na uwadze, że UE wyraziła gotowość do wspierania afrykańskich zdolności utrzymania pokoju jako część swojej strategii bezpieczeństwa dla Afryki;
- Q. mając na uwadze, że zgodnie z art. 11 umowy o partnerstwie AKP-UE „działania w dziedzinie budowania pokoju, zapobiegania konfliktom i rozwiązywania ich będą w szczególności obejmowały wspieranie zrównoważonych możliwości politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturowych między wszystkimi częściami społeczeństwa, wzmacnianie praworządności demokratycznej i skuteczności rządzenia, ustanawianie skutecznych mechanizmów pokojowego godzenia interesów grup, [...], likwidowanie różnic między poszczególnymi częściami społeczeństwa, a także wspieranie aktywnego i zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego”;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

1. zdecydowanie potępia rozmyślnie zaplanowany zamach przeprowadzony przez Al-Szabab w dniu 2 kwietnia 2015 r. w Garissie, w którym życie straciło 147 niewinnych młodych studentów uniwersytetu i rannych zostało kolejnych 79 osób; zdecydowanie potępia wszelkie przypadki łamania praw człowieka, zwłaszcza wówczas, gdy ofiary giną z powodu wyznania, przekonania lub pochodzenia etnicznego;
2. potępia po raz kolejny napad Al-Szabab latem 2014 r. na szereg przybrzeżnych wiosek w Kenii, w tym na Mpeketoni, gdzie dokonano egzekucji 50 osób; potępia z mocą wtargnięcie w dniu 24 września 2013 r. do centrum handlowego Westgate w Nairobi, po którym odkryto ciała 67 ofiar; potępia zamach dokonany przez Al-Szabab w dniu 25 marca 2015 r. w Mogadiszu, w którym zginął ambasador Yusuf Mohamed Ismail Bari-Bari, stały przedstawiciel Somalii przy ONZ w Genewie;
3. składa kondolencje rodzinom ofiar oraz narodowi i rządowi Republiki Kenii; wspiera obywateli Kenii w obliczu tych niktzemnych aktów agresji;
4. przypomina, że wolność wyznania to prawo podstawowe i stanowczo potępia wszelkie formy przemocy lub dyskryminacji z uwagi na wyznanie;
5. potępia niedawne ataki na społeczności chrześcijańskie w różnych krajach, zwłaszcza w odniesieniu do wyrzucenia za burtę 12 chrześcijan podczas niedawnej przeprawy z Libii oraz egzekucję 30 etiopskich chrześcijan w dniu 19 kwietnia 2015 r. i wyraża solidarność z rodzinami ofiar;
6. wyraża głębokie zaniepokojenie nadużywaniem religii przez sprawców zamachów terrorystycznych w wielu miejscach na świecie oraz mnożeniem się przypadków nietolerancji, represji i przemocy skierowanych przeciwko chrześcijanom, w szczególności w niektórych częściach świata arabskiego; potępia instrumentalizację religii w rozmaitych konfliktach; potępia rosnącą liczbę zamachów na kościoły na całym świecie, a zwłaszcza zamach w Pakistanie dnia 15 marca 2015 r., w którym zginęło 14 osób; zdecydowanie potępia więzienie, porywanie, torturowanie, zniewalanie i publiczne egzekucje chrześcijan w Korei Północnej; potwierdza i popiera niezbywalne prawo wszystkich mniejszości religijnych i etnicznych zamieszkujących Irak i Syrię, w tym chrześcijan, do dalszego przebywania na terenach zwyczajowo zamieszkałych przez nich w przeszłości, w warunkach godności, równości i bezpieczeństwa; zauważa, że członkowie różnych grup religijnych od stuleci pokojowo wspólnie zamieszkiwali ten region;
7. nalega na instytucje UE, by spełniły zobowiązanie na mocy art. 17 TFUE do prowadzenia otwartego, przejrzystego i systematycznego dialogu z kościołami i organizacjami wyznaniowymi, filozoficznymi i niewyznaniowymi, aby zagwarantować, że kwestia prześladowania społeczności chrześcijańskich i innych wspólnot religijnych jest kwestią priorytetową dla UE;
8. potępia stosowanie przez ISIS/Daisz w Syrii i Iraku dawnego prawa (tzw. paktu dhimmi) w celu dokonywania wymuszeń na chrześcijanach za pomocą obowiązków podatkowych i restrykcji związanych z religią, pod groźbą śmierci;
9. ponownie wyraża solidarność ze wszystkimi chrześcijanami prześladowanymi w różnych częściach Afryki, szczególną uwagę kierując na niedawne okrucieństwa w Libii, Nigerii i Sudanie;
10. potępia i odrzuca wszelkie błędne interpretacje przesłania islamu służące tworzeniu brutalnej, okrutnej, totalitarnej, opresyjnej i ekspansywnej ideologii legitymizującej eksterminację mniejszości chrześcijańskich; apeluje do przywódców muzułmańskich o absolutne potępienie wszystkich ataków terrorystycznych, w tym ataków wymierzonych przeciw społecznościom i mniejszościom religijnym, w szczególności chrześcijanom;
11. wzywa do przeprowadzenia dokładnego, sprawnego, bezstronnego i skutecznego dochodzenia w celu zidentyfikowania osób odpowiedzialnych za zamach i postawienia przed wymiarem sprawiedliwości sprawców i organizatorów tych godnych potępienia czynów, a także wspierających ich finansistów i sponsorów;
12. przyznaje, że prawdziwa odpowiedź na te czyny musi polegać na skoordynowanych działaniach z innymi krajami afrykańskimi i wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Radę do zajęcia się kwestią bezpieczeństwa i zagrożeń terrorystycznych w tym regionie we współpracy z Unią Afrykańską w celu wsparcia wysiłków zmierzających do zwalczania Al-Szabab w ramach misji AMISOM; wzywa Unię Europejską do udzielenia zdecydowanego wsparcia realizacji kontynentalnych i regionalnych mechanizmów zarządzania konfliktami, głównie na rzecz afrykańskich sił szybkiego reagowania (ASF);

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

13. wzywa kenijski rząd do wzięcia odpowiedzialności i rozwiązania zarówno problemu przemocy stosowanej przez Al-Szabab, jak i zajęcia się przyczynami leżącymi u jej źródeł; uważa, że bezpieczeństwo zostanie osiągnięte jedynie wtedy, gdy właściwie rozwiązane zostaną kwestie podziałów w kenijskim społeczeństwie politycznym i obywatelskim oraz nierównego rozwoju regionalnego; uważa za godną ubolewania opóźnioną reakcję sił policyjnych; apeluje zwłaszcza do rządu o niewykorzystywanie ataków terrorystycznych jako pretekstu do ograniczenia swobód obywatelskich; apeluje do władz kenijskich o oparcie swojej strategii zwalczania terroryzmu na zasadzie praworządności i zasadzie przestrzegania praw podstawowych; nalega na konieczność prowadzenia nadzoru sądowego i demokratycznego nad polityką zwalczania terroryzmu;

14. wzywa kenijskie władze do dopilnowania, aby unikano podziałów między wyznaniami, a także stawiania w jednym rzędzie społeczności muzułmańskiej i Al-Szabab, oraz do podjęcia wszelkich działań gwarantujących zachowanie jedności kraju z pożytkiem dla jego rozwoju społecznego i wzrostu gospodarczego oraz stabilności, a także z uwagi na godność ludzką i prawa człowieka przysługujące jego ludności; zachęca kenijski rząd, przywódców opozycji i przywódców religijnych do zajęcia się problemem zadawnionych pretensji o marginalizację, podziałów regionalnych wewnątrz kraju i instytucjonalnej dyskryminacji oraz do dopilnowania, aby operacje zwalczające terroryzm były skierowane tylko przeciwko sprawcom, a nie szerszym grupom etnicznym lub wspólnotom wyznaniowym;

15. przypomina Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych i państwom członkowskim o ich zobowiązaniu – w ramach Planu działania UE dotyczącego praw człowieka i demokracji, przyjętego w czerwcu 2012 r. – do zagwarantowania poruszania kwestii praw człowieka we wszystkich rodzajach dialogu na temat walki z terroryzmem prowadzonego z krajami trzecimi;

16. wzywa UE do wdrożenia programu szkoleniowej misji wojskowej w Kenii i zapewnienia nowoczesnego sprzętu, współpracując z kenijskimi siłami wojskowymi i policyjnymi oraz szkoląc je w celu zwalczania terroryzmu i zapobiegania ekspansji Al-Szabab;

17. wzywa rząd Kenii do dołożenia wszelkich starań w celu osiągnięcia zgodności z zasadą praworządności, prawami człowieka, zasadami demokratycznymi i podstawowymi wolnościami oraz wzywa UE do wspierania swojego międzynarodowego partnera w tej kwestii, a także do zgromadzenia wkładu finansowego w celu wzmocnienia istniejących programów zarządzania dla potrzeb zapewnienia bezpieczeństwa narodowego oraz zagwarantowania pokoju i stabilności w tym kraju oraz w całym regionie; podkreśla, że problem rozkręcającej się spirali przemocy stosowanej przez Al-Szabab musi zostać rozwiązany wspólnie z krajami sąsiadującymi; zwraca się do UE o dostarczenie wszelkiej niezbędnej pomocy finansowej, logistycznej i fachowej w tej kwestii, w tym o możliwość wykorzystania Instrumentu na rzecz Pokoju w Afryce i unijnych narzędzi zarządzania kryzysowego;

18. wzywa kenijskie siły bezpieczeństwa do zapewnienia zgodnej z prawem reakcji w celu przeciwstawiania się zagrożeniu terroryzmem; wzywa rząd Kenii do zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony obozów dla uchodźców na terytorium kraju, zgodnie z prawem międzynarodowym;

19. podkreśla, że międzynarodowy terroryzm jest finansowany z prania pieniędzy, okupów, wymuszeń, handlu narkotykami i korupcji; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zacieśnienia współpracy z krajami trzecimi w zakresie wymiany informacji dotyczących prania pieniędzy i finansowania terroryzmu;

20. ponownie wyraża poparcie dla wszelkich inicjatyw mających na celu wspieranie dialogu i wzajemnego szacunku między wspólnotami religijnymi i innymi; wzywa wszystkie władze religijne do propagowania tolerancji i podejmowania inicjatyw przeciwko nienawiści oraz naznaczonej przemocą i ekstremizmem radykalizacji;

21. potępia kierowanie ataków terrorystycznych na instytucje i placówki edukacyjne, co niszczy edukację oraz narusza godność wszystkich obywateli, a także powoduje nieufność i podziały między społecznościami; przypomina o uprowadzeniu w 2014 r. przez dżihadystyczne ugrupowanie terrorystyczne Boko Haram i zaginięciu chrześcijańskich dziewcząt z nigeryjskiego miasta Chibok, co spotkało się z potępieniem na całym świecie;

22. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, rządowi Kenii, instytucjom Unii Afrykańskiej, Międzyrządowemu Organowi ds. Rozwoju (IGAD), sekretarzowi generalnemu ONZ, Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ oraz współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE.

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0179

Niszczenie obiektów kultury przez ISIS/DAISZ**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie niszczenia zabytków kultury przez ISIS/Daisz (2015/2649(RSP))**

(2016/C 346/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając pytania wymagające odpowiedzi ustnej w sprawie niszczenia obiektów kultury przez ISIS/Daisz (O-000031/2015 – B8-0115/2015 i O-000032/2015 – B8-0116/2015),
- uwzględniając art. 167 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który stanowi, że „działanie Unii zmierza do zachęcania do współpracy między państwami członkowskimi”, w szczególności w zakresie „zachowania i ochrony dziedzictwa kulturowego o znaczeniu europejskim”, oraz że „Unia i państwa członkowskie sprzyjają współpracy z państwami trzecimi oraz z organizacjami międzynarodowymi właściwymi w dziedzinie kultury”,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 116/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie wywozu dóbr kultury ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1210/2003 z dnia 7 lipca 2003 r. dotyczące niektórych szczególnych ograniczeń w stosunkach gospodarczych i finansowych z Irakiem oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2465/96 ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1332/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii ⁽³⁾, przyjęte na podstawie decyzji Rady 2013/760/WPZiB z dnia 13 grudnia 2013 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii ⁽⁴⁾, w szczególności jej art. 11c dotyczący przywozu, wywozu lub przenoszenia syryjskich dóbr kultury,
- uwzględniając wspólne działanie Rady 2001/555/WPZiB z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie ustanowienia Centrum Satelitarne Unii Europejskiej ⁽⁵⁾, zmienione przez wspólne działanie Rady 2009/834/WPZiB ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rezolucję Rady z października 2012 r. w sprawie utworzenia nieformalnej sieci organów ścigania i ekspertów właściwych w dziedzinie dóbr kultury (EU CULTNET) (14232/2012),
- uwzględniając drugi protokół z 1999 r. o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego dołączony do konwencji haskiej z 1954 r.,
- uwzględniając konwencję UNESCO dotyczącą środków zmierzających do zakazu i zapobiegania nielegalnemu przywozowi, wywozowi i przenoszeniu własności dóbr kultury przyjętą w dniu 14 listopada 1970 r.,
- uwzględniając konwencję UNESCO z dnia 16 listopada 1972 r. dotyczącą ochrony światowego dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego,
- uwzględniając konwencję UNESCO w sprawie ochrony niematerialnego dziedzictwa kulturowego z dnia 17 października 2003 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 39 z 10.2.2009, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 169 z 8.7.2003, s. 6.⁽³⁾ Dz.U. L 335 z 14.12.2013, s. 3.⁽⁴⁾ Dz.U. L 335 z 14.12.2013, s. 50.⁽⁵⁾ Dz.U. L 200 z 25.7.2001, s. 5.⁽⁶⁾ Dz.U. L 297 z 13.11.2009, s. 18.

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

- uwzględniając konwencję UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego z dnia 20 października 2005 r.,
 - uwzględniając Konwencję UNIDROIT z 1995 r. o skradzionych lub nielegalnie wywiezionych dobrach kultury,
 - uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2199 z dnia 12 lutego 2015 r. w sprawie zagrożeń dla międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa wynikających z aktów terroryzmu ⁽¹⁾,
 - uwzględniając wenecką Kartę Konserwacji i Restauracji Zabytków i Miejsc Zabytkowych z 1964 r., w której określono międzynarodowe ramy ochrony i restauracji zabytkowych budynków,
 - uwzględniając Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego przyjęty w dniu 17 lipca 1998 r., w szczególności jego art. 8 ust. 2 lit. b) pkt (ix), który uznaje za zbrodnię wojenną „zamierzone kierowanie ataków na budynki przeznaczone na cele religijne, edukacyjne, artystyczne, naukowe lub charytatywne, pomniki historyczne, szpitale oraz miejsca, gdzie gromadzeni są ranni i chorzy, pod warunkiem że nie są one celami wojskowymi”,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2013 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie ⁽²⁾, w której w ust. 211 stwierdza się, że „umyślne formy niszczenia dziedzictwa kulturowego i artystycznego, które mają obecnie miejsce w Iraku i Syrii, powinny być ścigane jako zbrodnie wojenne oraz zbrodnie przeciwko ludzkości”,
 - uwzględniając wspólny komunikat do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 lutego 2015 r. w sprawie elementów strategii regionalnej UE w odniesieniu do Syrii i Iraku oraz zagrożenia ze strony Daisz (JOIN(2015)0002), w którym Komisja i wiceprzewodnicząca Komisji/wysoka przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa uznały poważny charakter, jaki przybiera niszczenie i plądrowanie dziedzictwa kulturowego w kryzysach w Syrii i Iraku, oraz zagrożenie, jakie stanowi Daisz,
 - uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że liczne obiekty archeologiczne, religijne i kulturalne w Syrii i Iraku stały się w ostatnim czasie celem ukierunkowanych zniszczeń dokonywanych przez ugrupowania ekstremistów powiązane głównie z Państwem Islamskim (ISIS/Daisz) oraz mając na uwadze, że dyrektor generalna UNESCO Irina Bokowa nazwała te systematyczne ataki na dziedzictwo kulturowe „czystkami kulturowymi”;
- B. mając na uwadze, że według UNESCO pojęcie „czystki kulturowej” odnosi się do zamierzonej strategii prowadzącej do zniszczenia różnorodności kulturowej poprzez celowe kierowanie ataków na osoby wybrane na podstawie ich pochodzenia kulturowego, etnicznego lub religijnego, w połączeniu z celowymi atakami na ich miejsca kultu, pamięci i nauki, oraz mając na uwadze, że strategia czystek kulturowych, jaka ma miejsce w Iraku i Syrii znajduje odzwierciedlenie w atakach na dziedzictwo kulturowe, zarówno fizyczne, materialne i budowlane formy wyrazu kulturowego, takie jak pomniki i budynki, jak i na mniejszości i niematerialne formy wyrazu kulturowego, takie jak zwyczaje, tradycje i przekonania ⁽³⁾;
- C. mając na uwadze, że niektóre akty zniszczenia dziedzictwa kulturowego uznano w pewnych okolicznościach za zbrodnie przeciw ludzkości ⁽⁴⁾; mając w szczególności na uwadze, że jeżeli są one wymierzone przeciw członkom grup religijnych lub etnicznych, można je uznać za prześladowanie, w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. h) Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego;

⁽¹⁾ <http://www.refworld.org/docid/54ef1f704.html>

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0076.

⁽³⁾ http://www.unesco.org/new/en/media-services/single-view/news/conference_report_heritage_and_cultural_diversity_at_risk_in_iraq_and_syria/

⁽⁴⁾ Międzynarodowy Trybunał Karny dla Byłej Jugosławii, *Kordić i Čerkez*, 26 lutego 2001 r., IT-95-14/2, ust. 207-208.

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

- D. mając na uwadze, że takie akty niszczenia miejsc oraz obiektów kulturowych i historycznych nie są zjawiskiem nowym i że nie występują tylko w Iraku i Syrii; mając na uwadze, że według UNESCO „dziedzictwo kulturowe jest ważnym elementem tożsamości kulturowej wspólnot, grup i osób, a także spójności społecznej, zatem umyślne niszczenie może mieć negatywne konsekwencje dla godności ludzkiej i praw człowieka” ⁽¹⁾; podkreślając, że, jak twierdzi UNESCO i inni, łupy zdobyte w wyniku płądrowania obiektów kulturowych i religijnych w Iraku i Syrii i przemycane przez ISIS/Daisz, są wykorzystywane do finansowania działań terrorystycznych ISIS/Daisz, przez co dzieła sztuki i dobra kultury stają się „narzędziem walki”;
- E. mając na uwadze, że dzięki środkom finansowym udostępnianym przez Unię Europejską UNESCO, wraz z innymi partnerami strategicznymi, uruchomiło w dniu 1 marca 2014 r. trzyletni projekt pod nazwą „Ochrona nadzwyczajna dziedzictwa kulturowego Syrii”, w szczególności mający na celu zapewnienie syryjskiemu dziedzictwu kulturowemu nadzwyczajnej ochrony;
- F. mając na uwadze, że Unia Europejska ratyfikowała Konwencję w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego podpisaną w dniu 20 października 2005 r., będącą pierwszym instrumentem międzynarodowym uznającym podwójny, tj. gospodarczy i kulturowy, wymiar dóbr kultury, których nie można zatem traktować jako przedmioty o jedynie handlowej wartości;
- G. mając na uwadze, że Konwencja UNESCO dotycząca środków zmierzających do zakazu nielegalnego przywozu, wywozu i przenoszenia własności dóbr kultury oraz zapobiegania im przyjęta w dniu 17 listopada 1970 r. oraz Konwencja Międzynarodowego Instytutu Unifikacji Prawa Prywatnego (UNIDROIT) o skradzionych lub nielegalnie wywiezionych dobrach kultury przyjęta w dniu 24 czerwca 1995 r. są ważnymi instrumentami pozwalającymi zwiększać ochronę światowego dziedzictwa kulturowego;
- H. mając na uwadze, że nielegalny handel dobrami kultury jest obecnie trzecim co do wielkości rodzajem nielegalnego handlu poza handlem narkotykami i bronią, oraz mając na uwadze, że nielegalny handel dobrami kultury jest zdominowany przez siatki przestępczości zorganizowanej, a mechanizmy na szczeblu krajowym i międzynarodowym nie są odpowiednio wyposażone i wspierane w celu rozwiązania tego problemu ⁽²⁾;
- I. mając na uwadze, że zwalczanie nielegalnego handlu dobrami kultury nie należy do kompetencji Unii Europejskiej, ponieważ nie jest określone jako takie w traktatach, mając jednak na uwadze, że zwalczanie tego rodzaju nielegalnej działalności wchodzi w zakres kilku dziedzin kompetencji UE takich jak rynek wewnętrzny, przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, kultura oraz wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB);
- J. mając na uwadze, że należy pilnie zapewnić lepszą koordynację walki z nielegalnym handlem dobrami kultury oraz bliską współpracę w celu wspierania szerzenia świadomości i wymiany informacji oraz skutecznego wzmocnienia ram prawnych; przypominając w tym kontekście, że zgodnie z zaleceniami zawartymi w konkluzjach Rady w sprawie zapobiegania przestępstwom przeciwko dobrom kultury i zwalczania tych przestępstw z grudnia 2011 r., państwa członkowskie powinny m.in. wzmocnić współpracę między funkcjonariuszami organów ścigania, organami kultury i organizacjami prywatnymi;
- K. mając na uwadze, że w październiku 2012 r. na mocy rezolucji Rady utworzono nieformalną sieć organów ścigania i ekspertów właściwych w dziedzinie dóbr kultury (EU CULTNET), której głównym celem jest ulepszenie wymiany informacji w zakresie zapobiegania nielegalnemu handlowi dobrami kultury, a także określenie i wymiana informacji o sieciach przestępczych podejrzanych o udział w nielegalnym handlu;
- L. mając na uwadze, że w dniu 28 marca 2015 r. dyrektor generalna UNESCO Irina Bokowa zainaugurowała w Bagdadzie kampanię #Unite4Heritage, która ma na celu zmobilizowanie światowego wsparcia na rzecz ochrony dziedzictwa kulturowego z wykorzystaniem siły sieci społecznościowych;
1. zdecydowanie potępia celowe niszczenie przez ISIS obiektów kulturalnych, archeologicznych i religijnych w Syrii i Iraku;

⁽¹⁾ Deklaracja UNESCO dotycząca celowego niszczenia dziedzictwa kulturowego, 2003 r.

⁽²⁾ <http://www.africa-eu-partnership.org/newsroom/all-news/morocco-africa-eu-workshop-fight-against-illegal-trafficking-cultural-goods>

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

2. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do podjęcia odpowiednich działań na szczeblu politycznym, zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2199 z dnia 12 lutego 2015 r., aby położyć kres nielegalnemu handlowi dobrami kultury pochodzącymi z terytorium Syrii i Iraku w okresach konfliktu na tym obszarze, uniemożliwiając w ten sposób wykorzystywanie dóbr kultury jako źródła finansowania;
3. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel do wykorzystania dyplomacji kulturalnej i dialogu międzykulturowego jako narzędzia do pogodzenia różnych społeczności i odbudowy zniszczonych obiektów;
4. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel, UE oraz jej państwa członkowskie do wprowadzenia środków bezpieczeństwa na zewnętrznych granicach UE, aby zapobiec przemytowi dóbr kultury z Syrii i Iraku do Unii, a także do skutecznej współpracy w ramach wspólnych działań przeciwko handlowi przedmiotami pochodzącymi z Syrii i Iraku na obszarze Europy, ponieważ duża część dzieł sztuki z Bliskiego Wschodu będących przedmiotami handlu jest przeznaczona na rynek europejski, obok rynków Stanów Zjednoczonych i rejonu Zatoki Perskiej;
5. proponuje w związku z tym, aby Komisja, zgodnie z pkt 17 rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2199 z dnia 12 lutego 2015 r., położyła nacisk na zwalczanie nielegalnego handlu materialnymi dobrami kultury, ze szczególnym uwzględnieniem elementów dziedzictwa kulturowego nielegalnie wywiezionych z Iraku po dniu 6 sierpnia 1990 r. i z Syrii po dniu 15 marca 2011 r.; wzywa Komisję do opracowania skoordynowanego podejścia do zwalczania tego nielegalnego handlu, działając we współpracy z właściwymi krajowymi organami śledczymi, a także w bliskiej współpracy z UNESCO oraz innymi organizacjami międzynarodowymi, takimi jak ICOM (Międzynarodowa Rada Muzeów), Międzynarodowy Komitet Błękitnej Tarczy ICOM (ICBS), Europol, Interpol, UNIDROIT (Międzynarodowy Instytut Unifikacji Prawa Prywatnego), Światowa Organizacja Celną, ICOMOS (Międzynarodowa Rada Ochrony Zabytków), oraz ICCROM (Międzynarodowe Centrum Badań nad Ochroną i Konserwacją Dziedzictwa Kulturowego);
6. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel, aby włączyła Centrum Satelitarne Unii Europejskiej, znajdujące się w Torrejón, (które wspiera Unię w podejmowaniu decyzji w kontekście WPZiB poprzez dostarczanie materiałów pochodzących z analizy zdjęć satelitarnych) w działania mające na celu monitorowanie i stworzenie wykazu miejsc badań archeologicznych i miejsc posiadających wartość kulturalną w Syrii i Iraku oraz wspieranie działalności syryjskich archeologów po to, aby zapobiec dalszym grabieżom i chronić życie cywilów;
7. wzywa Komisję do utworzenia szybkiego i bezpiecznego systemu wymiany informacji i dzielenia się najlepszymi praktykami wśród państw członkowskich, po to aby skutecznie zwalczać nielegalny handel materialnymi dobrami kultury, które bezprawnie wywieziono z Iraku i Syrii, a także do zachęcenia państw członkowskich do tego, by zastosowały przeznaczone dla policji i służb celnych międzynarodowe narzędzia przeciwko nielegalnemu handlowi dobrami kultury, takie jak specjalna baza danych Interpolu „I-24/7”, zawierająca wykaz skradzionych dzieł sztuki, oraz ARCHEO – internetowe narzędzie komunikacji Światowej Organizacji Celną;
8. wzywa do rozważenia możliwości stworzenia europejskich programów szkoleniowych dla sędziów, funkcjonariuszy policji i służb celnych, a także administracji rządowych i bardziej ogólnie podmiotów rynkowych, aby umożliwić osobom zaangażowanym w zwalczanie nielegalnego handlu dobrami kultury rozwijanie i pogłębianie swojej wiedzy fachowej; wzywa także do wspierania inicjatyw takich jak kurs internetowy dla ekspertów zajmujących się dziedzictwem kultury syryjskiej, który był promowany przez ICOMOS w styczniu 2013 r. i który dostarczał informacji na temat zarządzania ryzykiem związanym z klęskami żywiołowymi, ratowania zbiorów dziedzictwa kulturowego oraz technik dokumentacji;
9. apeluje do Komisji, aby przyłączyła się do międzynarodowych projektów społeczeństwa obywatelskiego w zakresie ochrony zagrożonych dóbr kultury i informowania o nich, takich jak projekt technologii geoprzestrzennych prowadzony przez AAAS, oraz aby nadal wspierała działalność wspólnot badawczych, np. projekt Mosul, opracowany przez sieć szkolenia początkowego na rzecz cyfrowego dziedzictwa kulturowego i finansowany z grantów Działań Marii Skłodowskiej-Curie);
10. wzywa Komisję do udzielenia większego wsparcia Międzynarodowemu Obserwatorium Nielegalnego Handlu Dobrami Kultury ICOM, które stworzyło czerwone listy zagrożonych syryjskich i irackich zabytków mające służyć jako narzędzie dla muzeów, służb celnych, funkcjonariuszy policji, handlarzy sztuką i kolekcjonerów sztuki, i które planuje wykorzystywać zdjęcia satelitarne do monitorowania sytuacji w terenie we współpracy z Instytutem ONZ ds. Szkoleń i Badań (UNITAR);

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

11. wzywa UE i państwa członkowskie do opracowania kampanii podnoszących świadomość, aby odwieść ludzi od zakupu i sprzedaży dóbr kultury pochodzących z nielegalnego handlu z obszarów objętych wojną;
 12. wzywa państwa członkowskie do poczynienia niezbędnych kroków, aby zaangażować uniwersytety, organy badawcze i instytucje kulturalne, m.in. za pomocą kodeksów etyki, w zwalczanie nielegalnego handlu dobrami kultury pochodzącymi z obszarów objętych wojną;
 13. wzywa Komisję do wsparcia kampanii UNESCO pt. „#Unite4Heritage” poprzez zainicjowanie kampanii informacyjnej dotyczącej Iraku i Syrii, mającej na celu zwiększenie świadomości znaczenia dziedzictwa kulturowego tych krajów, oraz wiedzy o tym, w jaki sposób skradzione dzieła sztuki są używane do finansowania działalności terrorystycznej, oraz informacji o możliwych kar związanych z nielegalnym przywozem dóbr kultury pochodzących z tych państw lub z innych państw trzecich;
 14. wzywa Komisję do wzmocnienia i poprawy jakości działania nieformalnej sieci organów ścigania i ekspertów właściwych w dziedzinie dóbr kultury (EU CULTNET), powstałej na mocy rezolucji Rady w październiku 2012 r., której celem jest poprawa wymiany informacji w zakresie zapobiegania nielegalnemu handlowi dobrami kultury, a także do rozważenia możliwości utworzenia dodatkowego instrumentu służącego do kontroli przywozu do UE dóbr kultury nielegalnie wywiezionych z Syrii i Iraku;
 15. wzywa Radę do wzmocnienia jednostek Eurojustu i Europolu zajmujących się wspieraniem trwających dochodzeń i śledztw, zapobieganiu nielegalnemu handlowi dóbr kultury i wymianą danych wywiadowczych w tej dziedzinie;
 16. zachęca do ponownego uruchomienia działań Międzynarodowego Komitetu Błękitnej Tarczy ICOM-u;
 17. wzywa Unię Europejską do poczynienia niezbędnych kroków, aby we współpracy z UNESCO i Międzynarodowym Trybunałem Karnym rozszerzyć kategorię prawa międzynarodowego dotyczącą zbrodni przeciwko ludzkości w taki sposób, aby objąć nią działania mające na celu umyślne niszczenie dziedzictwa kulturowego ludzkości na dużą skalę;
 18. apeluje do państw członkowskich, które jeszcze tego nie uczyniły, aby ratyfikowały konwencję UNESCO z 1970 r. dotyczącą środków zmierzających do zakazu nielegalnego przywozu, wywozu i przenoszenia własności dóbr kultury oraz do zapobiegania tym czynom, a także konwencję UNIDROIT z 1995 r. oraz konwencję haską z 1954 r. o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego oraz drugi protokół do tej konwencji z 1999 r.;
 19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, dyrektor generalnej UNESCO, Specjalnemu Przedstawicielowi UE ds. Praw Człowieka oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.
-

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0180

Sytuacja na Malediwach

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie sytuacji na Malediwach (2015/2662(RSP))

(2016/C 346/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Malediwów,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie lokalne Unii Europejskiej z dnia 20 stycznia 2012 r. w sprawie ostatnich wydarzeń na Malediwach, w tym aresztowania sędziego Trybunału Karnego,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie lokalne Unii Europejskiej z dnia 30 września 2014 r. w sprawie zagrożeń dla społeczeństwa obywatelskiego i praw człowieka na Malediwach,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie lokalne Unii Europejskiej z dnia 24 lutego 2015 r. w sprawie praworządności na Malediwach,
 - uwzględniając oświadczenie rzecznika wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie przywrócenia kary śmierci na Malediwach,
 - uwzględniając oświadczenie rzecznika wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 14 marca 2015 r. w sprawie wyroku skazującego dla byłego prezydenta Malediwów Mohameda Nasheeda,
 - uwzględniając oświadczenie wysokiego komisarza ONZ ds. praw człowieka Zeida Ra'ad Al-Husseina z dnia 18 marca 2015 r. w sprawie procesu byłego prezydenta Malediwów Mohameda Nasheeda,
 - uwzględniając oświadczenie specjalnej sprawozdawczynie ONZ ds. niezawisłości sędziów i prawników Gabrieli Knaut z dnia 19 marca 2015 r. zatytułowane „Uczciwy i niezależny wymiar sprawiedliwości warunkiem demokracji na Malediwach”,
 - uwzględniając sprawozdanie końcowe z unijnej misji obserwacji wyborów parlamentarnych w Republice Malediwów z dnia 22 marca 2014 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (MPPOiP), którego stroną są Malediwy,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 13 marca 2015 r. były prezydent Malediwów Mohamed Nasheed został skazany na karę 13 lat pozbawienia wolności pod zarzutem terroryzmu w związku z aresztowaniem w styczniu 2012 r. ówczesnego sędziego najwyższego Trybunału Karnego; mając na uwadze, że UE wyraziła swoje zaniepokojenie tym faktem;
- B. mając na uwadze, że ten kontrowersyjny proces sądowy nie spełniał krajowych i międzynarodowych standardów wymiaru sprawiedliwości mimo apelu ONZ i UE o uczciwość i przejrzystość postępowania sądowego przeciwko byłemu prezydentowi;
- C. mając na uwadze, że Mohamed Nasheed, który całe życie był orędownikiem pokojowych rozwiązań na rzecz praw człowieka i demokracji pluralistycznej, był wielokrotnie więziony w czasie 30-letniej dyktatury Maumuna Abdula Gajuma i oddał władzę w kontrowersyjnych okolicznościach cztery lata po tym, jak został pierwszym demokratycznie wybranym prezydentem Malediwów;
- D. mając na uwadze, że brak niezależności politycznej i odpowiednich kwalifikacji przedstawicieli malediwskiego wymiaru sprawiedliwości podważa krajową i międzynarodową wiarygodność systemu sądownictwa tego kraju;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

- E. mając na uwadze, że byli ministrowie obrony Tholhath Ibrahim i Mohamed Nazim zostali niedawno skazani na odpowiednio 10 i 11 lat więzienia, a były wiceprzewodniczący malediwskiego parlamentu (Majlisu) Ahmed Nazim został skazany na 25 lat pozbawienia wolności; mając na uwadze, że w procesach tych osób również stwierdzono nieprawidłowości;
- F. mając na uwadze, że na Malediwach wciąż dochodzi do regularnego zastraszania polityków opozycji, a według ostatniego sprawozdania Komisji ds. Praw Człowieka Parlamentarzystów Unii Międzyparlamentarnej Malediwy są jednym z najbardziej niebezpiecznych krajów na świecie pod względem ataków na posłów opozycji, ich torturowania i zastraszania;
- G. mając na uwadze, że dnia 30 marca 2015 r. malediwski parlament przyjął poprawkę do ustawy o karze pozbawienia wolności, zgodnie z którą osoby odbywające karę więzienia nie mogą być członkami żadnej partii politycznej, co de facto wyeliminuje Mohameda Nasheeda z aktywnego życia politycznego i uniemożliwi mu start w wyborach prezydenckich w 2018 r.;
- H. mając na uwadze, że od lutego 2015 r. aresztowano co najmniej 140 pokojowo nastawionych demonstrantów, których zwolniono jedynie pod warunkiem znacznego ograniczenia ich prawa do uczestnictwa w kolejnych demonstracjach;
- I. mając na uwadze, że organizacje społeczeństwa obywatelskiego i obrońcy praw człowieka coraz częściej są obiektem prześladowań, gróźb i ataków, o czym przekonała się między innymi Komisja Praw Człowieka Malediwów, którą oskarżono przez Sądem Najwyższym o zdradę stanu i podważanie konstytucji z powodu raportu w sprawie praw człowieka na Malediwach opracowanego na potrzeby powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka organizowanego pod egidą Rady Praw Człowieka ONZ; mając na uwadze, że organizacjom pozarządowym grożono wyrejestrowaniem;
- J. mając na uwadze, że w ostatnich latach doszło do poważnego ograniczenia wolności prasy, a trzech dziennikarzy zostało aresztowanych podczas relacjonowania przebiegu demonstracji politycznych domagających się uwolnienia Mohameda Nasheeda; mając na uwadze, że wciąż poszukiwany jest Ahmed Rilwan – dziennikarz krytykujący rząd, który zginął w sierpniu 2014 r., i istnieje obawa, że nie żyje;
- K. mając na uwadze, że zawirowania polityczne mają miejsce w momencie, kiedy pojawiają się obawy dotyczące nasilenia działalności islamskich bojówek na Malediwach, a także coraz większej liczby młodych radykałów, którzy rzekomo przystąpili do ISIS;
- L. mając na uwadze, że w dniu 27 kwietnia 2014 r. parlament Malediwów przegłosował zniesienie moratorium na wykonywanie kary śmierci, które obowiązywało od 1954 r., wskutek czego nawet siedmioletnie dzieci mogą zostać skazane na karę śmierci, która zostanie wykonana w chwili ukończenia przez nie 18 lat, a do tego czasu muszą gnić w więzieniu; mając na uwadze, że stanowi to naruszenie międzynarodowych zobowiązań Malediwów w dziedzinie praw człowieka, ponieważ kraj ten jest stroną Konwencji o prawach dziecka;
- M. mając na uwadze, że pracownicy napływowi są przymuszani do pracy, ich dokumenty tożsamości i podróży są konfiskowane, wstrzymuje się wypłatę ich wynagrodzeń lub w ogóle nie są one wypłacane, zmusza się ich do odpracowania długu, a władze malediwickie groziły im wydaleniem za protest przeciwko dyskryminacji i przemocy po serii ataków na pracowników napływowych;
- N. mając na uwadze, że niewielka liczba kobiet ze Sri Lanki, Tajlandii, Indii, Chin, Filipin, Europy Wschodniej, byłych krajów ZSRR, Bangladeszu i Malediwów pada na Malediwach ofiarą handlu ludźmi do celów wykorzystywania seksualnego, a według doniesień niektóre malediwickie dzieci są wykorzystywane seksualnie i prawdopodobnie przymuszane do pracy;
- 1. wyraża głębokie zaniepokojenie coraz silniejszymi tendencjami do rządów autorytarnych na Malediwach, prześladowaniem przeciwników politycznych i zastraszaniem mediów i społeczeństwa obywatelskiego, co może zaprzepaścić postęp, jaki osiągnięto w tym kraju w ostatnich latach, jeżeli chodzi o przestrzeganie praw człowieka, zasad demokracji i praworządności; wzywa wszystkie strony do powstrzymania się od wszelkich działań, które mogą zaognić ten kryzys, oraz do poszanowania zasad demokracji i praworządności;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

2. potępia poważne nieprawidłowości stwierdzone w procesie byłego prezydenta Mohameda Nasheeda; domaga się jego natychmiastowego uwolnienia i nalega, by w przypadku apelacji jego prawa były w pełni respektowane zgodnie z zobowiązaniami międzynarodowymi Malediwów, przepisami konstytucji tego kraju oraz wszystkimi gwarancjami rzetelnego procesu sądowego uznanymi na szczeblu międzynarodowym; wzywa delegację UE do Sri Lanki i Malediwów, aby usilnie domagała się zezwolenia na ściśle monitorowanie postępowania apelacyjnego;
3. podkreśla, że zgodnie z zapisami MPPOiP poszanowanie państwa prawa, prawo do rzetelnego procesu sądowego, sprawiedliwość proceduralna oraz niezależność wymiaru sprawiedliwości stanowią podstawowe elementy procesu demokratycznego; podkreśla, że obywatele Malediwów, w tym były prezydent Mohamed Nasheed, muszą być traktowani z poszanowaniem tych zasad, które są istotne z punktu widzenia pluralistycznego społeczeństwa;
4. apeluje o przeprowadzenie wiarygodnego i kompleksowego procesu politycznego z udziałem wszystkich sił demokratycznych w celu przywrócenia i utrzymania stabilności na Malediwach oraz zapewnienia powrotu tego kraju na drogę demokratycznych przemian; wzywa do natychmiastowego położenia kresu zastraszaniu przeciwników politycznych; wzywa rząd Malediwów do podjęcia niezbędnych kroków w celu przywrócenia zaufania w jego zaangażowanie na rzecz demokracji, niezależności sądownictwa i praworządności, w tym poszanowania dla wolności słowa, wolności zgromadzeń i sprawiedliwości proceduralnej;
5. wzywa do natychmiastowego położenia kresu ingerencji politycznej w system sądownictwa na Malediwach oraz do odpolitycznienia tego systemu; apeluje o pilne przeprowadzenie reform mających na celu zapewnienie niezależności i bezstronności malediwskiego wymiaru sprawiedliwości, aby przywrócić krajowe i międzynarodowe zaufanie do funkcjonowania tego systemu; podkreśla, że reformy te należy zatwierdzić i wdrożyć w trybie natychmiastowym;
6. przypomina rządowi Malediwów, że konstytucja tego kraju gwarantuje prawo do protestu oraz że bezprawne jest uzależnianie zwolnienia z aresztu od rezygnacji z udziału w pokojowych demonstracjach;
7. wzywa do natychmiastowego położenia kresu wszelkim formom przemocy, w tym również przemocy wobec pokojowych demonstrantów, i przypomina siłom bezpieczeństwa, że mają obowiązek chronić pokojowych demonstrantów przed brutalnymi gangami; wzywa rząd Malediwów, by położył kres bezkarności samowolnych bojowników, którzy stosowali przemoc wobec osób promujących tolerancję religijną, pokojowych demonstrantów, krytycznych mediów i społeczeństwa obywatelskiego; wzywa do postawienia przed sądem sprawców takich aktów przemocy;
8. wzywa rząd Malediwów do umożliwienia należytego śledztwa w sprawie zaginięcia Ahmeda Rilwana;
9. potępia ponowne wprowadzenie kary śmierci na Malediwach i wzywa rząd i parlament tego kraju do przywrócenia moratorium na jej wykonywanie;
10. zachęca wszystkie podmioty na Malediwach do konstruktywnej współpracy we wszystkich obszarach, zwłaszcza w zakresie zmian klimatu, które potencjalnie mogą zdestabilizować ten kraj;
11. wzywa władze lokalne do pełnego przestrzegania minimalnych standardów dotyczących wyeliminowania zjawiska handlu ludźmi; pochwała obecne działania podejmowane w celu rozwiązania tego problemu oraz postępy poczynione w tym zakresie, nalega jednak na sprawne wdrożenie przepisów ustawy o zwalczaniu handlu ludźmi, gdyż wciąż utrzymują się poważne problemy z egzekwowaniem prawa i ochroną ofiar;
12. wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) i państwa członkowskie do publikowania na swoich stronach internetowych ostrzeżeń o sytuacji w zakresie praw człowieka na Malediwach dla osób planujących podróż do tego kraju;
13. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz ESDZ, aby nadal bacznie przyglądały się sytuacji politycznej na Malediwach oraz aby odgrywały proaktywną rolę w dwustronnych stosunkach UE z tym krajem oraz na międzynarodowych forach wielostronnych w celu osiągnięcia stabilności, wzmocnienia demokracji i praworządności oraz zapewnienia pełnego poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności w tym kraju;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, parlamentom i rządów państw członkowskich oraz parlamentowi i rządowi Republiki Malediwów.

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0181

Sprawozdanie z postępów Albanii w 2014 r.**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego postępów Albanii w 2014 r. (2014/2951(RSP))**

(2016/C 346/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Salonikach w dniach 19–20 czerwca 2003 r. dotyczące perspektywy przystąpienia krajów Bałkanów Zachodnich do UE,
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z posiedzenia w dniach 26–27 czerwca 2014 r. oraz konkluzje Rady do Spraw Ogólnych z dnia 16 grudnia 2014 r.,
 - uwzględniając opinię Komisji z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie wniosku Albanii o członkostwo w UE oraz sprawozdanie Komisji z dnia 4 czerwca 2014 r. w sprawie postępów Albanii w walce z korupcją i przestępczością zorganizowaną oraz w reformie sądownictwa (COM(2014)0331),
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 8 października 2014 r. zatytułowany „Strategia rozszerzenia i najważniejsze wyzwania w latach 2014–2015” (COM(2014)0700) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Sprawozdanie z postępów Albanii w 2014 r.” (SWD(2014)0304), a także orientacyjny dokument strategiczny na lata 2014–2020 przyjęty dnia 18 sierpnia 2014 r.,
 - uwzględniając rezolucję parlamentu Albanii z dnia 24 grudnia 2014 r. w sprawie politycznego porozumienia między rządzącą większością a opozycją,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Albanii,
 - uwzględniając pracę stałego sprawozdawcy Komisji Spraw Zagranicznych ds. Albanii Knuta Fleckensteina,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Albania poczyniła w ostatnich kilku latach imponujące postępy na drodze ku przystąpieniu do UE i dlatego przyznano jej w czerwcu 2014 r. status kraju kandydującego; mając na uwadze, że nadal istnieją wyzwania, którym należy stawić czoło szybko i skutecznie, tak aby poczynić dalsze postępy na drodze do członkostwa tego kraju w UE;
- B. mając na uwadze, że konsekwentne przyjęcie i skuteczne przeprowadzenie trwałych reform w pięciu kluczowych obszarach priorytetowych przysłuży się demokratycznym przemianom w Albanii i utoruje drogę do wszczęcia negocjacji akcesyjnych z UE; mając na uwadze, że proces przystąpienia do UE stał się siłą napędową albańskich reform związanych z UE, a ich harmonogram będzie zależał od tempa i jakości przeprowadzonych reform; mając na uwadze, że otwarcie negocjacji akcesyjnych stanowiłoby zachętę do przyspieszenia reform, ponieważ zaoferowałoby konkretną i wiarygodną perspektywę członkostwa w UE;
- C. mając na uwadze, że przystąpienie do UE to wieloaspektowy proces, który dotyczy całego kraju i wszystkich jego obywateli; mając na uwadze, że konstruktywny i trwały dialog polityczny na temat reform związanych z UE, prowadzony w duchu współpracy i kompromisu między głównymi siłami politycznymi, jest niezbędny dla czynienia dalszych postępów w procesie przystąpienia do UE; mając na uwadze, że w kwestii procesu integracji z UE panuje konsensus polityczny, a proces ten cieszy się dużym poparciem opinii publicznej; mając na uwadze, że sukces programu reform w znacznej mierze zależy od istnienia demokratycznego otoczenia politycznego;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

- D. mając na uwadze, że Parlament Europejski odgrywa istotną rolę w wysiłkach na rzecz stworzenia sprzyjającego klimatu politycznego w kraju;
- E. mając na uwadze, że UE stawia praworządność w centrum procesu rozszerzenia; mając na uwadze, że wymierne postępy w zakresie niezależności wymiaru sprawiedliwości oraz zwalczania korupcji i przestępczości zorganizowanej mają zasadnicze znaczenie dla skutecznego przebiegu procesu integracji europejskiej; mając na uwadze, że silne wsparcie polityczne ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia postępów w tych dziedzinach;
- F. mając na uwadze, że należy poczynić istotne kroki w zakresie reformy i wdrożenia reform wymiaru sprawiedliwości; mając na uwadze, że mimo osiągniętych postępów poważnym wyzwaniem wciąż pozostaje zwalczanie korupcji i przestępczości zorganizowanej; mając na uwadze, że wciąż nie zapewniono jeszcze wolności słowa i niezależności mediów;
- G. mając na uwadze, że profesjonalna, skuteczna i oparta na kryteriach merytorycznych administracja publiczna jest podstawą procesu integracji każdego kraju, który dąży do członkostwa w UE;
- H. mając na uwadze, że stosunki Albanii z sąsiadami są konstruktywne, a spójność jej polityki zagranicznej z polityką zewnętrzną UE – przykładna;
1. gratuluje Albanii uzyskania statusu kraju kandydującego; podkreśla, że należy to postrzegać jako zachętę do jeszcze większych wysiłków na rzecz realizacji reform; wyraża stałe poparcie dla procesu integracji Albanii z UE; uważa, że konkretne środki i stałe zaangażowanie polityczne w ich realizację są niezbędne, by sprostać wyzwaniom, jakimi są skuteczne utrwalenie demokratycznych przemian i kontynuacja reform związanych z UE; zachęca Albanie do utworzenia listy konkretnych wyników w odniesieniu do tych reform;
 2. uważa za ważne kontynuowanie i wspieranie prawdziwej współpracy politycznej między wszystkimi stronami, która obejmuje uczciwą rywalizację w proponowaniu lepszych idei i koncepcji politycznych, oraz działanie na rzecz demokratycznej kultury politycznej opartej na założeniu, że demokratyczne procesy polityczne zasadzają się na dialogu oraz zdolności poszukiwania i przyjmowania kompromisów; jest przekonany, że taka wola zwiększy zaufanie obywateli do instytucji publicznych; wzywa koalicję rządzącą, by ułatwiała opozycji wykonywanie prawa do demokratycznej kontroli, a także wzywa opozycję, by w pełni i odpowiedzialnie korzystała z tego prawa;
 3. przyjmuje z zadowoleniem powołanie – w ramach dialogu na wysokim szczeblu dotyczącego kluczowych priorytetów – wspólnych grup roboczych, których zadaniem będzie stworzenie kompleksowej platformy na potrzeby sprawnej realizacji reform oraz monitorowania postępów w pięciu kluczowych obszarach priorytetowych, a konkretnie w reformowaniu administracji publicznej, wzmocnieniu sądownictwa, zwalczaniu korupcji i przestępczości zorganizowanej oraz zwiększeniu ochrony praw człowieka; zachęca władze do zintensyfikowania prac nad tymi priorytetami oraz do przedstawienia wyników ich wdrożenia;
 4. wzywa do szybkiego ustanowienia Krajowej Rady do spraw Integracji Europejskiej obejmującej także przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego i niezależnych instytucji z zamiarem zapewnienia szerokiego konsensusu narodowego w sprawie reform związanych z UE i procesu przystąpienia do UE; wzywa właściwe organy do pełnego i bieżącego informowania zainteresowanych stron i opinii publicznej o postępach procesu integracji z UE;
 5. podkreśla rolę parlamentu jako jednej z najważniejszych instytucji demokratycznych, a zatem wzywa do wzmocnienia jego roli kontrolnej i zapewnienia bardziej zinstytucjonalizowanego procesu konsultacji w sprawie projektów aktów ustawodawczych; w związku z tym wyraża zadowolenie z przyjęcia w dniu 5 marca 2015 r. zmienionej ustawy o roli parlamentu w procesie integracji Albanii z UE oraz przyjmuje z zadowoleniem konsensualną rezolucję parlamentarną z dnia 24 grudnia 2014 r., w której uzgodniono, że opozycja wróci do udziału w pracach parlamentarnych, natomiast większość rządząca będzie dążyć do konsensusu z opozycją w sprawie istotnych reform, że będą respektowane decyzje Trybunału Konstytucyjnego oraz że zostanie poruszona kwestia osób karanych kandydujących na stanowiska publiczne lub piastujących takie stanowiska; apeluje o jej odpowiednie, terminowe i konstruktywne wykonanie; wzywa wszystkie partie polityczne do skuteczniejszego wypracowywania demokratycznego konsensusu, który jest kluczowy dla poczynienia postępów w procesie akcesyjnym; uważa za istotne, by albańskie społeczeństwo obywatelskie, media i obywatele rozliczali swoich liderów z konkretnych osiągnięć politycznych;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

6. jest zaniepokojony stałą i trwającą polaryzacją polityczną w Albanii, która może zagrozić dalszym wysiłkom na rzecz integracji z UE; przypomina rządzącej koalicji i opozycji o ich współodpowiedzialności przed obywatelami za trwały, konstruktywny i pluralistyczny dialog polityczny umożliwiający przyjęcie i wdrożenie kluczowych reform; wzywa rządzącą większość i opozycję do podejmowania dalszych wysiłków z myślą o rozpoczęciu rzeczywistego dialogu politycznego i konstruktywnej współpracy;

7. podkreśla, że profesjonalna administracja publiczna odgrywa zasadniczą rolę dla powodzenia wszystkich pozostałych reform; dlatego z satysfakcją odnotowuje fakt, że przystąpiono już do wprowadzania w życie ustawy o służbie cywilnej, i wzywa do dalszych działań w tym kierunku, aby zwiększyć potencjał administracyjny, odpolitycznić administrację publiczną i zwalczać korupcję w szeregach służby cywilnej, wzmocnić merytokrację przy powoływaniu na stanowiska, awansowaniu i zwalnianiu, zwiększyć skuteczność, jawność, rozliczalność, profesjonalizm i stabilność finansowania służby cywilnej, a także aby usprawnić administrację na wszystkich szczeblach; apeluje o wzmocnienie zarządzania zasobami ludzkimi, systemu oceny urzędników służby cywilnej i niezależnego monitorowania wdrażania przepisów w dziedzinie służby cywilnej; zachęca do ukończenia prac nad całościową strategią reformy administracji publicznej i do dalszego wspierania depolaryzacji oraz szerzenia wiedzy o unijnym prawie i unijnych procesach decyzyjnych; podkreśla potrzebę wzmocnienia integralności publicznej, aby podnieść poziom usług publicznych i efektywniej zarządzać zasobami publicznymi; apeluje o poprawę powszechnego dostępu do usług i informacji; w tym względzie przyjmuje z zadowoleniem nową ustawę o dostępie do informacji; wzywa do wzmocnienia instytucji rzecznika praw obywatelskich poprzez podejmowanie odpowiednich działań następczych w odpowiedzi na jego wnioski i zalecenia;

8. podkreśla konieczność zajęcia się rozczłonkowanym systemem samorządu lokalnego oraz konieczność stworzenia funkcjonalnego systemu sprawowania władzy na szczeblu lokalnym zdolnego do zaspokajania potrzeb obywateli poprzez skuteczne świadczenie usług publicznych; apeluje o wzmocnienie zdolności administracyjnych samorządów terytorialnych, tak aby mogły one wykonywać swoje obowiązki i wdrażać przepisy w sposób zrównoważony pod względem finansowym; apeluje o zwiększenie przejrzystości, skuteczności i otwartego charakteru samorządów terytorialnych; przyjmuje do wiadomości wyrok Trybunału Konstytucyjnego w sprawie skargi dotyczącej reformy podziału administracyjnego i terytorialnego kraju;

9. podkreśla znaczenie nadchodzących wyborów samorządowych i wzywa właściwe organy do wdrożenia zaleceń wydanych przez ODIHR i centralną komisję wyborczą; wzywa do zwiększenia niezależności i uprawnień organów wyborczych;

10. podkreśla potrzebę wzmocnienia praworządności i zreformowania sądownictwa, tak aby obywatele i przedsiębiorcy mieli większe zaufanie do wymiaru sprawiedliwości; przyjmuje z zadowoleniem zobowiązanie Albanii do zreformowania sądownictwa, jednak wciąż ubolewa nad utrzymującymi się bolączkami dotyczącymi funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, takimi jak jego upolitycznienie i ograniczona rozliczalność, wysoki poziom korupcji, niedostateczne zasoby i zaległości procesowe; przypomina, że konieczne są dalsze istotne starania, by zapewnić niezależność, wydajność i rozliczalność wymiaru sprawiedliwości, a także wzmocnić system powoływania, awansowania i dyscyplinowania sędziów, prokuratorów i prawników; zachęca władze do kontynuacji reform w konstruktywnej współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym ze stosownymi organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, oraz poprzez udział w pracach Komisji Weneckiej i poprzez opracowanie i wdrożenie długoterminowej strategii reformy sądownictwa;

11. przypomina rezolucję parlamentu Albanii z listopada 2013 r. w sprawie integracji Albanii z Unią Europejską, w której poparł on szereg ważnych działań, przede wszystkim dotyczących praworządności; podkreśla znaczenie głębokiego poszanowania praworządności oraz niezawisłości i przejrzystości organów sądowych takich jak Najwyższa Rada Sprawiedliwości; podkreśla konieczność stosowania się w tym względzie do decyzji Trybunału Konstytucyjnego; zachęca właściwe organy do wzmacniania integralności i niezawisłości kluczowych instytucji demokratycznych, jak również do odpolitycznienia sądownictwa; zachęca właściwe organy do bezzwłocznego podjęcia działań zmierzających do zadośćuczynienia ofiarom wydarzeń z dnia 21 stycznia 2011 r.;

12. wskazuje na niezadowalający stan wymiaru sprawiedliwości dla nieletnich; wzywa właściwe organy do przedstawienia planów poprawy sytuacji;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

13. jest zaniepokojony tym, że korupcja, również w sądownictwie, stanowi nadal poważny problem; wzywa Albanie do znacznego wzmoczenia wysiłków na rzecz walki z korupcją na wszystkich szczeblach, poprawy przepisów prawnych i zdolności instytucjonalnych oraz międzyinstytucjonalnej wymiany informacji i współpracy; przyjmuje z zadowoleniem mianowanie krajowego koordynatora ds. walki z korupcją, który będzie koordynował działania i monitorował ich realizację na szczeblu centralnym, oraz wzywa do przyjęcia kompleksowej i rygorystycznej strategii antykorupcyjnej i planów działania na okres 2014–2020; powtarza, że konieczne jest opracowanie solidniejszych ram antykorupcyjnych, które powinny obejmować wiele instytucji; z satysfakcją odnotowuje kroki poczynione ku większej przejrzystości, w tym opublikowanie oświadczeń majątkowych wysokich rangą urzędników oraz stworzenie sieci punktów centralnych ds. walki z korupcją we wszystkich właściwych ministerstwach;

14. podkreśla raz jeszcze potrzebę stworzenia rzetelnego rejestru dochodzeń, wniesionych oskarżeń i wyroków skazujących na wszystkich szczeblach, w tym dotyczących spraw o korupcję na wysokim szczeblu; uważa, że należy koniecznie zwiększyć skuteczność dochodzeń i zapewnić odpowiednie zasoby, szkolenia oraz pracowników specjalizujących się w walce z korupcją, zwłaszcza w takich obszarach jak zamówienia publiczne, zdrowie, podatki, edukacja, policja, służby celne i administracja lokalna; zachęca organizacje społeczeństwa obywatelskiego do udziału w zwalczaniu korupcji i do jego monitorowania; wzywa do systematycznego stosowania instrumentu konfiskaty mienia pochodzącego z działalności przestępczej oraz wydawania wyroków skazujących za pranie pieniędzy, a także do systematycznego prowadzenia dochodzeń finansowych; zachęca właściwe organy do uzupełnienia obowiązującego ustawodawstwa w zakresie ochrony osób zgłaszających przypadki korupcji;

15. jest zaniepokojony faktem, że mimo coraz większych sukcesów w walce z przestępczością zorganizowaną, szczególnie z nielegalnym handlem narkotykami i produkcją narkotyków, kwestia ta wciąż pozostaje istotnym wyzwaniem; docenia sukces niedawnych operacji policyjnych, zachęca jednak Albanie do opracowania całościowego podejścia strategicznego oraz do podjęcia działań w celu usunięcia przeszkód dla skuteczności dochodzeń z myślą o stworzeniu rejestru dochodzeń, wniesionych oskarżeń i wyroków skazujących we wszystkich dziedzinach i na wszystkich szczeblach; zachęca do dalszej poprawy koordynacji działań między różnymi agencjami, w tym na szczeblu lokalnym, oraz do regionalnej i międzynarodowej współpracy policyjnej i sądowej; zaleca zacieśnienie współpracy z agencjami partnerskimi na Bałkanach Zachodnich oraz służbami państw członkowskich UE w walce z nielegalnym handlem narkotykami;

16. pochwala wysiłki na rzecz zwalczania handlu ludźmi, które wciąż stanowi poważne wyzwanie; zachęca właściwe organy do opracowania kompleksowej strategii, kierującej się przede wszystkim interesem ofiar tego procederu, jak również do poprawy koordynacji międzyinstytucjonalnej oraz do rozszerzenia uprawnień prokuratorów, sędziów i służb policyjnych; ponownie podkreśla potrzebę ciągłego prowadzenia specjalistycznych, wspólnych szkoleń z udziałem prokuratorów, sędziów i policjantów; z zadowoleniem przyjmuje współpracę albańskiej policji i prokuratury z państwami członkowskimi UE, która przyniosła dobre rezultaty;

17. gratuluje rzecznikowi praw obywatelskich dokonań w zakresie propagowania praw człowieka, otwartości wobec osób znajdujących się w najtrudniejszym położeniu oraz współpracy z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego; wyraża ubolewanie, że roczne i specjalne sprawozdania rzecznika praw obywatelskich nie zostały poddane pod dyskusję w parlamencie, a w związku z tym nie mogą zostać opublikowane i nie zostały oficjalnie uznane; wzywa rząd i parlament do zwiększenia niezależności, wydajności i skuteczności instytucji zajmujących się prawami człowieka, do zacieśnienia współpracy z rzecznikiem praw obywatelskich oraz do udzielania mu dalszego wsparcia politycznego i finansowego;

18. podkreśla zagrożenia dla bezpieczeństwa związane z powrotem zagranicznych bojowników; z zadowoleniem przyjmuje środki mające na celu zapobieganie radykalizmowi oraz zwalczanie zjawiska zagranicznych bojowników; podkreśla potrzebę wdrożenia strategii i planu działania na rzecz walki z terroryzmem; przyjmuje z zadowoleniem wzrost liczby personelu w antyterrorystycznej jednostce policji i zachęca do zacieśnienia współpracy regionalnej w zwalczaniu terroryzmu; z zadowoleniem przyjmuje podpisanie nowego porozumienia operacyjnego z Europolem i wzywa do jego skutecznego wdrożenia;

19. podkreśla konieczność zwiększenia udziału obywateli w życiu publicznym oraz planowaniu i kształtowaniu polityki, a także w procesie integracji europejskiej w celu zbliżenia się do szerokiego konsensusu narodowego w sprawie reform i procesu przystąpienia do UE; zaleca dalszą pracę nad mechanizmami przeprowadzania konsultacji ze społeczeństwem obywatelskim i społecznościami lokalnymi oraz mechanizmami konsultowania się między nimi; obawia się, że upolitycznienie organizacji społeczeństwa obywatelskiego może osłabić ich ewentualną rolę we wzmacnianiu kultury demokracji;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

20. pochwała panującą w tym kraju harmonię religijną i klimat tolerancji religijnej oraz ogólnie dobre stosunki między grupami etnicznymi; zwraca się do właściwych organów o dalszą poprawę klimatu integracji i tolerancji dla wszystkich mniejszości w kraju; wzywa rząd, aby po przeprowadzeniu szeroko zakrojonego procesu konsultacji przyjął kompleksowy zestaw przepisów prawnych dotyczących mniejszości w celu likwidacji istniejących luk prawnych zgodnie z zaleceniami Konwencji ramowej o ochronie mniejszości narodowych Komitetu Doradczego Rady Europy oraz w celu skutecznego wdrożenia ustawy o ochronie przed dyskryminacją i wypracowania solidnego orzecznictwa antydyskryminacyjnego; pochwała wkład komisarza ds. ochrony przed dyskryminacją w walkę z dyskryminacją, w tym z dyskryminacją ze względu na płeć, szczególnie w obszarach zatrudnienia i edukacji oraz w dostępie do usług społecznych; zachęca do dalszych działań na rzecz poprawy warunków życia Romów poprzez ułatwienie im dostępu do rejestracji urzędowej, mieszkań, edukacji, rynku pracy oraz opieki społecznej i zdrowotnej; podkreśla, że należy poprawić warunki życia Romów dzięki lepszej koordynacji działań między rządem a samorządem oraz współpracy między ministerstwami;

21. przyjmuje z zadowoleniem powołanie Krajowej Rady ds. Równości Płci oraz mianowanie koordynatorów ds. płci we wszystkich właściwych ministerstwach; wzywa do podjęcia dalszych działań w celu zaradzenia takim problemom jak przemoc domowa, niedostateczny dostęp kobiet do wymiaru sprawiedliwości oraz dyskryminacja ze względu na płeć na rynku pracy; z zadowoleniem przyjmuje uwzględnienie społeczności LGBTI w strategii na rzecz włączenia społecznego na lata 2015-2020, powołanie grupy roboczej ds. praw osób LGBTI w Ministerstwie Spraw Socjalnych oraz otwarcie pierwszego schroniska dla osób LGBTI; pochwała zmiany w kodeksie karnym przewidujące kary za przestępstwa z nienawiści i nawoływanie do nienawiści ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową;

22. zachęca również rząd do pracy nad ustawą o uznaniu płci oraz do zadbania o to, by ustawa ta spełniała standardy określone w zaleceniu CM/Rec(2010) Komitetu Ministrów Rady Europy dla państw członkowskich w sprawie środków zwalczania dyskryminacji ze względu na orientację seksualną lub tożsamość płciową; jest zdania, że podstawowe prawa osób LGBTI będą prawdopodobnie lepiej chronione, jeżeli umożliwi im się dostęp do legalnych instytucji, takich jak konkubinat, zarejestrowany związek partnerski lub małżeństwo, oraz zachęca władze Albanii do rozważenia tych możliwości;

23. apeluje do władz Albanii, aby odpowiedziały na apel ONZ i zalecenia rzecznika praw obywatelskich, by utworzyć jednolitą i wiarygodną bazę danych, aktywować radę koordynacyjną ds. zwalczania sporów rodowych powołaną w 2005 r. oraz opracować plan działania skupiający się na aspektach praworządności w zwalczaniu tych sporów;

24. podkreśla kluczowe znaczenie profesjonalnych, niezależnych i pluralistycznych nadawców publicznych i mediów prywatnych, będących podstawą ustroju demokratycznego; jest zaniepokojony brakiem rzeczywistej niezależności mediów oraz brakiem przejrzystości, jeżeli chodzi o własność i finansowanie mediów; zachęca Albanie do zagwarantowania dziennikarzom wolnego środowiska pracy; podkreśla, że potrzebne są dalsze starania, aby w pełni zagwarantować niezależność urzędu regulacji mediów oraz nadawcy publicznego; jest zaniepokojony brakiem przejrzystości własności i finansowania mediów, ich polaryzacją i autocenzurą; apeluje o wzmocnienie dziennikarskich standardów zawodowych i etycznych; nalega na właściwe stosowanie przepisów o zniesławieniu; zwraca uwagę, że opozycja zakwestionowała wybór nowego prezesa i członków zarządu Rady ds. Mediów Audiowizualnych; zachęca rząd do zagwarantowania niezależności tej rady i zapewnienia jej wsparcia, tak aby mogła ona w pełni podjąć swoje zadania, w tym w zakresie ułatwienia procesu cyfryzacji oraz skutecznego wdrożenia ustawy o mediach audiowizualnych;

25. przyjmuje z zadowoleniem poprawę klimatu biznesowego oraz dążenie do sprawnej gospodarki rynkowej, lecz apeluje do rządu o dalsze starania na rzecz wyeliminowania niedociągnięć w odniesieniu do wykonalności umów i praworządności oraz zlikwidowania potężnej gospodarki nieformalnej; wzywa do dalszych reform, aby sprostać presji konkurencyjnej na wspólnym europejskim rynku; zachęca rząd do zwiększenia ochrony praw własności oraz do przyspieszenia wdrażania trwałej i spójnej polityki w zakresie legalizacji i zwrotu własności oraz związanych z nią odszkodowań; podkreśla, że istotne jest stworzenie korzystnych warunków dla rozwoju sektora prywatnego i bezpośrednich inwestycji zagranicznych;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

26. podkreśla potrzebę poprawy systemu edukacji i szkoleń, aby uporać się z problemem niedopasowania umiejętności i zwiększyć szanse na zatrudnienie, zwłaszcza osób młodych; wzywa Komisję do bliskiej współpracy z rządem w celu wyeliminowania niedociągnięć dotyczących warunków na rynku pracy, w tym rosnącego bezrobocia, i do przedstawienia rozwiązań zgodnych ze strategią „Europa 2020”; przyjmuje z zadowoleniem orientacyjny dokument strategiczny na lata 2014–2020 dotyczący Albanii, w którym uznano, że edukacja, zatrudnienie i polityka społeczna wymagają wsparcia za pośrednictwem instrumentu pomocy przedakcesyjnej (IPA);

27. wzywa właściwe organy do opracowania projektu krajowej strategii energetycznej, kładącej szczególny nacisk na energię ze źródeł odnawialnych i bezpieczeństwo energetyczne, w tym dywersyfikację źródeł energii; jest zdania, że Albania powinna inwestować więcej w projekty dotyczące energii ze źródeł odnawialnych i powiązaną infrastrukturę; wzywa Albanę do dokonania analizy ekologicznych skutków projektów elektrowni wodnych dla krajowego dziedzictwa naturalnego; wzywa do zapewnienia zgodności z ramową dyrektywą wodną UE mającą na celu zapewnienie dobrego stanu ekologicznego i chemicznego wszelkich naturalnych wód powierzchniowych;

28. wzywa władze albańskie, by opracowały całościowe plany zarządzania istniejącymi parkami narodowymi zgodne z wytycznymi Światowej Komisji Międzynarodowej Unii Ochrony Przyrody (IUCN) ds. Obszarów Chronionych dotyczących jakości i zarządzania obszarami chronionymi kategorii II; apeluje do władz o zaniechanie wszelkich planów rozwoju osłabiających krajową sieć obszarów chronionych oraz wzywa do zaniechania planów budowy elektrowni wodnych o małej i średniej skali, zwłaszcza na terenie wszystkich parków narodowych; domaga się w szczególności ponownego rozważenia planów budowy elektrowni wodnych wzdłuż rzeki Wjosi i jej dopływów, gdyż realizacja tych projektów zagroziłaby jednemu z ostatnich rozległych, nienaruszonych i prawie naturalnych ekosystemów rzecznych Europy;

29. przyjmuje z zadowoleniem stały konstruktywny i proaktywny kurs Albanii we współpracy regionalnej i dwustronnej; podkreśla jej zasadniczą rolę w zwiększaniu stabilności w regionie; pochwala polityczną wolę poprawy stosunków z Serbią; zachęca Albanę i Serbię do podjęcia dalszych działań i wydania oświadczeń promujących stabilność i współpracę w regionie oraz dobre stosunki między sąsiadami; jest zaniepokojony oświadczeniami premiera Albanii, w których spekulował on na temat zjednoczenia Albańczyków z Albanii i Kosowa; zachęca Albanę do utrzymania konstruktywnej pozycji w regionie i do wymiany z innymi państwami Bałkanów Zachodnich wiedzy i doświadczeń nabytych w czasie ich procesu akcesyjnego do UE, aby zacieśnić współpracę i doprowadzić do dalszej stabilizacji regionu; przyjmuje z zadowoleniem całkowitą spójność stanowisk Albanii ze stanowiskami UE w polityce zewnętrznej, w tym w odniesieniu do sankcji UE wobec Rosji, jak również udział Albanii w operacjach zarządzania kryzysowego w ramach WPBiO; zwraca uwagę, że Albania jako kraj przewodniczący obecnie procesowi współpracy w Europie Południowo-Wschodniej ma na celu dalsze wspieranie dialogu między uczestniczącymi w nim państwami; wzywa Albanę do aktywnego uczestnictwa w realizacji strategii adriatycko-jońskiej Unii Europejskiej;

30. apeluje o zacieśnienie współpracy międzyparlamentarnej PE-Albania; zaleca jak największą harmonizację przyszłego kalendarza posiedzeń Parlamentarnego Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia UE-Albania z kalendarzem spotkań w ramach dialogu na wysokim szczeblu dotyczącego kluczowych priorytetów w celu wzmocnienia parlamentarnej kontroli nad procesem przystąpienia do UE;

31. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentowi Albanii.

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0182

Sprawozdanie z postępów Bośni i Hercegowiny w 2014 r.**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie sprawozdania z postępów Bośni i Hercegowiny w 2014 r. (2014/2952(RSP))**

(2016/C 346/12)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Bośnią i Hercegowiną z drugiej strony, podpisany w dniu 16 czerwca 2008 r. i ratyfikowany przez wszystkie państwa członkowskie UE oraz Bośnię i Hercegowinę,
 - uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w sprawie Bałkanów Zachodnich przyjęte w dniach 19-20 czerwca 2003 r. i załącznik do nich zatytułowany „Agenda z Salonik dla Bałkanów Zachodnich: w kierunku integracji europejskiej”,
 - uwzględniając konkluzje Rady z dni: 20 października, 17–18 listopada oraz 15 i 16 grudnia 2014 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji pt. „Strategia rozszerzenia i najważniejsze wyzwania w latach 2014–2015” z dnia 8 października 2014 r. (COM(2014)0700) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji SWD(2014)0305 pt. „Sprawozdanie z postępów Bośni i Hercegowiny w 2014 r.”, a także orientacyjny dokument strategiczny dotyczący Bośni i Hercegowiny na lata 2014–2017 przyjęty dnia 15 grudnia 2014 r.,
 - uwzględniając pisemne zobowiązanie do integracji z UE przyjęte przez Prezydium Bośni i Hercegowiny w dniu 29 stycznia 2015 r. i zatwierdzone przez parlament Bośni i Hercegowiny w dniu 23 lutego 2015 r.,
 - uwzględniając decyzję Rady z dnia 19 stycznia 2015 r. dotyczącą mianowania Larsa-Gunnara Wigemarka specjalnym przedstawicielem UE oraz szefem delegatury w Bośni i Hercegowinie,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie tego kraju,
 - uwzględniając pracę Cristiana Dan Predy, stałego sprawozdawcy Komisji Spraw Zagranicznych ds. Bośni i Hercegowiny,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że UE wielokrotnie powtarzała swoje jednoznaczne zobowiązanie na rzecz europejskiej perspektywy dla Bośni i Hercegowiny oraz integralności terytorialnej, suwerenności i jedności tego kraju;
- B. mając na uwadze, że UE zaoferowała Bośni i Hercegowinie nową propozycję opartą na podejściu mającym na celu wsparcie kraju we wznowieniu procesu reform, w poprawie sytuacji społecznej i gospodarczej oraz zbliżeniu się do Unii Europejskiej; mając na uwadze, że równie jednoznaczne zobowiązanie i zaangażowanie jest teraz wymagane od politycznych elit kraju; mając na uwadze, że przystąpienie do UE to wieloaspektowy proces, który dotyczy całego kraju i wszystkich jego obywateli, i wymaga ono narodowego konsensusu dotyczącego programu reform;
- C. mając na uwadze, że zbyt skomplikowana i nieskuteczna architektura instytucjonalna, brak wystarczającej współpracy i koordynacji między przywódcami politycznymi Bośni i Hercegowiny oraz wszystkimi szczeblami rządu, brak wspólnej wizji i woli politycznej, a także etnocentryczne postawy poważnie hamują postępy w kraju; mając na uwadze, że spory motywowane podziałami politycznymi i etnicznymi bardzo negatywnie odbijają się na pracy zgromadzeń na szczeblu państwa;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

- D. mając na uwadze, że przedłużający się impas polityczny stanowi poważną przeszkodę dla stabilizacji i rozwoju kraju, a także pozbawia obywateli perspektyw na bezpieczną przyszłość i dobrobyt; mając na uwadze, że inercja polityczna, bezrobocie, bardzo wysokie poziomy korupcji i niezadowolone z elit politycznych doprowadziły do niepokojów społecznych, które w lutym 2014 r. rozprzestrzeniły się z Tuzli na cały kraj;
- E. mając na uwadze, że UE stawia praworządność w centrum procesu rozszerzenia; mając na uwadze, że silne wsparcie polityczne ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia postępów w tych dziedzinach;
- F. mając na uwadze, że szerzy się korupcja, administracja publiczna jest rozdrobniona, wiele różnych systemów prawnych stwarza problemy, mechanizmy współpracy ze społeczeństwem obywatelskim wciąż są słabe, środowisko medialne jest spolaryzowane, oraz że nie wszystkie narody składowe i obywatele cieszą się równymi prawami;
- G. mając na uwadze, że ponad 50 % dochodów publicznych Bośni i Hercegowiny wydaje się na utrzymanie licznych szczebli administracji; mając na uwadze, że Bośnia i Hercegowina jest najniżej notowanym krajem europejskim według wskaźników Banku Światowego, jeśli chodzi o łatwość prowadzenia działalności gospodarczej, i jednym z najniżej notowanych pod względem wskaźnika postrzegania korupcji; mając na uwadze, że Bośnia i Hercegowina ma najwyższy wskaźnik bezrobocia wśród ludzi młodych w Europie (59 % ludności aktywnej zawodowo w wieku 15-24 lat);
1. z zadowoleniem zauważa, że Rada zareagowała na jego wezwanie do zmiany podejścia UE wobec Bośni i Hercegowiny; apeluje do nowych przywódców Bośni i Hercegowiny, aby w pełni zaangażowali się w przeprowadzenie niezbędnych reform instytucjonalnych, gospodarczych i społecznych w celu poprawienia warunków życia obywateli Bośni i Hercegowiny oraz umożliwienia postępu na drodze do członkostwa w UE; wskazuje na konieczność osiągnięcia przez Bośnię i Hercegowinę znaczących postępów w realizacji programu reform, w tym Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, aby jej wniosek o członkostwo został rozpatrzony; podkreśla, że Bośnia i Hercegowina, podobnie jak każdy inny (potencjalny) kraj kandydujący, powinna być oceniana na podstawie jej własnych osiągnięć, a harmonogram akcesji powinien zależeć od tempa i jakości niezbędnych reform;
 2. podkreśla, że przy opracowywaniu opinii w sprawie wniosku o członkostwo w UE na wniosek Rady, Komisja powinna zwrócić szczególną uwagę na wykonanie orzeczenia w sprawie Sejdić-Finci; zwraca się do Komisji o gotowość do wsparcia porozumienia dotyczącego wykonania tego orzeczenia w celu zagwarantowania równych praw wszystkim narodom składowym i obywatelom oraz o pomoc w osiąganiu celów agendy UE, obejmującej funkcjonalny system dobrych rządów, rozwój demokratyczny i dobrobyt gospodarczy oraz poszanowanie praw człowieka;
 3. zdecydowanie popiera integrację europejską Bośni i Hercegowiny oraz wyraża przekonanie, że większe zaangażowanie UE powinno skupiać się m.in. na kwestiach społeczno-gospodarczych, otoczeniu biznesowym, ramach instytucjonalnych, praworządności i zarządzaniu, polityce egzekwowania prawa, niezawisłym wymiarze sprawiedliwości, walce z korupcją, reformie administracji publicznej, a także społeczeństwie obywatelskim i młodzieży, przy jednoczesnym utrzymaniu bez zmian warunkowego charakteru przystąpienia do UE; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel, Komisję i państwa członkowskie do utrzymania skoordynowanego, konsekwentnego i spójnego stanowiska UE oraz do wykazania, że przystąpienie Bośni i Hercegowiny do UE jest priorytetem polityki zagranicznej Unii; podkreśla, że UE powinna dążyć do połączenia sił wszystkich dawców pomocy finansowej celem wsparcia skutecznego wdrażania uaktualnionego podejścia UE oraz pisemnego zobowiązania;
 4. z zadowoleniem przyjmuje pisemne zobowiązanie do integracji z UE przyjęte przez Prezydium Bośni i Hercegowiny, podpisane przez przywódców wszystkich partii politycznych i zatwierdzone przez parlament Bośni i Hercegowiny w dniu 23 lutego 2015 r., dotyczące środków mających zapewnić zdolność do działania i skuteczność instytucji, uruchomienie reform na wszystkich szczeblach zarządzania, przyspieszenie procesu pojednania i umocnienie zdolności administracyjnej; przyznaje, że zobowiązanie przetarło drogę do porozumienia w Radzie z dniem 16 marca 2015 r. o przystąpieniu do zawarcia układu o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz jego wejściu w życie; z zadowoleniem przyjmuje wejście w życie układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, zaplanowane na 1 czerwca 2015 r., które umożliwi Bośni i Hercegowinie oraz UE bliższą współpracę i zacieśnienie stosunków; wzywa do pełnej współpracy wszystkich przywódców politycznych przy gruntownym i skutecznym wdrażaniu zobowiązania, w szczególności przy umacnianiu praworządności

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

oraz walce z korupcją i przestępczością zorganizowaną; przypomina o kluczowym znaczeniu zaangażowania politycznego i rzeczywistej odpowiedzialności za proces reform; zwraca się do nowych przywódców Bośni i Hercegowiny o uzgodnienie z UE nowego planu działania na rzecz szerokiego i kompleksowego programu reform w celu przyspieszenia procesu integracji kraju z UE; wzywa do zapewnienia przejrzystości w procesie planowania i wdrażania reform oraz do włączenia społeczeństwa obywatelskiego w proces reform;

5. wyraża głębokie zaniepokojenie oświadczeniem przyjętym w dniu 25 kwietnia 2015 r. przez kongres Sojuszu Niezależnych Socjaldemokratów (SNSD) we wschodnim Sarajewie, w którym apeluje się między innymi o referendum w sprawie niepodległości Republiki Serbskiej w 2018 r.; podkreśla fakt, że na mocy porozumienia z Dayton Republika Serbska nie ma prawa do secesji; przypomina, że wraz z przyjęciem pisemnego zobowiązania wszystkie siły polityczne, w tym SNSD, zobowiązały się do respektowania „suwerenności, integralności terytorialnej i niezależności politycznej Bośni i Hercegowiny”; apeluje do nowych przywódców politycznych o zaniechanie nacjonalistycznej i secesjonistycznej retoryki, która dzieli społeczeństwo, oraz o poważne zaangażowanie się w reformy, które poprawią warunki życia obywateli Bośni i Hercegowiny, utworzą demokratyczne, pluralistyczne i dobrze funkcjonujące państwo oraz przybliżą kraj do UE;

6. wzywa przywódców politycznych do priorytetowego potraktowania kwestii utworzenia skutecznego i wydajnego mechanizmu koordynacji w UE, skutecznie wiążącego instytucje na wszystkich szczeblach zarządzania, tak aby w całym kraju zapewnić dostosowanie do dorobku prawnego UE i jego egzekwowanie w interesie powszechnego dobrobytu obywateli; podkreśla, że bez takiego mechanizmu proces akcesji do UE pozostanie w impasie, gdyż obecna organizacja kraju jest zbyt nieskuteczna i dysfunkcyjna; podkreśla, że ustanowienie takiego mechanizmu umożliwiłoby Bośni i Hercegowinie korzystanie w pełni z dostępnych środków finansowych; podkreśla konieczność podjęcia konkretnych kroków na rzecz reform oraz wskazania krajowi i obywatelom wyraźnego kierunku;

7. podkreśla priorytetowe znaczenie zaspokojenie społeczno-gospodarczych potrzeb obywateli; uważa jednak, że kluczowe znaczenie ma również jednoczesne kontynuowanie reform politycznych i demokratyzacji systemu politycznego; podkreśla, że dobrobyt gospodarczy jest możliwy jedynie w oparciu o demokratyczne i pluralistyczne społeczeństwo oraz państwo; podkreśla także, że Bośnia i Hercegowina nie stanie się pewnym kandydatem do członkostwa w UE, jeżeli nie zapewni odpowiednich warunków instytucjonalnych; zwraca uwagę, że reforma konstytucyjna mająca na celu ugruntowanie, ujednolicenie i umocnienie ram instytucjonalnych ma nadal kluczowe znaczenie dla przekształcenia Bośni i Hercegowiny w skuteczne, pluralistyczne i w pełni funkcjonalne państwo; przypomina, że przyszła reforma konstytucyjna powinna również uwzględniać zasady federalizmu, decentralizacji, pomocniczości i prawowitego przedstawicielstwa, aby zapewnić skuteczną i sprawną integrację Bośni i Hercegowiny z UE; wzywa wszystkich przywódców politycznych do pracy na rzecz wprowadzenia koniecznych zmian;

8. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy Komisji mające na celu przyspieszenie projektów w ramach Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA) oraz umocnienie zarządzania gospodarczego; z żalem zauważa, że brak działania może mieć wpływ na przydział środków finansowych UE na rozwój polityczny i społeczno-gospodarczy w ramach instrumentu IPA-II; apeluje do właściwych organów o uzgodnienie ogólnokrajowych strategii sektorowych, szczególnie w priorytetowych dziedzinach transportu, energii, środowiska i rolnictwa, co stanowi kluczowy wymóg, którego spełnienie pozwoli na pełne korzystanie z finansowania z IPA;

9. wyraża uznanie w związku z prawidłowym przebiegiem wyborów w październiku 2014 r.; zauważa jednak, że po raz drugi z rzędu proces wyborczy nie umożliwiał wszystkim obywatelom kandydowania na dowolny urząd; podkreśla kluczowe znaczenie pilnego ustanowienia wszystkich nowych organów parlamentarnych i rządowych na wszystkich szczeblach; apeluje do nowych przywódców, aby przestrzegali zasady powszechnych, równych i bezpośrednich wyborów, docierali do obywateli, nawiązywali kontakty ze społeczeństwem obywatelskim oraz odpowiedzialnie i natychmiast reagowali na ich zasadne zastrzeżenia; zwraca się do właściwych władz o przeprowadzenie dochodzenia dotyczącego bardzo poważnych zarzutów przeciwko premier Republiki Serbskiej, która rzekomo była zamieszana w kupowanie głosów dwóch posłów nienależących do jej partii w celu zdobycia większości w Zgromadzeniu Republiki Serbskiej;

10. z zadowoleniem przyjmuje powszechną krajową i międzynarodową solidarność, w tym w ramach unijnego programu ratunkowego w razie powodzi, w reakcji na klęski żywiołowe, do których doszło w 2014 r.; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE – na wniosek Bośni i Hercegowiny – udzieliła natychmiastowej i znacznej pomocy ratowniczej i humanitarnej, a także zorganizowała w lipcu 2014 r. konferencję darczyńców, której gospodarzem była Komisja,

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

a współorganizatorami Francja i Słowenia; podkreśla, że Komisja zaprosiła Bośnię i Hercegowinę do uczestnictwa w unijnym mechanizmie ochrony ludności; wzywa do wprowadzenia skutecznych i skoordynowanych środków zapobiegawczych na wszystkich szczeblach, aby zaradzić skutkom obecnych klęsk oraz zapobiec takim klęskom w przyszłości; z zadowoleniem przyjmuje wiele pozytywnych przykładów bardzo bliskiej współpracy i wsparcia między grupami etnicznymi po powodziach, co świadczy o tym, że pojednanie jest możliwe; uważa, że współpraca regionalna i bliskie stosunki z krajami sąsiadującymi są podstawowymi czynnikami przeciwdziałania takim klęskom w przyszłości;

11. przypomina, że profesjonalna, skuteczna i oparta na osiągnięciach administracja publiczna jest podstawą procesu integracji Bośni i Hercegowiny i każdego innego kraju dążącego do członkostwa w UE; z poważnym zaniepokojeniem zauważa, że administracja publiczna, która ma wspierać postęp Bośni i Hercegowiny na drodze ku członkostwu w UE i poprawienie warunków życia obywateli, pozostaje rozczłonkowana, upolityczniona i dysfunkcyjna; nadal żywi obawy co do jej stabilności finansowej oraz co do tego, że brak politycznej woli zreformowania administracji może wpłynąć na świadczenie usług publicznych; apeluje do wszystkich właściwych podmiotów o przyjęcie nowej strategii reform administracji publicznej i planu działania po 2014 r., aby uprościć złożoną strukturę instytucjonalną, zrationalizować koszty oraz usprawnić funkcjonowanie państwa;

12. apeluje do władz o uczynienie walki z korupcją absolutnym priorytetem, w związku z tym, że walka ta nie przyniosła dotychczas zadowalającej poprawy, oraz uwzględniając, że korupcja dotyczy wszystkich sektorów, w tym zdrowia i edukacji, wykorzystując najsłabsze osoby, potęgując pesymizm i brak wiary obywateli w ich instytucje; apeluje o skuteczne mechanizmy antykorupcyjne, niezawisłe działania następcze sądów, a także powszechne konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi podmiotami, co powinno zagwarantować terminowe przyjęcie uaktualnionych ram strategicznych na lata 2015–2019; wzywa ogólnie do skutecznego wdrożenia środków przeciwko korupcji; z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie zbioru przepisów antykorupcyjnych, w tym dotyczących wspierania ochrony osób zgłaszających zachowania nieetyczne na szczeblu państwa oraz utworzenia organów ds. zapobiegania korupcji na szczeblu państwowym; potępia próby podważania obowiązujących zasad praworządności i wyraża zaniepokojenie faktem, że nowe przepisy dotyczące konfliktów interesów osłabia ramy prawne i utrudnia zapobieganie konfliktom interesów poprzez zwiększenie ryzyka politycznej ingerencji i brak środków zachęcających urzędników do jego przestrzegania; wzywa do wzmocnienia organów parlamentarnych zajmujących się zapobieganiem konfliktom interesów; apeluje do właściwych organów o poprawę wyników w zakresie skutecznego dochodzenia, ścigania i karania w głośnych sprawach dotyczących korupcji, zwłaszcza w ramach zamówień publicznych i prywatyzacji;

13. nadal jest poważnie zaniepokojony nieskutecznością systemu sądownictwa, ryzykiem politycznej ingerencji w procesy sądowe, upolitycznieniem procedur mianowania, fragmentacją wymiaru sprawiedliwości i procesem budżetowania w zakresie ścigania przestępstw oraz ryzykiem konfliktu interesów w wymiarze sprawiedliwości; apeluje do nowych przywódców kraju o podjęcie reform strukturalnych i instytucjonalnych dotyczących m.in. harmonizacji czterech różnych systemów prawnych; zwraca się do nich o przyjęcie zaleceń Komisji dotyczących takich kwestii jak reforma instytucjonalna wymiaru sprawiedliwości na szczeblu państwowym, w tym przyjęcie ustawy o sądach Bośni i Hercegowiny; apeluje do nowiej Rady Ministrów o przyjęcie już przygotowanej nowej strategii dotyczącej reformy wymiaru sprawiedliwości; ponownie wyraża poparcie dla biur Rzecznika Praw Obywatelskich; zauważa, że moratorium na wykonywanie kary śmierci wciąż figuruje w konstytucji Republiki Serbskiej, i wzywa władze Republiki Serbskiej do zniesienia kary śmierci bez dalszej zwłoki;

14. wyraża zaniepokojenie w związku z tym, że dostęp do bezpłatnej pomocy prawnej jest bardzo ograniczony i że prawo do jej świadczenia wciąż nie jest w pełni uregulowane prawnie w całej Bośni i Hercegowinie, co ogranicza prawo najsłabszych do sprawiedliwości; apeluje do właściwych władz o przyjęcie ustawy dotyczącej bezpłatnej pomocy prawnej na szczeblu państwa oraz o jasne zdefiniowanie roli społeczeństwa obywatelskiego w świadczeniu takiej pomocy;

15. z zadowoleniem przyjmuje poszerzenie usystematyzowanego dialogu między UE a Bośnią i Hercegowiną dotyczącego wymiaru sprawiedliwości, tak aby obejmował on dodatkowe kwestie związane z praworządnością, zwłaszcza korupcję i dyskryminację, oraz przyniósł pewne pozytywne wyniki w zakresie współpracy regionalnej, sądenia zbrodni wojennych, a także profesjonalizmu i skuteczności wymiaru sprawiedliwości; z zadowoleniem przyjmuje włączenie

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

społeczeństwa obywatelskiego do tego procesu; zauważa, że warunki w niektórych sądach jednostek administracyjnych poprawiły się, w tym pod względem ochrony świadków;

16. jest zaniepokojony, że w niektórych oświadczeniach zakwestionowano legalność wyroków MTKJ, podważając tym samym autorytet trybunału w Hadze; wzywa do podjęcia działań w celu zwiększenia ochrony ofiar i poprawy działania Prokuratury Bośni i Hercegowiny poprzez dokonanie przeglądu osądzania zbrodni wojennych kategorii II; z zadowoleniem przyjmuje postęp w nadrobianiu zaległości w sprawach dotyczących zbrodni wojennych; zauważa, że usprawniono ściganie zbrodni wojennych obejmujących przemoc seksualną, i domaga się kontynuowania tego procesu w przyszłości; podkreśla, że właściwe władze powinny przyjąć oczekiwany od dawna krajowy program na rzecz poprawy statusu ofiar takich zbrodni wojennych, w tym ich prawa do odszkodowania, w celu zapewnienia im skutecznego dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz dostosowania prawa karnego Bośni i Hercegowiny dotyczącego przemocy seksualnej do międzynarodowych standardów;

17. wyraża zaniepokojenie stale wysoką liczbą osób zaginionych i powolnymi postępami w rozwiązywaniu tej kwestii; wzywa władze do zapewnienia intensywnej współpracy obu jednostek wchodzących w skład państwa oraz do zwiększenia wysiłków służących poszukiwaniu osób zaginionych;

18. pamięta o wszystkich ofiarach ludobójstwa w Srebrenicy w 1995 r. i składa kondolencje ich rodzinom oraz łączy się w bólu z osobami, które przeżyły; wspiera organizacje takie jak „Matki Srebrenicy” i „Enklawy Žepa” w związku z ich decydującą rolą w budzeniu świadomości i budowaniu szerszych podstaw pojednania wśród obywateli tego kraju; wzywa wszystkich obywateli Bośni i Hercegowiny, aby 20. rocznica masakry w Srebrenicy była dla nich okazją do większego pojednania i zacieśnienia współpracy, co jest podstawowym warunkiem dalszych postępów wszystkich krajów tego regionu na drodze ku integracji europejskiej;

19. z zaniepokojeniem zauważa, że w Bośni i Hercegowinie nadal znajduje się 84 500 osób przesiedlonych wewnątrz kraju (IDP) i 6 853 uchodźców; jest zaniepokojony łamaniem praw osób powracających w Republice Serbskiej; z zadowoleniem przyjmuje jednak nowe środki przyjęte przez parlament federacyjny, umożliwiające osobom powracającym z Republiki Serbskiej dostęp do świadczeń emerytalnych i opieki zdrowotnej w Federacji, podkreślając, jak ważny jest równy dostęp wszystkich obywateli do świadczeń socjalnych; apeluje do organów władzy na wszystkich szczeblach, zwłaszcza do władz Republiki Serbskiej, o ułatwienie i przyspieszenie powrotu IDP i uchodźców dzięki wprowadzeniu i zastosowaniu wszelkich niezbędnych środków legislacyjnych i administracyjnych; wzywa do współpracy w tym zakresie oraz do stworzenia odpowiednich warunków ich pokojowej i trwałej ponownej integracji; wzywa do skutecznego wdrożenia zweryfikowanej strategii dotyczącej załącznika VII do porozumienia pokojowego z Dayton; wzywa do dalszej dobrej współpracy regionalnej w ramach procesu realizacji Deklaracji z Sarajewa; apeluje o kompleksowe podejście w celu zajęcia się nierozwiązanymi problemami związanymi z oczyszczeniem kraju z min do 2019 r.;

20. ponownie zapewnia o swoim poparciu dla liberalizacji reżimu wizowego, która przyniosła widoczne pozytywne efekty dla obywateli Bośni i Hercegowiny; ponawia swoje zobowiązanie do ochrony praw obywateli Bałkanów Zachodnich do podróży bezwizowych; jednocześnie apeluje o przyjęcie na szczeblu krajowym środków, w szczególności o charakterze społeczno-gospodarczym, na rzecz grup szczególnie wrażliwych, jak też apeluje o aktywne środki na rzecz zacieśnionej współpracy i wymiany informacji w celu zlikwidowania sieci przestępczości zorganizowanej, wzmocnienia kontroli na granicach i organizacji kampanii budzenia świadomości; wzywa Komisję do przyjęcia środków w celu zachowania integralności systemu bezwizowego oraz wyeliminowania we współpracy z państwami członkowskimi potencjalnych przypadków nadużyć w ramach unijnego systemu azylowego;

21. stwierdza, że zwalczanie przestępczości zorganizowanej i korupcji ma zasadnicze znaczenie dla przeciwdziałania próbom infiltracji systemu politycznego, prawnego i gospodarczego przez przestępców; zauważa, że poczyniono pewne postępy w zakresie walki z przestępczością zorganizowaną i terroryzmem; przypomina o znaczeniu wdrożenia zaleceń GRECO; jest zaniepokojony raportami o rosnącej radykalizacji młodzieży w Bośni i Hercegowinie, której stosunkowo duża grupa, jeśli porównać z innymi krajami regionu, przyłącza się do terrorystycznych bojówek ISIL; apeluje do władz o zmianę kodeksu karnego w celu surowszej penalizacji finansowania terroryzmu; z zadowoleniem przyjmuje zmianę kodeksu karnego w celu zakazania i karania przystępowania do zagranicznych grup paramilitarnych, mającą na celu zapobieganie radykalizacji religijnej; ponadto podkreśla znaczenie zapobiegania wszelkim formom ekstremizmu i agresywnej

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

radikalizacji; z zadowoleniem przyjmuje także operacje policyjne na wielką skalę w całej Bośni i Hercegowinie, które doprowadziły do aresztowania podejrzanych o organizowanie, wspieranie i finansowanie działalności terrorystycznej, w tym cudzoziemskich bojowników; apeluje o włączenie do kodeksu karnego Federacji Bośni i Hercegowiny zapisu o przestępstwie z nienawiści; wyraża uznanie dla właściwych urzędów Bośni i Hercegowiny za profesjonalizm okazany w podejmowanych wysiłkach i za determinację w walce z rosnącymi zagrożeniami dla bezpieczeństwa; wzywa Komisję do udzielenia właściwym władzom pomocy w likwidowaniu zagrożeń dla bezpieczeństwa i terrorystycznych;

22. stanowczo potępia atak terrorystyczny przeprowadzony w dniu 27 kwietnia 2015 r. na posterunek policji w mieście Zvornik we wschodniej Bośni, wskutek którego poniósł śmierć jeden policjant, a dwóch innych zostało rannych; wyraża swoją solidarność z ofiarami i ich rodzinami; zdecydowanie potępia agresywną ideologię ekstremistyczną, która była podstawą tego ataku; wzywa właściwe władze, odpowiedzialne organy bezpieczeństwa oraz instytucje wymiaru sprawiedliwości do współpracy w przeprowadzeniu szybkiego i gruntownego dochodzenia oraz w zapobieganiu przyszłym atakom; wyraża nadzieję, że instytucje i obywatele Bośni i Hercegowiny zjednoczą się w walce z zagrożeniem terrorystycznym i ekstremizmem;

23. zauważa, że Bośnia i Hercegowina nadal jest krajem pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia handlu ludźmi; zaleca władzom podjęcie skutecznych środków, w tym środków legislacyjnych, mających na celu zwalczanie handlu narkotykami i handlu ludźmi oraz zapewnienie ochrony ofiarom handlu ludźmi;

24. za istotne uważa zwiększenie roli społeczeństwa obywatelskiego poprzez umożliwienie mu artykułowania interesów obywateli, zwłaszcza w odniesieniu do młodzieży, jak miało to miejsce rok temu podczas tzw. plenów; przypomina, że społeczeństwo obywatelskie może wnieść wkład w rozwój społecznie spójnego i demokratycznego społeczeństwa, świadcząc istotne usługi społeczne; zauważa, że przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego powinni odgrywać ważną rolę w ułatwianiu procesu przystąpienia do UE; wzywa Komisję do zwiększenia dostępności funduszy europejskich dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego; zauważa, że instytucjonalne mechanizmy współpracy ze społeczeństwem obywatelskim nadal są słabe i utrudniają rozwój bardziej partycypacyjnej, otwartej i sprawnie działającej demokracji w całym kraju; apeluje w związku z tym o utworzenie przejrzystych i sprzyjających włączeniu mechanizmów konsultacji publicznych, które będą obejmowały wszystkie zainteresowane podmioty publiczne, o ustanowienie ram publicznej debaty na temat ważnych decyzji ustawodawczych i o przyjęcie krajowej strategii społeczeństwa obywatelskiego; jest zaniepokojony doniesieniami o przypadkach zastraszania podczas zeszłorocznych niepokojów społecznych;

25. za niezbędne uważa działania na rzecz otwartego i tolerancyjnego społeczeństwa w Bośni i Hercegowinie oraz ochrony i wspierania mniejszości i grup szczególnie wrażliwych; przypomina, że niewykonanie wyroku w sprawie Sejdić i Finci skutkuje otwartą dyskryminacją obywateli Bośni i Hercegowiny; apeluje o podjęcie kroków na rzecz zwiększenia roli rzecznika praw człowieka i opracowanie strategii likwidacji wszelkich form dyskryminacji na szczeblu państwowym we współpracy ze społeczeństwem obywatelskim; apeluje do właściwych organów o dalszą harmonizację ustawodawstwa krajowego ze wspólnotowym dorobkiem prawnym, poświęcając szczególną uwagę dyskryminacji ze względu na niepełnosprawność i wiek, jak podkreślono w usystematyzowanym dialogu; wzywa Ministerstwo Praw Człowieka i Uchodźców Bośni i Hercegowiny do niezwłocznego powołania grupy roboczej ds. opracowania poprawek do ustawy antydyskryminacyjnej; jest zaniepokojony faktem, że mowa nienawiści, przestępstwa z nienawiści i groźby wymierzone w osoby LGBTI oraz ich prześladowanie i dyskryminacja są nadal powszechne; zachęca władze do wdrożenia działań służących zwiększeniu wiedzy na temat praw osób LGBTI i skierowanych do wymiaru sprawiedliwości, organów ścigania oraz opinii publicznej; z zaniepokojeniem zauważa, że nadal pojawiają się doniesienia o przypadkach dyskryminacji na tle religijnym;

26. głęboko ubolewa nad stałą marginalizacją i dyskryminacją Romów; pochwała postępy poczynione w zakresie zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych Romów, jednak zachęca do czynienia dalszych kroków, aby poprawić warunki życia ludności romskiej dzięki zwiększeniu ich dostępu do zatrudnienia, opieki zdrowotnej i edukacji;

27. zauważa, że choć istnieją przepisy prawne gwarantujące prawa kobiet i równouprawnienie płci, to w kwestii ich przestrzegania osiągnięto jedynie niewielkie postępy; wzywa właściwe organy do podejmowania starań na rzecz zwiększenia obecności kobiet w polityce i na rynku pracy, działań mających na celu zwalczanie na rynku pracy dyskryminacji kobiet ze względu na ciążę i urlop macierzyński, do poprawy sytuacji społecznej i ekonomicznej kobiet, do wspierania, ochrony i wzmocnienia ich praw oraz, ogółem, do budzenia świadomości publicznej i zrozumienia ze strony

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

opinii publicznej dla praw kobiet; wzywa władze do przyjęcia strategii na rzecz wdrożenia Konwencji Rady Europy w sprawie zapobiegania i zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej oraz do ustanowienia zharmonizowanego systemu monitorowania i gromadzenia danych o przypadkach przemocy wobec kobiet;

28. wzywa Bośnię i Hercegowinę do niezwłocznego włączenia orientacji seksualnej i tożsamości płciowej do ustawy o przestępstwach popełnianych z nienawiści, a tym samym umożliwienia skazywania osób, które stosują różne formy prześladowania z powodu orientacji seksualnej lub tożsamości płciowej;

29. zauważa, że obowiązują przepisy dotyczące wolności słowa; jest zaniepokojony jednak polityczną i finansową presją na media i przypadkami gróźb pod adresem dziennikarzy i wydawców oraz ich zastraszania, w tym również w okresie przedwyborczym; potępia próby podważania obowiązujących przepisów, co może mieć negatywne skutki dla wolności słowa i wolnych mediów, w tym mediów internetowych; podkreśla, że wydarzenia takie jak nalot policji na biura portalu Klix.ba w Sarajewie lub niedawne uchwalenie przez Zgromadzenie Narodowe Republiki Serbskiej kontrowersyjnej ustawy o porządku publicznym budzą poważne obawy o wolność słowa i wolność mediów w tym kraju, w tym mediów społecznych; podkreśla, że zdolność mediów do działania bez strachu ma podstawowe znaczenie dla zdrowej demokracji; apeluje o pełne poszanowanie wolności słowa i wolności mediów oraz umożliwienie dziennikarzom otrzymywania informacji na tematy będące przedmiotem publicznego zainteresowania; podkreśla, że stabilne finanse, niezależność redakcyjna, transmisje we wszystkich językach urzędowych i pluralizm są niezbędnymi elementami mediów publicznych; wzywa władze do wypełnienia wszystkich luk legislacyjnych, które systematycznie utrudniają pełną przejrzystość w zakresie własności mediów oraz do rozpoczęcia procesu regulacji, aby zapewnić, że nie jest wywierany żaden niepożądany wpływ polityczny; apeluje do właściwych organów, aby zagwarantowały polityczną, instytucjonalną i finansową niezależność nadawców publicznych oraz zharmonizowały ustawodawstwa poszczególnych jednostek administracyjnych pierwszego stopnia dotyczące telewizji i radiofonii publicznej z ustawodawstwem na szczeblu państwowym; apeluje o powołanie dyrektora zarządu bośniacko-hercegowińskiego Urzędu Regulacji Komunikacji na podstawie kryteriów merytorycznych;

30. pozostaje zaniepokojony segregacją dzieci w szkołach publicznych na podstawie pochodzenia etnicznego; zauważa, że trzy różne programy nauczania utrudniają wspólne i obiektywne poznawanie przez wszystkich wspólnej historii i niedawnych wydarzeń historycznych; wzywa władze do skutecznego wdrożenia zasad edukacji integracyjnej w odniesieniu do dzieci niepełnosprawnych; apeluje do nowych przywódców kraju o promowanie otwartego i niedyskryminującego systemu szkolnictwa bez dalszej zwłoki w obu jednostkach wchodzących w skład państwa i w okręgu Brčko, wyeliminowanie segregacji różnych grup etnicznych i czynienie postępów w reformie szkolnictwa służących poprawie standardów edukacyjnych i wprowadzeniu wspólnego programu nauczania; apeluje również o przyspieszenie wdrażania planu działania w dziedzinie potrzeb edukacyjnych dzieci romskich i ich integracji w systemie szkolnictwa;

31. przypomina, że protesty z lutego 2014 r. były manifestacją wyraźnego żądania reform społeczno-gospodarczych ze strony obywateli Bośni i Hercegowiny; wyraża głębokie przekonanie, iż wdrożenie środków w sześciu kluczowych obszarach reformy w ramach Paktu na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia ponownie ożywi znajdujące się w stagnacji reformy społeczno-gospodarcze, w tym w zakresie wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz zamówień publicznych; wzywa nowe władze na szczeblu państwowym, jednostek administracyjnych pierwszego stopnia i kantonów, aby ściśle współpracowały, aby uczynić zarządzanie gospodarcze i Pakt na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia czołowym priorytetem reform; podkreśla potrzebę dalszego rozwijania i wdrażania programu reform gospodarczych;

32. uważa, że Bośnia i Hercegowina dokonała znikomych postępów w kierunku realnej gospodarki rynkowej; podkreśla, jak ważne jest uporanie się z presją konkurencyjną i mechanizmami rynkowymi; wyraża zaniepokojenie, iż istotne słabości otoczenia biznesowego nadal negatywnie wpływają na rozwój sektora prywatnego i bezpośrednich inwestycji zagranicznych; apeluje do właściwych władz o zajęcie się problemami takimi jak słabe egzekwowanie prawa, duży sektor nieformalny oraz wysoki poziom korupcji, co szkodzi otoczeniu biznesowemu; apeluje o harmonizację z dyrektywą Wypłacalność II;

33. podkreśla potrzebę reformy i harmonizacji rozdrobnionych systemów ochrony socjalnej, aby odpowiadały potrzebom obywateli oraz aby zapewnić równe traktowanie wszystkich obywateli, ograniczyć ubóstwo i stworzyć siatkę bezpieczeństwa socjalnego, która będzie lepiej ukierunkowana na osoby ubogie i wykluczone społecznie; podkreśla, że dobrobyt gospodarczy i perspektywy zatrudnienia, zwłaszcza dla ludzi młodych, mają kluczowe znaczenie dla rozwoju kraju; wzywa władze o wdrożenie reform rynku pracy w celu rozwiązania problemu bardzo wysokiego bezrobocia

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

z naciskiem na bezrobocie młodych ludzi, kobiet i bezrobocie długotrwałe; zauważa, że prawa pracownicze i prawa związków zawodowych są wciąż ograniczone; wzywa władze do dalszego udoskonalania i harmonizowania odnosnych praw w całym kraju; podkreśla potrzebę udoskonalenia szkolnictwa i szkoleń, aby uporać się z problemem niedopasowania umiejętności i zwiększyć szanse na zatrudnienie, zwłaszcza osób młodych;

34. podkreśla znaczenie harmonizacji i poprawy obowiązujących praw związków zawodowych i przepisów dotyczących warunków pracy, które obecnie nie są identyczne we wszystkich sektorach; zauważa również, że świadczenia socjalne i emerytury nie są równo rozdzielone;

35. zauważa, że w dziedzinie środowiska i zmiany klimatu dokonano znikomych postępów, i wzywa władze do poprawy ochrony środowiska zgodnie z normami UE; wzywa Bośnię i Hercegowinę do respektowania jej zobowiązań wynikających z Traktatu o Wspólnocie Energetycznej i układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, oraz do zapewnienia odpowiedniego i szybkiego przyjęcia wspólnotowego dorobku prawnego w dziedzinie ochrony środowiska, w tym w zakresie zapobiegania nadmiernemu zanieczyszczeniu powietrza z rafinerii ropy naftowej w Bosanskim Brodzie; podkreśla, że Bośnia i Hercegowina powinna rozpocząć całkowite wypełnianie zobowiązań dotyczących Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym (konwencji z Espoo, 1991 r.) i protokołu w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko (protokołu z Kijowa 2003 r.), zwłaszcza w odniesieniu do działalności w basenie rzeki Neretwa i Trebišnjica;

36. z zadowoleniem przyjmuje konstruktywne i proaktywne stanowisko Bośni i Hercegowiny w odniesieniu do promowania współpracy regionalnej; z uznaniem przyjmuje częste wspólne patrole graniczne z krajami ościennymi; podkreśla, że stosunki dobrosąsiedzkie są kwestią najwyższej wagi; zwraca się do nowych przywódców, aby kontynuowali i zwiększali wysiłki na rzecz rozwiązania nieuregulowanych sporów z krajami ościennymi dotyczących granic i własności; zachęca Bośnię i Hercegowinę do zakończenia procesu demarkacji granicy z Czarnogórą w dobrej wierze i na postawie porozumienia z maja 2014 r.;

37. z zalem zauważa, że w polityce zagranicznej Bośni i Hercegowiny utrzymuje się rozbieżność stanowisk, z czego wynika niski poziom dostosowania do stanowisk UE (52 %); przypomina o pierwszorzędym znaczeniu jednolitej polityki zagranicznej Bośni i Hercegowiny; jest zaniepokojony konsekwencjami odrzucenia przez Rosję standardowych sformułowań Rady ds. Zaprowadzania Pokoju co do integralności terytorialnej Bośni i Hercegowiny oraz jej negatywną reakcją w odniesieniu do aspiracji Bośni i Hercegowiny związanych z przystąpieniem do UE; z zadowoleniem przyjmuje dalszą obecność operacji ALTHEA, w ramach uaktualnionego mandatu ONZ, z naciskiem na budowanie potencjału i szkolenie;

38. wzywa nowo wybrane instytucje Bośni i Hercegowiny do wykorzystania okazji, jaką daje nowe stanowisko UE do zawarcia umowy w sprawie podpisania układu o stabilizacji i stowarzyszeniu/umowy tymczasowej, przy uwzględnieniu przystąpienia Chorwacji do UE i konieczności utrzymania tradycyjnej wymiany handlowej;

39. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel, Radzie, Komisji, Prezydium Bośni i Hercegowiny, Radzie Ministrów Bośni i Hercegowiny, Zgromadzeniu Parlamentarnemu Bośni i Hercegowiny, a także rządowi i parlamentom Federacji Bośni i Hercegowiny i Republiki Serbskiej i samorządom 10 powiatów/kantonów.

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0183

Sprawozdanie roczne Europejskiego Banku Inwestycyjnego za 2013 r.**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie rocznego sprawozdania Europejskiego Banku Inwestycyjnego za rok 2013 (2014/2156(INI))**

(2016/C 346/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając roczne sprawozdanie z działalności Europejskiego Banku Inwestycyjnego za rok 2013,
- uwzględniając roczne sprawozdanie finansowe Grupy Europejskiego Banku Inwestycyjnego za 2013 r.,
- uwzględniając art. 15, 126, 175, 208, 209, 271, 308 i 309 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz dołączony do niego Protokół (nr 5) w sprawie statutu Europejskiego Banku Inwestycyjnego,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 października 2012 r. w sprawie innowacyjnych instrumentów finansowych w kontekście następnych wieloletnich ram finansowych ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lutego 2013 r. w sprawie sprawozdania rocznego Europejskiego Banku Inwestycyjnego za rok 2011 ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie sprawozdania rocznego Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) za rok 2012 ⁽³⁾,
- uwzględniając sprawozdanie przewodniczącego Rady Europejskiej z dnia 26 czerwca 2012 r. pt. „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 3 lipca 2012 r. w sprawie atrakcyjności inwestowania w Europie ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie długoterminowego finansowania gospodarki europejskiej ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 27 marca 2014 r. w sprawie finansowania długoterminowego gospodarki europejskiej (COM(2014)0168),
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 28 i 29 czerwca 2012 r., w których zaproponowano w szczególności podwyższenie kapitału EBI o 10 mld EUR,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 27 i 28 czerwca 2013 r., w których zaapelowano o przygotowanie nowego planu inwestycyjnego w celu wsparcia MŚP i pobudzenia finansowania gospodarki,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 22 maja 2013 r., w których wyznaczono cel, jakim jest mobilizacja wszystkich strategii politycznych UE w celu wspierania konkurencyjności, zatrudnienia i wzrostu gospodarczego,
- uwzględniając komunikaty Komisji na temat innowacyjnych instrumentów finansowych zatytułowane „Ramy dla nowej generacji innowacyjnych instrumentów finansowych” (COM(2011)0662) oraz „Etap pilotażowy realizacji inicjatywy w zakresie obligacji projektowych w ramach strategii »Europa 2020«” (COM(2011) 0660),
- uwzględniając podwyższenie kapitału Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju (EBOR), zwłaszcza w odniesieniu do kwestii stosunków między EBI a EBOR-em,

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 E z 11.3.2014, s. 51.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0057.⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0201.⁽⁴⁾ Dz.U. C 349 E z 29.11.2013, s. 27.⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0161.

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

- uwzględniając decyzję w sprawie rozszerzenia zakresu działania EBOR-u na obszar śródziemnomorski ⁽¹⁾,
 - uwzględniając nowy protokół ustaleń między EBI a EBOR-em podpisany w dniu 29 listopada 2012 r.,
 - uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1080/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. ⁽²⁾ w sprawie upoważnienia EBI do prowadzenia działalności zewnętrznej na lata 2007–2013,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 26 listopada 2014 r. zatytułowany „Plan inwestycyjny dla Europy” (COM(2014) 0903),
 - uwzględniając art.52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej, a także opinie Komisji Kontroli Budżetowej oraz Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A8-0057/2015),
- A. mając na uwadze, że należy efektywnie i sprawnie wykorzystywać wszelkie możliwe zasoby państw członkowskich i UE, w tym zasoby EBI, w celu pobudzenia i wsparcia inwestycji publicznych i prywatnych, zwiększenia konkurencyjności, ponownego wkroczenia na ścieżkę trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, a także wsparcia tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy i infrastruktury, zgodnie z założeniami strategii „Europa 2020”, pamiętając o tym, że EBI stanowi instrument służący wsparciu spójności społecznej i jest w stanie zapewnić wartościową pomoc państwom członkowskim, które zmagają się z trudnościami w obecnej krytycznej sytuacji społeczno-gospodarczej;
- B. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy i finansowy w połączeniu z polityką oszczędnościową poważnie zaszkodziły wzrostowi gospodarczemu wielu państw członkowskich, prowadząc do gwałtownego pogorszenia się warunków socjalnych, stopniowego wzrostu nierówności i różnic między regionami europejskimi oraz niemożności osiągnięcia spójności społecznej oraz realnej konwergencji, a tym samym do destabilizacji integracji europejskiej i demokracji;
- C. mając na uwadze, że EBI nie jest bankiem komercyjnym i że powinien nadal odgrywać kluczową rolę katalizatora wsparcia finansowego dla wiarygodnych publicznych i prywatnych inwestycji długoterminowych, a jednocześnie powinien nadal wdrażać wzorcowe ostrożnościowe praktyki bankowe, aby utrzymać swą bardzo mocną pozycję kapitałową, co będzie miało pozytywny wpływ na warunki udzielania kredytów;
- D. mając na uwadze, że należy podjąć szczególne wysiłki w celu rozszerzenia zakresu wspólnych interwencji (wykorzystujących EFI lub inne narzędzia gwarancyjne) na rzecz finansowania MŚP lub materialnych i niematerialnych elementów zrównoważonej infrastruktury, biorąc pod uwagę, że jedną z przyczyn pogorszenia się sytuacji inwestycyjnej i kredytowej jest utrata konkurencyjności gospodarek państw członkowskich;
- E. mając na uwadze, że EBI powinien w dalszym ciągu wypełniać swój mandat dotyczący finansowania projektów stanowiących element działań zewnętrznych UE z poszanowaniem wysokich standardów społecznych i środowiskowych;
- F. mając na uwadze, że EBI powinien dokonywać wyboru inwestycji niezależnie oraz na podstawie rentowności i wartości dodanej tych inwestycji, a także ich wpływu na ożywienie gospodarcze;
- G. mając na uwadze, że EBI powinien rozwijać się w kierunku modelu banku rozwoju w kontekście zwiększonej koordynacji makroekonomicznej z państwami członkowskimi;
- H. mając na uwadze, że EBI powinien być nie tylko instytucją finansową, lecz również bankiem wiedzy i dobrych praktyk;
- I. mając na uwadze, że stosunkowo niewielki i w wysokim stopniu skoncentrowany rynek sekurytyzacji w UE, który zapewnia sekurytyzację kredytów dla MŚP w ograniczonym zakresie, jeszcze bardziej skurczył się w wyniku kryzysu;

⁽¹⁾ Dz.U. L 177 z 7.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 280 z 27.10.2011, s. 1.

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

Inwestycje

1. odnotowuje roczne sprawozdanie EBI za 2013 r. i zwraca uwagę na wzrost działalności finansowej Grupy EBI o 37 % do poziomu 75,1 mld EUR oraz podwyższenie kapitału EBI, do którego doszło w 2013 r.; jest zaniepokojony obecną stagnacją gospodarki w UE, w szczególności znacznym zmniejszeniem inwestycji publicznych i prywatnych (o około 18 % mniej w porównaniu z rokiem 2007) oraz olbrzymim 35-procentowym spadkiem kredytów dla MŚP w okresie między rokiem 2008 a 2013; podkreśla, że tego rodzaju spadek stanowi potężną przeszkodę dla trwałej odbudowy, a także dla osiągnięcia rzeczywistych postępów w realizacji celów strategii „Europa 2020”;
2. w tym kontekście zwraca uwagę, że według prognoz krajowych prawie połowa wszystkich państw członkowskich nie osiągnie do 2020 r. swoich celów krajowych w zakresie programów edukacyjnych i obniżenia emisji gazów cieplarnianych, a perspektywy w takich obszarach jak zatrudnienie i zmniejszenie ubóstwa są nawet gorsze;
3. stwierdza, że wzmocnienie instrumentów finansowych EBI nie może zastąpić krajowej polityki gospodarczej oraz reform strukturalnych ukierunkowanych na trwały wzrost i tworzenie miejsc pracy;
4. zwraca uwagę na komunikat Komisji zatytułowany „Plan inwestycyjny dla Europy” (COM(2014)0903), który obejmuje istniejące fundusze i dąży do lewarowania kapitału prywatnego w stosunku 1:15; zwraca uwagę na cel, jakim jest ożywienie gospodarki UE dzięki mobilizacji 315 mld EUR w ciągu najbliższych trzech lat w ramach nowego Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych; zwraca uwagę na fakt, że wdrożenie tego planu inwestycyjnego będzie wymagało od EBI zaangażowania dodatkowych zasobów kadrowych, aby mógł on wypełnić swój mandat;
5. zwraca w tym kontekście uwagę na ustanowienie grupy zadaniowej pod przewodnictwem Komisji i Europejskiego Banku Inwestycyjnego, a także na przedstawione w ramach zwykłej procedury ustawodawczej wnioski legislacyjne w sprawie ustanowienia Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS); podkreśla, że w tych wnioskach legislacyjnych należy określić wysokiej jakości procedurę zarządzania i selekcji, a także podlegające demokratycznej rozliczalności ramy monitorowania i oceny tego funduszu, które powinny być jak najbardziej przejrzyste, jeżeli chodzi o definiowanie kryteriów wykorzystywanych do określenia, które projekty uznane zostaną za odpowiednie;
6. oczekuje, że plan inwestycyjny Komisji wesprze i ułatwi dostęp do finansowania w państwach członkowskich i regionach; przypomina, że szczególnie w tych państwach członkowskich i regionach niezbędna jest współpraca między EBI i funduszami europejskimi, aby można było realizować efektywne inwestycje publiczne oraz istotne projekty infrastrukturalne;
7. uważa, że należy priorytetowo traktować projekty, które wykazują europejską wartość dodaną oraz pozytywny wynik analizy kosztów i korzyści; podkreśla, że niezwykle istotne jest realizowanie projektów, które mają największy potencjał w zakresie tworzenia miejsc pracy; podkreśla, że należy skupić się na projektach o większym ryzyku, które mają trudności z uzyskaniem finansowania bankowego; ostrzega, że na grupę zadaniową może być wywierana presja polityczna, aby popierała projekty faworyzowane przez grupy szczególnych interesów, co może prowadzić do niewłaściwego przydziału funduszy do nierentownych inwestycji, które nie leżą w interesie publicznym;
8. podkreśla, że gwarancje, jakie Komisja przewiduje dla EFIS, nie odpowiadają nowym środkom, lecz zasobom realokowanym; podkreśla, że najważniejsze jest określenie kosztów alternatywnych takiej realokacji, a tym samym dokładne ustalenie, do jakiego stopnia oczekiwany ogólny zwrot z przewidywanych dodatkowych inwestycji, które mają podlegać współfinansowaniu ze środków EFIS, przekracza zwrot osiągnięty w przypadku przydziału realokowanych zasobów według pierwotnego planu;
9. zwraca uwagę, że proces wyboru projektów powinien mieć na celu unikanie skutków wypierania i przetasowania i z tego względu powinien skupiać się na projektach wykazujących europejską wartość dodaną i wysoki potencjał innowacyjny, które spełniają dodatkowe kryterium; podkreśla potrzebę uwzględnienia potencjału w zakresie zatrudnienia, jaki wykazują projekty wybrane w tych państwach UE, w których panuje masowe bezrobocie;
10. w związku z tym zwraca się do Komisji o dokonanie w najbliższym wniosku ustawodawczym dokładnej oceny elementów ram budżetowych UE, które mają zapewnić gwarancje dla EFIS, w celu zminimalizowania kosztów alternatywnych związanych z przegrupowaniem takich zasobów; ponadto wzywa Radę, Komisję i Radę Gubernatorów EBI, aby odpowiednio oceniły skutki redystrybucji, z jakimi wiąże się plan inwestycyjny, mianowicie potencjalny wzrost zysku

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

inwestorów kosztem klientów, którzy muszą płacić za korzystanie z nowej infrastruktury, tak by zapewnić odpowiedni zwrot z inwestycji; wzywa EBI i Komisję do dalszej oceny luki inwestycyjnej w UE pod względem jej charakterystyki, mianowicie tego, czy brakuje inwestycji prywatnych, czy też publicznych, a także do określenia, jakiego rodzaju inwestycje, prywatne czy publiczne, mają być przedmiotem wsparcia, oraz oczekiwanego stopnia opłacalności inwestycji;

11. zauważa, że Europejski Bank Centralny wyraził gotowość do zakupu, na rynku wtórnym, obligacji wyemitowanych przez EFIS, jeśli Fundusz sam wyemituje takie obligacje, lub EBI zrobi to w jego imieniu;

12. podkreśla, że należy koniecznie na nowo zapewnić równowagę między ulepszonym procesem oceny i zapewnieniem jak najlepszych inwestycji, a także pchnąć gospodarkę na ścieżkę zrównoważonego wzrostu sprzyjającego tworzeniu miejsc pracy;

13. przypomina znaczenie strategii „Europa 2020”; podkreśla, że przyszły „pakiet” inwestycji powinien lepiej uwzględniać ogólne cele polityki spójności, zrównoważonego rozwoju i efektywności energetycznej; wzywa Komisję i Radę Gubernatorów EBI do poprawy wskaźników skuteczności działania w odniesieniu do wysokiej jakości inwestycji wykazujących ten potencjał;

14. podkreśla, że od EBI oczekuje się odgrywania głównej roli w finansowaniu planu inwestycyjnego dla Europy poprzez przeznaczenie 5 mld EUR na ustanowienie nowego Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych; dlatego wzywa Radę, Komisję i Radę Gubernatorów EBI, aby odpowiednio oceniły spójność nowych zadań powierzonych EBI w ramach takiego planu oraz zasoby, jakimi dysponuje EBI;

15. jest w związku z tym zdania, że odpowiedni udział EBI w planie inwestycyjnym będzie wymagać znacznego zwiększenia pułapów dla pożyczek udzielanych i zaciąganych przez EBI na okres najbliższych pięciu lat, aby znacznie zwiększyć sumę bilansową banku; uważa, że zbyt wysoki poziom dźwigni finansowej zagrozi realizacji celów planu inwestycyjnego;

16. uważa, że promowanie ram instytucjonalnych dla funkcjonowania jednolitego rynku kapitałowego przyczyni się do szybszej realizacji planu inwestycyjnego;

17. zwraca jednocześnie uwagę, że obecny korporacyjny plan operacyjny EBI przewiduje zmniejszenie przepływów kredytowych do 67 mld EUR w 2014 i 2015 r., natomiast średnia docelowego zakresu dla 2016 r. oczekiwana jest na poziomie 58,5 mld EUR;

18. podkreśla, że dodatkowa zdolność udzielania pożyczek wynikająca z niedawnego podwyższenia kapitału EBI o 10 mld EUR została wykorzystana w stopniu niewystarczającym; wzywa zainteresowane strony do promowania w jak największym zakresie działań na rzecz rozszerzenia zakresu udzielania kredytów przez EBI;

19. wzywa Komisję do pobudzania wielopłaszczyznowej współpracy między EBI a krajowymi bankami prorożowymi z myślą o poprawie synergii, podziale ryzyka i kosztów, a także zapewnieniu odpowiednich pożyczek na potrzeby projektów UE wykazujących pozytywny wpływ na produktywność, tworzenie miejsc pracy, ochronę środowiska i jakość życia;

20. wzywa Komisję i EBI, aby działały na rzecz włączenia w zakres swoich działań inwestycji, które przynoszą oczywiste korzyści społeczne, aby dzięki udzielaniu kredytów wspierały działania mające na celu zwiększenie poziomu zatrudnienia, ze szczególnym uwzględnieniem tworzenia możliwości zatrudnienia dla osób młodych, oraz aby wspierały publiczne i produktywne inwestycje oraz niezbędne projekty infrastrukturalne, szczególnie w państwach członkowskich o wysokiej stopie bezrobocia i PKB poniżej średniej;

21. ponownie wyraża ostrożne poparcie dla rozwoju partnerstw publiczno-prywatnych (PPP), które – jeżeli są dobrze zaprojektowane – mogą odegrać istotną rolę w obszarze inwestycji długoterminowych, gospodarki cyfrowej, badań i innowacji, kapitału ludzkiego, a także europejskich sieci transportowych, energetycznych i telekomunikacyjnych; wyraża ubolewanie w związku z tym, że wadliwe PPP zmieniły się w kosztowny system finansowania sektora prywatnego ze środków publicznych, który prowadzi do powstawania długu publicznego; ponadto zwraca uwagę, że takie działania często

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

wiążą się z takimi problemami jak brak przejrzystości oraz asymetryczne informacje w klauzulach wykonawczych zawieranych między podmiotami publicznymi i prywatnymi, zazwyczaj z korzyścią dla sektora prywatnego;

22. sugeruje, aby EBI wzmocnił swoje kompetencje analityczne na poziomie sektorowym, a także zintensyfikował prace nad analizą makroekonomiczną;

Instrumenty podziału ryzyka i obligacje projektowe

23. zwraca uwagę, że instrumenty podziału ryzyka, wiążące się ostatecznie z zapewnieniem dotacji publicznych, powinny być stosowane jedynie w przypadkach, kiedy wystąpiły niedoskonałości rynku generujące koszty zewnętrzne, lub przy realizacji zadań służących interesowi ogólnemu, takich jak dostarczanie dóbr publicznych i świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym, pamiętając o tym, że takie działanie zawsze wiąże się z ryzykiem uspołeczniania strat i prywatyzacji zysków; zauważa, że w przypadku niepowodzenia straty będzie musiał pokryć sektor publiczny;

24. zwraca uwagę, że każdy udział środków publicznych w instrumentach podziału ryzyka, a dokładniej w najbardziej podporządkowanych transzach instrumentów inwestycyjnych, powinien być wyraźnie powiązany z ograniczeniem mierzalnych negatywnych kosztów zewnętrznych, generowaniem mierzalnych pozytywnych kosztów zewnętrznych albo realizacją obowiązków użyteczności publicznej i usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym; zwraca uwagę, że art. 14 TFUE stanowi podstawę prawną dla stworzenia takiego powiązania za pomocą zwykłego wniosku ustawodawczego;

MŚP

25. podkreśla, że MŚP stanowią kręgosłup europejskiej gospodarki i w związku z tym powinny być głównym celem inwestycji; wyraża zaniepokojenie, że dostęp do finansowania w dalszym ciągu pozostaje jednym z najbardziej palących problemów, z jakimi borykają się MŚP w Europie; podkreśla konieczność bardziej efektywnego przydziału funduszy na MŚP, przy jednoczesnym zapewnieniu dostarczania takiego finansowania przez szerokie spektrum inwestorów prywatnych;

26. wzywa EBI do dokonania kompleksowej analizy spadku w finansowaniu MŚP i wyjścia z kompleksową propozycją, mającą na celu zachęcenie MŚP w całej Europie do ubiegania się o środki przyznawane przez EBI wszędzie tam, gdzie to możliwe; wzywa Komisję i EBI do dokonania oceny wpływu kryzysu gospodarczego na system bankowy i odbiorców końcowych finansowania EBI, zwłaszcza w odniesieniu do MŚP, sektora gospodarki społecznej i spółek publicznych; zwraca się do EBI o dokonanie gruntownej oceny wpływu jego wsparcia dla MŚP w Europie na gospodarkę realną i wyniki w latach 2010–2014 oraz o przedstawienie szczegółowego sprawozdania na ten temat;

27. zwraca uwagę na wysoki odsetek mikroprzedsiębiorstw w europejskiej gospodarce i z zadowoleniem przyjmuje podjęte przez EBI kroki w kierunku przyznawania kredytów w formie mikrofinansowania w Europie; zachęca do kontynuacji inwestycji w tym sektorze ze względu na znaczenie mikroprzedsiębiorstw dla tworzenia miejsc pracy;

28. zwraca szczególną uwagę na realne korzyści płynące z wykorzystania mechanizmu podziału ryzyka w promowaniu finansowania dla MŚP i innowacyjności w Europie;

29. zwraca uwagę na większe wsparcie dla MŚP w Unii Europejskiej, które wyniosło 21,9 mld EUR, zapewniając dostęp do finansowania ponad 230 000 MŚP;

30. wzywa EBI do dalszego zwiększania swojej zdolności udzielania pożyczek dla MŚP i innowacyjnych podmiotów rozpoczynających działalność gospodarczą; podkreśla znaczenie wzmacniania innych instrumentów EBI, takich jak europejski instrument mikrofinansowy Progress;

31. z zadowoleniem przyjmuje wdrażanie i rozwój nowych rodzajów działalności w dziedzinie finansowania wymiany handlowej w krajach dotkniętych kryzysem gospodarczym, zwłaszcza przy pomocy instrumentu finansowania wymiany handlowej dla MŚP lub indywidualnych rozwiązań finansowych, takich jak europejski instrument mikrofinansowy Progress poświęcony kwestii włączenia społecznego pod względem finansowym; zachęca EBI do umożliwienia dostępu do korzyści wynikających z tych nowych instrumentów nowym beneficjentom na szczeblu europejskim;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

32. domaga się, by ocena przeprowadzona przez Komisję w grudniu 2014 r. uwzględniała tak negatywne, jak i pozytywne skutki projektów na etapie pilotażowym inicjatywy w zakresie obligacji projektowych; ubolewa nad tym, że EBI poparł pewne projekty infrastrukturalne, które okazały się nieopłacalne i nietrwałe; uważa, że EBI powinien inwestować w projekty, które przynoszą wymierne korzyści gospodarcze, są przyjazne dla klimatu oraz zaspokajają potrzeby i uwzględniają interesy ludzi, którym mają służyć;

33. ubolewa w szczególności nad rolą, jaką odegrały EBI i Komisja w projekcie Castor, finansowanym w ramach obligacji projektowych i obejmującym ocenę ryzyka, która nie wzięła pod uwagę ryzyka zwiększenia aktywności sejsmicznej związanej z wtryskiem gazu, choć istnieją badania wyraźnie ostrzegające o potencjalnych niebezpieczeństwach⁽¹⁾; wzywa Komisję i EBI do podjęcia działań w celu uniknięcia sytuacji, w której obywatele hiszpańscy będą musieli zapłacić – poprzez zwiększenie deficytu publicznego lub wzrost kosztów energii – kwotę 1300 mln EUR tytułem rekompensaty za ten katastrofalnie oceniony projekt; zwraca się do Komisji o postępowanie zgodnie z zaleceniami Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich i zbadanie, czy decyzje hiszpańskiego rządu dotyczące projektu Castor można uznać za niedozwoloną pomoc państwa;

34. wyraża ubolewanie w związku z tym, że EBI sfinansował budowę obwodnicy „Passante di Mestre” po tym, jak włoskie organy publicznie poinformowały o aresztowaniu dyrektora generalnego głównego podwykonawcy za oszustwa podatkowe; w świetle wciąż trwającego dochodzenia prowadzonego przez włoskie organy w związku ze skandalem korupcyjnym dotyczącym budowy Passante di Mestre i zarządzania tym projektem wzywa EBI do zaprzestania finansowania tego projektu w ramach inicjatywy w zakresie obligacji projektowych lub jakichkolwiek innych instrumentów finansowych oraz do zapewnienia wprowadzenia polityki zerowej tolerancji dla oszustw podczas rozważania możliwości skorzystania z obligacji projektowych;

35. wzywa EBI do zwiększenia swojej zdolności podejmowania ryzyka poprzez promowanie udzielania pożyczek w tych sektorach gospodarki, które wykazują potencjał generowania wzrostu i tworzenia miejsc pracy, jednak mają trudności w uzyskaniu finansowania bez odpowiednich gwarancji;

36. dlatego wzywa do kompleksowej oceny projektów pilotażowych na podstawie całościowego i otwartego procesu konsultacji, w którym uczestniczyć będą instytucje publiczne, krajowe i lokalne; podkreśla również konieczność oceny finansowanych projektów pod kątem wartości dodanej, oddziaływania na środowisko, wydajności i miejsc pracy; zwraca uwagę, że inicjatywa w zakresie obligacji projektowych jest dopiero na etapie pilotażowym; wzywa również Komisję do przedstawienia – w drodze zwykłej procedury ustawodawczej – wniosku ustawodawczego, który lepiej określi przyszłą strategię w zakresie obligacji projektowych, w tym ulepszy system wskaźników efektywności EBI na rzecz wysokiej jakości inwestycji, aby w jak najszerszym zakresie zidentyfikować i zmierzyć skutki finansowanych projektów pod kątem zarówno kosztów zewnętrznych, jak i ich rentowności społecznej i środowiskowej;

37. wyraża zaniepokojenie możliwością postrzegania inicjatyw w zakresie obligacji projektowych jako środka służącego obniżeniu kosztów inwestycji prywatnych poprzez obniżenie stóp procentowych lub poprzez uspołecznianie strat, a nie jako środka służącego udzielaniu wsparcia inwestycjom podejmowanym w interesie publicznym, w przypadku których sektor prywatny może zapewnić niezbędną wiedzę ekspercką lub know-how, którymi sektor publiczny nie dysponuje;

Energia i klimat

38. wzywa EBI do zapewnienia odpowiedniego wdrożenia nowych kryteriów udzielania pożyczek w dziedzinie energetyki oraz do okresowego publicznego składania sprawozdań w sprawie ich wdrożenia;

39. wzywa EBI do intensyfikacji działań inwestycyjnych w celu znacznego zmniejszenia jego śladu węglowego, a także do pracy nad strategiami politycznymi, które pomogłyby Unii w osiągnięciu celów w zakresie klimatu; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że EBI przeprowadzi i opublikuje ocenę oddziaływania na klimat i dokona przeglądu wszystkich swoich

⁽¹⁾ Zob.: Observatori de l'Ebre (CSIC, URLL). Evaluación de Impacto Ambiental (SGEA/SHG; Nr. ref. GAD/13/05) – „Almacenamiento subterráneo de gas natural Amposta (Permiso Castor) Tarragona”; IAM 2109-07 – Estudio elaborado por la Dirección General de Política Ambiental y Sostenibilidad del Departamento de Medio Ambiente y Vivienda de la Generalitat de Catalunya sobre el estudio de impacto ambiental del Proyecto de almacén subterráneo de gas natural Castor”; oraz Simone Cesca, Francesco Grigoli, Sebastian Heimann, Álvaro González, Elisa Buforn, Samira Maghsoudi, Estefanía Blanch y Torsten Dahm (2014): „The 2013 September–October seismic sequence offshore Spain: a case of seismicity triggered by gas injection?”, *Geophysical Journal International*, 198, 941–953.

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

działań w 2015 r., co może doprowadzić do opracowania nowej polityki ochrony klimatu; wyraża nadzieję, że polityka energetyczna EBI będzie rzeczywiście wspierana przez normy emisji stosowane do wszystkich projektów dotyczących wytwarzania energii z paliw kopalnych, dzięki czemu możliwe będzie wykrycie inwestycji, w przypadku których przewidywany poziom emisji CO₂ przekracza dopuszczalne progi; wzywa EBI do stałego oceniania norm emisji i do stosowania bardziej rygorystycznych zobowiązań;

40. z zadowoleniem przyjmuje wszystkie kroki podjęte przez EBI w kierunku przejścia na energię ze źródeł odnawialnych; wzywa do zniwelowania nierówności regionalnych w zakresie udzielania pożyczek w sektorze energii ze źródeł odnawialnych, przede wszystkim z myślą o wsparciu projektów w państwach członkowskich, które są zależne od nieodnawialnych źródeł energii, z uwzględnieniem różnic gospodarczych między państwami członkowskimi, a także do zwrócenia w przyszłości większej uwagi na mniejsze, pozasieciowe, zdecentralizowane projekty dotyczące energii ze źródeł odnawialnych, w których biorą udział obywatele i społeczności lokalne; uważa, że te źródła energii zmniejszyłyby obecną wysoką zależność od zewnętrznych dostaw energii, poprawiłyby bezpieczeństwo dostaw oraz pobudziłyby ekologiczny wzrost gospodarczy i stworzyłyby zachęty do tworzenia zielonych miejsc pracy; podkreśla znaczenie finansowania efektywności energetycznej, sieci energetycznych oraz powiązanych badań i innowacji;

41. wzywa EBI do zwiększenia wolumenu kredytów dla projektów dotyczących efektywności energetycznej we wszystkich sektorach, szczególnie jeżeli są one związane z optymalizacją procesów, MŚP, budynkami i środowiskiem miejskim; apeluje do EBI, aby bardziej priorytetowo traktował obszary zdegradowane, zgodnie z zasadami polityki spójności;

42. wzywa EBI do przedstawienia oceny możliwości stopniowego wycofania się z kredytowania projektów dotyczących energii ze źródeł nieodnawialnych;

Infrastruktura

43. podkreśla, że inwestowanie w zrównoważone projekty infrastrukturalne stanowi klucz do poprawy konkurencyjności oraz ożywienia wzrostu i zatrudnienia w Europie; z tego względu wzywa do skierowania finansowania EBI do obszarów najbardziej dotkniętych wysokim bezrobociem; zwraca uwagę, że finansowanie EBI powinno skupiać się przede wszystkim na tych państwach, które pozostają w tyle pod względem jakości i rozwoju infrastruktury;

44. zachęca, aby w działaniach EBI w zakresie inwestycji miejskich położyć większy nacisk na zrównoważony rozwój społeczny; dostrzega poprawę w finansowaniu przez EBI mieszkań socjalnych, ale podkreśla potrzebę rozwijania dalszych badań i działań dotyczących zrównoważonego rozwoju społecznego w kontekście trwałej rewitalizacji miast;

Badania naukowe i innowacje

45. z zadowoleniem przyjmuje pierwsze działania w ramach inicjatywy na rzecz finansowania wzrostu (GFI) i podkreśla znaczenie odpowiedniego finansowania projektów badawczych i innowacyjnych oraz innowacyjnych podmiotów rozpoczynających działalność gospodarczą;

Zatrudnienie i sprawy socjalne

46. zauważa uruchomienie inicjatywy „Umiejętności i miejsca pracy – inwestowanie w młodzież” i wzywa EBI do przyspieszenia wdrażania tej inicjatywy oraz do rozważenia możliwości jej rozszerzenia;

Zarządzanie, przejrzystość i rozliczalność

47. wzywa EBI do baczniejszego monitorowania projektów realizowanych we współpracy z państwami członkowskimi, aby zapewnić większą efektywność i należyte gospodarowanie przyznanymi środkami;

48. zwraca uwagę, że tabela prezentująca finansowanie EBI w podziale na poszczególne kraje pokazuje znaczne rozbieżności między poziomami pożyczek udzielanych poszczególnym państwom członkowskim; w związku z tym wzywa EBI do oceny przyczyn takich rozbieżności oraz do zadbania o to, by instytucje finansowe we wszystkich państwach członkowskich były w pełni zdolne do zarządzania programami EBI i do ich wdrażania; ponadto wzywa do realizacji konkretnych kampanii informacyjnych we wszystkich państwach członkowskich w celu zwiększenia świadomości na temat określonych programów EBI; ponadto wzywa do zacieśnienia współpracy między EBI a organami krajowymi z myślą o rozwiązaniu problemów wąskich gardeł, które utrudniają podpisywanie i wdrażanie projektów EBI;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

49. przypomina, że Rada i Parlament Europejski zgodzili się co do tego, że nastał czas na rozważenie racjonalizacji systemu europejskich publicznych instytucji finansowych ⁽¹⁾;

50. wzywa EBI do zwiększenia niezależności i skuteczności jego biura ds. mechanizmu rozpatrywania skarg; wzywa Komitet Zarządzający EBI do uwzględnienia zaleceń tego biura; wzywa EBI do podjęcia działań w związku z opiniami Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich oraz do ściślejszej współpracy z nim, aby uniknąć takich sytuacji jak dochodzenie w sprawie skargi 178/2014/AN przeciwko Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu ⁽²⁾;

51. jest zdania, że nadal istnieje duże pole manewru w odniesieniu do poprawy przejrzystości, oceny gospodarczych i społecznych skutków pożyczek oraz skuteczności wdrażania analizy due diligence; ponownie wzywa EBI, aby przedstawił szczegóły dotyczące tego, w jaki sposób zamierza przyspieszyć działania służące rozwiązaniu tych problemów, a także zwraca się o opracowanie przez EBI wspólnie z Komisją wykazu rygorystycznych kryteriów wyboru tych pośredników finansowych i podanie tego wykazu do wiadomości publicznej;

52. wyraża ubolewanie z powodu wyników realizowanego przez EBI przeglądu polityki w zakresie przejrzystości; nowa polityka w zakresie przejrzystości jest mniej zdecydowana niż polityka pierwotna i nie prowadzi do całkowitego zerwania z kulturą tajemnicy w EBI, i wzywa EBI, aby działał raczej na zasadzie „domniemania jawności” niż „domniemania poufności”; zwraca uwagę, że EBI ma obowiązek zadbać o to, by jego polityka przejrzystości była zgodna z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji; ubolewa nad faktem, że ranking przejrzystości pomocy ⁽³⁾ za 2013 r. pokazuje, iż EBI wypada słabo pod względem przejrzystości i rozliczalności;

53. wzywa EBI do powstrzymania się od współpracy z pośrednikami finansowymi, którzy posiadają złą reputację, jeżeli chodzi o przejrzystość, uchylanie się od opodatkowania lub agresywne unikanie zobowiązań podatkowych, lub też stosowanie innych szkodliwych praktyk podatkowych, takich jak interpretacja indywidualna prawa podatkowego oraz nadużycia w ustalaniu cen transferowych, oszustwa, korupcja lub działania przynoszące negatywne skutki środowiskowe i społeczne, lub którzy nie wykazują się znaczącym zaangażowaniem na szczeblu lokalnym, a także do aktualizacji swojej polityki w zakresie walki z praniem pieniędzy i finansowaniem terroryzmu; podkreśla potrzebę bardziej kompleksowej przejrzystości w odniesieniu do pożyczek globalnych, aby zapewnić dokładne kontrole skutków tego rodzaju kredytowania pośredniego; zachęca EBI, aby uzależnił zarówno finansowanie bezpośrednie, jak i finansowanie poprzez pośredników finansowych od ujawnienia istotnych danych podatkowych z podziałem na poszczególne kraje zgodnie z przepisami pakietu CRD IV/CRR odnoszącymi się do instytucji kredytowych, a także od ujawnienia informacji na temat rzeczywistej własności; w tym celu wzywa EBI do ustanowienia nowej polityki odpowiedzialnego opodatkowania, rozpoczynając od przeglądu polityki w zakresie jurysdykcji niechętnych współpracy w 2015 r.;

54. wzywa EBI, aby nie współpracował z podmiotami działającymi z jurysdykcji zapewniających tajemnicę transakcji, „charakteryzujących się w szczególności niestosowaniem podatków lub stosowaniem podatków minimalnych, brakiem skutecznej wymiany informacji z zagranicznymi organami podatkowymi, a także brakiem przejrzystości ustawodawstwa, przepisów prawnych lub administracyjnych, lub uznanych za takie jurysdykcje przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju lub Grupę Specjalną ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy” ⁽⁴⁾;

55. wzywa EBI do przejścia czołowej roli w kwestiach dotyczących odpowiedzialności i przejrzystości podatkowej oraz do tego, aby stanowił przykład w tym zakresie; w szczególności wzywa EBI do gromadzenia dokładnych danych na temat zapłaty podatku wynikającego z jego inwestycji i operacji kredytowych, zwłaszcza opodatkowania zysków spółek, przede wszystkim w krajach rozwijających się, oraz do corocznego analizowania i publikowania tych danych;

56. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w 2014 r. publicznego rejestru dokumentów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1367/2006;

⁽¹⁾ Motyw 8 decyzji nr 1219/2011/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie subskrypcji przez Unię Europejską dodatkowych udziałów w kapitale Europejskiego Banku Odbudowy i Rozwoju (EBOR) w następstwie decyzji o podwyższeniu tego kapitału (Dz.U. L 313 z 26.11.2011, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich zamykająca dochodzenie w sprawie skargi 178/2014/AN przeciwko Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu – <http://www.ombudsman.europa.eu/cases/decision.faces/en/58171/html.bookmark>

⁽³⁾ <http://newati.publishwhatyoufund.org/2013/index-2013/results/>

⁽⁴⁾ Motyw 13 decyzji nr 1219/2011/UE.

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

57. ubolewa nad faktem, że w kontekście niedawnej sprawy Mopani/Glencore EBI odmawia publikacji wyników swojego wewnętrznego dochodzenia; z zainteresowaniem odnotowuje zalecenia Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich w związku ze skargą 349/2014/OV⁽¹⁾, zgodnie z którymi EBI powinien ponownie rozważyć swoją odmowę udzielenia dostępu do sprawozdania ze swojego dochodzenia w sprawie zarzutów o uchylanie się od opodatkowania przez Glencore w związku z finansowaniem kopalni miedzi Mopani w Zambii; zwraca się do EBI o zastosowanie się do zaleceń Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich;

58. wyraża ubolewanie z powodu braku różnorodności w składzie Komitetu Zarządzającego, Rady Gubernatorów i Rady Dyrektorów EBI, zwłaszcza jeśli chodzi o płeć; wzywa EBI do realizacji ogólnych przepisów dyrektywy w sprawie wymogów kapitałowych, w której zobowiązano banki – w art. 88 ust. 2 – do podejmowania decyzji „w sprawie wartości docelowej reprezentacji niedostatecznie reprezentowanej płci w organie zarządzającym i [przygotowywania polityki dotyczącej] sposobu zwiększenia liczby osób niedostatecznie reprezentowanej płci w organie zarządzającym, tak aby osiągnąć tę wartość docelową. Wartość docelową, politykę i jej realizację podaje się do wiadomości publicznej”;

59. przypomina, że wedle uzgodnień gubernator EBOR reprezentujący Unię musi zadbać o to, by Parlament co roku otrzymywał sprawozdanie dotyczące wykorzystania kapitału, działań mających zapewnić przejrzystość w kontekście wkładu EBOR w realizację celów Unii, podejmowania ryzyka oraz współpracy między Europejskim Bankiem Inwestycyjnym a EBOR poza terytorium Unii; ubolewa, że gubernator i Komisja nie wykazali się proaktywnością we wdrażaniu tego przepisu⁽²⁾;

60. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie przez EBI inicjatywy na rzecz przejrzystości pomocy (IATI) i rozpoczęcie ujawniania w ramach tej inicjatywy informacji na temat pożyczek udzielanych przez EBI poza terytorium Unii Europejskiej;

Polityka zewnętrzna

61. przypomina, że polityka zewnętrzna EBI, w szczególności regionalne techniczne wytyczne operacyjne, powinna być spójna z celami polityki zewnętrznej UE określonymi w art. 21 TUE; apeluje o całkowite przestrzeganie prawodawstwa krajów-beneficjentów;

62. z zadowoleniem przyjmuje utworzenie ram pomiaru wyników (REM) w odniesieniu do działań poza UE oraz sprawozdań z wdrażania tych ram;

63. wzywa EBI do oceny możliwości zwiększenia finansowania zewnętrznego dla wschodnich i południowych sąsiadów UE w ramach aktualnego mandatu;

64. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że nowy mandat w zakresie zewnętrznej działalności pożyczkowej na lata 2014–2020 wymaga od EBI publikowania sprawozdań z zakończonych projektów; oczekuje, że EBI spełni ten wymóg już w 2015 r.;

65. ponownie zwraca się do Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, aby przed śródkresowym przeglądem upoważnienia EBI do działań zewnętrznych przygotował sprawozdanie specjalne na temat wyników zewnętrznej działalności pożyczkowej EBI i dostosowania jej do strategii politycznych UE, a także porównał ich wartość dodaną w odniesieniu do zasobów własnych wykorzystywanych przez EBI; zwraca się ponadto do Europejskiego Trybunału Obrachunkowego o dokonanie w jego analizach rozróżnienia między gwarancjami udzielanymi z budżetu UE, instrumentem inwestycyjnym zasilanym z Europejskiego Funduszu Rozwoju, poszczególnymi formami łączenia stosowanymi w funduszu powierniczym UE–Afryka na rzecz infrastruktury, funduszem inwestycyjnym na rzecz Karaibów i instrumentem inwestycyjnym na rzecz Pacyfiku oraz wykorzystaniem na te inwestycje środków powracających; zwraca się również do Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, aby w swojej analizie uwzględnił zarządzanie przez EBI środkami finansowymi pochodzącymi z budżetu UE w kontekście instrumentu inwestycyjnego za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Rozwoju i poprzez różne formy łączenia za pośrednictwem unijnych instrumentów łączenia oraz wykorzystania do tych inwestycji środków powracających;

Inne zalecenia

66. wzywa EBI i Parlament do ustanowienia platformy dialogu między EBI a właściwymi komisjami parlamentarnymi; w związku z tym zwraca się do EBI, aby co kwartał stawiał się w Parlamencie celem złożenia sprawozdania oraz omówienia z nim postępów i działań EBI; proponuje ustanowienie regularnego, zorganizowanego dialogu między prezesem EBI a Parlamentem Europejskim, podobnego do kwartalnego dialogu monetarnego między EBC a Parlamentem Europejskim, aby zapewnić zwiększony nadzór parlamentarny nad działalnością EBI oraz zacieśnić współpracę i koordynację między tymi dwiema instytucjami;

⁽¹⁾ <http://www.ombudsman.europa.eu/cases/draftrecommendation.faces/pl/58471/html.bookmark>

⁽²⁾ Artykuł 3 decyzji nr 1219/2011/UE.

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

67. zauważa, że zwłaszcza małe przedsiębiorstwa nadal skarżą się na brak dostępu do finansowania pochodzącego z puli pożyczek zewnętrznych EBI oraz do finansowania wspieranego przez EBI; w związku z tym domaga się opracowywania corocznej analizy wyszczególniającej liczbę MŚP, a zwłaszcza mikroprzedsiębiorstw, które skorzystały z tych instrumentów, oraz środki, jakie podjął EBI w odniesieniu do strategii stosowanych przez pośredników, z których korzysta, w celu zapewnienia MŚP lepszego faktycznego dostępu do finansowania;

68. apeluje o dogłębną ocenę systemów zarządzania ryzykiem i systemów kontroli finansowania łączonego w Komisji Europejskiej oraz o sporządzenie sprawozdania na ten temat z uwzględnieniem skutków stosowania instrumentów łączonych nie tylko w zakresie nadzoru, ale również w odniesieniu do sposobów zarządzania;

69. wyraża zadowolenie z powodu wysokiej jakości aktywów EBI, o której świadczy bliski zeru (0,2 %) odsetek kredytów zagrożonych w ogólnym portfelu kredytowym; uważa, że należy bezwzględnie zadbać o to, by EBI utrzymał swój rating kredytowy na poziomie potrójnego „A”, aby utrzymać dostęp do międzynarodowych rynków kapitałowych na jak najlepszych warunkach finansowania, gdyż ma to pozytywny wpływ na przebieg projektów oraz jest korzystne dla zainteresowanych podmiotów i dla modelu działalności gospodarczej EBI;

70. zwraca uwagę, że w 2015 r. trzeba będzie przedłużyć przewidzianą w art. 287 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej umowę trójstronną regulującą współpracę między EBI, Komisją i Trybunałem Obrachunkowym w zakresie metod kontroli stosowanych przez Trybunał Obrachunkowy w odniesieniu do zarządzania przez EBI funduszami Unii i państw członkowskich; apeluje do EBI o uaktualnienie zakresu kompetencji Europejskiego Trybunału Obrachunkowego w tym względzie poprzez uwzględnienie wszelkich nowych instrumentów EBI angażujących fundusze publiczne z UE lub z Europejskiego Funduszu Rozwoju;

71. z zadowoleniem przyjmuje zatwierdzenie w 2013 r. przez Radę Gubernatorów EBI zaktualizowanej strategii zwalczania nadużyć finansowych, w której potwierdzono podejście banku opierające się na zasadzie zerowej tolerancji wobec nadużyć.

72. domaga się lepszego ukierunkowania działań, zmniejszenia liczby przepisów oraz większej elastyczności przy przydziale środków EBI;

73. wzywa EBI do nawiązania ustrukturyzowanych kontaktów z parlamentami, rządami i partnerami społecznymi, aby regularnie określać te inicjatywy ukierunkowane na tworzenie miejsc pracy, które mogą przyczynić się do osiągnięcia trwałego wzrostu konkurencyjności Europy;

74. z zadowoleniem przyjmuje wsparcie udzielone MŚP w regionach, gdzie bezrobocie wśród ludzi młodych przekracza 25 %;

75. z zadowoleniem przyjmuje skoncentrowanie się na spółkach o średniej kapitalizacji (firmach zatrudniających od 250 do 3 tys. pracowników) dzięki inicjatywie na rzecz spółek o średniej kapitalizacji i inicjatywie na rzecz finansowania wzrostu, które pobudzają akcję kredytową, szczególnie w odniesieniu do innowacyjnych spółek o średniej kapitalizacji;

76. z zadowoleniem przyjmuje nową inicjatywę EBI pod hasłem „Umiejętności i miejsca pracy – inwestowanie w młodzież”, która koncentruje się na finansowaniu instrumentów służących szkoleniom zawodowym i mobilności studentów/uczniów, aby zapewnić młodym ludziom możliwości trwałego zatrudnienia, i wzywa do zwrócenia jeszcze większej uwagi na kształcenie zawodowe i do zwiększenia inwestycji w ten program wsparcia w nadchodzących latach; uważa zarazem, że program ten nie powinien powodować odpływu finansowania od obecnego systemu stypendiów, przede wszystkim w odniesieniu do programu Erasmus+; podkreśla, że mobilność musi być traktowana jako szansa i pozostać dobrowolna, a nie stać się instrumentem przyczyniającym się do wyludniania i peryferyzacji obszarów dotkniętych bezrobociem. apeluje o zwrócenie uwagi na projekty, które umożliwią tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy, zwłaszcza na projekty umożliwiające tworzenie miejsc pracy dla ludzi młodych, przyczyniające się do zwiększenia udziału kobiet w rynku pracy, zmniejszające długoterminowe bezrobocie i zwiększające możliwości zdobycia pracy przez grupy defaworyzowane;

77. z zadowoleniem przyjmuje rozległe doświadczenie EBI, jeśli chodzi o finansowanie edukacji i szkoleń poprzez systemy kredytów studenckich w Europie, w szczególności w kontekście planowanego uruchomienia przez grupę EBI w 2015 r. instrumentu gwarancji kredytowych wspierającego mobilność Erasmus Master; podkreśla, że należy zapewnić korzystne warunki spłat, aby umożliwić studentom łatwy dostęp do pożyczek niezależnie od ich sytuacji ekonomicznej;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

78. wzywa EBI, aby przy wyborze projektów na podstawie metody oceny trzech filarów zwracał szczególną uwagę na pierwszofilarowe kryterium przyczyniania się do wzrostu i zatrudnienia, szczególnie w odniesieniu do ludzi młodych; podkreśla, że zatrudnienie, kształcenie i praktyka zawodowa ludzi młodych jest niezmiernie ważna w procesie przejścia w kierunku modelu zgodnego z zasadą zrównoważonego rozwoju i tworzącego miejsca pracy;

79. przypomina zobowiązanie wiceprzewodniczącego Katainena do zwiększenia potencjału EBI nie tylko w zakresie infrastruktury, ale także w obszarze zatrudnienia i edukacji ludzi młodych, i wzywa EBI do podsumowania postępów w tym obszarze w kolejnym rocznym sprawozdaniu; jest zdania, że już rozpoczęte działania na rzecz zatrudnienia ludzi młodych powinny być wdrażane szybciej oraz stopniowo rozszerzane;

80. uważa, że EBI powinien na dużą skalę inwestować w środki, które stworzą trwałe miejsca pracy dla młodego pokolenia, dodatkowo do środków już podjętych w ramach inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych;

o

o o

81. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, EBI oraz rządóm i parlamentóm państw członkowskich.

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0184

Expo 2015 w Mediolanie: „Wyżywić planetę: energia do życia”

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie wystawy Expo 2015 w Mediolanie zatytułowanej „Wyżywić planetę: energia do życia” (2015/2574(RSP))

(2016/C 346/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając decyzję Międzynarodowego Biura Wystaw o zorganizowaniu wystawy światowej w Mediolanie w okresie od 1 maja do 30 października 2015 r. zatytułowanej „Wyżywić planetę: energia do życia”,
- uwzględniając decyzję Komisji z dnia 3 maja 2013 r. w sprawie jej udziału w tej wystawie (C(2013)2507),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów z dnia 3 maja 2013 r. zatytułowany „Uczestnictwo UE w World Expo 2015 w Mediolanie »Wyżywić planetę: energia do życia«” (COM(2013)0255),
- uwzględniając rozpoczęte dnia 21 marca 2014 r. prace Naukowego Komitetu Sterującego Unii Europejskiej prowadzone przy wsparciu Komisji i Parlamentu, których celem jest dostarczenie ekspertyz na temat wyzwań związanych z bezpieczeństwem żywnościowym i żywieniowym, a także zapewnienie wytycznych dotyczących programu wydarzeń wystawy Expo 2015,
- uwzględniając millenijne cele rozwoju przyjęte przez Narody Zjednoczone we wrześniu 2000 r. oraz projekt celów w zakresie trwałego rozwoju, które mają zostać przyjęte na kolejnym posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych we wrześniu 2015 r.,
- uwzględniając publikację Organizacji ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) zatytułowaną „Światowe rolnictwo do 2030/2050 roku: Przegląd w 2012 r.”,
- uwzględniając ogłoszony przez FAO Międzynarodowy Rok Rodzinnych Gospodarstw Rolnych w 2014 r.,
- uwzględniając ogłoszony przez FAO Międzynarodowy Rok Gleb w 2015 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 stycznia 2011 r. w sprawie uznania rolnictwa za sektor strategiczny w kontekście bezpieczeństwa żywnościowego ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 19 stycznia 2012 r. zatytułowaną „Jak uniknąć marnotrawienia żywności: strategie na rzecz poprawy wydajności łańcucha żywnościowego w UE” ⁽²⁾,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r., a zwłaszcza jej art. 25, w którym uznaje się prawo do wyżywienia za część prawa do odpowiedniego poziomu życia,
- uwzględniając pytanie do Komisji dotyczące wystawy Expo 2015 w Mediolanie: „Wyżywić planetę: energia do życia” (O-000016/2015 – B8-0109/2015),
- uwzględniając projekt rezolucji Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
- uwzględniając art. 128 ust. 5 i art. 123 ust. 2 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 136 E z 11.5.2012, s. 8.

⁽²⁾ Dz.U. C 227 E z 6.8.2013, s. 25.

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

- A. mając na uwadze, że wystawę Expo 2015 w Mediolanie zatytułowano „Wyżywić planetę: energia do życia” oraz że wydarzenie to może walnie przyczynić się do dyskusji na temat poprawy produkcji i dystrybucji żywności, rozwiązania problemu marnotrawienia żywności oraz wsparcia i rozwijania już istniejących pozytywnych podejść do zmierzenia się z wyzwaniem w postaci niedożywienia i niewłaściwego żywienia dzięki wprowadzeniu równowagi między dostępnością zasobów, a ich zużyciem;
- B. mając na uwadze, że temat wystawy Expo 2015 w Mediolanie stanowi okazję do rozważenia i przedyskutowania różnych podejść do rozwiązania problemów zglobalizowanego świata, w którym, zgodnie z danymi FAO, – z jednej strony – 898 milionów ludzi jest niedożywionych i głodnych, podczas gdy – z drugiej strony – 1,4 miliarda osób ma nadwagę, z czego 500 milionów jest otyłych, co powoduje szkody społeczne i gospodarcze, a w niektórych przypadkach ma dramatyczny wpływ na ludzkie zdrowie;
- C. mając na uwadze, że wystawa Expo 2015 w Mediolanie przypada na rok docelowy w realizacji Milenijnych Celów Rozwoju oraz zbiega się z Międzynarodowym Rokiem Gleb ogłoszonym przez ONZ i powinna stanowić inspirację do debaty na temat nowych celów zrównoważonego rozwoju, których ostateczny projekt jest obecnie przedmiotem negocjacji, a także mając na uwadze, że rolnictwo, żywność i bezpieczeństwo żywnościowe stanowią sedno tego procesu;
- D. mając na uwadze, że tematy wystawy Expo 2015 w Mediolanie, która w głównej mierze dotyczy żywności, obejmują również rybołówstwo, które, podobnie jak rolnictwo, powiązane jest z kwestiami dotyczącymi żywności, niezależności żywnościowej i trwałości;
- E. mając na uwadze, że w ramach wystawy Expo 2015 opracowuje się „Kartę mediolańską” – dokument, który ma zostać przekazany Sekretarzowi Generalnemu ONZ jako spuścizna wystawy Expo 2015 i wkład do międzynarodowej debaty na temat milenijnych celów rozwoju;
- F. mając na uwadze, że tematyka wystawy Expo 2015 dotyczy głównie sektora rolnictwa, który pozostaje podstawą gospodarki UE, gdyż wywóz produktów rolnych stanowi dwie trzecie ogółu unijnego handlu zagranicznego, Unia pozostaje czołowym na świecie eksporterem produktów rolnych, a jej sektor spożywczy generuje roczny obrót w wysokości prawie 1 bln EUR oraz zatrudnia ponad 4 mln osób;
- G. mając na uwadze, że – podobnie jak rolnictwo – rybołówstwo jest istotnym elementem gospodarki, po pierwsze pod względem importu, biorąc pod uwagę fakt, że UE jest wiodącym na świecie importerem produktów rybołówstwa i akwakultury, a także, iż wartość eksportu wynosi 4,1 mld EUR rocznie, a po drugie, ponieważ w sektorze rybołówstwa zatrudnionych jest 116 094 osób, w sektorze akwakultury 85 000, a w sektorze przetwórstwa rybnego 115 651 osób;
- H. mając na uwadze, że temat „Wyżywić planetę: energia do życia” jest ogólnym tematem, który obejmuje wszelką działalność gospodarczą i produkcyjną przyczyniającą się do zapewnienia żywienia i trwałości;
- I. mając na uwadze, że należy angażować sektor rybołówstwa w debatę nad sposobem wyżywienia planety, ponieważ dostarcza on owoce morza, zachowując równowagę między dostawami a zużyciem zasobów;
- J. mając na uwadze, że Naukowy Komitet Sterujący UE na wystawę Expo 2015 przewiduje konieczność badania rozwoju wiedzy w niektórych konkretnych dziedzinach oraz wspierania lepszego zrozumienia przez ogół ludności zagadnień związanych z żywnością i produkcją żywności w sektorze rolnictwa, „niebieskiej” gospodarki oraz rybołówstwa poprzez działania edukacyjne i komunikacyjne, aby obywatele zdawali sobie sprawę ze światowego wpływu, jaki mają ich indywidualne wybory w dziedzinie żywności;
- K. mając na uwadze, że doświadczenia społeczeństwa obywatelskiego oraz jego wkład w debatę na temat wystawy Expo 2015 są kluczowe, a doświadczenie i inicjatywy powinny być promowane w celu przeprowadzenia międzynarodowej debaty merytorycznej oraz opracowania wytycznych dotyczących łagodzenia kryzysów światowych związanych z żywnością i żywieniem;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

- L. mając na uwadze, że zdrowe gleby stanowią nie tylko podstawę produkcji żywności, paliw, włókien i leków, ale są także niezbędne dla naszych ekosystemów, ponieważ odgrywają znaczącą rolę w obiegu węgla, a także magazynują i filtrują wodę oraz przyczyniają się do zapobiegania powodziom i suszom;
- M. mając na uwadze, że nasze oceany, morza i wody śródlądowe są cenne pod kątem zdrowej żywności, jakiej dostarczają, a także, iż ich ochrona ma podstawowe znaczenie dla naszego przeżycia; mając na uwadze, że rybołówstwo i akwakultura zapewniają źródło utrzymania 10–12 % ludności świata;
- N. mając na uwadze, że w celu zapewnienia pełnej przejrzystości wystawy Expo 2015 platforma Open Expo publikuje w sposób otwarty wszystkie informacje dotyczące zarządzania, organizacji i przebiegu tego wydarzenia, dzięki czemu można uznać, że daje przykład dobrych praktyk w dziedzinie przejrzystości;
- O. mając na uwadze, że wg. szacunków FAO wzrost liczby ludności świata z 7 do 9,1 mld będzie wymagał 70 % wzrostu podaży żywności do roku 2050, jednak z tym samym szacunków wynika, że sam wzrost produkcji nie będzie wystarczający dla zapewnienia bezpieczeństwa żywności dla wszystkich ludzi;
- P. mając na uwadze, że według danych FAO liczba osób cierpiących z powodu głodu wynosiła w 2010 r. 925 mln; mając także na uwadze, że ponad jedna trzecia przypadków śmierci dzieci poniżej piątego roku życia wynika z niedożywienia;
- Q. mając na uwadze, że FAO szacuje, iż liczba gruntów ornych użytkowanych w 2050 r. wzrośnie jedynie o 4,3 %
- R. mając na uwadze, że wzrost dochodu na mieszkańca w krajach o gospodarkach wschodzących przyczynia się do zmiany w sposobie żywienia się polegającej na przechodzeniu na produkty o wyższej zawartości białka, w tym białka zwierzęce, oraz produkty przetworzone, co prowadzi do konwergencji żywieniowej na świecie, podobnej do tej, którą przechodzą bogatsze społeczeństwa;
- S. mając na uwadze, że produkcja białka jest jednym z głównych wyzwań w dziedzinie bezpieczeństwa żywnościowego, a także, iż rybołówstwo, podobnie jak „niebieska” gospodarka w ujęciu ogólnym, odgrywa w związku z tym zasadniczą rolę w tym zakresie, zwłaszcza jeżeli chodzi o badania nad algami;
- T. mając na uwadze, że dla ubogich społeczności, które mogą nie mieć łatwego dostępu do innych źródeł pokarmu, ryby są podstawowym źródłem białka i mikroelementów w diecie; mając na uwadze, że w wielu częściach świata dobrobyt i walory odżywcze pochodzące z zasobów morskich są pożytkowane lokalnie, wewnątrz społeczności, które prowadzą rybołówstwo w wodach przybrzeżnych i śródlądowych w pobliżu swoich domów;
- U. mając na uwadze, że w przypadku diet opartych w dużej części na produktach pochodzenia zwierzęcego zużycie zasobów jest zdecydowanie wyższe niż w przypadku diet charakteryzujących się dużym spożyciem produktów pochodzenia roślinnego;
- V. mając na uwadze, że rolnictwo jest źródłem zatrudnienia i utrzymania dla ponad 70 % siły roboczej w krajach rozwijających się, a zwłaszcza dla kobiet; mając na uwadze, że Bank Światowy szacuje, iż wzrost w sektorze rolniczym jest dwa razy skuteczniejszym narzędziem redukcji ubóstwa niż wzrost w innych sektorach;
- W. mając na uwadze, że według FAO w 2012 r. około 58,3 mln osób było zaangażowanych w sektor pierwotny połowów przemysłowych i akwakultury; mając na uwadze, że w 2012 r. odsetek kobiet wśród ogółu ludności zaangażowanej w sektor pierwotny rybołówstwa wyniósł 15 %; mając na uwadze, że w ujęciu ogólnym rybołówstwo i akwakultura zapewniają źródło utrzymania 10–12 % ludności świata;
- X. mając na uwadze, że w UE istnieją obszary, w których brakuje bezpieczeństwa żywnościowego, 79 mln osób w UE nadal żyje poniżej granicy ubóstwa, a 124,2 mln osób, czyli 24,8 %, jest zagrożonych ubóstwem lub wykluczeniem społecznym w porównaniu z 24,3 % w 2011 r.;
- Y. mając na uwadze, że jedynie połowa ze wszystkich krajów rozwijających się (62 spośród 118) jest na dobrej drodze, by osiągnąć milenijne cele rozwoju (MCR);

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

- Z. mając na uwadze, że prawo do wyżywienia i dobrego żywienia dla wszystkich ma podstawowe znaczenie dla osiągnięcia milenijnych celów rozwoju; mając na uwadze, że żywienie jest powiązane z większością, jeśli nie ze wszystkimi MCR, które są z kolei ściśle powiązane wzajemnie;
- AA. mając na uwadze, że różne międzynarodowe instrumenty prawne łączą prawo do wyżywienia z innymi prawami człowieka, a zwłaszcza z prawem człowieka do życia, utrzymania się, zdrowia, własności, edukacji i wody;
- AB. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich trzech dziesięcioleci przydział oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) na rolnictwo zmniejszył się radykalnie w skali światowej;
- AC. mając na uwadze, że koncepcja bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego nie oznacza wyłącznie dostępności artykułów żywnościowych, ale obejmuje również prawo do żywności, do dokładnych informacji o tym, co jemy, zrównoważony dostęp do zdrowej żywności, co obejmuje inne czynniki, takie jak kanalizacja, higiena, szczepienia czy odrobaczanie;
- AD. mając na uwadze, że głód i niedożywienie są głównymi przyczynami umieralności ludzi i stanowią największe zagrożenia dla pokoju i bezpieczeństwa na świecie;
- AE. mając na uwadze, że zmienne ceny żywności mają negatywny wpływ na bezpieczeństwo żywnościowe i łańcuch dostaw żywności;
- AF. mając na uwadze, że pogorszenie koniunktury gospodarczej na świecie oraz rosnące ceny żywności i paliw przyczyniły się do pogorszenia sytuacji w zakresie żywności w wielu krajach rozwijających się, zwłaszcza w tych najuboższych, co częściowo zniwelowało osiągnięty w zeszłym dziesięcioleciu postęp w dziedzinie ograniczania ubóstwa;
- AG. mając na uwadze, że wrażliwe rynki rolne i rynki produktów rybnych w krajach rozwijających się sprawiają, że dostawy żywności są zbyt podatne na klęski naturalne, konflikty lub sytuacje kryzysowe dotyczące zdrowia publicznego;
- AH. mając na uwadze, że system żywnościowy przyczynia się do zmiany klimatu, a także znajduje się w polu jej oddziaływania, co ma wpływ na dostępność zasobów naturalnych oraz na warunki produkcji rolnej, produkcji sektora rybołówstwa i produkcji przemysłowej;
- AI. mając na uwadze, że klęski naturalne spowodowane zmianą klimatu mają poważny wpływ na państwa członkowskie UE i terytoria zamorskie, zagrażając bezpieczeństwu i suwerenności żywnościowej, zwłaszcza w trudnych już wyjściowo warunkach;
- AJ. mając na uwadze, że według szacunków Komisji 30 % żywności na świecie marnuje się lub ulega utracie, oraz że do 2020 r. ilość marnotrawionej w Unii Europejskiej żywności – obecnie na poziomie około 89 mln ton (179 kg na jednego mieszkańca) – wzrośnie do ok. 126 mln ton rocznie, czyli o 40 %, jeżeli nie zostaną podjęte działania lub środki zapobiegawcze;
- AK. mając na uwadze, że lepsze zarządzanie łańcuchem żywnościowym przyczyniłoby się do zwiększenia wydajności użytkowania gruntów, ulepszenia gospodarki wodnej, wywarłoby pozytywny wpływ na cały sektor rolnictwa i rybołówstwa na świecie, a także stanowiłoby znaczny wkład w walkę z niedożywieniem i niewłaściwymżywieniem w krajach rozwijających się;
- AL. mając na uwadze, że odrzuty ryb są nieuzasadnionym marnotrawstwem cennych żywych zasobów i że mają znaczny wpływ na uszczuplenie populacji morskich; mając na uwadze, że odrzuty mogą mieć szereg negatywnych skutków dla ekosystemów morskich pod względem środowiskowym ze względu na zmiany w ogólnej strukturze sieci troficznych i siedlisk, które mogą z kolei zagrazić trwałości obecnego rybołówstwa;
- AM. mając na uwadze, że głód, niewłaściwe żywienie i niedożywienie współistnieją z otyłością osiągającą paradoksalnie wysoki poziom, a choroby przypisywane niebilansowanemu sposobowi odżywiania się mają skutki społeczne i gospodarcze o czasami dramatycznych konsekwencjach dla zdrowia ludzkiego;
- AN. mając na uwadze, że umowy handlowe i inwestycyjne mogą mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo żywnościowe i niedożywienie, jeżeli dzierżawa lub sprzedaż gruntów uprawnym prywatnym inwestorom pozbawia miejscową ludność dostępu do zasobów produkcji niezbędnych do zapewnienia sobie utrzymania lub jeżeli znaczna część produkowanej żywności jest przeznaczona na eksport i sprzedaż na międzynarodowych rynkach, przez co państwo przyjmujące staje się bardziej zależne od wahań cen towarów na rynkach międzynarodowych i bardziej na te wahania narażone;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

- AO. mając na uwadze, że aby położyć trwały kres głodowi nie wystarczy dostarczyć każdemu dostatecznej ilości żywności; mając na uwadze, że można to osiągnąć jedynie poprzez umożliwienie drobnym rolnikom i rybakom utrzymania i dalszej pracy na roli oraz na wodach, zachowanie systemów sprawiedliwego handlu oraz wymianę wiedzy, innowacyjność i zrównoważone praktyki;
- AP. mając na uwadze, że należy uznać kluczową rolę rolników i rybaków, a zwłaszcza rodzinnych gospodarstw rolnych i rodzinnych przedsiębiorstw rybackich w zapewnianiu światowego bezpieczeństwa żywnościowego;
- AQ. mając na uwadze, że szczególnie ważne jest uznanie zasadniczej roli rybaków i hodowców z sektora akwakultury dla naszych europejskich terenów przybrzeżnych i wysp;
- AR. mając na uwadze, że należy uznać wielorakie funkcje, jakie pełnią rolnictwo, leśnictwo i rybołówstwo, które poza rolą produkcji żywności mają również kluczowe znaczenie dla dobrobytu obywateli w związku z jakością krajobrazu, bioróżnorodnością, stabilnością klimatu, jakością oceanów, a także łagodzeniem katastrof naturalnych takich jak powodzie, susze i pożary;
1. podkreśla, że następujące elementy są kluczowe dla sprostania wyzwaniu, jakim jest bezpieczeństwo żywnościowe: silny i zrównoważony sektor rolnictwa i rybołówstwa w całej UE, dobrze prosperująca i zróżnicowana gospodarka rolno, czyste środowisko oraz gospodarstwa rodzinne, oparte na solidnej, bardziej sprawiedliwej, zrównoważonej z międzynarodowego punktu widzenia i odpowiednio finansowanej wspólnej polityki rolnej;
 2. podkreśla fakt, że istotne jest również wdrożenie zrównoważonej i odpowiednio finansowanej WPRyb oraz zapewnienie spójności unijnych strategii w dziedzinie handlu i rybołówstwa;
 3. uważa, że osiągnięcie równowagi ekologicznej oraz powodzenie wysiłków na rzecz dostosowania do zmiany klimatu i łagodzenia jej będą możliwe jedynie wówczas, gdy gospodarstwa staną się zrównoważone pod względem gospodarczym, a rolnicy będą mieli dostęp do gruntów, kredytów i szkoleń;
 4. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wykorzystały temat wystawy Expo 2015 w Mediolanie „Wyżywić planetę: energia do życia” do określenia zobowiązań w zakresie realizacji prawa do odpowiedniej, zdrowej, zrównoważonej i świadomej konsumpcji żywności;
 5. wzywa Komisję do dopilnowania, by „pawilon UE” na wystawie Expo 2015 podnosił świadomość na temat konieczności rozwiązania palących problemów w całym łańcuchu dostaw żywności, w tym zrównoważonej produkcji, dystrybucji i konsumpcji żywności w perspektywie długoterminowej, w celu zwalczania marnotrawienia żywności i walki z problemem niedożywienia, niewłaściwego odżywiania i otyłości;
 6. podkreśla, że prawo do żywności jest podstawowym prawem człowieka i można je zrealizować tylko wtedy, gdy wszyscy ludzie mają dostęp do odpowiedniej, bezpiecznej i pożywnej żywności pozwalającej zaspokoić ich potrzeby żywieniowe dla prowadzenia aktywnego i zdrowego trybu życia;
 7. podkreśla fakt, że dostęp do żywności jest warunkiem koniecznym do ograniczania ubóstwa i nierówności oraz do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju;
 8. podkreśla, że walka z niedożywieniem i zapewnienie powszechnego dostępu do wystarczająco odżywczej żywności powinny pozostać jednym z najważniejszych celów programu działania na okres po roku 2015 w ramach celu położenia kresu głodowi, ze szczególnym uwzględnieniem wyeliminowania wszelkich postaci niedożywienia do 2030 r.;
 9. uważa, że zwiększona niestabilność rynków żywności niesie ze sobą problemy dla zrównoważonego rozwoju i wymaga od nas podjęcia kroków mających na celu poprawę bezpieczeństwa dostaw żywności oraz zrównoważenia jej produkcji pod względem środowiskowym poprzez rozwiązanie problemu niedoboru zasobów naturalnych oraz wspieranie badań naukowych i innowacyjności w rolnictwie i rybołówstwie;
 10. uważa, że właściwe ramy instytucjonalne, regulacyjne i nadzorcze mogą wspierać środowisko sprzyjające rozwojowi solidnych, zrównoważonych, sprawiedliwych, dostępnych cenowo i zróżnicowanych systemów rynku rolnego i rynku rybołówstwa;
 11. nalega, by Komisja zapewniła spójność decyzji podejmowanych przez jej dyrekcje generalne ds. handlu oraz rolnictwa i rybołówstwa, aby zapewnić wzajemność w obszarze standardów higieny i trwałości;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

12. uważa, że należy wspierać drobne rolnictwo oraz rolnictwo ekologiczne, rolnictwo o wysokiej wartości przyrodniczej czy też oparte o uprawy nadrzewne jako wzorce szczególnie skuteczne pod względem zapewnienia zrównoważonego charakteru światowej produkcji żywności;

13. wzywa Komisję, by wspierała skuteczniejsze praktyki agronomiczne, takie jak podejście agroekologiczne i dywersyfikacyjne, oraz efektywniejsze gospodarowanie zasobami zrównoważonego rolnictwa, aby: obniżyć koszty wstępne produkcji rolniczej oraz poziom marnotrawienia substancji odżywczych, usprawnić transfer wiedzy i innowacji, wspierać efektywne wykorzystanie zasobów oraz zwiększyć różnorodność upraw i zrównoważony charakter systemów rolnictwa;

14. wzywa Komisję do wspierania badań w zakresie jakości wód przybrzeżnych, gospodarki gruntami i zrównoważonej intensyfikacji poprzez racjonalniejsze wykorzystywanie substancji odżywczych, wody i energii, poświęcanie większej uwagi zachowaniu zasobów wodnych i gleby, dalsze dostosowywanie środków ekologicznych do zwalczania szkodników (zintegrowana ochrona roślin) oraz wspieranie badań na rzecz poprawy plonów przy jednoczesnym ograniczaniu wpływu na środowisko;

15. wyraża zaniepokojenie pojawieniem się zjawiska zawłaszczania ziemi i jego wpływem na bezpieczeństwo żywnościowe w krajach rozwijających się oraz na przyszłość rolnictwa i rolników;

16. jest zaniepokojony pojawieniem się na całym świecie zjawiska nielegalnego rybołówstwa, które ma bardzo negatywne skutki dla środowiska, różnorodności biologicznej i gospodarki;

17. zwraca się do Komisji o uwrażliwienie państw członkowskich na wykorzystywanie zasobów obszarów wiejskich, mając na względzie zrównoważoność, a także o zachęcanie państw członkowskich do takiego wykorzystywania tych zasobów, ponieważ jest to niezbędne do osiągnięcia bezpieczeństwa żywnościowego i właściwego odżywiania, a także do dostosowania się do zmiany klimatu i łagodzenia jej oraz do zrównoważonego rozwoju w ujęciu ogólnym;

18. podkreśla znaczenie rozwiązywania problemu degradacji gruntów, która prowadzi do dalszego ubożenia ludności i pogłębiania braku bezpieczeństwa żywnościowego;

19. wzywa Komisję, by zachęcała zarówno inwestorów, jak i kraje docelowe do wdrażania na całym świecie dobrowolnych wytycznych FAO w zakresie odpowiedzialnego zarządzania tytułami prawnymi do gruntów, łowisk i lasów;

20. wzywa rząd włoski do przedstawienia i realizacji projektów zrównoważonego ponownego wykorzystania obiektów, w których odbywa się wystawa Expo 2015;

21. zwraca się do Komisji o przyczynienie się do realizacji – na szczeblu ogólnościowym – celów FAO zmierzających do wsparcia rozwoju rolniczych, środowiskowych i społecznych strategii politycznych, które sprzyjają prowadzeniu zrównoważonych rodzinnych gospodarstw rolnych;

22. podkreśla, że obecne nierówności w łańcuchu dostaw żywności zagrażają zrównoważonej produkcji żywności, a także wzywa do większej przejrzystości i sprawiedliwości łańcucha dostaw żywności oraz do wyeliminowania niesprawiedliwych praktyk handlowych i innych zakłóceń w funkcjonowaniu rynku dla zagwarantowania rolnikom godziwych zysków, dochodów i cen w całym łańcuchu dostaw, a także dla stworzenia rentownego sektora rolnictwa gwarantującego bezpieczeństwo żywnościowe; wzywa zatem Komisję do podjęcia wszelkich niezbędnych kroków w celu jak najszybszej realizacji tych celów;

23. uważa, że niezbędne jest, by Komisja i państwa członkowskie propagowały strategię polityczną mającą na celu zwalczanie nieuczciwych praktyk, których istnienie potwierdzone zostało przez forum wysokiego szczebla Komisji Europejskiej, dla poprawy funkcjonowania łańcucha dostaw żywności;

24. podkreśla, że w celu osiągnięcia bezpieczeństwa żywnościowego niezbędne jest energiczne zwalczanie zjawiska ubytku gleb rolnych i porzucania marginalnych obszarów rolnych;

25. podkreśla, że aby osiągnąć bezpieczeństwo żywnościowe niezbędne jest energiczne zwalczanie nielegalnego rybołówstwa;

26. podkreśla kluczową rolę rozwoju obszarów wiejskich dla społecznego i gospodarczego wzrostu terenów wiejskich oraz wzywa do wspierania młodych rolników;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

27. apeluje do Komisji, aby działała na rzecz ambitnego porozumienia międzynarodowego obejmującego rolę żywności w łagodzeniu skutków zmiany klimatu z myślą o międzynarodowych dyskusjach podczas 21. Konferencji Stron Konwencji ONZ w sprawie Zmian Klimatu, która odbędzie się w Paryżu w 2015 r.;
 28. wzywa Komisję, aby uznała rolę całego sektora rolnego zarówno w łagodzeniu zmiany klimatu, jak i w dostosowywaniu do niej;
 29. wzywa Komisję do walki przeciwko marnotrawieniu żywności za pomocą ambitnych, wyraźnie określonych i wiążących celów w celu zachęcania państw członkowskich do podejmowania działań przeciw marnotrawieniu żywności na każdym etapie łańcucha dostaw żywności, od pola do stołu konsumenta;
 30. zachęca państwa członkowskie do kształcenia obywateli, propagowania i rozpowszechniania najlepszych praktyk, do prowadzenia analiz oraz do inicjowania w szkołach kampanii społecznych i edukacyjnych poświęconych marnotrawieniu żywności oraz znaczeniu zdrowego i zrównoważonego żywienia, w którym priorytet nadaje się lokalnym produktom rolnym, poprzez ustanowienie roku 2016 Europejskim Rokiem Przeciwko Marnotrawieniu Żywności;
 31. uważa, że ważne jest podejmowanie dialogu z zainteresowanymi podmiotami w celu sprawienia, by niesprzedana i nadająca się do spożycia żywność była regularnie przekazywana organizacjom charytatywnym;
 32. nalega, by państwa członkowskie i Komisja w dalszym ciągu propagowały – zaczynając w szkołach od jak najmłodszego wieku – zdrowe i świadome żywienie dobrej jakości oraz standardy jakości i trwałości w sektorze żywienia poprzez badania naukowe i edukację, zachęcając do odpowiedzialnego i zdrowego trybu życia, a także by nadal opracowywały strategie polityczne na rzecz eliminacji niedożywienia i zapobiegania otyłości;
 33. podkreśla znaczenie stymulowania edukacji w zakresie zdrowego i zrównoważonego odżywiania oraz podnoszenia świadomości i promowania lokalnych produktów i tradycyjnych modeli odżywiania;
 34. zdecydowanie sugeruje, aby cały system żywności, którego częścią jest rolnictwo, wraz z polityką dotyczącą handlu, ochrony zdrowia, edukacji, klimatu i energii funkcjonowały w oparciu o podejście skupiające się na prawach człowieka, z Unią Europejską na czele;
 35. apeluje tym samym o uwzględnienie wymiaru płci i promowanie upodmiotowienia kobiet we wszystkich strategiach politycznych mających na celu zwalczanie braku bezpieczeństwa żywnościowego;
 36. ponownie wskazuje na wagę promowania rolnictwa i rybołówstwa w krajach rozwijających się i na znaczenie przekazywania odpowiedniego odsetka unijnej oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) na sektor rolny; uważa, że godny ubolewania jest fakt, iż od lat 80. XX wieku ma miejsce drastyczny spadek poziomu pomocy rozwojowej przeznaczanej na rolnictwo i z zadowoleniem przyjmuje uznanie konieczności odwrócenia tej tendencji;
 37. uważa, że ważne jest poprawienie warunków obecności kobiet w rolnictwie, zwłaszcza w krajach Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP), przy uwzględnieniu faktu, że umocnienie pozycji kobiet i inwestycje w kobiety zajmujące się rolnictwem okazało się skutecznym sposobem znacznego zwiększenia wydajności oraz zmniejszenia głodu i niedożywienia;
 38. zwraca się do Komisji i do państw członkowskich o nadanie priorytetu programom współpracy opartym na mikrokredycie w celu wspierania małych i zrównoważonych pod względem środowiskowym gospodarstw dostarczających żywność lokalnym społecznościom;
 39. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji i Radzie, jak również komisarzom generalnym z państw członkowskich biorących udział w wystawie Expo 2015 w Mediolanie.
-

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0185

Sytuacja w Nigerii**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie sytuacji w Nigerii (2015/2520(RSP))**
(2016/C 346/15)*Parlament Europejski,*

- uwzględniając swe poprzednie rezolucje w sprawie Nigerii, a w szczególności ostatnią debatę plenarną na ten temat, przeprowadzoną w dniu 14 stycznia 2015 r.,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini, w tym oświadczenia z dnia 8 i 19 stycznia, 31 marca oraz 14 i 15 kwietnia 2015 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 9 lutego 2015 r.,
- uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 583/2014 z dnia 28 maja 2014 r.⁽¹⁾, w którym dodano Boko Haram do wykazu osób, grup i podmiotów, w odniesieniu do których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych,
- uwzględniając piąty dialog na szczeblu ministerialnym pomiędzy Nigerią a UE, który odbył się w Abudży w dniu 27 listopada 2014 r.,
- uwzględniając wstępne wnioski misji obserwacji wyborów z ramienia UE i Parlamentu Europejskiego,
- uwzględniając regionalną konferencję na temat bezpieczeństwa zorganizowaną w dniu 20 stycznia 2015 r. w Niamey,
- uwzględniając oświadczenia sekretarza generalnego ONZ Ban Ki-moona w sprawie nieustającej przemocy i pogarszającej się sytuacji pod względem bezpieczeństwa w północno-wschodniej Nigerii,
- uwzględniając oświadczenia wysokiego komisarza ONZ ds. praw człowieka dotyczące możliwości oskarżenia członków Boko Haram o zbrodnie wojenne,
- uwzględniając deklarację ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji ze względu na wyznanie lub przekonania z 1981 r.,
- uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów z 1981 r., ratyfikowaną przez Nigerię w dniu 22 czerwca 1983 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., ratyfikowany przez Nigerię w dniu 29 października 1993 r.,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając konstytucję Republiki Federalnej Nigerii przyjętą w dniu 29 maja 1999 r., a w szczególności przepisy rozdziału IV,
- uwzględniając Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet i załączony do niej protokół fakultatywny,
- uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku, z jednej strony, a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (umowę z Kotonu),

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 29.5.2014, s. 27.

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

- uwzględniając art. 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który wprowadza uwzględnianie zasady spójności polityki na rzecz rozwoju we wszystkich aspektach polityki zagranicznej UE,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Nigeria to najludniejszy i najbardziej zróżnicowany etnicznie kraj Afryki, charakteryzujący się podziałami regionalnymi i religijnymi, a także podziałem na północ i południe, zasadniczo odmienne pod względem gospodarczym i społecznym;
- B. mając na uwadze, że Nigeria jest największą gospodarką na kontynencie afrykańskim i znaczącym partnerem handlowym UE, mając jednak na uwadze, że pomimo ogromnych zasobów Nigeria jest jednym z krajów o największych nierównościach społecznych na świecie, gdzie ponad 70 % ludności żyje za mniej niż 1,25 USD dziennie, natomiast 10 % mieszkańców kraju kontroluje ponad 90 % bogactwa i zasobów krajowych;
- C. mając na uwadze, że w wyniku ataków Boko Haram na Bagę oraz 16 pobliskich miasteczek i wsi między 3 a 8 stycznia 2015 r. zniszczeniu uległo blisko 3 700 obiektów, co widać na zdjęciach satelitarnych, a tysiące osób poniosło śmierć;
- D. mając na uwadze, że Boko Haram zajęło i okupuje szereg miast w północno-wschodniej Nigerii oraz wciąż przymusowo rekrutuje ludność cywilną do swych szeregów, w tym wiele dzieci; mając na uwadze, że od 2009 r. w wyniku przemocy ze strony Boko Haram śmierć poniosło ponad 22 000 osób, a jej celem są zarówno chrześcijanie, jak i muzułmanie i w zasadzie każdy, kto nie podziela jej dogmatycznych i skrajnych poglądów; mając na uwadze, że w marcu 2015 r. Boko Haram złożyło przysięgę wierności ekstremistycznemu ugrupowaniu Państwo Islamskie; mając na uwadze, że w dniu 27 marca 2015 r. w północno-wschodnim mieście Damasak znaleziono setki ciał, prawdopodobnie ofiar rebeliantów z Boko Haram;
- E. mając na uwadze, że w kwietniu 2014 r. ponad 270 dziewcząt zostało uprowadzonych ze szkoły publicznej w Chibok (w stanie Borno); mając na uwadze, że większość z nich nadal uważa się za zaginione i narażone na poważne ryzyko przemocy seksualnej, zniewolenia i przymusowego małżeństwa; mając na uwadze, że od tego czasu Boko Haram uprowadziło jeszcze setki osób; mając na uwadze, że w dniu 28 kwietnia 2015 r. w lesie Sambisa uratowano prawie 300 dziewczynek i kobiet;
- F. mając na uwadze, że według szacunków ONZ w stanach Borno, Yobe i Adamawa z powodu przemocy doszło do przesiedlenia 1,5 mln osób, w tym 800 000 dzieci, a ponad 3 miliony zostało dotkniętych rebelią;
- G. mając na uwadze, że ponad 300 000 Nigeryjczyków uciekło do północno-zachodniego Kamerunu i południowo-zachodniego Nigru ratując się przed przemocą oraz mając na uwadze, że setki Nigeryjczyków ryzykuje życie na szlakach migracyjnych do UE w nadziei na życie w lepszych warunkach ekonomicznych, społecznych i w bezpieczeństwie;
- H. mając na uwadze, że Boko Haram zmierza do ustanowienia w północnej Nigerii państwa w pełni islamskiego, w tym do utworzenia trybunałów karnych stosujących prawo szariat i do zakazania zachodniej edukacji;
- I. mając na uwadze, że z powodu rosnącego braku bezpieczeństwa rolnicy nie są już w stanie uprawiać swojej ziemi lub zbierać plonów ze strachu przed atakami ze strony Boko Haram, przy czym sytuacja ta powoduje dalsze pogłębianie się braku bezpieczeństwa żywnościowego;
- J. mając na uwadze rosnącą liczbę ataków, w tym z wykorzystaniem dzieci do zamachów samobójczych, oraz mając na uwadze fakt, że ataki są dokonywane na rozległym obszarze, w tym w sąsiednich krajach – w Czadzie i Kamerunie;
- K. mając na uwadze, że początkowa reakcja władz Nigerii była dalece niewystarczająca i podsyciła wśród ludności poczucie nieufności do instytucji krajowych; mając na uwadze, że za czasów poprzedniego rządu władze Nigerii dokonały masowych aresztowań i uwięzień, a także egzekucji pozasądowych i licznych innych naruszeń prawa międzynarodowego;
- L. mając na uwadze, że skutki uboczne rebelii Boko Haram w krajach ościennych uwypuklają znaczenie zacieśnionej współpracy i reakcji regionalnej;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

- M. mając na uwadze, że Nigeria odgrywa podstawową rolę w polityce regionalnej oraz ogólnafrkańskiej, a także to, iż kraj ten jest motorem integracji regionalnej za pośrednictwem Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS);
- N. mając na uwadze, że dochody z ropy stale się zmniejszają, a krajowi grozi kryzys gospodarczy oraz mając na uwadze, że według niektórych szacunków rocznie w Nigerii kradziona jest ropa na kwotę od 3 do 8 mln USD; mając na uwadze, że dziesięciolecie niegospodarności, braku stabilności i korupcji zaszkodziły inwestycjom w edukację i w systemy usług socjalnych w Nigerii;
- O. mając na uwadze, że edukacja, umiejętność czytania i pisania, prawa kobiet, sprawiedliwość społeczna oraz sprawiedliwy podział dochodu państwa w społeczeństwie dzięki systemom podatkowym, zmniejszanie nierówności oraz walka z korupcją i uchylaniem się od opodatkowania to kluczowe warunki walki z fundamentalizmem, przemocą i nietolerancją;
- P. mając na uwadze, że terroryzm to globalne zagrożenie, lecz mając także na uwadze, że starania społeczności światowej zmierzające do bardziej zdecydowanych działań przeciwko Boko Haram w Nigerii zależały w pewnym stopniu od całkowitej wiarygodności, odpowiedzialności i przejrzystości wyborów;
- Q. mając na uwadze, że Nigeria jest nadal młodą i kruchą demokracją, która po ogłoszeniu wyników wyborów w 2011 r. i oskarżeniach o fałszowanie głosów stanęła w obliczu skrajnej przemocy;
- R. mając na uwadze, że Niezależna Państwowa Komisja Wyborcza przełożyła wybory zaplanowane na 14 i 28 lutego na 28 marca i 11 kwietnia 2015 r., aby umożliwić rządowi przeprowadzenie działań zbrojnych przeciwko Boko Haram oraz mając na uwadze, że w marcu 2015 r. rozpoczęły się działania regionalne;
- S. mając na uwadze, że armia Czadu wraz z Nigrem i Kamerunem jest główną siłą zbrojną zwalczającą Boko Haram i mając na uwadze, że powszechnie wiadomo o jej pełnym zaangażowaniu w działania przeciw terrorystom z Boko Haram w Gamboru Ngala, Malam Fatori i Kagalum w Nigerii; mając na uwadze, że uznaje się wysoką cenę, jaką armia ta płaci w wojnie z terroryzmem; mając na uwadze, że Parlament Europejski wyraża głęboką solidarność z rannymi i rodzinami ofiar;
- T. mając na uwadze, że kampania wyborcza przebiegała w napiętej atmosferze, a we wszystkich częściach kraju, głównie na południu i południowym zachodzie, odnotowano przypadki przemocy związane z wyborami, a także ataki ze strony Boko Haram, które miały na celu zniechęcenie wyborców, wywieranie na nich wpływu oraz naruszenie zasad prowadzenia kampanii wyborczej;
- U. mając na uwadze, że lokalni i międzynarodowi obserwatorzy wyborów, w tym obserwatorzy z ramienia UE zwrócili uwagę na niedociągnięcia w ich organizacji, szczególnie jeżeli chodzi o zbieranie wyników, a także nadużywanie władzy oraz stosowanie przemocy; mając na uwadze, że nie zaobserwowano jednak systematycznych manipulacji;
- V. mając na uwadze, że UE, na zaproszenie rządu, wysłała długoterminową misję obserwacji wyborów, w skład której weszła również delegacja z Parlamentu Europejskiego; mając na uwadze, że misje takie wysłały również Unia Afrykańska, Wspólnota Narodów i ECOWAS;
- W. mając na uwadze, że dnia 31 marca 2015 r. kandydat na prezydenta z ramienia opozycyjnego Kongresu Wszystkich na rzecz Postępu (APC) generał Muhammadu Buhari zwyciężył wybory, zaś pokonany prezydent spokojnie przyjął przegraną; mając na uwadze, że opozycyjna APC zdobyła większość głosów w wyborach prezydenckich i w wyborach do Senatu i Izby Reprezentantów w czterech spośród sześciu stref geopolitycznych;
- X. mając na uwadze, że wybrano mniej kobiet niż w 2011 r., co już wówczas było postrzegane jako negatywna tendencja;
- Y. mając na uwadze, że 17 % dziewcząt jest wydawanych za mąż przed ukończeniem 15 lat, przy czym na północnym zachodzie kraju liczba małżeństw dzieci sięga aż 76 % mając na uwadze, że w Nigerii odnotowuje się zdecydowanie najwyższą liczbę ofiar okaleczania żeńskich narządów płciowych na świecie, odpowiadającą ok. jednej czwartej ze 115-130 mln wszystkich obrzezanych kobiet na świecie;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

1. stanowczo potępia nieustanne i coraz bardziej niepokojące akty przemocy, w tym niesłabnące zamachy z użyciem broni palnej i bomb, samobójcze ataki bombowe, niewolnictwo seksualne i inną przemoc seksualną, uprowadzenia i inne akty przemocy popełniane przez terrorystyczną sektę Boko Haram, wymierzone w cele cywilne, rządowe i wojskowe w Nigerii, w wyniku których tysiące osób poniosło śmierć lub zostało ranne, a setki tysięcy osób zostało wysiedlone, i co może stanowić zbrodnie przeciwko ludzkości;
2. potępia masakry niewinnych mężczyzn, kobiet i dzieci oraz stoi ramię w ramię z narodem nigeryjskim w jego determinacji do zwalczania wszelkich form terroryzmu w swym kraju; chwali pracę wszystkich dziennikarzy i obrońców praw człowieka w dążeniu do zwrócenia uwagi świata na ekstremizm Boko Haram i niewinne ofiary przemocy ze strony tego ugrupowania;
3. przypomina, że od czasu uprowadzenia 276 dziewczynek ze szkoły w Chibok upłynął rok i że według organizacji praw człowieka co najmniej 2 000 innych dziewczynek i kobiet zostało uprowadzonych; zwraca się do rządu i społeczności międzynarodowej do zrobienia wszystkiego w ich mocy do odnalezienia i uwolnienia uprowadzonych;
4. apeluje do nowo wybranego prezydenta o dotrzymanie obietnic wyborczych i wykorzystanie wszelkich środków, aby położyć kres przemocy ze strony Boko Haram, przywrócić w całym kraju stabilność i bezpieczeństwo oraz zająć się pierwotnymi przyczynami terroryzmu, a zwłaszcza by podjąć bardziej zdecydowane działania w walce z wewnętrzną korupcją, niegospodarnością i niewydolnością instytucji publicznych i armii, które pozbawiły ją zdolności poradzenia sobie z plagą Boko Haram na północy kraju, a także do przyjęcia we współpracy z krajami ościennymi środków, które pozwolą pozbawić Boko Haram źródeł nielegalnych dochodów, szczególnie pochodzących z przemytu i nielegalnego handlu;
5. zwraca się do władz i liderów religijnych w Nigerii o aktywną współpracę ze społeczeństwem obywatelskim i organami publicznymi w celu zwalczania ekstremizmu i radykalizacji;
6. wzywa nowe władze Nigerii do przyjęcia planu działania dotyczącego rozwoju społeczno-gospodarczego północnych i południowych stanów w celu zajęcia się problemami ubóstwa, nierówności, możliwości edukacji i dostępu do opieki zdrowotnej, które są przyczyną spirali przemocy, promując sprawiedliwy podział dochodów z ropy w kontekście decentralizacji; wzywa również władze Nigerii do podjęcia zdecydowanych działań mających na celu położenie kresu okaleczaniu żeńskich narządów płciowych, małżeństwom dzieci i pracy dzieci; apeluje do UE do wykorzystania wszystkich swoich narzędzi w celu promowania tych działań na rzecz skutecznego zapobiegania nielegalnym przepływom finansowym, uchylaniu się od opodatkowania i unikaniu go, a także do wzmocnienia międzynarodowej współpracy demokratycznej w sprawach podatkowych;
7. z zadowoleniem przyjmuje determinację wyrażoną na szczycie regionalnym w Niamey w dniach 20 i 21 stycznia 2015 r. przez 13 uczestniczących w nim krajów, a zwłaszcza zobowiązanie się Czadu do zbrojnej walki wspólnie z Kamerunem, Nigrem i Nigerią z zagrożeniem terrorystycznym ze strony Boko Haram; zachęca do wzmocnienia tych działań regionalnych przy użyciu wszelkich istniejących narzędzi w pełnej zgodności z prawem międzynarodowym; wzywa w szczególności ECOWAS do kontynuowania operacjonalizacji swojej nowej strategii w dziedzinie zwalczania terroryzmu, z poświęceniem szczególnej uwagi powstrzymaniu nielegalnego transgranicznego przepływu broni, bojowników i kontrabandy; ponadto utrzymuje, że bez takiej współpracy przemoc prawdopodobnie nadal będzie się utrzymywać, co może zagrozić pokojowi i stabilizacji w całym regionie; wskazuje w związku z tym, że Boko Haram złożyło przysięgę wierności ekstremistycznemu ugrupowaniu Państwo Islamskie oraz że konieczne jest uniemożliwienie wszelkiej dalszej koordynacji i współpracy między obydwoma organizacjami terrorystycznymi oraz rozszerzenia się tego zagrożenia;
8. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy Rady Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej i wzywa Unię Afrykańską do jak najszybszego podjęcia wspólnie ze wszystkimi zaangażowanymi krajami konkretnych działań na rzecz koordynacji walki z grupami terrorystycznymi w regionie Sahelu; wzywa Unię Europejską do wspierania rozwoju regionalnych mechanizmów zarządzania konfliktami, takich jak afrykańskie siły reagowania, a także możliwości korzystania z Instrumentu na rzecz Pokoju w Afryce i narzędzi zarządzania kryzysowego UE;
9. wzywa społeczność międzynarodową do aktywniejszych działań na rzecz udzielenia pomocy rządowi nigeryjskiemu w walce z Boko Haram i do zajęcia się problemami leżącymi u podstaw terroryzmu, jako że tylko reakcja społeczności międzynarodowej może zagwarantować położenie kresu przemocy i fundamentalizmowi;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

10. wzywa UE i jej państwa członkowskie do wywiązania się ze swych zobowiązań dotyczących zapewnienia Nigerii i jej ludności kompleksowego wsparcia politycznego, humanitarnego i w zakresie rozwoju w odniesieniu do rozwiązania problemu zagrożenia ze strony Boko Haram, a także zapewnienia rozwoju tego kraju; wzywa UE do kontynuowania dialogu politycznego z Nigerią zgodnie z art. 8 zmienionej umowy z Kotonu oraz do zajęcia się w związku z tym kwestiami odnoszącymi się do uniwersalnych praw człowieka, w tym wolności myśli, sumienia, religii lub przekonań i braku dyskryminacji z jakiegokolwiek powodu, ujętymi w powszechnych, regionalnych i krajowych instrumentach praw człowieka;

11. apeluje też do społeczności międzynarodowej o pomoc uchodźcom nigeryjskim w krajach ościennych; wzywa państwa członkowskie UE do natychmiastowego utworzenia wiarygodnego i holistycznego europejskiego systemu zarządzania szlakami migracyjnymi z Afryki subsaharyjskiej na Bliski Wschód i do Afryki Północnej, do zaoferowania trwałych rozwiązań w dziedzinie rozwoju krajom pochodzenia, takim jak Nigeria, oraz do położenia kresu tragediom ludzkim, jakie mają miejsce na tych szlakach;

12. zwraca się do UE o zbadanie finansowania Boko Haram i o zajęcie się kwestią przejrzystości w handlu wszystkimi zasobami naturalnymi, w tym ropą, w celu uniknięcia wszelkiego podsycania konfliktów przez jakąkolwiek spółkę; zwraca się do władz Nigerii i zagranicznych spółek działających w nigeryjskim sektorze naftowym, aby pomogły wzmocnić dobre rządy w sektorze wydobywczym, przestrzegając inicjatywy branży wydobywczej na rzecz przejrzystości i publikując informacje na temat kwot przekazywanych przez spółki rządowi Nigerii;

13. uważa, że rząd Nigerii ma prawo i obowiązek bronić swych obywateli przed terroryzmem, podkreśla jednak, że takie działania muszą być prowadzone w poszanowaniu praw człowieka i rządów prawa;

14. apeluje o przeprowadzenie drobiazgowego śledztwa w sprawie zarzutów dotyczących łamania praw człowieka, w tym pozasądowych egzekucji, tortur, arbitralnych aresztowań i wymuszeń, a także uważa, że tego rodzaju działania nie mogą być uzasadniane jako sposób na zwalczanie zagrożenia, jakie stanowi Boko Haram lub inne organizacje terrorystyczne; uważa, że reformy systemu sądowego Nigerii są pilnie potrzebne, by zapewnić skuteczny wymiar sprawiedliwości w celu zwalczania terroryzmu, tak jak i reformy sił bezpieczeństwa Nigerii;

15. usilnie wzywa do zapewnienia odpowiedniej opieki rannym żołnierzom i do zaoferowania dziewczętom i kobietom, które padły ofiarą gwałtu w kontekście konfliktu zbrojnego, pełnego wachlarza usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego w finansowanych przez UE ośrodkach humanitarnych zgodnie ze wspólnym artykułem 3 konwencji genewskich, gwarantującym wszelką niezbędną opiekę medyczną rannym i chorym, bez dyskryminacji;

16. składa gratulacje generałowi Muhammadu Buhariemu, zwycięskiemu kandydatowi na prezydenta z ramienia Kongresu Wszystkich Zwolenników Postępu (APC), oraz wszystkim, którzy zdobyli miejsca w Senacie czy Izbie Reprezentantów, lub zostali wybrani na gubernatorów lub członków Izby Zgromadzeń Stanów ze wszystkich partii; wyraża uznanie dla tych kandydatów, którzy z godnością uznali swoją porażkę, przede wszystkim dla pokonanego kandydata na prezydenta Goodlucka Jonathana, z zadowoleniem przyjmuje stałe zobowiązanie wszystkich partii politycznych i kandydatów do przeprowadzenia spokojnych wyborów i nalega na nich, aby nadal akceptowali wyniki bez uciekania się do przemocy;

17. składa gratulacje ludności Nigerii za jej demokratyczny entuzjazm i mobilizację podczas procesu wyborczego oraz zwraca się do władz nigeryjskich o umacnianie dobrych rządów i promowanie bardziej odpowiedzialnych instytucji demokratycznych; jest przekonany, że przekazanie władzy za pomocą urn wyborczych świadczy o pogłębiającej się demokracji w Nigerii, która mogłaby posłużyć za model dla innych narodów afrykańskich;

18. z zadowoleniem przyjmuje determinację Niezależnej Państwowej Komisji Wyborczej, która podjęła się przeprowadzić, na ile to możliwe, wiarygodny, przejrzysty i uczciwy proces wyborczy, mimo wewnętrznych i zewnętrznych ograniczeń i presji, jakim musiała stawić czoła, a w szczególności uwzględnienie osób niepełnosprawnych;

19. zachęca ofiary do kierowania zażaleń za pośrednictwem oficjalnych mechanizmów rozstrzygania sporów oraz zwraca się do władz Nigerii, aby reagowały na każdą skargę, podejmując pełne i wiarygodne dochodzenie i zapewniając zadośćuczynienie w ramach prawnych; zwraca się do UE, by wspierała rozwijanie takich mechanizmów;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

20. wzywa rząd nigeryjski do wspierania udziału kobiet w życiu publicznym i politycznym;
 21. ponawia swój apel o uchylenie ustawy o zwalczaniu homoseksualizmu i zniesienie kary śmierci;
 22. zwraca się do władz nigeryjskich o podjęcie nadzwyczajnych środków w Delcie Nigru, w tym działań mających na celu położenie kresu nielegalnej działalności związanej z ropą oraz o udzielenie pomocy osobom narażonym na zanieczyszczenie; zwraca się do UE i jej państw członkowskich o dostarczenie technicznej wiedzy specjalistycznej oraz zasobów w celu udzielenia pomocy w przywracaniu stanu tego obszaru; zwraca się do wszystkich spółek działających w regionie o zastosowanie się do najwyższych międzynarodowych standardów i o powstrzymanie się od wszelkich działań, które mogłyby się niekorzystnie odbić na środowisku i na społecznościach lokalnych;
 23. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Nigerii oraz przedstawicielom Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej i Unii Afrykańskiej.
-

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0186

Sprawa Nadii Sawczenko**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie Nadii Sawczenko (2015/2663(RSP))**
(2016/C 346/16)*Parlament Europejski,*

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Rosji i Ukrainy, zwłaszcza swoje rezolucje z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie zabójstwa rosyjskiego przywódcy opozycji Borysa Niemcowa i stanu demokracji w Rosji ⁽¹⁾ oraz z dnia 15 stycznia 2015 r. w sprawie sytuacji na Ukrainie ⁽²⁾,
 - uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 4 marca 2015 r. w sprawie stałego przetrzymywania Nadii Sawczenko,
 - uwzględniając pakiet środków w celu wypełnienia porozumień mińskich przyjęty i podpisany w Mińsku w dniu 12 lutego 2015 r. i zatwierdzony w całości w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2202 (2015) z dnia 17 lutego 2015 r.,
 - uwzględniając oświadczenie UE z dnia 16 kwietnia 2015 r. w sprawie uprowadzenia i nielegalnego przetrzymywania obywateli ukraińskich przez Federację Rosyjską,
 - uwzględniając przepisy międzynarodowego prawa humanitarnego, w szczególności trzecią konwencję genewską z dnia 12 sierpnia 1949 r. o traktowaniu jeńców wojennych,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie prezydenta Ukrainy, przewodniczącego Rady Europejskiej i przewodniczącego Komisji Europejskiej na zakończenie 17. szczytu UE-Ukraina, w którym zaapelowano o pilne uwolnienie wszystkich zakładników i nielegalnie przetrzymywanych więźniów, w tym Nadii Sawczenko,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że prorosyjscy bojownicy tzw. Ługańskiej Republiki Ludowej na terytorium wschodniej Ukrainy nielegalnie porwali w dniu 18 czerwca 2014 r. na terenie Ukrainy porucznik Nadiję Sawczenko, pilota wojskowego i była oficer ukraińskiej armii, przetrzymywali ją, a następnie nielegalnie przewieźli do Federacji Rosyjskiej;
- B. mając na uwadze, że urodzona w 1981 r. Sawczenko ma wspaniałe dokonania wojskowe: była jedyną kobietą służącą w ukraińskim kontyngencie pokojowym w Iraku i pierwszą kobietą, która została przyjęta do ukraińskiej Akademii Sił Powietrznych, a ponadto zaciągnęła się na ochotnika do batalionu „Ajdar”, aby wziąć udział w walkach we wschodniej Ukrainie, gdzie została następnie uprowadzona;
- C. mając na uwadze, że w dniu 24 kwietnia 2015 r. rosyjska komisja śledcza postawiła Nadii Sawczenko ostateczne zarzuty (pomocnictwo w zabójstwie co najmniej dwóch osób, pomocnictwo w zamiarze zabójstwa co najmniej dwóch osób oraz nielegalne przekroczenie granicy Federacji Rosyjskiej);
- D. mając na uwadze, że Nadija Sawczenko jest posłanką do Rady Najwyższej Ukrainy i członkinią delegacji ukraińskiej do Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy; mając na uwadze, że Komisja Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy ds. Regulaminu, Immunitetów i Spraw Instytucjonalnych utrzymała jej immunitet; mając na uwadze, że Federacja Rosyjska odrzuca immunitet dyplomatyczny przyznany Nadii Sawczenko jako posłance do Rady Najwyższej; mając na uwadze, że społeczność międzynarodowa podjęła liczne starania, aby doprowadzić do uwolnienia Nadii Sawczenko, w tym Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy uchwaliło rezolucję nr 2034 (2015), w której zaapelowało o jej natychmiastowe uwolnienie i przestrzeganie jej immunitetu parlamentarnego jako członkini ukraińskiej delegacji do tego Zgromadzenia;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0074.⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0011.

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

- E. mając na uwadze, że na mocy porozumień mińskich Federacja Rosyjska zgodziła się na wymianę wszystkich zakładników politycznych i osób nielegalnie przetrzymywanych, zgodnie z zasadą „wszyscy za wszystkich”, która to wymiana miała dojść do skutku najpóźniej piątego dnia po wycofaniu broni ciężkiej; mając na uwadze, że wiele razy oferowano Nadii Sawczenko amnestię pod warunkiem, że przyzna się do winy;
- F. mając na uwadze, że od ponad trzech miesięcy Nadija Sawczenko prowadzi strajk głodowy, protestując przeciwko swojemu bezprawnemu przetrzymywaniu; mając na uwadze, że wbrew jej woli poddano ją badaniom psychiatrycznym i leczeniu psychiatrycznemu; mając na uwadze, że moskiewskie sądy odrzuciły zażalenia Nadii Sawczenko na jej bezprawne tymczasowe aresztowanie; mając na uwadze, że stan jej zdrowia w tym czasie się pogorszył; mając na uwadze, że UE i kilka państw członkowskich wyraziło w związku z tym realne obawy humanitarne; mając na uwadze, że kilkakrotnie zaapelowano do Rady Praw Człowieka ONZ i Międzynarodowego Czerwonego Krzyża, aby doprowadzić do uwolnienia Nadii Sawczenko;
1. apeluje o natychmiastowe i bezwarunkowe uwolnienie Nadii Sawczenko; potępia Federację Rosyjską za nielegalne porwanie Nadii Sawczenko, przetrzymywanie jej w więzieniu od niemal roku i prowadzenie śledztwa w jej sprawie; domaga się od władz rosyjskich przestrzegania ich międzynarodowego zobowiązania w ramach porozumień mińskich, a zwłaszcza uzgodnionego pakietu środków w celu wypełnienia porozumień mińskich; jest zdania, że nie istnieje podstawa prawna ani właściwość sądowa, które uzasadniałyby podejmowanie przez Rosję jakichkolwiek czynności w stosunku do Nadii Sawczenko, takich jak przetrzymywanie, śledztwo czy stawianie zarzutów;
 2. jest zdania, że przetrzymywanie Nadii Sawczenko jako jeńca wojennego w rosyjskim więzieniu stanowi pogwałcenie konwencji genewskiej; podkreśla, że osoby odpowiedzialne za jej nielegalne przetrzymywanie w Rosji mogą podlegać sankcjom międzynarodowym lub stanąć przed sądem w związku z ich czynami;
 3. przypomina władzom rosyjskim, że stan zdrowia Nadii Sawczenko jest bardzo zły, oraz że są one bezpośrednio odpowiedzialne za jej bezpieczeństwo i dobrą kondycję; wzywa władze rosyjskie do umożliwienia bezstronnym międzynarodowym lekarzom zbadania Nadii Sawczenko, a także do dopilnowania, by wszelkie badania lekarskie i psychologiczne odbywały się wyłącznie za jej zgodą i przy uwzględnieniu skutków prowadzenia przez nią przez bardzo długi czas strajku głodowego; wzywa Rosję do umożliwienia międzynarodowym organizacjom humanitarnym stałego kontaktowania się z Nadią Sawczenko;
 4. apeluje o natychmiastowe uwolnienie wszystkich innych nielegalnie przetrzymywanych w Rosji obywateli ukraińskich, w tym ukraińskiego reżysera Olega Sencowa i Chajzera Dżemilewa;
 5. wzywa prezydenta Francji i kanclerz Niemiec oraz właściwych ministrów spraw zagranicznych do podniesienia kwestii uwolnienia Nadii Sawczenko na kolejnych posiedzeniach grupy kontaktowej ds. realizacji porozumień mińskich w formule normandzkiej; wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą, Komisję i Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) do dalszego ścisłego monitorowania sprawy Nadii Sawczenko, do podnoszenia jej w różnych formułach i na różnych posiedzeniach z władzami rosyjskimi oraz do stałego informowania Parlamentu o skutkach tych starań;
 6. zauważa, że uwolnienie Nadii Sawczenko jest nie tylko niezbędnym krokiem ku poprawie stosunków ukraińsko-rosyjskich, lecz będzie także świadczyło o poszanowaniu przez władze rosyjskie uznania podstawowych praw człowieka;
 7. przypomina, że Nadija Sawczenko została wybrana na posłankę do parlamentu ukraińskiego w wyborach powszechnych na Ukrainie w październiku 2014 r. i jest członkinią delegacji ukraińskiej do Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy i w związku z tym otrzymała immunitet międzynarodowy; przypomina Rosji o jej międzynarodowym zobowiązaniu do przestrzegania jej immunitetu jako członkini Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy;
 8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, prezydentowi, rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej, prezydentowi, rządowi i parlamentowi Ukrainy oraz przewodniczącemu Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy.
-

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0187

Sytuacja w obozie dla uchodźców Jarmuk w Syrii**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie sytuacji w obozie dla uchodźców w Jarmuk w Syrii (2015/2664(RSP))**

(2016/C 346/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając międzynarodowe prawo humanitarne,
 - uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Syrii,
 - uwzględniając oświadczenie z dnia 10 kwietnia 2015 r. wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz komisarza do spraw pomocy humanitarnej i reagowania kryzysowego w sprawie sytuacji w Jarmuk w Syrii,
 - uwzględniając oświadczenie z dnia 18 kwietnia 2015 r. wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w imieniu Unii Europejskiej w sprawie sytuacji w obozie dla uchodźców palestyńskich w Jarmuk w Syrii,
 - uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2139 (2014), 2165 (2014) i 2191 (2014),
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że organizacja Państwo Islamskie/Daisz zaatakowała obóz dla uchodźców w Jarmuk dnia 1 kwietnia 2015 r.; mając na uwadze, że reżim prezydenta Assada kontynuował ostrzał i bombardowania obozu w odpowiedzi na atak Państwa Islamskiego oraz że w obozie doszło do intensywnych walk ulicznych między zbrojnymi grupami opozycyjnymi działającymi przeciwko prezydentowi Assadowi, Aknaf Bait al-Makdis, z jednej strony, a Państwem Islamskim/Daisz i Jabhat al-Nusra z drugiej strony; mając na uwadze, że dnia 16 kwietnia 2015 r. palestyńskie oddziały wojskowe wspomagane przez syryjskich rebeliantów zmusiły bojowników Państwa Islamskiego/Daisz do wycofania się z obozu; mając na uwadze, że w wyniku wycofania się Państwa Islamskiego/Daisz znaczną kontrolę nad obozem przejęło stowarzyszone z al-Kaidą ugrupowanie Jabhat al-Nusra;
- B. mając na uwadze, że Jarmuk, największy obóz dla uchodźców palestyńskich w Syrii, utworzony w 1957 r. i przyjmujący ludzi uciekających z terenu konfliktu arabsko-izraelskiego, został wciągnięty w walki między syryjskim rządem a grupami zbrojnymi, takimi jak Jabhat al-Nusra i Wolna Armia Syrii; mając na uwadze, że przed wybuchem konfliktu w Syrii ponad 160 000 cywilów opuściło obóz, a dzisiaj pozostaje w nim jedynie 18 000 osób;
- C. mając na uwadze, że podczas kryzysu w Syrii 480 000 uchodźców palestyńskich pozostaje szczególnie narażoną grupą; mając na uwadze, że są oni rozproszeni w ponad 60 obozach w całym regionie; mając na uwadze, że 95 % uchodźców palestyńskich polega obecnie na Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA) w celu zaspokojenia codziennych potrzeb w zakresie żywności, wody i opieki zdrowotnej;
- D. mając na uwadze, że ludność cywilna w obozie Jarmuk jest oblegana od grudnia 2012 r., poddawana masowym bombardowaniom i ostrzałowi przez reżim prezydenta Asada i wciąż uwięziona wewnątrz obozu; mając na uwadze, że – zgodnie z informacjami UNRWA – 18 000 palestyńskich i syryjskich cywilów w Jarmuk, w tym 3 500 dzieci, potrzebuje najbardziej podstawowej pomocy humanitarnej;
- E. mając na uwadze, że w obozie stałe panuje kryzys zdrowotny, gdyż w 2014 r. wystąpiła epidemia tyfusu, a zapalenie wątroby typu A i choroby związane z wodą są endemiczne, podobnie jak i niedożywienie ze wszystkimi znanymi skutkami;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

- F. mając na uwadze, że Rada Bezpieczeństwa ONZ wezwała wszystkie strony wojny domowej w Syrii do umożliwienia dostępu pracowników organizacji humanitarnych do obozu w Jarmuk i do zezwolenia na dostarczanie bez przeszkód pomocy humanitarnej;
- G. mając na uwadze, że Komisja Europejska pilnie udostępniła środki finansowe w wysokości 2,5 mln EUR z przeznaczeniem na operacje ratunkowe UNRWA dla uchodźców palestyńskich w Syrii w formie pomocy finansowej i pomocy doraźnej;
- H. mając ponadto na uwadze, że – jako element unijnej pomocy humanitarnej dla Syrii w 2015 r. – wsparcie to pomoże szybko reagować na potrzeby humanitarne rodzin w najtrudniejszej sytuacji; mając na uwadze, że środki te są przeznaczone dla wszystkich stron dotkniętych konfliktem w Syrii, a szczególnie niedawnymi aktami przemocy w Jarmuk, Idlib, Darze i Aleppo;
- I. mając na uwadze, że trwająca odmowa przekazania pomocy humanitarnej uchodźcom przebywającym w obozie Jarmuk przez syryjski reżim i inne walczące strony jest sprzeczna z międzynarodowym prawem humanitarnym; mając na uwadze, że zdolność UNRWA do dalszego prowadzenia pilnych interwencji ratujących życie w odpowiedzi na pilne wydarzenia dotyczące Jarmuk jest poważnie zagrożona chronicznym niedofinansowaniem działań humanitarnych wewnątrz Syrii;
1. wyraża głębokie zaniepokojenie dalszym pogarszaniem się poziomu bezpieczeństwa i sytuacji humanitarnej w Syrii, w szczególności w obozie dla uchodźców palestyńskich w Jarmuk i w innych palestyńskich obozach; potwierdza swoje zdecydowane zaangażowanie na rzecz wspierania ofiar konfliktu syryjskiego;
 2. potępia przejście obozu w Jarmuk i akty terrorystyczne przeprowadzane przez Państwo Islamskie/Daisz i Jabhat al-Nusra, a także oblężenie Jarmuk przez siły związane z reżimem prezydenta Assada i bombardowanie obozu, w tym z użyciem bomb beczkowych, co powoduje przerażające cierpienie dotkniętej konfliktem ludności; wzywa do natychmiastowego zaprzestania oblężenia i zakończenia wszystkich ataków na ludność cywilną;
 3. wyraża zaniepokojenie losem wszystkich obrońców praw człowieka przetrzymywanych w obozie w Jarmuk oraz tych, którzy są obecnie przetrzymywani w areszcie przez syryjskie siły bezpieczeństwa; wzywa wszystkie grupy zbrojne w obozie w Jarmuk do zaprzestania obierania za cel obrońców praw człowieka;
 4. wzywa do poszanowania neutralnego statusu Jarmuk i ochrony ludności cywilnej w obozie, w szczególności kobiet i dzieci, a także do ochrony punktów medycznych, szkół i miejsc schronienia;
 5. podkreśla, że tocząca się w Syrii wojna i zagrożenie, jakie od niedawna stanowi Państwo Islamskie/Daisz, narażają na poważne niebezpieczeństwo ludność Syrii oraz szerzej pojmowany Bliski Wschód; wzywa UE do przyczynienia się do wspólnych działań na rzecz złagodzenia kryzysu humanitarnego i do odegrania roli w niesieniu pomocy sąsiednim krajom w zapewnianiu schronienia uchodźcom uciekającym przed konfliktem w Syrii, z których wielu traci życie na łodziach na Morzu Śródziemnym;
 6. wzywa do wprowadzenia w życie na całym terytorium Syrii rezolucji 2139 (2014), 2165 (2014) i 2191 (2014) Rady Bezpieczeństwa ONZ; apeluje do wszystkich stron zaangażowanych w konflikt o zezwolenie UNRWA, Międzynarodowemu Komitetowi Czerwonego Krzyża i innym międzynarodowym organizacjom niosącym pomoc na swobodny dostęp do obozu dla uchodźców w Jarmuk w celu umożliwienia natychmiastowego i bezwarunkowego niesienia pomocy humanitarnej, ewakuacji rannych cywilów i zapewnienia bezpiecznego przejścia dla wszystkich cywilów, którzy chcą opuścić obóz; wzywa do utworzenia korytarzy humanitarnych, które nie będą kontrolowane ani przez reżim syryjski, ani przez Państwo Islamskie/Daisz i Jabhat al-Nusra w świetle poważnych i ciągłych naruszeń międzynarodowego prawa humanitarnego, jakich się dopuszczają;
 7. z zadowoleniem przyjmuje uwolnienie przez Komisję natychmiastowej pomocy finansowej w sytuacjach kryzysowych do kwoty 2,5 mln EUR przeznaczonej na operacje UNRWA w zakresie dostarczania pomocy ratującej życie palestyńskim uchodźcom w Syrii; pochwała UNRWA za ważną pracę, jaką wykonuje, i wyraża zdecydowane zaangażowanie w dalszą współpracę z komisarzem generalnym UNRWA Pierrem Krähenbühlem i wszystkimi innymi partnerami, aby pomóc złagodzić cierpienia osób najbardziej potrzebujących; podkreśla konieczność zwiększenia przez UE

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

i jej państwa członkowskie poparcia dla akcji niesienia pomocy humanitarnej przez UNRWA ludności cywilnej w Jarmuk i innych częściach Syrii, zapewniając, że wszyscy uchodźcy palestyńscy, przyjmujące ich społeczności i inne podmioty otrzymają potrzebną im pomoc; wzywa UE do udziału w finansowaniu pilnej pomocy niesionej przez UNRWA, na którą potrzeba 30 mln USD, oraz do okazania UNRWA wsparcia dyplomatycznego i politycznego;

8. zdecydowanie potępia niegodziwe traktowanie dzieci, rzezi, tortury, zabójstwa i przemoc seksualną, których ofiarą pada ludność syryjska; podkreśla znaczenie podjęcia odpowiednich kroków dla zapewnienia bezpieczeństwa niewinnej ludności cywilnej, w tym kobietom i dzieciom; przyznaje, że kobiety i dziewczęta są często ofiarami gwałtów wojennych w konflikcie syryjskim, w tym w więzieniach reżimu; podkreśla wspólny artykuł 3 konwencji genewskich gwarantujący rannym i chorym wszelką niezbędną opiekę medyczną, jakiej wymaga ich stan, bez względu na przynależność do strony konfliktu; wzywa niosących pomoc humanitarną, aby zapewniali pełny zakres usług zdrowotnych w placówkach humanitarnych finansowanych ze środków UE;

9. wyraża swoje pełne poparcie dla wysiłków podejmowanych przez specjalnego wysłannika ONZ do Syrii Staffana de Misturę mających na celu osiągnięcie zawieszenia broni na szczeblu lokalnym i wprowadzanie humanitarnych przerw w walkach honorowanych przez wszystkie strony, tak by można było nieść pomoc humanitarną; apeluje do UE o podjęcie inicjatywy na rzecz działań dyplomatycznych w tym kierunku;

10. ponawia wezwanie do trwałego rozwiązania konfliktu syryjskiego przez pluralistyczny i prowadzony przez Syrię proces polityczny na podstawie komunikatu genewskiego z czerwca 2012 r., co doprowadzi do prawdziwej transformacji politycznej spełniającej uzasadnione aspiracje narodu syryjskiego i pozwalającej mu na niezależne i demokratyczne określenie własnej przyszłości; z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź ponownego podjęcia rozmów genewskich, do którego dojdzie w maju, z udziałem przedstawicieli reżimu prezydenta Assada, opozycji i członków Rady Bezpieczeństwa ONZ, a także mocarstw z regionu, w tym Iranu;

11. jest przekonany, że jeżeli sprawcy przestępstw popełnionych w czasie konfliktu przez wszystkie jego strony, w tym w odniesieniu do obozu w Jarmuk, nie zostaną pociągnięci do odpowiedzialności, osiągnięcie trwałego pokoju w Syrii nie będzie możliwe; ponawia apel o przekazanie sprawy dotyczącej sytuacji w Syrii do Międzynarodowego Trybunału Karnego; wzywa UE i jej państwa członkowskie do poważnego rozważenia niedawnego zalecenia komisji śledczej ONZ dotyczącego możliwości powołania specjalnego trybunału do spraw zbrodni popełnionych w Syrii;

12. uważa, że Parlament musi przeprowadzić wizytę ad hoc w obozie dla uchodźców w Jarmuk w celu dokonania niezależnej oceny sytuacji humanitarnej, gdy tylko pozwolą na to warunki bezpieczeństwa, w koordynacji z ONZ i niezależnie od reżimu prezydenta Assada czy innej strony konfliktu;

13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, specjalnemu wysłannikowi ONZ i Ligi Państw Arabskich do Syrii, sekretarzowi generalnemu Rady Współpracy Państw Zatoki Perskiej, prezydentowi Autonomii Palestyńskiej, palestyńskiej Radzie Legislacyjnej oraz wszystkim stronom zaangażowanym w konflikt syryjski.

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0188

Uwięzienie działaczy na rzecz prac człowieka i praw pracowniczych w Algierii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 30 kwietnia 2015 r. w sprawie uwięzienia obrońców praw pracowniczych i praw człowieka w Algierii (2015/2665(RSP))

(2016/C 346/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje dotychczasowe rezolucje w sprawie Algierii, zwłaszcza rezolucję z dnia 9 czerwca 2005 r. w sprawie wolności prasy w Algierii ⁽¹⁾ i rezolucję z dnia 10 października 2002 r. w sprawie zawarcia z Algierią układu o stowarzyszeniu ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2015 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka i demokracji na świecie za rok 2013 oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie ⁽³⁾ oraz swoją rezolucję z dnia 23 października 2013 r. w sprawie europejskiej polityki sąsiedztwa: dążenie do wzmocnienia partnerstwa – stanowisko PE w sprawie sprawozdań z postępów za rok 2012 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 20 kwietnia 2015 r. w sprawie przeglądu europejskiej polityki sąsiedztwa,
- uwzględniając oświadczenie Unii Europejskiej z dnia 13 maja 2014 r., wydane po ósmym posiedzeniu Rady Stowarzyszenia UE-Algieria,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji oraz wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 15 maja 2012 r., skierowany do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów, zatytułowany „W sprawie realizacji nowej europejskiej polityki sąsiedztwa” (JOIN(2012)0014),
- uwzględniając notatkę prasową Komisji z marca 2014 r., dotyczącą europejskiej polityki sąsiedztwa w 2013 r. i poświęconą Algierii,
- uwzględniając oświadczenie Rady Europejskiej z czerwca 2011 r. w sprawie południowego sąsiedztwa,
- uwzględniając oświadczenie wydane przez wysoką komisarz ONZ ds. praw człowieka Navi Pillay w czasie jej wizyty w Algierii we wrześniu 2012 r.,
- uwzględniając układ o stowarzyszeniu między UE a Algierią, który wszedł w życie w dniu 1 września 2005 r.,
- uwzględniając art. 2 wspomnianego układu o stowarzyszeniu, stanowiący, że poszanowanie zasad demokracji i podstawowych praw człowieka ma inspirować politykę wewnętrzną i międzynarodową stron oraz stanowi istotny element układu,
- uwzględniając konstytucję Algierii, przyjętą w referendum w dniu 28 listopada 1996 r., w szczególności jej art. 34–36, 39, 41 i 43,
- uwzględniając wydane w dniu 5 sierpnia 2012 r. sprawozdanie końcowe misji obserwacji wyborów UE w sprawie wyborów parlamentarnych w Algierii,
- uwzględniając unijne wytyczne dotyczące obrońców praw człowieka,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, których Algieria jest stroną,

⁽¹⁾ Dz.U. C 124 E z 25.5.2006, s. 567.

⁽²⁾ Dz.U. C 279 E z 20.11.2003, s. 115.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0076.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0446.

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

- uwzględniając Konwencję Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) nr 87 dotyczącą wolności związkowej i ochrony praw związkowych, z 1948 r., i Konwencję MOP nr 98 dotyczącą stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych, z 1949 r.,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 oraz art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w Algierii w ostatnim czasie doszło do protestów przeciwko bezrobociu; mając na uwadze, że władze Algierii uznają żądania protestujących za uzasadnione; mając jednak na uwadze, że przez ostatnie cztery lata obrońcy praw człowieka, w tym obrońcy praw pracowniczych, zwłaszcza na południu Algierii, spotykają się z groźbami, obelgami i maltretowaniem oraz nękaniami w postaci postępowań sądowych na tle eskalacji protestów gospodarczych, społecznych i środowiskowych, przy czym działania te szczególnie nasiliły się od początku 2015 r.;
- B. mając na uwadze, że Mohamed Rag, obrońca praw pracowniczych z krajowego komitetu obrony praw bezrobotnych (*Comité National pour la Défense des Droits des Chômeurs*, CNDDC) w mieście Al-Aghwat, został aresztowany w dniu 22 stycznia 2015 r. i skazany na karę 18 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 20 000 dinarów algierskich (DZD) za „napaść na funkcjonariusza organów bezpieczeństwa wykonującego obowiązki służbowe”, a także mając na uwadze, że wyrok ten został potwierdzony w postępowaniu odwoławczym w dniu 18 marca 2015 r.;
- C. mając na uwadze, że w dniu 28 stycznia 2015 r. w Al-Aghwat ośmiu obrońców praw pracowniczych, członków CNDDC (Khencha Belkacem, Brahimi Belemi, Mazouzi Benallal, Azzouzi Boubakeur, Korini Belkacem, Bekouider Faouzi, Bensarkha Tahar i Djaballah Abdelkader), zostało aresztowanych, kiedy zgromadzili się przed budynkiem sądu, domagając się zwolnienia Mohameda Raga; mając na uwadze, że tych ośmiu działaczy skazano następnie w marcu na rok pozbawienia wolności w zawieszeniu na sześć miesięcy i nałożono na nich grzywny po 5 000 DZD za „niedozwolone/nielegalne zgromadzenie” i „wywieranie presji na decyzje sądu”;
- D. mając na uwadze, że w Al-Aghwat w czasie rozprawy przeciwko wspomnianym działaczom CNDDC, która odbyła się w dniu 11 marca 2015 r., rozmieszczono niezwykle dużą liczbę policjantów, uniemożliwiając publiczności i świadkom obrony wejście na salę rozpraw, a także mając na uwadze, że poza salą rozpraw policja aresztowała (a następnie zwolniła) prawie 50 pokojowych demonstrantów wyrażających solidarność z dziewięcioma więźniami;
- E. mając na uwadze, że pomimo zniesienia stanu wyjątkowego w lutym 2011 r. po fali masowych protestów prodemokratycznych w prawie i w praktyce utrzymano restrykcje dotyczące pokojowych zgromadzeń, zwłaszcza dekret z dnia 18 czerwca 2001 r., na mocy którego nadal zakazuje się demonstracji publicznych w Algierze, oraz ustawę 91-19 z dnia 2 grudnia 1991 r. w sprawie zebrań i demonstracji publicznych, która uniemożliwia zorganizowanie jakiegokolwiek wydarzenia publicznego bez uzyskania uprzedniego zezwolenia; mając na uwadze, że minister spraw wewnętrznych rzadko wydaje zezwolenia na zgromadzenia publiczne;
- F. mając na uwadze, że osoby uczestniczące w demonstracjach, na które nie wydano zezwolenia, mogą być ścigane i grozi im wyrok pozbawienia wolności od dwóch miesięcy do pięciu lat, zgodnie z art. 99 i 100 algierskiego kodeksu karnego; mając na uwadze, że w styczniu 2014 r. – kiedy upływał termin rejestracji nowych stowarzyszeń – wszystkie stowarzyszenia, których wnioski nie zostały przyjęte, uznano za nielegalne; mając na uwadze, że pokojowe protesty niejednokrotnie są rozpraszane przez policję przy użyciu siły, a czasem wręcz przemocy, natomiast pokojowi manifestanci mogą być aresztowani jeszcze przed demonstracją, by uniemożliwić jej zorganizowanie;
- G. mając na uwadze, że w 2014 r. rząd Algierii wprowadził prodemokratyczne zmiany w konstytucji i obiecał dalsze reformy mające służyć ochronie praw człowieka i podstawowych wolności; mając na uwadze, że wdrażanie tych reform jest jak dotąd niezadowolające;
- H. mając na uwadze, że w marcu 2015 r. czterech kolejnych działaczy, członków CNDDC w mieście Al-Wadi (Rachid Aouine, Youssef Sultani, Abdelhamid Brahimi i Ferhat Missa), zostało aresztowanych pod zarzutem nakłaniania do zgromadzenia; mając na uwadze, że dwóch z nich uniewinniono, jednak Rachida Aouine’a skazano, a Youssef Sultani ma odpowiadać przed sądem z wolnej stopy;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

- I. mając na uwadze, że w styczniu 2012 r. weszła w życie nowa ustawa o stowarzyszeniach (12-06), nakładająca ograniczenia na organizacje pozarządowe i grupy społeczeństwa obywatelskiego, dotyczące ich zakładania, funkcjonowania, rejestracji i dostępu do funduszy z zagranicy; mając na uwadze, że ustawa za przestępstwo uznaje również udział w stowarzyszeniach niezarejestrowanych, zawieszonych i rozwiązanych, zagrożony karą pozbawienia wolności do sześciu miesięcy i wysoką grzywną, co uniemożliwia korzystanie z wolności zrzeszania się;
- J. mając na uwadze, że chociaż ustawa 90-14 z dnia 2 czerwca 1990 r. w sprawie warunków wykonywania praw związkowych zezwala pracownikom na tworzenie związków zawodowych bez konieczności uzyskania zezwolenia, wyłącznie po pisemnym powiadomieniu władz, to w niektórych przypadkach władze odmówiły potwierdzenia odbioru powiadomienia, bez czego związek zawodowy nie może legalnie reprezentować pracowników;
- K. mając na uwadze, że Algieria, w odniesieniu do której w czerwcu 2014 r. rozpoczęto kontrolę stosowania konwencji MOP nr 87, została oceniona przez ekspertów MOP w kilku sprawozdaniach jako państwo naruszające prawa pracowników do strajku i do tworzenia związków zawodowych zgodnie z własnym wyborem;
- L. mając na uwadze, że w 2012 r. rozpoczęły się negocjacje dotyczące planu działania między UE a Algierią w ramach EPS; mając na uwadze, że Komisja uznała wprawdzie, iż w interesie obu stron leży wzmacnianie dialogu i współpracy w sprawach dotyczących bezpieczeństwa i sprawach regionalnych, jednak w marcu 2014 r. wyraziła zaniepokojenie brakiem niezawisłości wymiaru sprawiedliwości oraz pogarszaniem się w Algierii sytuacji w zakresie wolności stowarzyszeń, zgromadzeń i wypowiedzi;
- M. mając na uwadze, że od stycznia 2014 r. Algieria jest członkiem Rady Praw Człowieka ONZ;
1. wyraża zaniepokojenie z powodu aresztowania i zatrzymania działaczy: Rachida Aouine'a, Mohameda Raga, Khenchy Belkacema, Brahimiego Belemiego, Mazouziego Benallala, Azzouziego Boubakeura, Koriniego Belkacema, Bekouidera Faouziego, Bensarkhy Tahara i Djaballaha Abdelkadera, ponieważ zostali zatrzymani, mimo że na ich działalność w pełni zezwala algierskie prawo i ratyfikowane przez Algierię międzynarodowe instrumenty dotyczące praw człowieka; wzywa do ich uwolnienia i do oczyszczenia ich z wszelkich zarzutów;
2. przypomina, że Algieria jest związana art. 2 układu o stowarzyszeniu, który stanowi, że istotnym elementem układu jest poszanowanie zasad demokratycznych i podstawowych praw człowieka, Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz Afrykańskiej karty praw człowieka i ludów, oraz że Algieria ma w związku z tym obowiązek poszanowania powszechnych praw człowieka, w tym wolności zgromadzeń i stowarzyszeń;
3. uważa, że nękanie i zastraszanie obrońców praw pracowniczych i praw człowieka, w tym na poziomie wymiaru sprawiedliwości, nie jest praktyką zgodną z postanowieniami deklaracji ONZ o obrońcach praw człowieka;
4. uważa, że prawo do sprawiedliwego procesu i zapewnienie minimalnej gwarancji praw do obrony wszystkim aresztowanym, w tym obrońcom praw człowieka i praw pracowniczych, jest zgodne z art. 14 ust. 3 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, ratyfikowanego przez Algierię;
5. wzywa też władze algierskie, aby zapewniły i zagwarantowały prawo do wolności wypowiedzi, stowarzyszeń i pokojowych zgromadzeń oraz poczyniły odpowiednie kroki w celu zapewnienia działaczom społeczeństwa obywatelskiego i obrońcom praw człowieka bezpieczeństwa i ochrony, a także swobody prowadzenia zasadnej i pokojowej działalności;
6. przypomina o zaleceniu dla rządu algierskiego, wydanym przez specjalnego sprawozdawcę ONZ ds. promocji i ochrony prawa do wolności opinii i wypowiedzi, aby uchylić dekret z dnia 18 czerwca 2001 r. zakazujący pokojowych protestów i wszelkich form publicznych manifestacji w Algierze oraz wprowadzić system zwykłego powiadamiania o publicznych manifestacjach zamiast wymogu uzyskania uprzedniej zgody;

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

7. wzywa władze algierskie do uchYLENIA ustawy nr 12-06 o stowarzyszeniach i do podjęcia rzeczywistego dialogu z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, mający na celu sformułowanie nowej ustawy, zgodnej z międzynarodowymi standardami w zakresie praw człowieka i z algierską konstytucją;

8. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że od 2012 r. 12 organizacji związkowych otrzymało licencję; przypomina, że formalności administracyjne nie mogą służyć odmawianiu przyznania statusu prawnego niezależnym związkom zawodowym, które próbują działać poza istniejącymi organizacjami związkowymi; wzywa władze algierskie, aby zezwoliły nowym związkom zawodowym na legalną rejestrację oraz przestrzegały konwencji wdrażanych przez MOP, które zostały ratyfikowane przez Algierię, szczególnie Konwencji nr 87 dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych oraz Konwencji nr 98 dotyczącej stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych;

9. docenia fakt, że Algieria ratyfikowała większość międzynarodowych aktów prawnych dotyczących praw człowieka; zachęca do zwiększonego zaangażowania i lepszej współpracy władz algierskich z ONZ, w szczególności Międzynarodową Organizacją Pracy i Biurem Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka; wzywa władze algierskie do współpracy w ramach specjalnych procedur ONZ, w tym poprzez zapraszanie specjalnych sprawozdawców oraz uwzględnianie ich zaleceń; wzywa też Algierię do aktywnej współpracy w ramach mechanizmów Unii Afrykańskiej dotyczących praw człowieka, w szczególności ze specjalnym przedstawicielem ds. obrońców praw człowieka;

10. wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz państwa członkowskie UE do zapewnienia stosowania wobec Algierii jasnej i opartej na zasadach unijnej polityki, obejmującej dialog dotyczący praw człowieka zgodnie ze strategicznymi ramami UE dotyczącymi praw człowieka i demokracji; wzywa wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz państwa członkowskie UE do zadbania o merytoryczny charakter prowadzonego z Algierią dialogu dotyczącego polityki, bezpieczeństwa i praw człowieka we wszystkich trzech wymiarach i w związku z tym wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) do określania jasnych poziomów referencyjnych i wskaźników służących monitorowaniu celów UE i ocenie postępów w dziedzinach takich jak prawa człowieka, bezkarność, wolność stowarzyszeń, zgromadzeń i wypowiedzi, praworządność oraz sytuacja obrońców praw człowieka w Algierii;

11. apeluje do władz algierskich, wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz ESDZ o włączenie obszernego rozdziału dotyczącego praw człowieka do przyszłego planu działania UE-Algieria, co stanowiłoby wyraz zdecydowanej woli politycznej, by wspólnie czynić postępy, *de iure* i *de facto*, w zakresie promocji i ochrony praw człowieka zgodnie z algierską konstytucją oraz podpisanymi przez Algierię międzynarodowymi aktami prawnymi dotyczącymi praw człowieka i afrykańskimi instrumentami regionalnymi dotyczącymi praw człowieka; uważa, że w planie działania UE-Algieria należy przyjąć szczegółowe cele dotyczące praw człowieka, w połączeniu z harmonogramem reform, które Algieria powinna przeprowadzić, przy istotnym zaangażowaniu niezależnego społeczeństwa obywatelskiego; wzywa do określenia wskaźników służących obiektywnej i regularnej ocenie sytuacji w zakresie praw człowieka w Algierii;

12. wzywa ESDZ i państwa członkowskie, aby ściśle monitorowały wszelkie procesy i postępowania sądowe przeciw obrońcom praw człowieka i praw pracowniczych, wysyłając na rozprawy przedstawicieli delegatur UE i ambasad państw członkowskich w Algierze, oraz zdawały sprawę Parlamentowi;

13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządowi i parlamentom państw członkowskich, Delegaturze UE w Algierze, rządowi Algierii, sekretarzowi generalnemu ONZ oraz Radzie Praw Człowieka ONZ.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2015)0096

Weryfikacja deklaracji o braku konfliktu interesów finansowych kandydatów na komisarzy (wykładnia pkt 1 lit. a) załącznika XVI do Regulaminu)

**Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie weryfikacji deklaracji o braku konfliktu interesów finansowych kandydatów na komisarzy (wykładnia pkt 1 lit. a) załącznika XVI do Regulaminu)
(2015/2047(REG))**

(2016/C 346/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając pismo przewodniczącej Komisji Spraw Konstytucyjnych z dnia 9 kwietnia 2015 r.,
- uwzględniając art. 226 Regulaminu,

1. przyjmuje następującą wykładnię pkt 1 lit a) załącznika XVI do Regulaminu:

„Weryfikacja deklaracji o braku konfliktu interesów finansowych kandydata na komisarza przez komisję właściwą do spraw prawnych nie polega jedynie na sprawdzeniu, czy deklaracja została należycie wypełniona, lecz również na ocenie, czy z jej treści można wywnioskować konflikt interesów. Od komisji odpowiedzialnej za wysłuchanie zależy następnie, czy zażąda ona od kandydata na komisarza dodatkowych informacji.”

2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji do wiadomości Radzie oraz Komisji.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

III

(Akty przygotowawcze)

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2015)0097

Międzynarodowa konwencja o wymaganiach dla załóg statków rybackich ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie projektu decyzji Rady upoważniającej państwa członkowskie do zostania stroną, w interesie Unii Europejskiej, Międzynarodowej konwencji Międzynarodowej Organizacji Morskiej o wymaganiach w zakresie wyszkolenia, wydawania świadectw oraz pełnienia wacht dla załóg statków rybackich (15528/2014 – C8-0295/2014 – 2013/0285(NLE))

(Zgoda)

(2016/C 346/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (15528/2014),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę zgodnie z art. 46, art. 53 ust. 1 oraz art. 62 i art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) pkt v) oraz art. 218 ust. 8 akapit pierwszy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C8-0295/2014),
 - uwzględniając art. 99 ust. 1 akapit pierwszy i trzeci oraz art. 99 ust. 2 i art. 108 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A8-0064/2015),
1. wyraża zgodę na projekt decyzji Rady;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich.
-

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0098

Projekt budżetu korygującego nr 2/2015: zmiana wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie stanowiska Rady dotyczącego projektu budżetu korygującego Unii Europejskiej nr 2/2015 na rok budżetowy 2015, sekcja 3 – Komisja (07660/2015 – C8-0098/2015 – 2015/2013(BUD))

(2016/C 346/21)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 314 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 41,
 - uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2015, w formie przyjętej ostatecznie w dniu 17 grudnia 2014 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 ⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie wieloletnich ram finansowych”),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając projekt budżetu korygującego nr 2/2015 przyjęty przez Komisję dnia 20 stycznia 2015 r. (COM(2015)0016),
 - uwzględniając stanowisko dotyczące projektu budżetu korygującego nr 2/2015 przyjęte przez Radę dnia 21 kwietnia 2015 r. i przekazane Parlamentowi Europejskiemu w dniu 22 kwietnia 2015 r. (07660/2015),
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2015/623 z dnia 21 kwietnia 2015 r. zmieniające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 1311/2013 określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając art. 88 i 91 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej oraz opinię Komisji Rozwoju Regionalnego (A8-0138/2015),
- A. mając na uwadze, że projekt budżetu korygującego nr 2/2015 odnosi się do wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie w sprawie WRF (COM(2015)0015) zgodnie z jego art. 19;

⁽¹⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 69 z 13.3.2015.

⁽³⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 103 z 22.4.2015, s. 1.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

- B. mając na uwadze, że art. 19 rozporządzenia w sprawie WRF przewiduje rewizję wieloletnich ram finansowych w przypadku późnego przyjęcia zasad lub programów w ramach zarządzania dzielonego celem przeniesienia środków niewykorzystanych w 2014 r. na kolejne lata, powyżej odnośnych pułapów wydatków;
- C. mając na uwadze, że w 2014 r. wygasły środki na zobowiązania w kwocie 21 043 639 478 EUR w cenach bieżących przeznaczone na programy objęte zarządzaniem dzielonym w rozumieniu art. 19 rozporządzenia w sprawie WRF, co odpowiada transzom programów na 2014 r., które nie mogły zostać rozdysponowane w 2014 r. ani przeniesione na 2015 r.;
- D. mając na uwadze, że w projekcie budżetu korygującego nr 2/2015 przewiduje się przesunięcie największej części tych środków do budżetu na 2015 r. i mniejsze przesunięcia do projektów budżetów na lata 2016 i 2017;
- E. mając na uwadze, że w projekcie budżetu korygującego nr 2/2015 zaproponowano zwiększenie środków na zobowiązania w 2015 r. o 16 476,4 mln EUR w odniesieniu do poszczególnych funduszy objętych zarządzaniem dzielonym w poddziale 1b, dziale 2 i 3;
- F. mając na uwadze, że w projekcie budżetu korygującego nr 2/2015 zaproponowano również zwiększenie środków na Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA II) w dziale 4 o 2,5 mln EUR w celu utrzymania podobnego traktowania wkładów z działu 4 i poddziału 1b na rzecz programów w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) – Europejskiej współpracy terytorialnej;
1. przyjmuje do wiadomości projekt budżetu korygującego nr 2/2015 przedłożony przez Komisję oraz stanowisko Rady w sprawie tego projektu;
 2. przypomina, że taka rewizja rozporządzenia w sprawie WRF to standardowa procedura na początku każdego okresu WRF oraz że odnośny projekt budżetu korygującego należy dostosować do tej rewizji;
 3. przypomina, jak ważne jest dla obywateli europejskich i dla gospodarek wszystkich państw członkowskich, by niewykorzystane środki na 2014 r. można było przesunąć na kolejne lata w celu wsparcia wzrostu i tworzenia miejsc pracy;
 4. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że niewykorzystane środki na 2014 r. zostały przesunięte w największym możliwym zakresie na rok budżetowy 2015, ponieważ umożliwi to uniknięcie niesprawiedliwego potraktowania niektórych państw członkowskich, regionów i programów operacyjnych, przyspieszenie wdrażania i realizacji polityki spójności oraz uniknięcie koncentracji płatności pod koniec okresu WRF;
 5. jest jednak zaniepokojony długoterminowym wpływem tego jednorocznego odroczenia na ogólną sytuację w zakresie płatności; dlatego wzywa Komisję do ścisłego monitorowania wdrażania i do dołożenia wszelkich starań, aby uniknąć efektu kuli śnieżnej dotyczącego niezapłaconych rachunków dzięki przedstawianiu w razie potrzeby odpowiednich wniosków o dostosowanie rocznych poziomów środków na płatności, zgodnie z odnośnymi przepisami rozporządzenia w sprawie WRF;
 6. zwraca uwagę na fakt, że decyzja o przesunięciu większości niewykorzystanych środków z 2014 na 2015 r. może wymagać od Komisji elastycznego podejścia w celu pokonania ewentualnych trudności wynikających z nierównego profilu finansowego, co mogłoby skutkować niewykorzystaniem środków na zobowiązania w okresie 2014–2020; wzywa Komisję do zaproponowania odpowiednich środków, na wypadek gdyby taka sytuacja zaistniała, w oparciu o podobne doświadczenia z późnym zatwierdzeniem programów z przeszłości;
 7. podkreśla potrzebę uzgodnienia tego projektu budżetu korygującego w odpowiednim czasie, aby umożliwić szybkie przyjęcie wszystkich odnośnych programów;
 8. zatwierdza stanowisko Rady dotyczące projektu budżetu korygującego nr 2/2015;
 9. zobowiązuje swojego przewodniczącego do ogłoszenia, że budżet korygujący nr 1/2015 został ostatecznie przyjęty i do zarządzenia jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Trybunałowi Obrachunkowemu, Komitetowi Regionów oraz parlamentom narodowym.
-

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0099

Wdrożenie systemu pokładowego eCall *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. dotycząca stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wymagań dotyczących homologacji typu na potrzeby wdrożenia systemu pokładowego eCall opartego na numerze alarmowym 112 oraz zmiany dyrektywy 2007/46/WE (05130/3/2015 – C8-0063/2015 – 2013/0165(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2016/C 346/22)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (05130/3/2015 – C8-0063/2015),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 19 września 2013 r.⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu⁽²⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2013)0316),
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 76 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenia do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A8-0053/2015),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 341 z 21.11.2013, s. 47.

⁽²⁾ Teksty przyjęte w dniu 26.2.2014 r., P7_TA(2014)0154.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0100

Dyrektywa w sprawie jakości paliw oraz dyrektywa w sprawie energii ze źródeł odnawialnych *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. dotyczące stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (10710/2/2014 – C8-0004/2015 – 2012/0288(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2016/C 346/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (10710/2/2014 – C8-0004/2015),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 17 kwietnia 2013 r. ⁽¹⁾,
 - po konsultacji z Komitetem Regionów,
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽²⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2012)0595),
 - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady złożone w liście z dnia 1 kwietnia 2015 r. do przyjęcia stanowiska Parlamentu w drugim czytaniu, zgodnie z art. 294 ust. 8 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 69 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A8-0025/2015),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w drugim czytaniu;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P8_TC2-COD(2012)0288

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w drugim czytaniu w dniu 28 kwietnia 2015 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającą dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, dyrektywy (UE) 2015/1513.)

⁽¹⁾ Dz.U. C 198 z 10.7.2013, s. 56.

⁽²⁾ Teksty przyjęte z dnia 11 września 2013 r., P7_TA(2013)0357.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0101

Ograniczenie korzystania z lekkich plastikowych toreb na zakupy *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. dotyczące stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy (05094/1/2015 – C8-0064/2015 – 2013/0371(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2016/C 346/24)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu (05094/1/2015 – C8-0064/2015),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 26 lutego 2014 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 3 kwietnia 2014 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽³⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2013)0761),
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 76 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A8-0130/2015),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. zatwierdza swoje oświadczenie załączone do niniejszej rezolucji;
 3. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 5. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

ZAŁĄCZNIK DO REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ

Oświadczenie Parlamentu Europejskiego

Parlament Europejski przyjmuje do wiadomości oświadczenie złożone przez Komisję po osiągnięciu porozumienia dotyczącego zmiany dyrektywy 94/62/WE w odniesieniu do zmniejszenia zużycia lekkich plastikowych toreb na zakupy.

Zgodnie z tym, co Komisja stwierdziła w uzasadnieniu, celem pierwotnego wniosku było „ograniczenie negatywnego wpływu na środowisko, w szczególności w zakresie wyrzucania, zachęcanie do zapobiegania powstawaniu odpadów i bardziej efektywnego wykorzystania zasobów, przy jednoczesnym ograniczeniu negatywnych skutków społeczno-gospodarczych. Dokładniej rzecz biorąc, celem wniosku jest zmniejszenie zużycia plastikowych toreb na zakupy o grubości poniżej 50 mikronów (0,05 milimetrów) w Unii Europejskiej”.

⁽¹⁾ Dz.U. C 214 z 8.7.2014, s. 40.

⁽²⁾ Dz.U. C 174 z 7.6.2014, s. 43.

⁽³⁾ Teksty przyjęte w dniu 16.4.2014 r., P7_TA(2014)0417.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Parlament Europejski uważa, że tekst uzgodniony między współprawodawcami jest w pełni zgodny z celami określonymi we wniosku Komisji.

W ocenie skutków Komisja doszła do wniosku, że „*wariant łączący ogólnounijny cel dotyczący zapobiegania odpadom z wyraźnym zaleceniem stosowania środka cenowego oraz możliwość wprowadzenia przez państwa członkowskie ograniczeń rynkowych w drodze odstępstwa od art. 18 [...] ma największy potencjał osiągnięcia ambitnych celów środowiskowych, przy zachowaniu pozytywnego wpływu gospodarczego, ograniczeniu negatywnych skutków dla zatrudnienia, zagwarantowaniu akceptacji społecznej oraz przyczynianiu się do większej świadomości w zakresie konsumpcji zgodnej z zasadą zrównoważonego rozwoju*”.

Parlament Europejski uważa, że uzgodniony tekst końcowy, oparty na preferowanym wariantcie określonym w ocenie skutków Komisji, ustanawia odpowiednie przepisy, które pozwolą państwom członkowskim zapewnić rzeczywiste zmniejszenie zużycia plastikowych toreb na zakupy w całej Unii.

Parlament Europejski przypomina ponadto, że zgodnie z pkt 30 porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa z 2003 r. to do współprawodawców należy decyzja o tym, czy należy przeprowadzić ocenę skutków przed przyjęciem wszelkich istotnych zmian.

Parlament Europejski przypomina, że zgodnie z art. 13 ust. 2 TUE „*instytucje lojalnie ze sobą współpracują*”. Parlament docenia starania Komisji zmierzające do zakończenia negocjacji międzyinstytucjonalnych. Ubolewa jednak z powodu poruszenia w oświadczeniu Komisji kwestii, którymi już się odpowiednio zajęto w toku procedury ustawodawczej.

Na koniec Parlament przypomina, że Komisja jako strażniczka traktatów jest w pełni odpowiedzialna za prawidłowe stosowanie prawa Unii przez państwa członkowskie.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0102

Emisje dwutlenku węgla z transportu morskiego *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. dotyczące stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji dwutlenku węgla z transportu morskiego oraz zmieniającego dyrektywę 2009/16/WE (17086/1/2014 – C8-0072/2015 – 2013/0224(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2016/C 346/25)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (17086/1/2014 – C8-0072/2015),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 16 października 2013 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu ⁽²⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2013)0480),
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 76 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności (A8-0122/2015),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 67 z 6.3.2014, s. 70.

⁽²⁾ Teksty przyjęte w dniu 16 kwietnia 2014 r., P7_TA(2014)0424.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0103

Statystyka europejska *II**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie stanowiska Rady przyjętego w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 223/2009 w sprawie statystyki europejskiej (05161/2/2015 – C8-0073/2015 – 2012/0084(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: drugie czytanie)

(2016/C 346/26)

Parlament Europejski,

- uwzględniając stanowisko Rady w pierwszym czytaniu (05161/2/2015 – C8-0073/2015),
 - uwzględniając uzasadnione opinie przedstawione – na mocy protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przez Kongres Deputowanych Hiszpanii i Senat Hiszpanii oraz austriacki Bundesrat, w których stwierdzono, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego z dnia 6 listopada 2012 r.⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w pierwszym czytaniu⁽²⁾ dotyczące wniosku Komisji przedstawionego Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2012)0167),
 - uwzględniając art. 294 ust. 7 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 76 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie do drugiego czytania przedstawione przez Komisję Gospodarczą i Monetarną (A8-0137/2015),
1. zatwierdza stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu;
 2. stwierdza, że akt prawny zostaje przyjęty zgodnie ze stanowiskiem Rady;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do podpisania wraz z przewodniczącym Rady aktu prawnego zgodnie z art. 297 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
 4. zobowiązuje swojego sekretarza generalnego do podpisania aktu prawnego po stwierdzeniu, że wszystkie procedury zostały prawidłowo zakończone, oraz do przygotowania, w porozumieniu z sekretarzem generalnym Rady, jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*;
 5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 374 z 4.12.2012, s. 2.

⁽²⁾ Teksty przyjęte w dniu 21.11.2013 r., P7_TA(2013)0505.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0104

Wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te zasoby ***I

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wieloletni plan w odniesieniu do stad dorsza, śledzia i szprota w Morzu Bałtyckim oraz połowów eksploatujących te zasoby, zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 i uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 (COM(2014)0614 – C8-0174/2014 – 2014/0285(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 346/27)

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję

- (1) Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza ⁽¹⁶⁾ z dnia 10 grudnia 1982 r., której Unia jest stroną, nakłada zobowiązania związane z ochroną, w tym utrzymanie lub odbudowę populacji eksploatowanych gatunków na poziomie umożliwiającym uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 3.

Poprawka

- (1) Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza ⁽¹⁶⁾ z dnia 10 grudnia 1982 r., której Unia jest stroną, nakłada zobowiązania związane z ochroną, w tym utrzymanie lub odbudowę populacji eksploatowanych gatunków na poziomie umożliwiającym uzyskanie maksymalnego podtrzymywalnego połowu, **określonego z uwzględnieniem odpowiednich czynników środowiskowych i gospodarczych.**

⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 3.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

- (4) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ustanowiono zasady wspólnej polityki rybołówstwa („WPRyb”) zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii. Do celów WPRyb należą, między innymi: zapewnienie, aby rybołówstwo i akwakultura były zrównoważone **środowiskowo** w perspektywie długookresowej, **stosowanie** do zarządzania rybołówstwem podejścia opartego na ostrożnym gospodarowaniu zasobami oraz **wprowadzanie w życie ekosystemowego podejścia do zarządzania rybołówstwem.**

Poprawka

- (4) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ustanowiono zasady wspólnej polityki rybołówstwa („WPRyb”) zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii. Do celów WPRyb należą, między innymi: zapewnienie, aby rybołówstwo i akwakultura były zrównoważone **pod względem społeczno-ekonomicznym i środowiskowym** w perspektywie długookresowej **zgodnie z wyważonym stosowaniem** do zarządzania rybołówstwem podejścia opartego na ostrożnym gospodarowaniu zasobami oraz **podejścia ekosystemowego.**

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do właściwej komisji w celu ponownego rozpatrzenia zgodnie z art. 61 ust. 2 akapit drugi regulaminu(A8-0128./2015).

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Poprawka 3**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 7 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (7a) Plan zarządzania połowami wielogatunkowymi ustanowiony w niniejszym rozporządzeniu wymaga uwzględnienia w większym stopniu różnych ról i funkcji ekologicznych pełnionych przez gatunki objęte tym planem. Skoro różne gatunki wchodzić ze sobą w duży stopień w interakcje, nie można w sposób trwały maksymalizować połowów wszystkich gatunków równocześnie i należy podjąć decyzje o gatunkach, które powinny być traktowane priorytetowo.

Poprawka 4**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 7 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (7b) Rada i Parlament Europejski powinny uwzględnić najnowsze zalecenia i sprawozdania Międzynarodowej Rady Badań Morza w odniesieniu do maksymalnego podtrzymywalnego połowu, aby dopilnować, by rozporządzenie było w największym możliwym stopniu uaktualnione.

Poprawka 5**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 7 c (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (7c) Zgodnie z dyrektywą 2008/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady^(1bis) (zwaną dalej dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej) rozmieszczenie przemysłowych stad ryb ze względu na naturalny rozmiar i wiek jest wskaźnikiem istotnym dla osiągnięcia dobrego stanu ekologicznego środowiska morskiego.

^(1bis) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiająca ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19).

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

- (8) **Właściwe** jest ustanowienie planu połowów wielogatunkowych z uwzględnieniem dynamiki między stadami dorsza, śledzia i szprota, a także biorąc pod uwagę gatunki wchodzące w skład przyłowów połowów z tych stad, a mianowicie bałtyckich stad gładzicy, nągłada, storni i turbota. Celem tego planu powinno być **ukierunkowanie na** osiągnięcie i utrzymanie **maksymalnego podtrzymywalnego połowu** odnośnych stad.

Poprawka

- (8) **Ostatecznym celem** jest ustanowienie planu połowów wielogatunkowych z uwzględnieniem dynamiki między stadami dorsza, śledzia i szprota, a także biorąc pod uwagę gatunki wchodzące w skład przyłowów połowów z tych stad, a mianowicie bałtyckich stad gładzicy, nągłada, storni i turbota. Celem tego planu powinno być **przywrócenie**, osiągnięcie i utrzymanie **populacji** odnośnych **gatunków powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów, przy zmniejszeniu w miarę możliwości wpływu na inne gatunki, takie jak ptaki morskie, oraz na szerzej pojęte środowisko morskie, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) 1380/2013.**

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

- (9) Eksploatacja stad dorsza i stad pelagicznych nie powinny zagrażać zrównoważeniu zasobów poławianych jako przyłów w tych połowach, a mianowicie bałtyckich zasobów gładzicy, nągłada, storni i turbota. W związku z tym plan powinien również zmierzać do zapewnienia zachowania tych gatunków przyłowów powyżej poziomów biomasy odpowiadających podejściu opartemu na zasadzie ostrożnego zarządzania zasobami.

Poprawka

- (9) Eksploatacja stad dorsza i stad pelagicznych nie powinny zagrażać zrównoważeniu zasobów poławianych jako przyłów w tych połowach, a mianowicie bałtyckich zasobów gładzicy, nągłada, storni i turbota. W związku z tym plan powinien również zmierzać do zapewnienia zachowania tych gatunków przyłowów powyżej poziomów biomasy odpowiadających podejściu **do zarządzania rybołówstwem** opartemu na zasadzie ostrożnego zarządzania zasobami **i podejściu ekosystemowym, pozwalającego uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów.**

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (9a) **Rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 ma ponadto na celu stopniowe eliminowanie odrzutów przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych opinii naukowych, przez unikanie i ograniczanie przypadkowych połowów. Cel ten można osiągnąć dzięki poprawie selektywności narzędzi i praktyk połowowych.**

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Poprawka 9

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

- (11) Art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 zawiera wymóg ustalania uprawnień do połowów zgodnie z celami określonymi w planach wieloletnich.

Poprawka

- (11) Art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 zawiera wymóg ustalania uprawnień do połowów zgodnie z celami określonymi w planach wieloletnich. **Poziomy, które mają zostać osiągnięte w zakresie śmiertelności połowowej i biomasy, powinny uwzględniać najnowsze opinie naukowe.**

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

- (12) Cele te powinny zatem zostać ustalone i być wyrażone w kategoriach wskaźników śmiertelności połowowej, w oparciu o opinie naukowe ⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁹⁾ Służby techniczne ICES, wrzesień 2014 r., http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2014/Special%20Requests/EU_Fmsy_range_for_Baltic_cod_and_pelagic_stocks.pdf.

Poprawka

- (12) Cele te powinny zatem zostać ustalone i być wyrażone w kategoriach wskaźników śmiertelności połowowej, **które odbudowują i zachowują populacje poławianych gatunków powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów**, w oparciu o opinie naukowe ⁽¹⁹⁾. **Poziom maksymalnego podtrzymywalnego połowu powinien stanowić górną granicę połowów.**

⁽¹⁹⁾ Służby techniczne ICES, wrzesień 2014 r., http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2014/Special%20Requests/EU_Fmsy_range_for_Baltic_cod_and_pelagic_stocks.pdf.

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

- (13) Konieczne jest przyjęcie punktów odniesienia ochrony pozwalających wprowadzić dodatkowe środki ochronne w razie spadku liczebności stada do krytycznego poziomu stwarzającego poważne zagrożenie. Takim punktem odniesienia ochrony powinien być **minimalny** poziom biomasy **tarłowej** stada, **zgodny z pełną zdolnością reprodukcyjną**. Środki zaradcze należy przewidzieć w **przypadku spadku** zasobów **do** poziomu **poniżej minimalnej biomasy tarłowej**.

Poprawka

- (13) Konieczne jest przyjęcie punktów odniesienia ochrony pozwalających wprowadzić dodatkowe środki ochronne w razie spadku liczebności stada do krytycznego poziomu stwarzającego poważne zagrożenie. Takim punktem odniesienia ochrony powinien być poziom biomasy **odpowiadającej maksymalnemu podtrzymywalnemu połowowi** stada. Środki zaradcze należy przewidzieć **w celu zapobieżenia spadkowi** zasobów **poniżej tego** poziomu.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję

- (14) W przypadku zasobów odławianych w postaci przyłówów, w sytuacji braku opinii naukowej na temat takich poziomów minimalnej biomasy tarłowej, należy przyjąć szczególne środki ochrony w momencie gdy **opinia naukowa wskazuje**, że dane stado jest zagrożone.

Poprawka

- (14) W przypadku zasobów odławianych w postaci przyłówów, w sytuacji braku opinii naukowej na temat takich poziomów minimalnej biomasy tarłowej, należy przyjąć szczególne środki ochrony w momencie, gdy **inne wskaźniki pozwalają na sformułowanie opinii naukowych wskazujących**, że dane stado jest zagrożone. **Dane naukowe dotyczące poziomów biomasy stada tarłowego w odniesieniu do przyłowu muszą zostać szybko udostępnione, aby możliwe było przyjęcie niezbędnych środków.**

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 16

Tekst proponowany przez Komisję

- (16) W celu zapewnienia zgodności z obowiązkiem wylądunku, ustanowionym na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 plan powinien przewidywać inne środki niż określone w art. 15 ust. 4 lit. a)–c) tego rozporządzenia. **Przepisy te** powinny być określone w drodze aktów delegowanych.

Poprawka

- (16) W celu zapewnienia zgodności z obowiązkiem wylądunku, ustanowionym na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 plan powinien przewidywać inne środki niż określone w art. 15 ust. 4 lit. a)–c) tego rozporządzenia. **Środki takie** powinny być określone w drodze aktów delegowanych **po konsultacji z zainteresowanymi komitetami doradczymi.**

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 16 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (16a) **Przy przyjmowaniu aktów delegowanych Komisja powinna uwzględnić opinię zainteresowanych komitetów doradczych, aby zastosować się do obowiązku wylądunku wprowadzonego w art. 15 ust 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 i przewidzieć inne środki zarządzania określone w art. 15 ust. 4 lit. a) – c) tego rozporządzenia.**

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 17

Tekst proponowany przez Komisję

- (17) W planie należy również przewidzieć określone środki techniczne, które należy przyjąć w drodze aktów delegowanych w celu przyczynienia się do osiągnięcia celów planu, w szczególności w odniesieniu do ochrony niedojrzałych organizmów morskich lub ryb odbywających tarło. Do czasu zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 2187/2005 ⁽²⁰⁾ należy również przewidzieć, że takie środki mogą, tam gdzie to konieczne dla osiągnięcia celów planu, stanowić odstępstwo od niektórych, innych niż istotne, elementów tego rozporządzenia.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych w wodach Morza Bałtyckiego, cieśnin Bełt i Sund poprzez zastosowanie środków technicznych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1434/98 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 88/98 (Dz. U. L 349 z 31.12.2005, s. 1).

Poprawka

- (17) W planie należy również przewidzieć określone środki techniczne, które należy przyjąć w drodze aktów delegowanych **po konsultacji z zainteresowanymi komitetami doradczymi**, w celu przyczynienia się do osiągnięcia celów planu, w szczególności w odniesieniu do ochrony niedojrzałych organizmów morskich lub ryb odbywających tarło. Do czasu zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 2187/2005 ⁽²⁰⁾ należy również przewidzieć, że takie środki mogą, tam gdzie to konieczne dla osiągnięcia celów planu, stanowić odstępstwo od niektórych, innych niż istotne, elementów tego rozporządzenia.

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych w wodach Morza Bałtyckiego, cieśnin Bełt i Sund poprzez zastosowanie środków technicznych oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1434/98 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 88/98 (Dz. U. L 349 z 31.12.2005, s. 1).

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 17 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (17a) **Komisja powinna uwzględnić opinię zainteresowanych komitetów doradczych przy przyjmowaniu niektórych towarzyszących środków technicznych, aby przyczynić się do realizacji celów planu.**

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 18

Tekst proponowany przez Komisję

- (18) W celu dostosowania się do postępu technicznego i naukowego w odpowiednim czasie i w proporcjonalny sposób oraz aby zapewnić elastyczność i umożliwić rozwój pewnych środków, zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów prawnych w odniesieniu do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w zakresie środków zaradczych w dotyczących gładzicy, storni, turbota i nagłada, wdrożenia obowiązku wyładunku oraz środków technicznych. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Poprawka

- (18) W celu dostosowania się do postępu technicznego i naukowego w odpowiednim czasie i w proporcjonalny sposób oraz aby zapewnić elastyczność i umożliwić rozwój pewnych środków, zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów prawnych w odniesieniu do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w zakresie środków zaradczych w dotyczących gładzicy, storni, turbota i nagłada, wdrożenia obowiązku wyładunku oraz środków technicznych. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów **i wyspecjalizowanych organów w państwach członkowskich i w Unii, we współpracy z ekspertami z Parlamentu Europejskiego i Rady. Przed ukończeniem wniosku dotyczącego konkretnego środka niezbędne jest przeprowadzenie pogłębionej debaty z zainteresowanymi stronami.** Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 18 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (18a) **Komisja powinna uwzględnić opinię zainteresowanych komitetów doradczych przy przyjmowaniu aktów delegowanych mających na celu zwiększenie zakresu obowiązywania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do środków zaradczych dotyczących gładzicy, storni, turbota i nagłada, wdrożenia obowiązku wyładunku oraz środków technicznych.**

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 18 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (18b) **Przy realizacji planu ustanowionego na mocy niniejszego rozporządzenia za priorytet należy uznać wprowadzenie zasady regionalizacji ustanowionej w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.**

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Poprawka 20
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 19

Tekst proponowany przez Komisję

- (19) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w przypadku gdy Komisja otrzymała uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych w odniesieniu do niektórych środków ochrony, jak określono w planie, państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu połowami na Morzu Bałtyckim, powinny mieć możliwość przedstawienia wspólnych zaleceń dotyczących takich środków, tak aby środki te były dobrze opracowane i odpowiadały szczególnym potrzebom Morza Bałtyckiego i jego rybołówstwa. Termin przedstawiania tych zaleceń należy ustalić zgodnie z art. 18 ust. 1 tego rozporządzenia.

Poprawka

- (19) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w przypadku gdy Komisja otrzymała uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych w odniesieniu do niektórych środków ochrony, jak określono w planie, państwa członkowskie **oraz komitety doradcze** mające bezpośredni interes w zarządzaniu połowami na Morzu Bałtyckim, powinny mieć możliwość przedstawienia wspólnych zaleceń dotyczących takich środków, tak aby środki te były dobrze opracowane i odpowiadały szczególnym potrzebom Morza Bałtyckiego i jego rybołówstwa. Termin przedstawiania tych zaleceń należy ustalić zgodnie z art. 18 ust. 1 tego rozporządzenia.

Poprawka 21
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 19 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (19a) ***Aby wzmocnić plan pod względem skuteczności i innowacyjności, celem wspólnych zaleceń i późniejszych aktów delegowanych powinno być zapewnienie zastosowania podejścia oddolnego i ukierunkowanego na wyniki.***

Poprawka 22
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 19 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (19b) ***Komisja powinna uwzględnić opinię zainteresowanych komitetów doradczych przy przyjmowaniu aktów delegowanych dotyczących pewnych środków ochrony przewidzianych w planie.***

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Poprawka 23

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 22 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(22a) Należy wprowadzić przepisy gwarantujące wsparcie finansowe na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 ^(1bis) w przypadku tymczasowego zaprzestania działalności połowowej.

^(1bis) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 508/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2328/2003, (WE) nr 861/2006, (WE) nr 1198/2006 i (WE) nr 791/2007 oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1255/2011 (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 1).

Poprawka 50

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 25

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(25) Jeżeli chodzi o ramy czasowe, **oczekuje się, że** w przypadku odnośnych stad **maksymalny podtrzymywalny połów** powinien zostać osiągnięty w 2015 roku. Od tego momentu należy utrzymywać **ten system**

(25) Jeżeli chodzi o ramy czasowe, w przypadku odnośnych stad **cel ten** powinien zostać osiągnięty, **tam gdzie jest to możliwe, do 2015 r. Osiągnięcie wskaźników eksploatacji w późniejszym terminie powinno być dopuszczone tylko wtedy, gdy osiągnięcie ich do 2015 r. poważnie zagroziłoby społecznemu i ekonomicznemu zrównoważeniu odnośnych flot rybackich. Po 2015 r. wskaźniki te powinny zostać osiągnięte jak najszybciej i w żadnym przypadku nie później niż 2020 r. Od tych dat należy utrzymywać tę wartość docelową.**

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 26

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(26) W przypadku braku systemu nakładu połowowego należy skreślić przepisy szczegółowe dotyczące specjalnego zezwolenia połowowego i wymiany statków lub silników, które odnoszą się do Zatoki Ryskiej. Należy zatem zmienić rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005.

skreślony

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. **Plan powinien również mieć zastosowanie do** gładzicy, storni, turbota i nagłada w podrejonach ICES 22–32 **złowionych podczas** połowów ze stad, o których mowa.

Poprawka

2. **Niniejsze rozporządzenie przewiduje także środki w zakresie przyłowów** gładzicy, storni, turbota i nagłada w podrejonach ICES 22–32, **które mają zastosowanie w odniesieniu do** połowów ze stad, o których mowa **w ust. 1.**

Poprawka 27

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – litery b i c

Tekst proponowany przez Komisję

b) „sieci pułapkowe” oznaczają **duże** sieci, zakotwiczone, umocowane na tykach lub czasem unoszące się na powierzchni, **otwarte** i wyposażone w różnego **rodzaje** urządzenia do skupiania i odstraszenia ryb. Są one zasadniczo podzielone na komory zamknięte od dołu tkaniną sieciową.

c) „więcierze i kosze” oznaczają **małe** pułapki do połowu skorupiaków lub ryb, **zaprojektowane** w postaci klatek lub koszy wykonanych z różnych materiałów, umieszczane na dnie morskim pojedynczo lub w rzędach i połączone **linkami (bojrepami)** z bojami na powierzchni, **które wskazują ich położenie**, i posiadające jeden otwór lub wejście bądź większą ich liczbę.

Poprawka

b) „sieci pułapkowe, **żaki i niewody**” oznaczają sieci, zakotwiczone, umocowane na tykach lub czasem unoszące się na powierzchni i wyposażone w różnego **rodzaju** urządzenia do skupiania i odstraszenia ryb. Są one zasadniczo podzielone na komory zamknięte od dołu tkaniną sieciową.

c) „więcierze i kosze” oznaczają pułapki **zaprojektowane** do połowu skorupiaków lub ryb w postaci klatek lub koszy wykonanych z różnych materiałów, **które są** umieszczane na dnie morskim pojedynczo lub w rzędach, połączone **linami (bojrepy)** z bojami **wskazującymi** na powierzchni **ich usytuowanie** i posiadające jeden otwór lub wejście bądź większą ich liczbę;

Poprawki 63, 28 i 56

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3

Tekst proponowany przez Komisję

1. Plan ma **na celu przyczynienie się do realizacji** celów wspólnej polityki rybołówstwa, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, a w szczególności:

a) **osiągnięcia** i utrzymania **maksymalnego podtrzymywalnego** połowu **w odniesieniu do** stad, o których mowa, i

Poprawka

1. Plan ma **zapewnić osiągnięcie** celów wspólnej polityki rybołówstwa, o których mowa w art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 **oraz w dyrektywie ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego 2008/56/WE**, a w szczególności:

a) **odbudowy** i utrzymania **populacji odnośnych** stad **powyżej poziomów biomasy pozwalających uzyskać maksymalny** podtrzymywalny **połów**; i

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Tekst proponowany przez Komisję

b) zapewnienia ochrony stad gładzicy, nagłada, storni i turbota **zgodnie z zasadą ostrożnego zarządzania zasobami.**

2. Celem planu jest **przyczynienie się do wdrożenia** obowiązku wyładunku określonego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do stad, o których mowa, oraz gładzicy.

Poprawka

b) zapewnienia ochrony stad gładzicy, nagłada, storni i turbota **powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów.**

2. Celem planu jest **wniesienie wkładu w eliminowanie odrzutów przy uwzględnieniu najlepszych dostępnych opinii naukowych, przez unikanie i ograniczanie przypadkowych połowów oraz przez wdrożenie** obowiązku wyładunku określonego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do stad, o których mowa, oraz gładzicy.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 3a

Spójność z ustawodawstwem Unii w dziedzinie ochrony środowiska

1. W planie stosowane jest **podejście ekosystemowe do zarządzania rybołówstwem.**

2. Aby zapewnić minimalizowanie negatywnych skutków działalności połowowej dla ekosystemu morskiego oraz zadbać o to, by działalność połowowa nie powodowała degradacji środowiska morskiego, plan powinien być spójny z dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej i przyczyniać się do realizacji jej celów w dążeniu do osiągnięcia do 2020 r. dobrego stanu środowiska. W szczególności ma on:

a) służyć zapewnieniu spełnienia warunków przedstawionych we wskaźniku opisowym 3 zawartym w załączniku I do tej dyrektywy;

b) służyć zapewnieniu spełnienia warunków przedstawionych we wskaźnikach opisowych 1, 4 i 6 zawartych w załączniku I do tej dyrektywy w stosunku do roli, jaką rybołówstwo odgrywa w ich spełnieniu.

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

1. Docelowe wartości śmiertelności połowowej **zostaną** osiągnięte do roku 2015 i utrzymane w odniesieniu do stad, o których mowa w następującym zakresie:

Poprawka

1. Docelowe wartości śmiertelności połowowej **powinny uwzględniać najnowsze opinie naukowe i zostać** osiągnięte – tam gdzie jest to możliwe – do roku 2015 oraz w stopniowy, narastający sposób najpóźniej do 2020 r., a następnie utrzymane na tym poziomie w odniesieniu do stad, o których mowa. Śmiertelność połowowa dla odnośnych stad jest ustalana w następującym zakresie:

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Tekst proponowany przez Komisję		Poprawka	
Stado	Docelowy wskaźnik śmiertelności połowowej	Stado	Docelowy wskaźnik śmiertelności połowowej
Stado dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego	0,23-0,29	Stado dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego	0 do wartości śmiertelności połowowej maksymalnego podtrzymywanego połowu
Stado dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego	0,41-0,51	Stado dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego	0 do wartości śmiertelności połowowej maksymalnego podtrzymywanego połowu
Stado śledzia atlantyckiego w centralnej części Morza Bałtyckiego	0,23-0,29	Stado śledzia atlantyckiego w centralnej części Morza Bałtyckiego	0 do wartości śmiertelności połowowej maksymalnego podtrzymywanego połowu
Stado śledzia atlantyckiego w Zatoce Ryskiej	0,32-0,39	Stado śledzia atlantyckiego w Zatoce Ryskiej	0 do wartości śmiertelności połowowej maksymalnego podtrzymywanego połowu
Stado śledzia atlantyckiego w Morzu Botnickim	0,13-0,17	Stado śledzia atlantyckiego w Morzu Botnickim	0 do wartości śmiertelności połowowej maksymalnego podtrzymywanego połowu
Stado śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej	Nie określono	Stado śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej	0 do wartości śmiertelności połowowej maksymalnego podtrzymywanego połowu
Stado śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego	0,25-0,31	Stado śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego	0 do wartości śmiertelności połowowej maksymalnego podtrzymywanego połowu
Stado szprota w Morzu Bałtyckim	0,26-0,32	Stado szprota w Morzu Bałtyckim	0 do wartości śmiertelności połowowej maksymalnego podtrzymywanego połowu
Wartości FMSY (śmiertelności połowowej maksymalnego podtrzymywanego połowu) powinny zostać przejęte z ostatnich dostępnych wiarygodnych opinii naukowych, zaś śmiertelność połowowa powinna być wyznaczona na poziomie 0,8 x FMSY.			

Poprawka 58

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka
	2a. Uprawnienia do połowów są określone w taki sposób, że prawdopodobieństwo przekroczenia wartości śmiertelności połowowej maksymalnego podtrzymywanego połowu znajdujących się w tabeli w ust. 1 wynosi mniej niż 5 %.

Poprawka 31

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – ustęp 2 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka
	2b. Niniejsze rozporządzenie przewiduje możliwość tymczasowego zaprzestania działalności połowowej w rozumieniu art. 33 rozporządzenia (UE) nr 508/2014, wraz z gwarantowanym wsparciem finansowym na mocy tego rozporządzenia.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Poprawka 32
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 5 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję		Poprawka	
1. Punkty odniesienia ochrony wyrażone za pomocą minimalnego poziomu biomasy tarłowej, który jest zgodny z pełną zdolnością reprodukcyjną, w odniesieniu do stad, o których mowa, wynosi:		1. Punkty odniesienia ochrony, które są zgodne z pełną zdolnością reprodukcyjną, w odniesieniu do stad, o których mowa, wynoszą:	
Stado	Poziom minimalny biomasy tarłowej (w tonach)	Stado	Poziom minimalny biomasy tarłowej (w tonach)
Stado dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego	36 400	Stado dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego	36 400 w 2015 r., a w kolejnych latach wartość biomasy odpowiadającej maksymalnemu potrzebywalnemu połowowi
Stado dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego	88 200	Stado dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego	88 200 w 2015 r., a w kolejnych latach wartość biomasy odpowiadającej maksymalnemu potrzebywalnemu połowowi
Stado śledzia atlantyckiego w centralnej części Morza Bałtyckiego	600 000	Stado śledzia atlantyckiego w centralnej części Morza Bałtyckiego	600 000 w 2015 r., a w kolejnych latach wartość biomasy odpowiadającej maksymalnemu potrzebywalnemu połowowi
Stado śledzia atlantyckiego w Zatoce Ryskiej	Nie określono	Stado śledzia atlantyckiego w Zatoce Ryskiej	Nie określono dla 2015 r., a w kolejnych latach wartość biomasy odpowiadającej maksymalnemu potrzebywalnemu połowowi
Stado śledzia atlantyckiego w Morzu Botnickim	Nie określono	Stado śledzia atlantyckiego w Morzu Botnickim	Nie określono dla 2015 r., a w kolejnych latach wartość biomasy odpowiadającej maksymalnemu potrzebywalnemu połowowi
Stado śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej	Nie określono	Stado śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej	Nie określono dla 2015 r., a w kolejnych latach wartość biomasy odpowiadającej maksymalnemu potrzebywalnemu połowowi
Stado śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego	110 000	Stado śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego	110 000 w 2015 r., a w kolejnych latach wartość biomasy odpowiadającej maksymalnemu potrzebywalnemu połowowi
Stado szprota w Morzu Bałtyckim	570 000	Stado szprota w Morzu Bałtyckim	570 000 w 2015 r., a w kolejnych latach wartość biomasy odpowiadającej maksymalnemu potrzebywalnemu połowowi

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Poprawka 33

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Jeżeli poziom biomasy tarłowej na dany rok któregośkolwiek ze stad, o których mowa, spadnie poniżej minimalnego poziomu biomasy tarłowej określonego w ust. 1, zostaną przyjęte odpowiednie środki zaradcze w celu zapewnienia **szybkiego** powrotu danego stada do poziomów **ostrożnego zarządzania**. W szczególności, w drodze odstępstwa od art. 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia i zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, uprawnienia do połowów ustala się na poziomach niższych niż te skutkujące przedziałami docelowej śmiertelności połowowej określonymi w art. 4 ust. 1. Te środki zaradcze mogą również obejmować, w stosownych przypadkach, przedkładanie wniosków ustawodawczych przez Komisję i środki nadzwyczajne przyjmowane przez Komisję na mocy art. 12 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Poprawka

2. Jeżeli poziom biomasy tarłowej na dany rok któregośkolwiek ze stad, o których mowa, spadnie poniżej minimalnego poziomu biomasy tarłowej określonego w ust. 1, zostaną przyjęte odpowiednie środki zaradcze w celu zapewnienia **jak najszybszego** powrotu danego stada do poziomów **powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów**. W szczególności, w drodze odstępstwa od art. 4 ust. 2 niniejszego rozporządzenia i zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, uprawnienia do połowów ustala się na poziomach niższych niż te skutkujące przedziałami docelowej śmiertelności połowowej określonymi w art. 4 ust. 1 **niniejszego rozporządzenia**. Te środki zaradcze mogą również obejmować, w stosownych przypadkach, przedkładanie wniosków ustawodawczych przez Komisję i środki nadzwyczajne przyjmowane przez Komisję na mocy art. 12 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Poprawka 59

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – ustęp 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Jeżeli biomasa na dany rok któregośkolwiek ze stad, o których mowa, spadnie poniżej poziomów określonych w poniższej tabeli, podejmuje się odpowiednie środki w celu wstrzymania ukierunkowanych połowów w odniesieniu do danego stada:

Stado	Poziom minimalny biomasy (w tonach)
Stado dorsza atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego	26 000
Stado dorsza atlantyckiego we wschodniej części Morza Bałtyckiego	63 000
Stado śledzia atlantyckiego w centralnej części Morza Bałtyckiego	430 000
Stado śledzia atlantyckiego w Zatoce Ryskiej	Nie określono
Stado śledzia atlantyckiego w Morzu Botnickim	Nie określono
Stado śledzia atlantyckiego w Zatoce Botnickiej	Nie określono
Stado śledzia atlantyckiego w zachodniej części Morza Bałtyckiego	90 000
Stado szprota w Morzu Bałtyckim	410 000

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Poprawka 34
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 6

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 6

Środki **w przypadku zagrożenia dla** gładzicy, storni, turbota i nagłada

1. Jeżeli opinia naukowa wskazuje, że **zachowanie któregośkolwiek ze stada** gładzicy, storni, turbota i nagłada w Morzu Bałtyckim **jest zagrożone**, Komisja jest uprawniona do przyjmowania **aktów delegowanych** zgodnie z art. 15, **które dotyczą** szczególnych środków ochrony **w odniesieniu do zagrożonego stada i w odniesieniu do każdej z poniższych kwestii:**

c) a) dostosowanie zdolności połowowej i nakładu połowowego;

d)b) **środki techniczne, w tym**

1) cechy narzędzi połowowych, w szczególności rozmiar oczek i grubość sznurka, rozmiar narzędzia;

2) wykorzystanie narzędzi połowowych, w szczególności czas zanurzenia, głębokość rozmieszczenia narzędzi;

3) zakaz lub ograniczenie prowadzenia połowów na określonych obszarach;

4) zakaz lub ograniczenie prowadzenia połowów w określonych okresach;

5) minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony.

Poprawka

Artykuł 6

Techniczne środki ochronne dotyczące gładzicy, storni, turbota i nagłada

1. Jeżeli opinia naukowa wskazuje, że **należy wprowadzić środki zaradcze w celu zadbania o to, by stada** gładzicy, storni, turbota i nagłada w Morzu Bałtyckim **były zarządzane zgodnie z zasadą ostrożnego zarządzania zasobami**, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 15 **aktów delegowanych dotyczących** szczególnych środków ochrony **w zakresie przyłowów gładzicy, storni, turbota i nagłada i odnoszących się do następujących środków technicznych:**

a) dostosowanie zdolności połowowej i nakładu połowowego;

b) cechy narzędzi połowowych, w szczególności rozmiar oczek i grubość sznurka, rozmiar narzędzia;

c) wykorzystanie narzędzi połowowych, w szczególności czas zanurzenia **i** głębokość rozmieszczenia narzędzi;

d) zakaz lub ograniczenie prowadzenia połowów na określonych obszarach;

e) zakaz lub ograniczenie prowadzenia połowów w określonych okresach;

f) minimalny rozmiar odniesienia do celów ochrony;

g) **inne cechy związane z selektywnością.**

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Tekst proponowany przez Komisję

2. Środki, o których mowa w ust. 1, prowadzą do osiągnięcia celów określonych w art. 3 ust. 1 lit. b) i są oparte na **opinii naukowej**.

3. Zainteresowane państwa członkowskie mogą przedstawić wspólne zalecenia zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 odnośnie do konkretnych środków ochrony, o których mowa w ust. 1.

Poprawka

2. Środki, o których mowa w ust. 1, prowadzą do osiągnięcia celów określonych w art. 3 ust. 1 lit. b) **oraz spójności z prawodawstwem Unii w dziedzinie ochrony środowiska zgodnie z art. 3a** i są oparte na **najlepszych dostępnych opiniach naukowych**.

3. Zainteresowane państwa członkowskie mogą przedstawić wspólne zalecenia zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 odnośnie do konkretnych środków ochrony, o których mowa w ust. 1.

3a. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja zasięga opinii Parlamentu Europejskiego i odnośnych komitetów doradczych.

3b. Komisja w porozumieniu z zainteresowanym państwem członkowskim przeanalizuje skutki aktów delegowanych, o których mowa w ust. 1, w rok po ich przyjęciu, a następnie będzie dokonywać ich analizy co roku. Jeżeli analiza taka wykaze, że dany akt delegowany nie jest właściwy w celu rozwiązania bieżącej sytuacji, zainteresowane państwa członkowskie mogą przedłożyć wspólne zalecenie, zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Poprawka 35

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 7

Tekst proponowany przez Komisję

W drodze odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 obowiązku wyładunku nie stosuje się do **stad, o których mowa, oraz gładzicy**, jeżeli połowów dokonuje się za pomocą następujących narzędzi połowowych: sieci pułapkowe, wężerze i kosze.

Poprawka

W drodze odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 obowiązku wyładunku nie stosuje się do **dorsza**, jeżeli połowów dokonuje się za pomocą następujących narzędzi połowowych: sieci pułapkowe, wężerze i kosze, **żaki i niewody**.

Poprawka 36

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Środki, o których mowa w ust. 1, prowadzą do osiągnięcia celów określonych w art. 3, a w szczególności ochrony niedojrzałych organizmów morskich lub ryb odbywających tarło.

Poprawka

2. Środki, o których mowa w ust. 1, prowadzą do osiągnięcia celów określonych w art. 3, a w szczególności ochrony niedojrzałych organizmów morskich lub ryb odbywających tarło **oraz mają być spójne z ustawodawstwem Unii w dziedzinie ochrony środowiska, zgodnie z art. 3a, a także zapewnić minimalizowanie negatywnych skutków działalności połowowej dla ekosystemu morskiego.**

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Poprawka 37

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – ustęp 3 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

- a) specyfikacji gatunków docelowych **i** rozmiarów oczek określonych w załącznikach II **i** III, o których mowa w art. 3 **i** 4 rozporządzenia (WE) **nr 2187/2005**;

Poprawka

- a) specyfikacji gatunków docelowych, rozmiarów oczek **oraz minimalnych rozmiarów odniesienia do celów ochrony** określonych w załącznikach II, III **i IV do rozporządzenia (WE) nr 2187/2005 i** o których mowa w art. 3, **art. 4 i w art. 14 ust. 1 tego** rozporządzenia;

Poprawka 38

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – ustęp 3 – litera f

Tekst proponowany przez Komisję

- f) **zakazu połowów przy użyciu włoków w odniesieniu do Zatoki Ryskiej określonego w art. 22.**

Poprawka

skreślona

Poprawka 39

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – ustęp 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4a. Przed przyjęciem środków technicznych Komisja zobowiązuje się poza tym do uwzględnienia najnowszych badań naukowych, w tym badań przeprowadzanych przez ICES.

Poprawka 40

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 9 – ustęp 4 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4b. W okresie tarła dorsza zakazuje się połowów pelagicznych sprzętem stawnym o oczku poniżej 110 mm oraz o oczku 120 mm w sprzęcie ciągnionym.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Poprawka 41
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Rozdział VI a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

ROZDZIAŁ VIa**ŚRODKI SZCZEGÓŁOWE****Artykuł 9a****Środki szczegółowe**

1. Od dnia 1 maja do dnia 31 października zabrania się wszelkiej działalności połowowej w granicach obszaru zamkniętego loksodromami kolejno łączącymi punkty o następujących współrzędnych geograficznych, mierzonych zgodnie z układem współrzędnych WGS84:

a) Obszar 1:

- 55° 45' N, 15° 30' E
- 55° 45' N, 16° 30' E
- 55° 00' N, 16° 30' E
- 55° 00' N, 16° 00' E
- 55° 15' N, 16° 00' E
- 55° 15' N, 15° 30' E
- 55° 45' N, 15° 30' E

b) Obszar 2:

- 55° 00' N, 19° 14' E
- 54° 48' N, 19° 20' E
- 54° 45' N, 19° 19' E
- 54° 45' N, 18° 55' E
- 55° 00' N, 19° 14' E

c) Obszar 3:

- 56° 13' N, 18° 27' E
- 56° 13' N, 19° 31' E
- 55° 59' N, 19° 13' E
- 56° 03' N, 19° 06' E
- 56° 00' N, 18° 51' E
- 55° 47' N, 18° 57' E
- 55° 30' N, 18° 34' E
- 56° 13' N, 18° 27' E.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2. Wszystkie statki unijne o całkowitej długości równej ośmiu metrom lub przekraczającej tę długość, przewożące na pokładzie lub stosujące jakiekolwiek narzędzia do połowów dorsza w Morzu Bałtyckim zgodnie z art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2187/2005, posiadają specjalne zezwolenie na połow dorsza w Morzu Bałtyckim.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 15 w celu zmiany niniejszego artykułu, gdy jest to konieczne do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 3, a w szczególności w celu ochrony niedojrzałych organizmów morskich lub ryb odbywających tarło.

Poprawka 42

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 10

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 10

Artykuł 10

Współpraca regionalna

Współpraca regionalna

1. Art. 18 ust. 1–6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 ma zastosowanie do środków **objętych niniejszym rozdziałem**.

1. Art. 18 ust. 1–6 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 ma zastosowanie do środków, **o których mowa w art. 6, 8 i 9 niniejszego rozporządzenia**.

2. Zainteresowane państwa członkowskie mogą przedstawić wspólne zalecenia zgodnie z art. 18 ust. 1 **rozporządzenie (UE) nr 1380/2013 w następujących terminach**:

2. Zainteresowane państwa członkowskie **po zasięgnięciu opinii regionalnych komitetów doradczych** mogą przedstawić wspólne zalecenia w zakresie środków dotyczących państw członkowskich, o których mowa w art. 6 ust. 3, art. 8 ust. 3 i art. 9 ust. 4, po raz pierwszy nie później niż dwanaście miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie przed upływem dwunastu miesięcy po każdorazowym przedstawieniu oceny planu zgodnie z art. 14, jednak nie później niż dnia 1 września. Państwa członkowskie mogą również przedkładać takie zalecenia w przypadku nagłej zmiany sytuacji w odniesieniu do któregośkolwiek ze stad ujętych w planie, jeśli zalecone środki zostaną uznane za konieczne lub uzasadnione w oparciu o opinię naukową.

a) w odniesieniu do środków określonych w art. 6 ust. 1 i dotyczących danego roku kalendarzowego – nie później niż do dnia 1 września roku poprzedzającego;

b) w odniesieniu do środków określonych w art. 8 ust. 1 i art. 9 ust. 1 – po raz pierwszy nie później niż sześć miesięcy po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie przed upływem sześciu miesięcy po każdorazowym przedstawieniu oceny planu zgodnie z art. 14.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

2a. Zainteresowane komitety doradcze mogą również przedstawiać zalecenia w terminie przewidzianym w ust. 2.

2b. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wszelkie odstępstwa od wspólnych zaleceń i możliwe jest dokonanie ich kontroli.

Poprawka 43

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 12

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 12

Artykuł 12

Uprzednie powiadomienia

Uprzednie powiadomienia

1. W drodze odstępstwa od art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 obowiązek uprzedniego powiadomienia określony w tym artykule ma zastosowanie **dokapitanów** unijnych statków rybackich o długości całkowitej co najmniej **osiem** metrów, które zatrzymują na burcie co najmniej **300 kg** dorsza **lub** dwie tony połowów ze stad pelagicznych.

1. W drodze odstępstwa od art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 obowiązek uprzedniego powiadomienia określony w tym artykule ma zastosowanie:

a) w przypadku statków rybackich specjalizujących się w połowie dorsza, do kapitanów unijnych statków rybackich o długości całkowitej co najmniej **ośmiu** metrów, które zatrzymują na burcie co najmniej **300 kilogramów** dorsza;

b) w przypadku statków rybackich specjalizujących się w połowie śledzia lub szprota, do kapitanów unijnych statków rybackich o długości całkowitej co najmniej **ośmiu** metrów, które zatrzymują na burcie co najmniej dwie tony połowów ze stad pelagicznych.

2. W drodze odstępstwa od art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 czas poprzedzający uprzednie powiadomienie określony w tym artykule musi wynosić co najmniej jedną godzinę przed szacowanym czasem przybycia do portu.

2. W drodze odstępstwa od art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 czas poprzedzający uprzednie powiadomienie określony w tym artykule musi wynosić co najmniej jedną godzinę przed szacowanym czasem przybycia do portu. **Właściwe organy nadbrzeżnych państw członkowskich mogą wydać indywidualne zezwolenie na wcześniejsze wejście do portu z zastrzeżeniem, że istnieją warunki niezbędne do zastosowania właściwych środków kontroli.**

Poprawka 45

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 13 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) **5 ton** połowów ze stad pelagicznych.

b) **2 tony** połowów ze stad pelagicznych.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Poprawka 46
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 14

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 14

Ocena planu

Komisja **zapewnia przeprowadzenie oceny** wpływu tego planu na stada objęte niniejszym rozporządzeniem oraz na połowy eksploatujące te zasoby, w szczególności **w celu uwzględnienia zmian opinii naukowych, po sześciu latach od wejścia w życie planu, a następnie co sześć lat**. Komisja przedstawia wyniki tej oceny Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Poprawka

Artykuł 14

Ocena planu

Po trzech latach od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie co pięć lat Komisja przeprowadza ocenę wpływu tego **wieloletniego** planu na stada objęte niniejszym rozporządzeniem oraz na połowy eksploatujące te zasoby, w szczególności **w odniesieniu do postępów poczynionych w odbudowie i utrzymaniu stad ryb powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów**. Komisja przedstawia wyniki tej oceny Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, **a także może w stosowanych przypadkach oraz po uwzględnieniu najnowszych opinii naukowych zaproponować dostosowania w wieloletnim planie lub przedstawić inicjatywę zmian w aktach delegowanych**.

Poprawka 47
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Rozdział IX a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka**ROZDZIAŁ IXa**

WSPARCIE W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU
MORSKIEGO I RYBACKIEGO

Artykuł 14a

Wsparcie w ramach Europejskiego Funduszu Morskiego
i Rybackiego

Na użytek art. 33 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 508/2014 plan wieloletni przewidziany w niniejszym rozporządzeniu należy uznać za plan wieloletni w rozumieniu art. 9 i 10 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

Poprawka 48**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 15 – ustęp 2**

Tekst proponowany przez Komisję

2. Uprawnienia, o których mowa w art. 6, 8 i 9 powierza się Komisji na **czas nieokreślony od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia**.

Poprawka

2. Uprawnienia, o których mowa w art. 6, 8 i 9 powierza się Komisji na **okres pięciu lat od dnia 1 września 2015 r.** Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

Poprawka 49**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 16**

Tekst proponowany przez Komisję

Skreśla się art. 20 i 21 rozporządzenia (WE) nr 2187/2005.

Poprawka

W rozporządzeniu (WE) nr 2187/2005 wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 13 ust. 3 zostaje skreślony.
 2. W załączniku IV w kolumnie zatytułowanej „Minimalny rozmiar” sformułowanie „38 cm” dotyczące minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony dorsza zostają zastąpione sformułowaniem „35 cm”.
-

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0105

Obowiązek wyładunku *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98, (WE) nr 2187/2005, (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 2347/2002 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1434/98 w odniesieniu do obowiązku wyładunku (COM(2013)0889 – C7-0465/2013 – 2013/0436(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 346/28)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2013)0889),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 43 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0465/2013),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z 29 kwietnia 2014 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając zobowiązanie złożone przez przedstawiciela Rady w piśmie z dnia 20 lutego 2015 r. do przyjęcia stanowiska Parlamentu zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A8-0060/2014),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2013)0436

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 28 kwietnia 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... zmieniającego rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98, (WE) nr 2187/2005, (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 2347/2002 i (WE) nr 1224/2009 oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1379/2013 i (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do obowiązku wyładunku oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1434/98

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2015/812.)

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 12.9.2014, s. 68.

Wtorek, 28 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0106

Protokół do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między WE i Rosją w celu uwzględnienia przystąpienia Chorwacji do UE ***

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Federacją Rosyjską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (11878/2014 – C8-0006/2015 – 2014/0052(NLE))

(Zgoda)

(2016/C 346/29)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (11878/2014),
 - uwzględniając projekt protokołu do Umowy o partnerstwie i współpracy ustanawiającej partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Federacją Rosyjską, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (11513/2014),
 - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na mocy art. 91, art. 100 ust. 2, art. 207, art. 212 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C8-0006/2015),
 - uwzględniając art. 99 ust. 1 akapit pierwszy i trzeci oraz art. 99 ust. 2, a także art. 108 ust. 7 Regulaminu,
 - uwzględniając zalecenie Komisji Spraw Zagranicznych (A8-0129/2015),
1. wyraża zgodę na zawarcie protokołu;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Federacji Rosyjskiej.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0110

Początkowe płatności zaliczkowe wypłacane na rzecz programów operacyjnych wspieranych w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1304/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego w odniesieniu do zwiększenia kwoty początkowych płatności zaliczkowych wypłacanych na rzecz programów operacyjnych wspieranych w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych (COM(2015)0046 – C8-0036/2015 – 2015/0026(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 346/30)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2015)0046),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 164 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0036/2015),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 18 marca 2015 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając opinię Komisji Budżetowej w sprawie zgodności finansowej wniosku,
 - uwzględniając zobowiązanie złożone przez przedstawiciela Rady w piśmie z dnia 21 kwietnia 2015 r. do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 59 i 41 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz opinię Komisji Kultury i Edukacji (A8-0134/2015),
1. zatwierdza poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przedłożenie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2015)0026

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 29 kwietnia 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1304/2013 w zakresie dodatkowej kwoty początkowych płatności zaliczkowych wypłacanych na rzecz programów operacyjnych wspieranych w ramach Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2015/779.)

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0111

Uchylenie rozporządzenia Rady (EWG) nr 3030/93 w sprawie wspólnych reguł przywozu niektórych wyrobów włókienniczych z państw trzecich *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3030/93 w sprawie wspólnych reguł przywozu niektórych wyrobów włókienniczych z państw trzecich (COM(2014)0707 – C8-0271/2014 – 2014/0334(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 346/31)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0707),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C8-0271/2014),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 11 marca 2015 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 59 i art. 50 ust. 1 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A8-0026/2015),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2014)0224

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 29 kwietnia 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3030/93 w sprawie wspólnych reguł przywozu niektórych wyrobów włókienniczych z państw trzecich

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2015/937.)

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0112

Środki ochronne przewidziane umową z Norwegią ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków ochronnych przewidzianych Umową między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii (tekst jednolity) (COM(2014)0304 – C8-0010/2014 – 2014/0159(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza – ujednolicenie)

(2016/C 346/32)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0304),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C8-0010/2014),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 103 i 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0046/2015),
- A. mając na uwadze opinię konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, zgodnie z którą przedmiotowy wniosek ogranicza się do zwykłego ujednolicenia istniejących tekstów, bez zmiany co do istoty,
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2014)0159

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 29 kwietnia 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie środków ochronnych przewidzianych Umową między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii (tekst jednolity)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2015/938.)

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0113

Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu z Albanią *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie określonych procedur stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony (tekst jednolity) (COM(2014)0375 – C8-0034/2014 – 2014/0191(COD))

(Zwyczajna procedura ustawodawcza – ujednolicenie)

(2016/C 346/33)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0375),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję (C8-0034/2014),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 103 i 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0047/2015),
- A. mając na uwadze opinię konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, zgodnie z którą przedmiotowy wniosek ogranicza się do zwykłego ujednolicenia istniejących tekstów, bez zmiany co do istoty;
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2014)0191

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 29 kwietnia 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie określonych procedur stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Albanii, z drugiej strony (tekst jednolity)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2015/939.)

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0114

Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz umowa przejściowa w sprawie handlu i spraw związanych z handlem zawarte z Bośnią i Hercegowiną *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony, oraz stosowania Umowy przejściowej w sprawie handlu i spraw związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony (tekst ujednolicony) (COM(2014)0443 – C8-0087/2014 – 2014/0206(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza – ujednolicenie)

(2016/C 346/34)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0443),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję Parlamentowi (C8-0087/2014),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 103 i 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0017/2015),
- A. mając na uwadze opinię konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, zgodnie z którą przedmiotowy wniosek ogranicza się do zwykłego ujednolicenia istniejących tekstów, bez zmiany co do istoty;
1. przyjmuje swoje stanowisko w pierwszym czytaniu, przyjmując wniosek Komisji w wersji uwzględniającej zalecenia konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2014)0206

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 29 kwietnia 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony, oraz stosowania Umowy przejściowej w sprawie handlu i spraw związanych z handlem między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Bośnią i Hercegowiną, z drugiej strony (tekst jednolity)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2015/940.)

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0115

Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu z Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony (tekst jednolity) (COM(2014)0394 – C8-0041/2014 – 2014/0199(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza – ujednolicenie)

(2016/C 346/35)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedłożony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0394),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony przez Komisję Parlamentowi (C8-0041/2014),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 103 i 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0132/2015),
- A. mając na uwadze opinię konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, zgodnie z którą przedmiotowy wniosek ogranicza się do zwykłego ujednolicenia istniejących tekstów, bez zmiany co do istoty,
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2014)0199

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 29 kwietnia 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie niektórych procedur stosowania Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Byłą Jugosłowiańską Republiką Macedonii, z drugiej strony (tekst jednolity)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2015/941.)

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0116

Stosowanie art. 107 i 108 TFUE do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa (tekst ujednolicony) (COM(2014)0377 – C8-0139/2014 – 2014/0192(NLE))

(Konsultacja – ujednolicenie)

(2016/C 346/36)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2014)0377),
 - uwzględniając art. 109 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0139/2014),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 103 i 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0029/2014),
- A. mając na uwadze opinię konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, zgodnie z którą przedmiotowy wniosek ogranicza się do zwykłego ujednolicenia istniejących tekstów, bez zmiany co do istoty,
1. zatwierdza wniosek Komisji w wersji uwzględniającej zalecenia konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0117

Zasady stosowania art. 108 TFUE *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (tekst ujednolicony) (COM(2014)0534 – C8-0212/2014 – 2014/0246(NLE))

(Konsultacja – ujednolicenie)

(2016/C 346/37)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2014)0534),
 - uwzględniając art. 109 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8-0212/2014),
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie szybszej metody pracy nad urzędową kodyfikacją tekstów prawnych ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 103 i 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej (A8-0047/2014),
- A. mając na uwadze opinię konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, zgodnie z którą przedmiotowy wniosek ogranicza się do zwykłego ujednolicenia istniejących tekstów, bez zmiany co do istoty;
1. zatwierdza wniosek Komisji w wersji uwzględniającej zalecenia konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, s. 2.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0170

Fundusze rynku pieniężnego ***I

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie funduszy rynku pieniężnego (COM(2013)0615 – C7-0263/2013 – 2013/0306(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 346/38)

Poprawka 1

POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO (*)

do wniosku Komisji

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie funduszy rynku pieniężnego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Fundusze rynku pieniężnego (FRP) zapewniają finansowanie krótkoterminowe instytucjom finansowym, przedsiębiorstwom oraz rządowi. Zapewniając tym podmiotom środki finansowe, FRP przyczyniają się do finansowania gospodarki europejskiej. **Takie podmioty wykorzystują inwestycje w FRP jako skuteczny sposób na dywersyfikację ryzyka kredytowego i ekspozycji, zamiast polegać wyłącznie na depozytach bankowych.**
- (2) Po stronie popytu FRP są narzędziami zarządzania krótkoterminowymi środkami pieniężnymi, które zapewniają wysoki stopień płynności, dywersyfikacji, stabilności wartości zainwestowanego kapitału oraz zyski na poziomie rynkowym. FRP są stosowane **przez szereg podmiotów, w tym instytucje charytatywne, spółdzielnie mieszkaniowe, władze lokalne oraz większych inwestorów instytucjonalnych, takich jak** przedsiębiorstwa **i fundusze emerytalne**, które chcą zainwestować nadwyżkę środków pieniężnych na krótki okres. FRP stanowią zatem kluczowe ogniwo pomiędzy popytem a podażą na finansowanie krótkoterminowe.

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do właściwej komisji w celu ponownego rozpatrzenia zgodnie z art. 61 ust. 2 akapit drugi regulaminu (A8-0041/2015).

(*) Poprawki: nowy lub zmieniony tekst zaznacza się wytłuszczonym drukiem i kursywą; skreślenia zaznacza się symbolem **■**.

⁽¹⁾ Dz.U. C 170 z 5.6.2014, s. 50.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

- (3) Wydarzenia, które miały miejsce w trakcie kryzysu finansowego, pozwoliły uzyskać wgląd w szereg cech tych funduszy, które sprawiają, że są one podatne na zagrożenia, gdy na rynkach finansowych występują zawirowania, a zatem mogą one rozprzestrzeniać lub zwiększać ryzyko w obrębie systemu finansowego. Gdy ceny aktywów, w które inwestują FRP, zaczynają spadać, zwłaszcza w skrajnych warunkach rynkowych, fundusze te nie zawsze są w stanie dotrzymać zobowiązania do bezzwłocznego umorzenia jednostek uczestnictwa lub udziałów wyemitowanych na rzecz inwestorów oraz utrzymać wartość tych jednostek lub udziałów na stałym poziomie. Sytuacja ta, **która według Rady Stabilności Finansowej (FSB) i Międzynarodowej Organizacji Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO) może być szczególnie trudna dla FRP o stałej lub stabilnej wartości aktywów netto**, może spowodować **znaczące** i nagłe zlecenia umorzenia składane przez inwestorów, potencjalnie **wywołując** skutki makroekonomiczne na szerszą skalę.
- (4) Zlecenia umorzenia znacznych pakietów jednostek uczestnictwa lub udziałów **mogą zmusić** FRP do sprzedaży niektórych aktywów inwestycyjnych na rynku schyłkowym, **potencjalnie** nasilając w ten sposób kryzys płynnościowy. W tych okolicznościach emitenci instrumentów rynku pieniężnego mogą mieć poważne trudności z uzyskaniem finansowania, jeśli **rynki** papierów komercyjnych i innych instrumentów rynku pieniężnego znacząco się **skurczą**. **Może to spowodować efekt domina na rynku** finansowania krótkoterminowego **i doprowadzić do bezpośrednich i poważnych** trudności z finansowaniem instytucji finansowych, przedsiębiorstw i rządów, a więc gospodarki.
- (5) Zarządzający aktywami, wspomagani przez jednostki sponsorujące, mogą postanowić o udzieleniu uznaniowego wsparcia w celu utrzymania płynności i stabilności ich FRP. Jednostki sponsorujące są często zmuszane do udzielenia wsparcia **sponsorowanym przez siebie FRP, które tracą na wartości**, ze względu na ryzyko utraty reputacji i obawy, że panika może przenieść się na inne rodzaje działalności **tych jednostek**. W zależności od wielkości funduszu i skali presji umorzeniowej wsparcie ze strony jednostki sponsorującej może sięgnąć rozmiarów, które wykraczają poza stan rezerw, które ma bezpośrednio do dyspozycji. Ważne jest zatem, aby zapewnić ramy jednolitych przepisów w celu zapobieżenia ogłoszeniu upadłości przez jednostkę sponsorującą i wystąpieniu efektu domina w odniesieniu do innych jednostek sponsorujących FRP.
- (6) W celu utrzymania integralności i stabilności rynku wewnętrznego **konieczne jest ustanowienie przepisów** dotyczących funkcjonowania tych funduszy, a w szczególności dotyczących struktury ich portfela. **Ma to na celu zwiększenie odporności FRP i ograniczenie kanałów przenoszenia się efektu domina**. Jednolite przepisy w całej Unii są niezbędne, aby zagwarantować, że FRP są w stanie **realizować** zlecenia umorzenia składane przez inwestorów, zwłaszcza w skrajnych warunkach rynkowych. Jednolite przepisy dotyczące portfela FRP są również niezbędne do zagwarantowania, aby FRP były w stanie sprostać **znacznej liczbie nagłych zleceń** umorzenia składanych przez dużą grupę inwestorów.
- (7) Jednolite przepisy dotyczące FRP są również konieczne w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynku finansowania krótkoterminowego instytucji finansowych, korporacyjnych emitentów krótkoterminowych dłużnych papierów wartościowych oraz rządów. Przepisy te są również niezbędne do zapewnienia równego traktowania inwestorów FRP i uniknięcia sytuacji, w których inwestorzy decydujący się na umorzenie jednostek w późniejszym czasie **znajdą się w gorszej sytuacji** w przypadku tymczasowego zawieszenia umorzeń lub likwidacji FRP.
- (8) Konieczne jest zapewnienie harmonizacji wymogów ostrożnościowych dotyczących FRP poprzez ustanowienie jasnych przepisów nakładających na FRP i ich zarządzających w całej Unii bezpośrednie obowiązki. Zwiększyłyby to stabilność tych funduszy jako źródła krótkoterminowego finansowania sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz sektora przedsiębiorstw w całej Unii. Zagwarantowałyby to również, że FRP pozostaną wiarygodnym narzędziem zarządzania potrzebami unijnego przemysłu w zakresie środków pieniężnych.
- (9) Wytyczne dotyczące FRP przyjęte przez Komitet Europejskich Organów Nadzoru nad Rynkiem Papierów Wartościowych (CESR) w celu stworzenia minimalnych, równych warunków działania FRP w Unii zostały wdrożone w terminie jednego roku od ich wejścia w życie jedynie przez 12 państw członkowskich, co świadczy o dalszym obowiązywaniu rozbieżnych przepisów krajowych. Rozbieżne rozwiązania krajowe nie są w stanie **wyeliminować** słabych punktów unijnych rynków pieniężnych ani złagodzić ryzyka wystąpienia efektu domina, co – **jak pokazał kryzys finansowy** – zagraża funkcjonowaniu i stabilności rynku wewnętrznego. Wspólne przepisy dotyczące FRP powinny zatem zapewnić wysoki poziom ochrony inwestorów i zapobiegać wystąpieniu efektu domina na skutek ewentualnej paniki wśród inwestorów FRP bądź złagodzić jego skutki.
- (10) W przypadku braku rozporządzenia ustanawiającego przepisy dotyczące FRP możliwe byłoby dalsze przyjmowanie rozbieżnych środków na poziomie krajowym, co nadal powodowałyby znaczne zakłócenia konkurencji wynikające z istotnych różnic w podstawowych standardach ochrony inwestycji. Zróżnicowane wymogi dotyczące struktury portfela, aktywów kwalifikowalnych, terminów ich zapadalności, płynności i dywersyfikacji, jak również jakości

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

kredytowej emitentów instrumentów rynku pieniężnego prowadzą do powstania rozbieżnych poziomów ochrony inwestorów z powodu różnych poziomów ryzyka związanego z ofertą inwestycyjną FRP. **Należy zatem koniecznie przyjąć jednolity zbiór przepisów, aby uniknąć przeniesienia się efektu domina na rynek finansowania krótkoterminowego i na jednostki sponsorujące FRP, co mogłoby zagrozić stabilności rynku finansowego Unii. Aby złagodzić ryzyko systemowe, od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia FRP utrzymujące stałą wartość aktywów netto (FRP o stałej NAV) powinny funkcjonować w Unii tylko jako FRP o stałej NAV długu publicznego, detaliczne FRP o stałej NAV lub FRP o niskiej zmienności NAV (FRP o niskiej zmienności NAV). O ile nie określono inaczej, wszelkie odniesienia do FRP o stałej NAV zawarte w niniejszym rozporządzeniu dotyczą FRP o stałej NAV długu publicznego, detalicznych FRP o stałej NAV oraz FRP o niskiej zmienności NAV. Istniejące FRP o stałej NAV powinny mieć możliwość podjęcia decyzji o funkcjonowaniu w formie FRP o zmiennej wartości aktywów netto (FRP o zmiennej NAV).**

- (11) Nowe przepisy dotyczące FRP są ściśle związane z dyrektywą 2009/65/WE⁽¹⁾ i dyrektywą 2011/61/UE⁽²⁾, ponieważ stanowią one ramy prawne regulujące ustanawianie, zarządzanie i wprowadzanie do obrotu FRP w Unii.
- (12) Przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania mogą działać w Unii jako przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) zarządzane przez zarządzających UCITS lub spółki inwestycyjne posiadające zezwolenie na mocy dyrektywy 2009/65/WE bądź jako alternatywne fundusze inwestycyjne (AFI) zarządzane przez zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (ZAFI), posiadające zezwolenie lub zarejestrowane zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE. Nowe przepisy dotyczące FRP uzupełniają przepisy zawarte w tych dyrektywach. W związku z powyższym nowe jednolite przepisy dotyczące FRP powinny mieć zastosowanie w uzupełnieniu do wymogów ustanowionych w dyrektywie 2009/65/WE i dyrektywie 2011/61/UE. Jednocześnie szereg przepisów rozdziału VII dyrektywy 2009/65/WE dotyczących polityki inwestycyjnej UCITS nie powinno mieć zastosowania, a w nowych jednolitych przepisach dotyczących FRP należy ustanowić szczegółowe zasady dotyczące produktów tych funduszy.
- (13) Zharmonizowane przepisy powinny mieć zastosowanie do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, których cechy odpowiadają cechom FRP. UCITS i AFI, które inwestują w aktywa krótkoterminowe, takie jak instrumenty rynku pieniężnego lub depozyty, bądź zawierają umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu lub niektóre kontrakty na instrumenty pochodne, służące wyłącznie zabezpieczeniu ryzyka związanego z pozostałymi inwestycjami funduszu, oraz których celem jest zapewnienie zysków odpowiadających stopie rynku pieniężnego lub utrzymanie wartości inwestycji, muszą przestrzegać nowych przepisów dotyczących FRP.
- (14) Specyfika FRP wynika z połączenia aktywów, w które inwestują, oraz założonych przez nie celów. Cel, jakim jest zapewnienie zysków w zależności od stopy rynku pieniężnego, oraz cel, jakim jest utrzymanie wartości inwestycji, nie wykluczają się wzajemnie. FRP może wyznaczyć sobie jeden z tych celów lub obydwa.
- (15) Cel, jakim jest zapewnienie zysków odpowiadających stopie rynku pieniężnego, należy rozumieć w znaczeniu ogólnym. Oczekiwane zyski nie muszą być idealnie dostosowane do stopy EONIA, Libor, Euribor lub każdej innej stosownej stopy procentowej rynku pieniężnego. Cel uzyskania zysków nieznacznie przekraczających stopę rynku pieniężnego nie powinien być podstawą do nieobjęcia UCITS lub AFI zakresem nowych jednolitych przepisów.
- (16) Cel utrzymania wartości inwestycji nie powinien być interpretowany jako gwarancja zachowania kapitału udzielona przez fundusz. Należy go rozumieć jako cel, który UCITS lub AFI zamierza osiągnąć. Spadek wartości inwestycji nie powinien oznaczać, że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania zmieniło cel, jakim jest utrzymanie wartości inwestycji.
- (17) Ważne jest, aby UCITS i AFI o cechach FRP były identyfikowane jako te fundusze, a ich zdolność do stałego przestrzegania nowych jednolitych przepisów dotyczących FRP podlegała wyraźnej weryfikacji. W tym celu właściwe organy powinny udzielać FRP zezwoleń. W przypadku UCITS zezwolenie na prowadzenie działalności

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

w charakterze FRP powinno być częścią zezwolenia na prowadzenie działalności jako UCITS zgodnie ze zharmonizowanymi procedurami przewidzianymi w dyrektywie 2009/65/WE. W przypadku AFI, z uwagi na to, że nie podlegają one zharmonizowanym procedurom udzielania zezwoleń i nadzoru na mocy dyrektywy 2011/61/UE, konieczne jest zapewnienie wspólnych podstawowych przepisów dotyczących udzielania zezwoleń, które odzwierciedlają obowiązujące zharmonizowane przepisy dotyczące UCITS. Procedury takie powinny zapewniać, aby AFI posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze FRP był zarządzany przez zarządzającego alternatywnym funduszem inwestycyjnym (ZAFI), który uzyskał zezwolenie zgodnie z dyrektywą 2011/61/UE.

- (18) W celu upewnienia się, że wszystkie przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania charakteryzujące się cechami FRP podlegają nowym wspólnym przepisom dotyczącym tych funduszy konieczne jest wprowadzenie zakazu używania nazwy „FRP” lub innych określeń sugerujących, że przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania ma cechy takiego funduszu, chyba że przestrzegane są przepisy niniejszego rozporządzenia. W celu uniknięcia obchodzenia przepisów dotyczących FRP właściwe organy powinny monitorować praktyki rynkowe przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania mających siedzibę lub wprowadzanych do obrotu na ich terytorium w celu sprawdzenia, czy nie nadużywają one nazwy „FRP” ani nie sugerują, że są takimi funduszami, nie stosując się do nowych ram prawnych.
- (19) Nowe przepisy mające zastosowanie do FRP powinny bazować na istniejących ramach prawnych ustanowionych na mocy dyrektywy 2009/65/WE i dyrektywy 2011/61/UE oraz wykonawczych aktów prawnych do tych dyrektyw. W związku z powyższym przepisy dotyczące produktów FRP powinny mieć zastosowanie jako uzupełnienie obowiązujących przepisów unijnych, chyba że wyraźnie zostanie określone, że te ostatnie nie mają zastosowania. Ponadto przepisy dotyczące zarządzania i wprowadzania do obrotu ustanowione w istniejących ramach prawnych powinny mieć zastosowanie do FRP, z uwzględnieniem tego, czy są one UCITS lub AFI. Podobnie, przepisy dotyczące transgranicznego świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości ustanowione w dyrektywie 2009/65/WE i dyrektywie 2011/61/UE powinny mieć zastosowanie odpowiednio do działalności transgranicznej FRP.
- (20) Biorąc pod uwagę fakt, że UCITS i AFI mogą przybierać rozmaite formy prawne, które niekoniecznie nadają im osobowość prawną, przepisy zobowiązujące FRP do podjęcia działań należy rozumieć jako odniesienia do zarządzającego FRP w przypadkach, gdy dany FRP został założony jako UCITS lub AFI, który nie jest w stanie działać samodzielnie, ponieważ nie posiada osobowości prawnej we własnym zakresie.
- (21) W przepisach dotyczących portfelu FRP należałoby jednoznacznie określić kategorie aktywów, które powinny być uznawane do celów inwestycji tych funduszy, oraz warunki ich kwalifikowalności. W celu zapewnienia integralności FRP pożądane jest również zakazanie tym funduszom zawierania określonych transakcji finansowych, które mogłyby zagrażać ich strategii inwestycyjnej i celom.
- (22) Instrumenty rynku pieniężnego są zbywalnymi instrumentami znajdującymi się zwykle w obrocie na rynku pieniężnym, takimi jak bony skarbowe czy bony komunalne, certyfikaty depozytowe, papiery komercyjne, **papiery wartościowe zabezpieczone aktywami o wysokiej jakości i płynności**, akcepty bankowe lub średnio- i krótkoterminowe obligacje. Powinny one móc stanowić przedmiot inwestycji FRP jedynie wówczas, jeżeli przestrzegają ograniczeń dotyczących terminów zapadalności **lub – w przypadku papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami – jeżeli mogą być uznane za aktywa wysokiej jakości zgodnie z przepisami dotyczącymi płynności, określonymi w części szóstej rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013** ⁽¹⁾, a fundusze te uznają, że instrumenty te wykazują się wysoką jakością kredytową.
- (23) Papiery komercyjne zabezpieczone aktywami (ABCP) należy uznać za kwalifikowalne instrumenty rynku pieniężnego, jeżeli spełniają one dodatkowe wymogi. Z uwagi na to, że podczas kryzysu niektóre sekurytyzacje były szczególnie niestabilne, konieczne jest ustanowienie ograniczeń dotyczących terminów zapadalności oraz kryteriów jakości dotyczących aktywów bazowych, **jak również dopilnowanie, by pula ekspozycji była wystarczająco zdywersyfikowana. Jednak nie wszystkie kategorie aktywów bazowych okazały się niestabilne. W szczególności chodzi tu o sekurytyzacje, w przypadku których aktywa bazowe wiązały się ze wspieraniem kapitału obrotowego producentów oraz sprzedażą towarów i usług gospodarki realnej. Te sekurytyzacje funkcjonowały dobrze i powinny być uznane za kwalifikowalne instrumenty rynku pieniężnego, o ile można je uznać za wysokiej jakości aktywa płynne zgodnie z przepisami dotyczącymi płynności zawartymi w części szóstej rozporządzenia (UE) nr 575/2013, określonymi szczegółowo w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr ...** ⁽²⁾. Powyższe powinno mieć zastosowanie do kwalifikowanych papierów wartościowych zabezpieczonych

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr .../... uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

aktywami płynnymi wysokiej jakości, należących do jednej z następujących podkategorii sekurytyzowanych aktywów bazowych, o których mowa w art. 13 ust. 2 lit. g) ppkt (iii) i (iv) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr ..., mianowicie kredytów na zakup samochodów i leasingu dla pożyczkobiorców lub leasingobiorców posiadających siedzibę lub miejsce zamieszkania w państwie członkowskim oraz kredytów komercyjnych, leasingu i instrumentów kredytowych na rzecz przedsiębiorstw posiadających siedzibę w państwie członkowskim z myślą o sfinansowaniu wydatków kapitałowych lub działalności innej niż nabycie lub budowa nieruchomości komercyjnej. Odniesienie do określonych podkategorii sekurytyzowanych aktywów bazowych w rozporządzeniu delegowanym (UE) nr ..., jest istotne w celu zapewnienia jednolitej definicji kwalifikowalnych sekurytyzowanych aktywów bazowych na potrzeby przepisów dotyczących płynności dla instytucji kredytowych i niniejszego rozporządzenia, co z kolei ma znaczenie dla płynności takich instrumentów, aby unikać przeszkód dla sekurytyzacji gospodarki realnej.

- (23a) *Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do określenia kryteriów identyfikacji prostej, przejrzystej i ustandaryzowanej sekurytyzacji. Komisja powinna przy tym zapewnić spójność z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 460 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i art. 135 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II), jak również powinna uwzględnić specyfikę sekurytyzacji o terminie zapadalności w chwili emisji krótszym niż 397 dni. Należy również przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do określenia kryteriów identyfikacji długu o wysokiej jakości kredytowej oraz papierów komercyjnych zabezpieczonych aktywami płynnymi. Komisja powinna zapewnić spójność z odnośnymi działaniami Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (EUNB) i wspierać te działania.*
- (24) FRP powinien mieć możliwość inwestowania w depozyty, pod warunkiem że jest on w stanie wycofać środki pieniężne w dowolnym momencie. Możliwości skutecznego wycofania środków są ograniczone, jeśli kary związane z ich wcześniejszym wycofaniem są na tyle wysokie, że przekraczają odsetki naliczone przed wycofaniem środków. W związku z tym FRP powinien również dołożyć wszelkich starań, by nie składać depozytów w instytucji kredytowej, która wymaga kar wyższych niż przeciętne, ani nie składać depozytów o zbyt długim terminie zapadalności, jeżeli mogłoby to skutkować zbyt wysokimi karami.
- (25) Pochodne instrumenty finansowe uznawane do celów inwestycji FRP powinny służyć wyłącznie zabezpieczeniu ryzyka stopy procentowej i ryzyka walutowego, a ich instrumentem bazowym powinny być jedynie stopy procentowe, waluty lub indeksy reprezentujące te kategorie. Należy zakazać wykorzystywania instrumentów pochodnych do innych celów lub posiadających inne aktywa bazowe. Instrumenty pochodne powinny być wykorzystywane jedynie jako uzupełnienie strategii funduszu, ale nie jako główne narzędzie służące osiągnięciu celów funduszu. Jeżeli FRP inwestuje w aktywa denominowane w innej walucie niż waluta funduszu, oczekuje się, że zarządzający FRP zabezpieczy całą ekspozycję na ryzyko walutowe, w tym za pośrednictwem instrumentów pochodnych. **FRP powinny być uprawnione do inwestowania w finansowe instrumenty pochodne, jeżeli instrumenty te znajdują się w obrocie na rynku regulowanym, o którym mowa w art. 50 ust. 1 lit. a), b) lub c) dyrektywy 2009/65/WE, poza rynkiem regulowanym (OTC) lub w zorganizowanym systemie obrotu, o którym mowa w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych.**
- (26) Umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu mogą być wykorzystane przez FRP jako środek krótkoterminowego inwestowania nadwyżki środków pieniężnych, pod warunkiem że pozycja jest w pełni zabezpieczona. W celu ochrony interesów inwestorów konieczne jest zapewnienie, aby zabezpieczenie udzielone w ramach umów z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu było wysokiej jakości. FRP nie powinny stosować żadnych innych efektywnych technik zarządzania portfelem, w tym transakcji udzielania lub zaciągania pożyczek papierów wartościowych, ponieważ ich zastosowanie może uniemożliwić osiągnięcie celów inwestycyjnych tych funduszy.
- (27) W celu ograniczenia podejmowania ryzyka przez FRP niezbędne jest ograniczenie ryzyka kontrahenta przez zapewnienie, aby portfel FRP podlegał jasnym wymogom w zakresie dywersyfikacji. W tym celu konieczne jest zagwarantowanie, aby umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu były w pełni zabezpieczone oraz aby, w celu ograniczenia ryzyka operacyjnego, umowa z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu z jednym kontrahentem nie przekraczała 20 % ogółu aktywów FRP. Wszystkie instrumenty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym (OTC) powinny podlegać przepisom rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

- (28) Ze względów ostrożnościowych i w celu uniknięcia wywierania znaczącego wpływu na organy zarządzające emitenta przez FRP, niezbędne jest zapobieganie nadmiernej koncentracji inwestycji funduszu w instrumenty wyemitowane przez tego samego emitenta.
- (29) FRP powinien być zobowiązany do inwestowania w wysokiej jakości aktywa kwalifikowalne. W związku z tym FRP powinien dysponować ostrożną procedurą oceny kredytowej na potrzeby określania jakości kredytowej instrumentów rynku pieniężnego, w które zamierza on zainwestować. Zgodnie z przepisami unijnymi ograniczającymi nadmierne poleganie na ratingach kredytowych, ważne jest, aby przy ocenie jakości aktywów kwalifikowalnych FRP unikały **nadmiernego** polegania na ratingach wydawanych przez agencje ratingowe.
- (29a) *Biorąc pod uwagę pracę wykonaną przez organy międzynarodowe, takie jak Międzynarodowa Organizacja Komisji Papierów Wartościowych (IOSCO) czy Rada Stabilności Finansowej, jak również wkład ustawodawstwa europejskiego, na przykład rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013⁽¹⁾ czy dyrektywy 2013/14/UE⁽²⁾, w ograniczanie zjawiska nadmiernego polegania na ratingach kredytowych, nie należy zakazywać wprost żadnym produktom, w tym FRP, zamawiania lub finansowania zewnętrznych ratingów kredytowych.*
- (30) W celu uniknięcia stosowania przez zarządzających FRP różnych kryteriów oceny **jakości kredytowej** instrumentów rynku pieniężnego, a co za tym idzie, sporządzania przez nich rozbieżnych charakterystyk ryzyka tego samego instrumentu, konieczne jest, aby zarządzający **ustanowili procedurę oceny wewnętrznej opartą na ostrożnych, systematycznych i ciągłych metodach przyznawania ratingów**. Do kryteriów **oceny** należą na przykład: środki ilościowe dotyczące emitenta instrumentu, takie jak wskaźniki finansowe, dynamika bilansu, wytyczne dotyczące rentowności, które są oceniane i porównywane z kryteriami stosowanymi przez porównywalne przedsiębiorstwa i grupy z sektora; środki jakościowe dotyczące emitenta instrumentu, takie jak skuteczność zarządzania, strategia przedsiębiorstwa, które są analizowane w celu ustalenia, czy ogólna strategia emitenta nie będzie miała niekorzystnych skutków dla jego jakości kredytowej w przyszłości. Najwyższe **oceny** wewnętrzne powinny odzwierciedlać fakt, że wiarygodność kredytowa emitenta instrumentów jest stale utrzymywana na możliwie najwyższym poziomie.
- (31) W celu stworzenia **przejrzystej i spójnej procedury oceny kredytowej** zarządzający powinien dokumentować procedury stosowane do **takiej** oceny. Powinno to zagwarantować, że przebieg procedury następuje według jasnych zasad, które można monitorować, a zainteresowane strony, **a także właściwy organ krajowy**, są na wniosek informowane o stosowanych metodach.
- (32) W celu zmniejszenia ryzyka portfela FRP ważne jest wyznaczenie dopuszczalnych terminów zapadalności, określając maksymalny dopuszczalny ważony termin zapadalności (WAM) oraz średni ważony okres trwania (WAL).
- (33) WAM wykorzystuje się do pomiaru wrażliwości FRP na zmiany stóp procentowych rynku pieniężnego. Przy określaniu WAM zarządzający powinni uwzględnić wpływ pochodnych instrumentów finansowych, depozytów oraz umów z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu i wpływ na ryzyko stopy procentowej FRP. W przypadku gdy FRP zawiera transakcję swapu, aby uzyskać ekspozycję na stałą a nie o zmiennej stopie procentowej, powinno to zostać uwzględnione podczas określenia WAM.
- (34) WAL stosowany jest do pomiaru ryzyka kredytowego, gdyż jest ono tym większe, im dłuższy jest termin zwrotu kapitału. WAL używany jest także do ograniczania ryzyka płynnościowego. W odróżnieniu od obliczania WAM, przy obliczaniu WAL papierów wartościowych o zmiennej stopie procentowej i instrumentów finansowych będących wynikiem sekurytyzacji nie jest dopuszczalne wykorzystanie dat aktualizacji stóp procentowych, uwzględnia się natomiast tylko przewidziany ostateczny termin zapadalności instrumentu finansowego. Terminem zapadalności stosowanym do obliczania WAL jest rezydualny termin zapadalności pozostały do prawnego umorzenia, ponieważ jest to jedyny termin, w którym spółka zarządzająca może się upewnić, że instrument ten

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 462/2013 z dnia 21 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych (Dz.U. L 146 z 31.5.2013, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/14/UE z dnia 21 maja 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2003/41/WE w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami, dyrektywę 2009/65/WE w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) i dyrektywę 2011/61/UE w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi w odniesieniu do nadmiernego polegania na ratingach kredytowych (Dz.U. L 145 z 31.5.2013, s. 1).

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

zostanie wykupiony. Cechy instrumentu, takie jak możliwość umorzenia w określonych terminach, tzw. opcje sprzedaży, nie mogą być brane pod uwagę przy obliczaniu WAL.

- (35) W celu zwiększenia zdolności FRP do realizacji zleceń umorzenia i uniknięcia sprzedaży jego aktywów po bardzo zaniżonych cenach, fundusze te powinny stale posiadać minimalną kwotę płynnych aktywów o jednodniowym lub tygodniowym terminie zapadalności. Do obliczenia proporcji aktywów o jednodniowym i tygodniowym terminie zapadalności należy stosować prawny termin zapadalności danego składnika aktywów. Można wziąć pod uwagę możliwość rozwiązania przez zarządzającego umowy z krótkim wyprzedzeniem. Przykładowo, jeżeli umowa z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu może zostać rozwiązana za jednodniowym wypowiedzeniem, należy ją uznać za składnik aktywów o jednodniowym terminie zapadalności. Jeśli zarządzający ma możliwość wypłacenia środków pieniężnych z rachunku depozytowego, z jednodniowym wyprzedzeniem, depozyt ten może zostać uznany za składnik aktywów o jednodniowym terminie zapadalności. **Jeżeli zarządzający FRP uzna, że skarbowe papiery wartościowe charakteryzują się wysoką jakością kredytową, mogą być one uwzględniane jako aktywa o jednodniowym terminie zapadalności.**
- (36) Z uwagi na to, że FRP mogą inwestować w aktywa o różnych terminach zapadalności, inwestorzy powinni być w stanie rozróżnić poszczególne kategorie FRP. W związku z tym FRP powinny być klasyfikowane jako krótkoterminowe FRP albo standardowe FRP. Celem krótkoterminowych FRP jest uzyskanie zysków odpowiadających stopom rynku pieniężnego, przy jednoczesnym zapewnieniu inwestorom jak najwyższego poziomu bezpieczeństwa. Dzięki krótkim WAM i WAL ryzyko związane z czasem trwania i ryzyko kredytowe krótkoterminowych FRP są utrzymywane na niskim poziomie.
- (37) Celem standardowych FRP jest zapewnianie zysków nieco wyższych od zysków odpowiadających stopom rynku pieniężnego, w związku z czym inwestują one w aktywa o wydłużonym terminie zapadalności. Ponadto, aby osiągnąć wyższe zyski, ta kategoria FRP powinna mieć możliwość stosowania zwiększonych limitów dotyczących ryzyka portfela, takich jak średni ważony termin zapadalności i średni ważony okres trwania.
- (38) Zgodnie z przepisami art. 84 dyrektywy 2009/65/WE zarządzający UCITS działających w charakterze FRP mają możliwość tymczasowego zawieszenia umorzeń w wyjątkowych przypadkach, gdy wymagają tego okoliczności. Zgodnie z przepisami art. 16 dyrektywy 2011/61/UE i art. 47 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 231/2013 ⁽¹⁾, zarządzający AFI działających w charakterze FRP mogą stosować specjalne mechanizmy postępowania w przypadku wystąpienia braku płynności aktywów funduszy.
- (39) **Aby uniknąć sytuacji, w których zarządzanie ryzykiem przez FRP będzie zakłócanie przez krótkoterminowe decyzje podejmowane pod wpływem ewentualnego ratingu FRP, w przypadku gdy zarządzający FRP ubiega się o zewnętrzny rating kredytowy, procedura określania tego ratingu powinna podlegać rozporządzeniu (UE) nr 462/2013 i powinna być przeprowadzana zgodnie z tym rozporządzeniem.** Dla zapewnienia odpowiedniego zarządzania płynnością konieczne jest, aby FRP ustanowiły należytą politykę i procedury umożliwiające poznanie swoich inwestorów. Polityka, którą zarządzający ma wprowadzić, powinna pomóc w zrozumieniu bazy inwestorów FRP, tak aby można było przewidzieć zlecenia umorzenia znacznych pakietów jednostek lub udziałów. W celu uniknięcia sytuacji, w której FRP muszą zrealizować nagle, masowe zlecenia umorzenia, szczególną uwagę należy poświęcić dużym inwestorom reprezentującym znaczny odsetek aktywów funduszu, jak również jednemu inwestorowi reprezentującemu znaczny odsetek aktywów o jednodniowym terminie zapadalności. W takim przypadku FRP powinien zwiększyć odsetek aktywów o jednodniowym terminie zapadalności proporcjonalnie do odsetku reprezentowanego przez tego inwestora. Zarządzający powinien w miarę możliwości określić tożsamość inwestorów, nawet jeśli są oni reprezentowani przez rachunki powiernicze, portale lub innych pośrednich nabywców.
- (40) W ramach ostrożnego zarządzania ryzykiem FRP powinny, **przynajmniej raz na kwartał**, przeprowadzać testy warunków skrajnych. Od zarządzających FRP oczekuje się działania prowadzącego do wzmocnienia odporności funduszu, jeśli wyniki testów warunków skrajnych wykazują jego słabe punkty.
- (41) W celu odzwierciedlenia rzeczywistej wartości aktywów stosowanie wyceny według wartości rynkowej powinno być preferowaną metodą wyceny aktywów FRP. Zarządzającemu nie należy zezwalać na stosowanie metody wyceny według modelu, jeśli wycena według wartości rynkowej pozwala uzyskać wiarygodną wartość składnika aktywów, ponieważ metoda wyceny według modelu może prowadzić do uzyskania mniej dokładnej wyceny. Oczekuje się, że

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 231/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE w odniesieniu do zwolnień, ogólnych warunków dotyczących prowadzenia działalności, depozytariuszy, dźwigni finansowej, przejrzystości i nadzoru (Dz.U. L 83 z 22.3.2013, s. 1).

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

wycena według wartości rynkowej aktywów, takich jak bony skarbowe i komunalne, średnio- i krótkoterminowe obligacje, jest na ogół wiarygodna. Przy wycenie papierów komercyjnych lub certyfikatów depozytowych zarządzający powinien sprawdzić, czy na rynku wtórnym można uzyskać ich wiarygodną wycenę. Cenę wykupu oferowaną przez emitenta należy również uznać za stanowiącą właściwe oszacowanie wartości papieru komercyjnego. Zarządzający powinien oszacować wartość aktywów np. na podstawie danych rynkowych, takich jak zyski z porównywalnych instrumentów i porównywalnych emitentów, **lub skorzystać z uznanej na szczeblu międzynarodowym metody księgowania według kosztu zamortyzowanego zgodnej z uznanymi międzynarodowymi standardami rachunkowości.**

- (42) Celem FRP utrzymującego stałą wartość aktywów netto (FRP o stałej NAV) jest zachowanie kapitału inwestycji, zapewniając jednocześnie wysoki stopień płynności. Wartość aktywów netto (NAV) przypadająca na jednostkę uczestnictwa lub udział większości FRP o stałej NAV wynosi na przykład 1 EUR, 1 USD lub 1 GBP w momencie podziału zysków wśród inwestorów. Inne fundusze tego typu kumulują dochód w NAV funduszu, utrzymując jednocześnie rzeczywistą wartość składnika na stałym poziomie.
- (43) W celu uwzględnienia specyfiki FRP o stałej NAV konieczne jest, aby funduszom tym zezwolono na stosowanie również metody księgowania według kosztu zamortyzowanego w celu określenia stałej wartości aktywów netto przypadającej na jednostkę uczestnictwa lub udział. Niezależnie od powyższego, w celu zapewnienia ciągłego monitorowania różnicy między stałą NAV przypadającą na jednostkę uczestnictwa lub udział a NAV przypadającą na jednostkę uczestnictwa lub udział, FRP o stałej NAV powinien również obliczać wartość swoich aktywów na podstawie metody wyceny według wartości rynkowej lub metody wyceny według modelu.
- (44) Z uwagi na to, że FRP powinny publikować NAV, która odzwierciedla wszystkie zmiany wartości jego aktywów, opublikowaną NAV należy zaokrąglić maksymalnie do pełnego punktu bazowego lub jego odpowiednika. W związku z tym, jeżeli NAV jest publikowana w określonej walucie, na przykład 1 EUR, stopniowych zmian wartości należy dokonywać co 0,0001 EUR. W przypadku NAV wynoszącej 100 EUR stopniowych zmian wartości należy dokonywać co 0,01 EUR. Wyłącznie FRP o stałej NAV może opublikować cenę, która nie wynika w całości ze zmian wartości jego aktywów. W tym przypadku NAV może zostać zaokrąglona do najbliższego centa dla NAV wynoszącego 1 EUR (zmieniana co 0,01 EUR).
- (44a) *Inwestorów należy wyraźnie poinformować, czy dany fundusz ma charakter krótkoterminowy czy standardowy, zanim w niego zainwestują. Aby uniknąć nieuzasadnionych oczekiwań ze strony inwestorów, we wszelkich materiałach związanych z wprowadzeniem do obrotu należy również wyraźnie wskazać, że FRP nie są gwarantowanym instrumentem inwestycyjnym.*
- (45) *Aby mieć możliwość ograniczenia ewentualnych umorzeń ze strony klientów w czasach głębokich napięć na rynku, wszystkie FRP o stałej NAV długu publicznego, detaliczne FRP o stałej NAV i FRP o niskiej zmienności NAV powinny dysponować przepisami umożliwiającymi wprowadzenie opłat płynnościowych i ograniczeń dotyczących umorzeń w celu zapobieżenia znacznej liczbie umorzeń w czasach napięć rynkowych oraz w celu zapobieżenia sytuacji, w której pozostali inwestorzy byłiby w niesprawiedliwym stopniu eksponowani na panujące w danym momencie warunki rynkowe. Opłata płynnościowa powinna odpowiadać faktycznym kosztom upłynniania aktywów w celu wykonania zleceń umorzenia w okresie skrajnych warunków rynkowych i nie powinna stanowić kary przewyższającej kwotę, jaka zrównoważyłaby straty poniesione przez innych inwestorów w wyniku umorzenia.*
- (46) *FRP o stałej NAV długu publicznego i detaliczne FRP o stałej NAV powinny przestać funkcjonować jako FRP o stałej NAV, jeżeli nie mogą osiągnąć minimalnej kwoty tygodniowych wymogów płynnościowych w ciągu 30 dni od dnia wprowadzenia opłat płynnościowych lub ograniczeń dotyczących umorzeń. W takim przypadku dane FRP o stałej NAV długu publicznego i detaliczne FRP o stałej NAV powinny automatycznie przekształcić się w FRP o zmiennej NAV bądź zostać zlikwidowane.*
- (46a) *Zezwolenie na funkcjonowanie FRP o niskiej zmienności NAV powinno być ograniczone do pięciu lat. Komisja powinna dokonać przeglądu odpowiedności FRP o niskiej zmienności NAV cztery lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia. Przegląd ten powinien dotyczyć skutków i wdrożenia przepisów dotyczących FRP o niskiej zmienności NAV, w tym częstotliwości stosowania mechanizmów ochrony, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu. Przegląd ten powinien również uwzględniać ryzyko dla stabilności finansowej unijnego systemu finansowego oraz koszty dla gospodarki, w tym dla przedsiębiorstw, sektora FRP oraz szerzej pojętego sektora finansowego. W ramach tego przeglądu należy również zbadać możliwość zezwolenia na wydłużenie okresu funkcjonowania FRP o niskiej zmienności NAV powyżej pięciu lat lub zezwolenia na nieograniczony okres funkcjonowania FRP o niskiej zmienności NAV, a w przypadku stwierdzenia takiej możliwości przegląd powinien dać odpowiedź na pytanie, czy wymagane są zmiany przepisów dotyczących FRP o niskiej zmienności NAV.*

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

- (47) Udzielenie wsparcia zewnętrznego FRP **■**, *które ma na celu utrzymanie płynności lub stabilności* **■** lub *które przynosi* de facto takie skutki, zwiększa ryzyko przeniesienia się efektu domina z sektora FRP na resztę sektora finansowego. Udzielenie wsparcia przez osoby trzecie leży w ich interesie, ponieważ posiadają udział gospodarczy w przedsiębiorstwie zarządzającym zajmującym się zarządzaniem FRP lub ponieważ chcą uniknąć utraty reputacji, jeśli ich nazwa byłaby kojarzona z ogłoszeniem niewypłacalności przez FRP. Z uwagi na to, że wspomniane osoby trzecie nie zobowiązują się wyraźnie do zapewnienia lub zagwarantowania takiego wsparcia, nie ma pewności, czy tego rodzaju wsparcie zostanie udzielone FRP, w momencie gdy zajdzie taka potrzeba. W takich okolicznościach uznaniowy charakter wsparcia jednostki sponsorującej przyczynia się do niepewności wśród uczestników rynku dotyczącej tego, kto poniesie ewentualne straty FRP. Niepewność ta sprawia, że FRP są jeszcze bardziej podatne na panikę wśród inwestorów w okresach destabilizacji finansowej, gdy ryzyko finansowe na szerszą skalę jest najbardziej odczuwalne i kiedy pojawiają się obawy co do kondycji finansowej jednostek sponsorujących i ich zdolności do zapewnienia wsparcia związanym z nimi funduszom. Z tych względów **należy zabronić wsparcia zewnętrznego dla FRP.**
- (48) Inwestorzy powinni zostać wyraźnie poinformowani, że dany fundusz ma charakter krótkoterminowy lub standardowy, **■** zanim w niego zainwestują. W celu uniknięcia nieuzasadnionych oczekiwań inwestorów we wszelkich materiałach związanych z wprowadzeniem do obrotu należy również wyraźnie wskazać, że FRP nie są gwarantowanym instrumentem inwestycyjnym. **■**
- (48a) **Ponadto inwestorzy powinni zostać poinformowani o źródłach dostępu do informacji o portfelu inwestycyjnym oraz o poziomach płynności funduszu.**
-
- (50) Organ właściwy dla FRP powinien sprawdzić, czy FRP jest w stanie stale przestrzegać przepisów niniejszego rozporządzenia. Z uwagi na to, że właściwe organy dysponują już szerokimi uprawnieniami na mocy dyrektywy 2009/65/WE i 2011/61/UE należy rozszerzyć te uprawnienia, tak aby mogły być wykonywane przez odniesienie do nowych wspólnych przepisów dotyczących FRP. Organy właściwe dla UCITS lub AFI powinny również sprawdzić, czy wszystkie przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania istniejące w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i wykazujące cechy FRP przestrzegają nowych przepisów.
- (50a) **W ciągu trzech lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja powinna przeanalizować doświadczenie nabyte podczas stosowania niniejszego rozporządzenia i jego wpływ na różne gospodarcze aspekty związane z FRP. Instrumenty dłużne emitowane lub gwarantowane przez państwa członkowskie stanowią odrębną kategorię inwestycji charakteryzującą się określonymi właściwościami kredytowymi i w zakresie płynności. Ponadto dług państwowy odgrywa kluczową rolę w finansowaniu państw członkowskich. Komisja powinna przeprowadzić ocenę rozwoju sytuacji na rynku w odniesieniu do instrumentów długu państwowego emitowanych lub gwarantowanych przez państwa członkowskie, a także w odniesieniu do możliwości ustanowienia specjalnych ram dla FRP, które koncentrują swoją politykę inwestycyjną na tego typu instrumentach dłużnych.**
- (51) Komisja powinna przyjąć, na podstawie art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, akty delegowane dotyczące procedury oceny wewnętrznej. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów.
- (52) Komisję należy również upoważnić do przyjęcia – w drodze aktów wykonawczych na podstawie art. 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i zgodnie z art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁽¹⁾ – wykonawczych standardów technicznych. ESMA należy powierzyć zadanie opracowania wykonawczych standardów technicznych w odniesieniu do formatu przekazywanych właściwym organom sprawozdań zawierających informacje o FRP celem przedłożenia ich Komisji.
- (53) ESMA powinien mieć możliwość korzystania ze wszystkich uprawnień przyznanych mu na mocy dyrektywy 2009/65/WE i dyrektywy 2011/61/UE w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia. ESMA powierza się również opracowanie projektów regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych.
- (54) **■ W ciągu trzech lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja powinna koniecznie przeanalizować doświadczenie nabyte podczas stosowania niniejszego rozporządzenia i jego wpływ na różne gospodarcze aspekty związane z FRP. Analiza ta powinna skupiać się na wpływie zmian wymaganych na mocy niniejszego rozporządzenia na gospodarkę realną i stabilność finansową.**

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

- (55) Nowe jednolite przepisy dotyczące FRP powinny być zgodne z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE ⁽¹⁾ i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001 ⁽²⁾.
- (56) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, tj. zapewnienie jednolitych wymogów ostrożnościowych stosowanych w odniesieniu do FRP w całej Unii, przy jednoczesnym uwzględnieniu w pełni potrzeby zachowania równowagi między bezpieczeństwem i wiarygodnością tych funduszy a skutecznym funkcjonowaniem rynków pieniężnych i kosztami ponoszonymi przez różne zainteresowane strony działające na tym rynku, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich rozmiary i skutki możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (57) Nowe jednolite przepisy dotyczące FRP są zgodne z podstawowymi prawami i zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności z ochroną konsumentów, wolnością prowadzenia działalności gospodarczej i ochroną danych osobowych. Nowe jednolite przepisy dotyczące FRP powinny być stosowane zgodnie z tymi prawami i zasadami,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące instrumentów finansowych dopuszczalnych jako przedmiot inwestycji funduszu rynku pieniężnego (FRP), jego portfela i wyceny, oraz wymogi sprawozdawcze w odniesieniu do FRP mających siedzibę, zarządzanych lub wprowadzanych do obrotu w Unii.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania:

- (i) które wymagają zezwolenia na prowadzenie działalności jako UCITS na podstawie dyrektywy 2009/65/WE lub jako AFI na podstawie dyrektywy 2011/61/UE;
 - (ii) **które** inwestują w aktywa krótkoterminowe;
 - (iii) **których** odrębnym lub łącznym celem jest zapewnianie zysków odpowiadających stopom rynku pieniężnego lub utrzymanie wartości inwestycji.
2. Państwa członkowskie nie wprowadzają żadnych dodatkowych wymogów w obszarze objętym niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 1a

Rodzaje FRP o stałej NAV

Od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia FRP o stałej NAV mogą funkcjonować w Unii jedynie w następującej formie:

- a) **FRP o stałej NAV długu publicznego;**
- b) **detaliczny FRP o stałej NAV; lub**
- c) **FRP o niskiej zmienności NAV.**

⁽¹⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

O ile nie określono inaczej, wszelkie odniesienia do FRP o stałej NAV zawarte w niniejszym rozporządzeniu dotyczą FRP o stałej NAV długu publicznego, detalicznych FRP o stałej NAV oraz FRP o niskiej zmienności NAV.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „aktywa krótkoterminowe” oznaczają aktywa finansowe, których rezydualny termin zapadalności nie przekracza dwóch lat;
- 2) „instrumenty rynku pieniężnego” oznaczają **zbywalne instrumenty, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. o) dyrektywy 2009/65/WE, które są zazwyczaj przedmiotem obrotu na rynku pieniężnym, takie jak bony skarbowe czy bony komunalne, certyfikaty depozytowe, papiery komercyjne, akcepty bankowe lub średnio- i krótkoterminowe obligacje, a także instrumenty, o których mowa w art. 3 dyrektywy 2007/16/WE;**
- 3) „zbywalne papiery wartościowe” oznaczają zbywalne papiery wartościowe zdefiniowane w art. 2 ust. 1 lit. n) dyrektywy 2009/65/WE;
- 4) „umowa z udzielonym przyrzeczeniem odkupu” oznacza umowę, na mocy której jedna ze stron przenosi papiery wartościowe lub uprawnienia związane z takimi prawami majątkowymi na kontrahenta, a warunkiem transakcji jest zobowiązanie do odkupu tych papierów po określonej cenie w przyszłym terminie, który został ustalony lub zostanie ustalony;
- 5) „umowa z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu” oznacza umowę, na mocy której jedna ze stron otrzymuje papiery wartościowe lub uprawnienia związane z prawem majątkowym lub papierem wartościowym od kontrahenta, a warunkiem transakcji jest zobowiązanie do ich odsprzedaży po określonej cenie w przyszłym terminie, który został ustalony lub zostanie ustalony;
- 6) „udzielenie pożyczki papierów wartościowych” i „zaciągnięcie pożyczki papierów wartościowych” oznaczają transakcję, w wyniku której instytucja lub jej kontrahent przenosi na pożyczkobiorcę papiery wartościowe, a warunkiem transakcji jest zobowiązanie pożyczkobiorcy do zwrotu papierów odpowiadających otrzymanym papierom w danym terminie przyszłym lub na żądanie strony przenoszącej te papiery; dla instytucji przenoszącej papiery wartościowe transakcja ta stanowi transakcję udzielenia pożyczki papierów wartościowych, natomiast dla instytucji otrzymującej papiery stanowi ona transakcję zaciągnięcia pożyczki papierów wartościowych;
- 7) „sekurytyzacja” oznacza sekurytyzację zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 61 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 7a) **„papiery wartościowe zabezpieczone aktywami płynnymi wysokiej jakości” oznaczają kwalifikowane papiery wartościowe zabezpieczone aktywami, które spełniają wymogi określone w art. 13 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr ... uzupełniającego rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych w oparciu o art. 460 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zdefiniowane do celów jednolitej specyfikacji jako aktywa transferowalne charakteryzujące się wysoką płynnością i jakością kredytową zgodnie z art. 416 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;**
- 8) „papiery dłużne przedsiębiorstw” oznaczają instrumenty dłużne emitowane przez przedsiębiorstwa, które faktycznie zajmują się produkcją wyrobów lub obrotem towarami lub świadczeniem usług niefinansowych;
- 9) „wycena według wartości rynkowej” oznacza wycenę pozycji dokonywaną według łatwo dostępnych cen rozliczenia pochodzących z niezależnych źródeł, takich jak kursy giełdowe, notowania elektroniczne lub kwotowania pochodzące od kilku niezależnych, renomowanych maklerów;
- 10) „wycena według modelu” oznacza jakąkolwiek wycenę, która wymaga porównań, ekstrapolacji lub obliczenia w inny sposób na podstawie danych z pojedynczego rynku lub większej liczby rynków;
- 11) „metoda kosztu zamortyzowanego” oznacza metodę wyceny, zgodnie z którą koszt nabycia składnika aktywów jest korygowany o amortyzację premii (lub dyskonta) do terminu zapadalności;
- 12) „fundusz rynku pieniężnego utrzymujący stałą wartość aktywów netto” (FRP o stałej NAV) oznacza fundusz rynku pieniężnego, który utrzymuje stałą wartość aktywów netto (NAV) przypadającą na jednostkę uczestnictwa lub udział; w przypadku którego dochody są naliczane codziennie lub mogą być wypłacane inwestorowi, a aktywa są zasadniczo wyceniane według metody kosztu zamortyzowanego lub NAV jest zaokrąglana do pełnego punktu procentowego lub jego odpowiednika w walucie;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

- 12a) „*detałiczny fundusz rynku pieniężnego utrzymujący stałą wartość aktywów netto*” (*detałiczny FRP o stałej NAV*) oznacza FRP o stałej NAV, którego subskrypcji mogą dokonać jedynie organizacje charytatywne, organizacje non-profit, organy publiczne i fundacje publiczne.
- 12b) „*fundusz rynku pieniężnego o niskiej zmienności wartości aktywów netto*” (*FRP o niskiej zmienności NAV*) oznacza FRP, który spełnia wymogi określone w art. 27 ust. 1-4;
- 13) „krótkoterminowy FRP” oznacza fundusz rynku pieniężnego, który inwestuje w kwalifikowalne instrumenty rynku pieniężnego wskazane w art. 9 ust. 1;
- 14) „standardowy FRP” oznacza fundusz rynku pieniężnego, który inwestuje w kwalifikowalne instrumenty rynku pieniężnego wskazane w art. 9 ust. 1 i 2;
- 15) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową zgodnie z definicją w art. 4 ust. 1 pkt 1) rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- 16) „organ właściwy dla FRP” oznacza:
- a) w przypadku UCITS – właściwy organ macierzystego państwa członkowskiego UCITS wyznaczony zgodnie z art. 97 dyrektywy 2009/65/WE;
 - b) w przypadku AFI z UE – właściwy organ rodzimego państwa członkowskiego AFI, jak określono w art. 4 ust. 1 lit. p) dyrektywy 2011/61/UE;
 - c) w przypadku AFI spoza UE **dowolny z poniższych organów**:
 - (i) właściwy organ państwa członkowskiego, w którym AFI spoza UE nieposiadający paszportu jest wprowadzany do obrotu w Unii;
 - (ii) właściwy organ ZAFI z UE zarządzającego AFI spoza UE, jeżeli AFI spoza UE posiadający paszport jest wprowadzany do obrotu w Unii lub nie jest wprowadzany do obrotu w Unii;
 - (iii) właściwy organ państwa członkowskiego odniesienia, jeżeli AFI spoza UE posiadający paszport nie jest zarządzany przez ZAFI z UE i jest wprowadzany do obrotu w Unii;
- 17) „macierzyste państwo członkowskie FRP” oznacza państwo członkowskie, w którym FRP otrzymał zezwolenie na prowadzenie działalności;
- 18) „średni ważony termin zapadalności (WAM)” oznacza średni okres pozostały do prawnego terminu zapadalności lub, jeżeli okres ten jest krótszy, do następnej aktualizacji stóp procentowych według stopy rynku pieniężnego w odniesieniu do wszystkich aktywów bazowych funduszu, odzwierciedlający względne proporcje poszczególnych posiadanych aktywów;
- 19) „średni ważony okres trwania (WAL)” oznacza średni okres pozostały do prawnego terminu zapadalności wszystkich aktywów bazowych funduszu odzwierciedlający względne proporcje poszczególnych posiadanych aktywów;
- 20) „prawny termin zapadalności” oznacza datę spłaty w całości kwoty głównej papieru wartościowego, która nie dopuszcza żadnej dowolności;
- 21) „rezydualny termin zapadalności” oznacza okres pozostały do prawnego terminu zapadalności;
- 22) „krótka sprzedaż” oznacza niepokrytą sprzedaż instrumentów rynku pieniężnego;
- 22a) „*FRP o stałej NAV długu publicznego*” oznacza FRP o stałej NAV, który inwestuje 99,5 % swoich aktywów w instrumenty długu publicznego, a do roku 2020 co najmniej 80 % swoich aktywów w instrumenty długu publicznego UE; FRP o stałej NAV długu publicznego powinny stopniowo zwiększać swój poziom inwestycji w dług publiczny

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

- 22b) „wsparcie zewnętrzne” oznacza bezpośrednio lub pośrednio wsparcie oferowane przez osobę trzecią, w tym jednostkę sponsorującą FRP, które jest przeznaczone na zapewnienie płynności FRP bądź ustabilizowanie NAV przypadającej na jednostkę uczestnictwa lub udział FRP lub które doprowadziłoby do zapewnienia płynności FRP bądź ustabilizowania NAV przypadającej na jednostkę uczestnictwa lub udział FRP; wsparcie to obejmuje:
- a) dokapitalizowanie gotówkowe przez osobę trzecią;
 - b) nabycie aktywów FRP po zawyżonej cenie przez osobę trzecią;
 - c) nabycie jednostek uczestnictwa lub udziałów FRP przez osobę trzecią w celu zapewnienia funduszowi płynności;
 - d) udzielenie FRP dowolnej bezpośredniej lub dorozumianej gwarancji bądź przekazanie pisma o poparciu FRP przez osobę trzecią;
 - e) każde działanie osoby trzeciej, którego bezpośrednim lub pośrednim celem jest utrzymanie profilu płynności i poziomu NAV przypadającej na jednostkę uczestnictwa lub udział FRP;
- 22c) „instrumenty długu publicznego UE” oznaczają instrumenty długu publicznego w postaci środków pieniężnych, aktywów publicznych państw członkowskich lub umów z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu zabezpieczonych długiem publicznym instytucji UE lub jej organów, urzędów lub agencji, w tym między innymi Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Mechanizmu Stabilności, Europejskiego Banku Inwestycyjnego, Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego oraz Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych.
- 22d) „instrumenty długu publicznego” oznaczają środki pieniężne, aktywa publiczne lub umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu zabezpieczone długiem publicznym dowolnego kwalifikowalnego państwa, określonego przez zarządzającego FRP;

Artykuł 3

Udzielanie zezwolenia FRP

1. Przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania mają siedzibę, są wprowadzane do obrotu lub zarządzane w charakterze FRP w Unii, pod warunkiem że uzyskały zezwolenie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Zezwolenie takie jest ważne we wszystkich państwach członkowskich.

2. Przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, które wymaga zezwolenia jako UCITS na podstawie dyrektywy 2009/65/WE, uzyskuje zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze FRP w ramach procedury udzielania zezwolenia zgodnie z dyrektywą 2009/65/WE.

3. Przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania będące AFI uzyskuje zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze FRP zgodnie z procedurą udzielania zezwoleń określoną w art. 4.

4. Przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania nie uzyskuje zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze FRP, jeżeli organ właściwy dla FRP uzna, że FRP nie będzie w stanie spełniać wszystkich wymogów niniejszego rozporządzenia.

5. Do celów uzyskania zezwolenia FRP przedkłada właściwemu organowi następujące dokumenty:

- a) regulamin funduszu lub dokumenty założycielskie;
- b) dokument potwierdzający dane zarządzającego;
- c) dokument potwierdzający dane depozytariusza;
- d) opis FRP lub informacje na temat FRP dostępne inwestorom;
- e) opis zasad i procedur koniecznych do spełnienia wymogów, o których mowa w rozdziałach II–VII, lub informacje na ich temat;
- f) wszelkie inne informacje lub dokumenty wymagane przez organ właściwy dla FRP do stwierdzenia zgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

6. Co kwartał właściwe organy informują ESMA o zezwoleniach udzielonych lub cofniętych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

7. ESMA prowadzi centralny rejestr publiczny określający każdy FRP, który uzyskał zezwolenie na podstawie niniejszego rozporządzenia, jego rodzaj, zarządzającego oraz organ właściwy dla tego FRP. Rejestr jest dostępny w formie elektronicznej.

Artykuł 4

Procedura udzielania zezwolenia AFI na prowadzenie działalności w charakterze FRP

1. AFI uzyskuje zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze FRP jedynie wówczas, gdy jego właściwy organ zatwierdzi wniosek ZAFI, który uzyskał na mocy dyrektywy 2011/61/UE zezwolenie na zarządzanie AFI, regulamin funduszu i wybranego depozytariusza.

2. Przy składaniu wniosku o zarządzanie AFI, ZAFI posiadający zezwolenie dostarcza organowi właściwemu dla FRP:

- a) pisemną umowę z depozytariuszem;
- b) informacje na temat uzgodnień dotyczących przekazania zadań w zakresie zarządzania portfelem i ryzykiem oraz administrowania AFI;
- c) informacje na temat strategii inwestycyjnych, profilu ryzyka i innych cech AFI, do których zarządzania uprawniony jest ZAFI.

Organ właściwy dla FRP może zwrócić się do organu właściwego dla ZAFI o wyjaśnienia i informacje dotyczące dokumentów, o których mowa w poprzednim akapicie, lub o poświadczenie, że FRP są objęte zakresem zezwolenia ZAFI na zarządzanie. Organ właściwy dla ZAFI udziela odpowiedzi w ciągu 10 dni roboczych od złożenia wniosku przez organ właściwy dla FRP.

3. ZAFI bezzwłocznie powiadamia organ właściwy dla FRP o wszelkich późniejszych zmianach dokumentów, o których mowa w ust. 2.

4. Organ właściwy dla FRP może odrzucić wniosek ZAFI wyłącznie wtedy, gdy:

- a) ZAFI nie przestrzega przepisów niniejszego rozporządzenia;
- b) ZAFI nie przestrzega przepisów dyrektywy 2011/61/UE;
- c) ZAFI nie posiada zezwolenia organu właściwego dla tego ZAFI na zarządzanie FRP;
- d) ZAFI nie dostarczył dokumentacji, o której mowa w ust. 2.

Przed odrzuceniem wniosku organ właściwy dla FRP konsultuje się z organem właściwym dla ZAFI.

5. Udzielenie AFI zezwolenia na prowadzenie działalności w charakterze FRP nie może być uzależnione od wymogu zarządzania AFI przez ZAFI, który uzyskał zezwolenie w rodzimym państwie członkowskim AFI, ani od wymogu realizacji lub przekazania zadań przez ZAFI w rodzimym państwie członkowskim AFI.

6. ZAFI jest informowany w terminie dwóch miesięcy od złożenia kompletnego wniosku o tym, czy zezwolenie na prowadzenie przez AFI działalności w charakterze FRP zostało udzielone.

7. Organ właściwy dla FRP nie udziela zezwolenia, jeżeli AFI jest pozbawiony z przyczyn prawnych możliwości wprowadzania do obrotu swoich jednostek uczestnictwa lub udziałów w swoim macierzystym państwie członkowskim.

Artykuł 5

Stosowanie nazwy FRP

1. UCITS lub AFI posługują się nazwą „fundusz rynku pieniężnego” lub „FRP” w odniesieniu do nich samych, jednostek uczestnictwa lub udziałów, które emitują, wyłącznie w przypadku, gdy UCITS lub AFI uzyskały zezwolenie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

UCITS lub AFI posługują się nazwą kojarzącą się z funduszem rynku pieniężnego lub stosują sformułowania takie jak „gotówka”, „płynne”, „środki pieniężne”, „aktywa krótkoterminowe”, „o charakterze depozytu” lub inne podobne określenia wyłącznie w przypadku, gdy uzyskały zezwolenie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. Posługiwanie się nazwą „fundusz rynku pieniężnego”, „FRP” lub nazwą, która kojarzy się z FRP, bądź sformułowaniami, o których mowa w ust. 1, obejmuje ich stosowanie we wszelkich zewnętrznych lub wewnętrznych dokumentach, sprawozdaniach, oświadczeniach, reklamach, informacjach, pismach lub wszelkich innych materiałach przesyłanych potencjalnym inwestorom, posiadaczom jednostek uczestnictwa, udziałowcom lub właściwym organom bądź przeznaczonych do dystrybucji wśród tych podmiotów w formie pisemnej, ustnej, elektronicznej lub w dowolnej innej formie.

Artykuł 6

Obowiązujące przepisy

1. FRP stale przestrzega przepisów niniejszego rozporządzenia.
2. FRP będący UCITS oraz jego zarządzający stale spełniają wymogi dyrektywy 2009/65/WE, chyba że niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej.
3. FRP będący AFI oraz jego zarządzający stale spełniają wymogi dyrektywy 2011/61/UE, chyba że niniejsze rozporządzenie stanowi inaczej.
4. Zarządzający FRP jest odpowiedzialny za zapewnienie przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia. Zarządzający ponosi odpowiedzialność za wszelkie straty lub szkody wynikające z nieprzestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia.
5. Niniejsze rozporządzenie nie uniemożliwia FRP stosowania limitów inwestycyjnych, które są surowsze niż te wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia.

Rozdział II

Obowiązki dotyczące polityki inwestycyjnej FRP

SEKCJA I

PRZEPISY OGÓLNE I AKTYWA KWALIFIKOWALNE

Artykuł 7

Przepisy ogólne

1. W przypadku gdy FRP składa się z więcej niż jednego subfunduszu, każdy subfundusz jest uznawany za odrębny FRP do celów rozdziałów II–VII.
2. FRP posiadający zezwolenie na prowadzenie działalności jako UCITS nie podlegają obowiązkom dotyczącym polityki inwestycyjnej UCITS określonym w art. 49, 50, 50a, 51 ust. 2 i art. 52–57 dyrektywy 2009/65/WE, o ile wyraźnie nie określono inaczej w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 8

Aktywa kwalifikowalne

1. FRP inwestują wyłącznie w jedną lub kilka z następujących kategorii aktywów finansowych i wyłącznie na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu:
 - a) instrumenty rynku pieniężnego;
 - aa) *instrumenty finansowe emitowane lub gwarantowane indywidualnie lub zbiorowo przez centralne, regionalne lub lokalne organy administracji państw członkowskich lub ich banki centralne, przez instytucje, organy, urzędy lub agencje Unii Europejskiej, w tym między innymi Europejski Bank Centralny, Europejski Bank Inwestycyjny, Europejski Fundusz Inwestycyjny, nowy Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych lub Europejski Mechanizm Stabilności, Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Międzynarodowy Bank Odbudowy i Rozwoju, Bank Rozwoju Rady Europy oraz Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju;*

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

- b) depozyty w instytucjach kredytowych;
- c) **kwalifikowalne** instrumenty **poходne stosowane wyłącznie w celach zabezpieczenia**;
- d) umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu **bądź umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu, pod warunkiem spełnienia wszystkich poniższych warunków:**
 - (i) **aktywa stanowiące zabezpieczenie nie mogą być sprzedawane, reinwestowane ani zastawiane;**
 - (ii) **umowa z udzielonym przyrzeczeniem odkupu stanowi rozwiązanie tymczasowe i nie służy celom inwestycyjnym;**
 - (iii) **FRP ma prawo rozwiązać umowę w dowolnym czasie za wypowiedzeniem wynoszącym maksymalnie dwa dni robocze;**
 - (iv) **środki pieniężne otrzymane przez FRP w ramach umów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu nie przekraczają 10 % aktywów tego funduszu i nie są przekazywane, reinwestowane ani wykorzystywane ponownie w inny sposób.**
- 2. FRP nie podejmują żadnych z następujących działań:
 - a) inwestowanie w aktywa inne niż te, o których mowa w ust. 1;
 - b) sprzedaż krótka instrumentów rynku pieniężnego;
 - c) bezpośrednie lub pośrednie zaangażowanie w **fundusze inwestycyjne typu ETF**, akcje lub towary, w tym za pośrednictwem instrumentów pochodnych, certyfikatów je reprezentujących, indeksów opartych na nich bądź za pośrednictwem **innych środków lub instrumentów**, które mogłyby powodować zaangażowanie w nie;
 - d) zawieranie umów udzielenia pożyczki papierów wartościowych lub umów zaciągnięcia pożyczki papierów wartościowych **■** bądź jakiegokolwiek innej umowy, która obciążałaby aktywa FRP;
 - e) zaciąganie i udzielanie pożyczek i kredytów gotówkowych;
- ea) **inwestowanie w inne FRP.**

Artykuł 9

Kwalifikowalne instrumenty rynku pieniężnego

- 1. Instrument rynku pieniężnego może być przedmiotem inwestycji FRP, pod warunkiem że spełnia wszystkie następujące wymogi:
 - a) należy do jednej z kategorii instrumentów rynku pieniężnego, o których mowa w art. 50 ust. 1 lit. a), b), c) lub h) dyrektywy 2009/65/WE;
 - b) posiada jedną z następujących alternatywnych właściwości:
 - (i) jego prawny termin zapadalności w momencie emisji nie przekracza 397 dni;
 - (ii) jego rezydualny termin zapadalności nie przekracza 397 dni.; **lub**
 - (iii) **kwalifikuje się jako papier wartościowy wysokiej jakości zabezpieczony aktywami płynnymi, o którym mowa w art. 2 ust. 7a.**
 - c) emitentowi instrumentu rynku pieniężnego przyznano jedną z dwóch najwyższych klas ratingu wewnętrznego zgodnie z zasadami określonymi w art. 18 niniejszego rozporządzenia;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

d) jeżeli instrument przyjmuje ekspozycję na sekurytyzację, podlega dodatkowym wymogom ustanowionym w art. 10.

2. Standardowe FRP mogą inwestować w instrument rynku pieniężnego, który co najmniej raz na 397 dni lub z większą częstotliwością podlega regularnej korekcie rentowności zgodnie z sytuacją na rynku pieniężnym, a jego rezydualny termin zapadalności nie przekracza **dwóch** lat.

3. Ust. 1 lit. c) nie ma zastosowania do instrumentów rynku pieniężnego emitowanych lub gwarantowanych przez instytucję administracji centralnej lub bank centralny państwa członkowskiego, Europejski Bank Centralny, Unię, Europejski Mechanizm Stabilności lub Europejski Bank Inwestycyjny.

Artykuł 10

Kwalifikowalne sekurytyzacje

1. **Sekurytyzacja jest kwalifikowalna, jeżeli** spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) ekspozycja bazowa lub pula ekspozycji składa się wyłącznie z **kwalifikowalnych** papierów dłużnych **i jest wystarczająco zdywersyfikowana**;
- b) bazowe **kwalifikowalne** papiery dłużne ■ charakteryzują się wysoką jakością kredytową i płynnością;
- c) prawny termin zapadalności bazowych **kwalifikowalnych** papierów dłużnych ■ w momencie emisji nie przekracza 397 dni; lub ich rezydualny termin zapadalności nie przekracza 397 dni.

1a. Papiery wartościowe wysokiej jakości zabezpieczone aktywami płynnymi, o których mowa w art. 2 ust. 7a uznaje się za kwalifikowalne sekurytyzacje.

1b. Papiery komercyjne zabezpieczone aktywami uznaje się za kwalifikowalne sekurytyzacje, pod warunkiem że charakteryzują się płynnością, o której mowa w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, a ekspozycje bazowe charakteryzuje wysoka jakość kredytowa.

2. **Komisja w terminie [6 miesięcy od publikacji niniejszego rozporządzenia] przyjmie akty delegowane zgodnie z art. 44, uściślając kryteria służące określeniu prostej, przejrzystej i standardowej sekurytyzacji w odniesieniu do każdego z następujących aspektów:**

- a) warunki i okoliczności, w których uznaje się, że ekspozycja bazowa lub pula ekspozycji składa się wyłącznie z **kwalifikowalnych** papierów dłużnych, **oraz w których uznaje się ją za wystarczająco zdywersyfikowaną**;
- b) warunki i progi liczbowe określające kiedy **bazowe** papiery dłużne ■ charakteryzują się wysoką jakością kredytową i płynnością;
- ba) **wymogi dotyczące przejrzystości sekurytyzacji i jej aktywów bazowych;**

Komisja zapewnia przy tym spójność z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 460 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i art. 135 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyplącalność II), jak również uwzględnia specyfikę sekurytyzacji o terminie zapadalności w chwili emisji krótszym niż 397 dni.

Ponadto Komisja w terminie [6 miesięcy od opublikowania niniejszego rozporządzenia] przyjmie akty delegowane uściślające kryteria służące określeniu instrumentów dłużnych o wysokiej jakości kredytowej oraz papierów komercyjnych zabezpieczonych aktywami płynnymi, o których mowa w ust. 1a. Komisja zapewnia przy tym spójność z odnośnymi pracami EUNB i wspiera te prace.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

Artykuł 11

Kwalifikowalne depozyty w instytucjach kredytowych

Depozyt w instytucji kredytowej może być przedmiotem inwestycji FRP, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) depozyt podlega zwrotowi na żądanie lub można go w dowolnej chwili wycofać;
- b) termin zapadalności depozytu nie przekracza 12 miesięcy;
- c) instytucja kredytowa ma swoją siedzibę statutową w państwie członkowskim lub, jeśli instytucja kredytowa ma swoją siedzibę statutową w państwie trzecim, podlega zasadom ostrożnościowym uznawanym za równoważne zasadom ustanowionym w prawie unijnym zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 107 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 12

Kwalifikowalne pochodne instrumenty finansowe

Pochodny instrument finansowy może być przedmiotem inwestycji FRP, jeśli znajduje się on w obrocie na rynku regulowanym, o którym mowa w art. 50 ust. 1 lit. a), b) lub c) dyrektywy 2009/65/WE, lub **podlega obowiązkowi rozliczania przewidzianemu w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012**, pod warunkiem że ■ spełnione są wszystkie następujące warunki.

- a) instrumentami bazowymi instrumentów pochodnych są stopy procentowe, kursy walutowe, waluty lub indeksy reprezentujące jedną z tych kategorii;
- b) instrument pochodny służy jedynie do celów zabezpieczenia ryzyka związanego z czasem trwania i ryzyka walutowego związanych z pozostałymi inwestycjami FRP;
- c) kontrahentami **instrumentów** pochodnych ■ są instytucje podlegające regulacji ostrożnościowej i nadzorowi ostrożnościowemu oraz należą do kategorii zatwierdzonych przez właściwe organy macierzystego państwa członkowskiego FRP;
- d) instrumenty pochodne ■ podlegają codziennej rzetelnej i podlegającej sprawdzeniu wycenie i mogą być z inicjatywy FRP sprzedawane, likwidowane lub zamykane za pomocą transakcji symetrycznych w dowolnym momencie z uwzględnieniem ich wartości godziwej.

Artykuł 13

Kwalifikowalne umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu

1. Umowa z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu może zostać zawarta przez FRP, pod warunkiem że spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) FRP ma prawo rozwiązać umowę w dowolnym czasie za wypowiedzeniem wynoszącym maksymalnie dwa dni robocze;
- b) wartość rynkowa aktywów otrzymanych w ramach umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu jest stale przynajmniej równa wartości wydatkowanych środków pieniężnych.

2. Aktywami otrzymanymi przez FRP w ramach umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu są instrumenty rynku pieniężnego **określone w** art. 9.

3. Sekurytyzacja określona w art. 10 nie może być otrzymywana przez FRP w ramach umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu. ■

4. Aktywa otrzymane przez FRP w ramach umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu są uwzględniane do celów obliczania limitów w zakresie dywersyfikacji i koncentracji określonych w niniejszym rozporządzeniu. **Aktywów tych nie wolno sprzedawać, reinwestować, zastawiać ani przenosić w inny sposób.**

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

5. Na zasadzie odstąpienia od ust. 2 FRP może otrzymać w ramach umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu płynne zbywalne papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego inne niż te **określone w** art. 9, pod warunkiem że aktywa te spełniają jeden z następujących warunków:

- a) są to aktywa o wysokiej jakości kredytowej i zostały wyemitowane lub są gwarantowane przez instytucję administracji centralnej lub bank centralny państwa członkowskiego, Europejski Bank Centralny, Unię, Europejski Mechanizm Stabilności, Europejski Bank Inwestycyjny;
- b) zostały wyemitowane lub są gwarantowane przez instytucję administracji centralnej lub bank centralny państwa trzeciego, pod warunkiem że emitent składnika aktywów z państwa trzeciego **uzyskał pozytywną wewnętrzną ocenę kredytową** zgodnie z zasadami określonymi w art. 16-19.

O aktywach otrzymanych w ramach umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu zgodnie z akapitem pierwszym powiadamiani są inwestorzy FRP.

Aktywa otrzymane w ramach umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu zgodnie z akapitem pierwszym podlegają przepisom określonym w art. 14 ust. 6.

5a. FRP może zaciągnąć pożyczkę lub zawrzeć umowę z udzielonym przyrzeczeniem odkupu pod warunkiem spełnienia wszystkich poniższych warunków:

- a) **umowa z udzielonym przyrzeczeniem odkupu stanowi rozwiązanie tymczasowe, na maksymalnie siedem dni roboczych, i nie służy celom inwestycyjnym;**
- b) **kwota umów z udzielonym przyrzeczeniem odkupu nie może przekraczać 10 % aktywów danego funduszu i nie może być inwestowana w kwalifikowalne aktywa;**
- c) **FRP ma prawo rozwiązać umowę w dowolnym czasie za wypowiedzeniem wynoszącym maksymalnie dwa dni robocze;**
- d) **otrzymane zabezpieczenie gotówkowe może być wyłącznie:**
 - **zdeponowane w podmiotach przewidzianych w art. 50 lit. f) dyrektywy w sprawie UCITS;**
 - **zainwestowane w obligacje skarbowe wysokiej jakości;**
 - **wykorzystane na potrzeby transakcji z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu, pod warunkiem, że transakcje te są dokonywane z udziałem instytucji kredytowych objętych nadzorem ostrożnościowym, a UCITS może wycofać w dowolnym momencie pełną kwotę na zasadzie memorialowej;**
 - **zainwestowane w krótkoterminowe fundusze rynku pieniężnego określone w wytycznych w sprawie wspólnej definicji europejskich funduszy rynku pieniężnego.**

Reinwestowane zabezpieczenie gotówkowe musi być zdywersyfikowane zgodnie z wymogami dotyczącymi dywersyfikacji, które mają zastosowanie do zabezpieczenia niegotówkowego. Prospekt musi wyraźnie informować inwestorów o polityce zabezpieczenia UCITS, w tym – w przypadku zabezpieczenia gotówkowego – o polityce reinwestowania UCITS oraz o ryzyku z nią związanym.

I

SEKCJA II

PRZEPISY DOTYCZĄCE POLITYKI INWESTYCYJNEJ

Artykuł 14

Dywersyfikacja

1. FRP inwestuje maksymalnie 5 % swoich aktywów w którekolwiek z poniższych:

- a) instrumenty rynku pieniężnego wyemitowane przez ten sam podmiot;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

b) depozyty złożone w tej samej instytucji kredytowej;

2. Łączna ekspozycja na sekurytyzację nie może przekroczyć 10 % aktywów FRP.

3. Łączna ekspozycja na ryzyko wobec tego samego kontrahenta FRP wynikająca z transakcji na instrumentach pochodnych ■ nie może przekraczać 5 % jego aktywów.

4. Łączna kwota środków pieniężnych przekazanych temu samemu kontrahentowi FRP w ramach umowy z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu nie może przekraczać **10 %** jego aktywów.

5. Niezależnie od indywidualnych limitów ustanowionych w ust. 1 i 3 **ani FRP *długu publicznego, ani standardowy FRP*** nie może łączyć poniższych inwestycji, jeśli w ich wyniku ponad **8 %** jego aktywów zostałoby zainwestowanych w jednym podmiocie:

a) inwestycje w instrumenty rynku pieniężnego emitowane przez ten podmiot;

b) depozyty złożone w tym podmiocie;

c) pochodne instrumenty finansowe ■ powodujące ekspozycję na ryzyko kontrahenta w odniesieniu do tego podmiotu.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. a) właściwy organ może zezwolić FRP na inwestowanie zgodnie z zasadą dywersyfikacji ryzyka do 100 % jego aktywów w różne instrumenty rynku pieniężnego emitowane lub gwarantowane przez organ administracji centralnej, regionalnej lub lokalnej bądź bank centralny państwa członkowskiego, Europejski Bank Centralny, Unię, Europejski Mechanizm Stabilności lub Europejski Bank Inwestycyjny, organ administracji centralnej lub bank centralny państwa trzeciego lub międzynarodową instytucję o charakterze publicznym, której członkiem jest jedno lub więcej państw członkowskich.

Akapit pierwszy ma zastosowanie jedynie wówczas, gdy spełnione są wszystkie następujące wymogi:

a) FRP posiada instrumenty rynku pieniężnego z przynajmniej sześciu różnych emisji danego emitenta;

b) FRP ogranicza inwestycje w instrumenty rynku pieniężnego z tej samej emisji do maksymalnie 30 % swoich aktywów;

c) FRP wyraźnie wskazuje w regulaminie funduszu lub dokumentach założycielskich **podmiot lub podmioty – organy administracji centralnej, regionalnej lub lokalnej** bądź **banki centralne państw członkowskich**, Europejski Bank Centralny, Unię, Europejski Mechanizm Stabilności lub Europejski Bank Inwestycyjny, **Europejski Fundusz Inwestycyjny, Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych**, instytucję administracji centralnej lub bank centralny państwa trzeciego, **instrumenty długu publicznego, Międzynarodowy Fundusz Walutowy, Międzynarodowy Bank Odbudowy i Rozwoju, Bank Rozrachunków Międzynarodowych, Bank Rozwoju Rady Europy, Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju lub jakąkolwiek inną organizację międzynarodową**, której członkiem jest jedno lub więcej państw członkowskich – który lub która emituje lub gwarantuje instrumenty rynku pieniężnego, w które dany FRP zamierza zainwestować więcej niż 5 % swoich aktywów;

d) FRP zawiera w swoim prospekcie oraz informacjach związanych z wprowadzeniem do obrotu wyraźne oświadczenie podkreślające korzystanie z tego odstępstwa, wraz ze wskazaniem **podmiotu lub odmiotów – organów administracji centralnej, regionalnej lub lokalnej lub banków centralnych państw członkowskich**, Europejskiego Banku Centralnego, Unii, Europejskiego Mechanizmu Stabilności, Europejskiego Banku Inwestycyjnego, **Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego, Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych**, instytucji administracji centralnej lub banku centralnego państwa trzeciego, **Międzynarodowego Funduszu Walutowego, Międzynarodowego Banku Odbudowy i Rozwoju, Banku Rozrachunków Międzynarodowych lub jakiegokolwiek innej organizacji międzynarodowej**, której członkiem jest jedno lub więcej państw członkowskich – który lub która emituje lub gwarantuje instrumenty rynku pieniężnego, w które dany FRP zamierza zainwestować więcej niż 5 % swoich aktywów.

7. Spółki, które należą do tej samej grupy do celów sporządzania skonsolidowanych sprawozdań finansowych w rozumieniu dyrektywy Rady 83/349/EWG⁽¹⁾, lub które uznaje się zgodnie z uznanymi międzynarodowymi zasadami rachunkowości za jeden podmiot do celów obliczania limitów, o których mowa w ust. 1–5.

⁽¹⁾ Siódma dyrektywa Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r., wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu, w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych (Dz.U. L 193 z 18.7.1983, s. 1).

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

Artykuł 15

Koncentracja

1. FRP nie może posiadać więcej niż **5 %** instrumentów rynku pieniężnego emitowanych przez jeden podmiot.
2. Limit ustanowiony w ust. 1 nie ma zastosowania w odniesieniu do pakietów instrumentów rynku pieniężnego emitowanych lub gwarantowanych przez organ administracji centralnej, regionalnej lub lokalnej bądź bank centralny państwa członkowskiego, Europejski Bank Centralny, Unię, Europejski Mechanizm Stabilności lub Europejski Bank Inwestycyjny, organ administracji centralnej lub bank centralny państwa trzeciego lub międzynarodową instytucję o charakterze publicznym, do której należy jedno lub więcej państw członkowskich.

SEKCJA III

JAKOŚĆ KREDYTOWA INSTRUMENTÓW RYNKU PIENIĘŻNEGO

Artykuł 16

Procedura oceny wewnętrznej

1. Zarządzający FRP ustanawia, wdraża i **stosuje** ostrożną **procedurę oceny wewnętrznej** do celów ustalania jakości kredytowej instrumentów rynku pieniężnego, z uwzględnieniem emitenta instrumentu i cech samego instrumentu.

1a. Zarządzający FRP dba o to, by informacje wykorzystywane w procedurze oceny wewnętrznej charakteryzowały się wystarczającą jakością, były aktualne i pochodziły z wiarygodnych źródeł.

2. Podstawą procedury oceny wewnętrznej są **ostrożne, systematyczne i ciągłe metody** przyznawania ratingów. **Stosowane metody** **podlegają** zatwierdzeniu przez zarządzającego **FRP** na podstawie dotychczasowych doświadczeń i dowodów empirycznych, a także weryfikacji historycznej.

3. Procedura oceny wewnętrznej musi być zgodna z następującymi **zasadami ogólnymi**:

- a) **ustanawia** skuteczny system pozyskiwania i aktualizacji istotnych informacji dotyczących cech emitenta;
- b) zarządzający FRP przyjmuje i wdraża odpowiednie środki w celu zapewnienia, by podstawą **oceny kredytowej** była wnikliwa analiza **dostępnych i istotnych informacji**, uwzględniająca wszystkie znaczące czynniki, które mają wpływ na wiarygodność kredytową emitenta;
- c) zarządzający FRP na bieżąco monitoruje **procedurę oceny wewnętrznej**, a **co sześć miesięcy** dokonuje przeglądu wszystkich **ocen kredytowych**; zarządzający FRP dokonuje przeglądu **oceny wewnętrznej** za każdym razem, gdy zajdzie istotna zmiana, która mogłaby mieć wpływ na **ocenę kredytową emitenta**.
- d) **stosując procedurę oceny wewnętrznej, zarządzający FRP musi działać zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 462/2013**;
- e) **zarządzający FRP dokonuje przeglądu metod oceny kredytowej przynajmniej co sześć miesięcy** w celu ustalenia, czy są one wciąż adekwatne do bieżącego portfela i warunków zewnętrznych; **wyniki tego przeglądu przekazuje się właściwym organom**.
- f) jeżeli metody, modele lub podstawowe założenia ratingowe stosowane w procedurach oceny wewnętrznej ulegają zmianie, zarządzający FRP dokonuje **jak najszybciej** przeglądu wszystkich wewnętrznych **ocen** kredytowych, na które zmiany te mają wpływ **;**

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

- g) **wewnętrzne oceny kredytowe** oraz ich okresowe przeglądy dokonywane przez zarządzającego FRP nie mogą być wykonywane przez osoby zajmujące się zarządzaniem portfelem FRP ani osoby odpowiedzialne za zarządzanie tym portfelem.

Artykuł 17

Wewnętrzna procedura oceny kredytowej

1. Każdemu emitentowi instrumentu rynku pieniężnego, w który FRP zamierza zainwestować, przyznaje się **ocenę kredytową** zgodnie z procedurą oceny **kredytowej ustanowioną** zgodnie z procedurą oceny wewnętrznej.
2. **Procedura oceny kredytowej** musi być zgodna z następującymi zasadami ogólnymi:
 - a) **w ramach tej procedury analizuje się** kwantyfikację ryzyka kredytowego emitenta, **biorąc pod uwagę relatywne ryzyko niewypłacalności**;
 - b) **w ramach tej procedury analizuje się ryzyko kredytowe** emitenta **oraz dokumentuje się kryteria stosowane do ustalenia** poziomu ryzyka kredytowego;
 - c) **w ramach tej procedury** uwzględnia się krótkoterminowy charakter instrumentów rynku pieniężnego.
3. **Ocena kredytowa, o której** mowa w ust. 1, **opiera się na kryteriach spełniających** następujące wymogi:
 - a) obejmują co najmniej ilościowe i jakościowe wskaźniki dotyczące emitenta instrumentu oraz warunki makroekonomiczne i sytuację na rynku finansowym;
 - b) odnoszą się do wspólnych liczbowych i jakościowych wartości referencyjnych stosowanych na potrzeby oceny ilościowych i jakościowych wskaźników;
 - c) są adekwatne do danego rodzaju emitenta. Rozróżnia się przynajmniej następujące rodzaje emitentów: krajowy, regionalny lub lokalny organ publiczny, przedsiębiorstwa finansowe i przedsiębiorstwa niefinansowe;
 - d) w przypadku ekspozycji na sekurytyzację – uwzględniają ryzyko kredytowe emitenta, strukturę sekurytyzacji i ryzyko kredytowe aktywów bazowych.

Artykuł 18

Dokumentacja

1. Zarządzający FRP prowadzi dokumentację procedury oceny wewnętrznej oraz systemu ratingów wewnętrznych. Dokumentacja ta obejmuje:
 - a) projekt i szczegóły operacyjne procedur oceny wewnętrznej i systemu ratingów wewnętrznych, umożliwiające właściwym organom zrozumienie sposobu przyznawania poszczególnych klas ratingowych i ocenę zasadności przyznania ratingu danej klasy;
 - b) uzasadnienie oraz analizę wyboru przez zarządzającego kryteriów ratingowych i częstotliwości ich przeglądu. Analiza ta obejmuje parametry, model i granice modelu zastosowanego do wyboru kryteriów ratingowych;
 - c) wszystkie istotne zmiany procedury oceny wewnętrznej, w tym czynniki, w wyniku których zaistniała potrzeba wprowadzenia zmian;
 - d) organizację procedury oceny wewnętrznej, w tym proces przyznawania ratingów oraz strukturę kontroli wewnętrznej;
 - e) kompletne historie ratingów wewnętrznych emitentów i uznanych gwarantów,
 - f) daty przyznawania ratingów wewnętrznych;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

- g) kluczowe dane i metody stosowane do ustalania ratingu wewnętrznego, w tym podstawowe założenia ratingowe;
- h) wskazanie osoby lub osób odpowiedzialnych za przyznawanie ratingów wewnętrznych.

2. Procedura oceny wewnętrznej musi być szczegółowo opisana w regulaminie funduszu lub dokumentach założycielskich FRP, a wszystkie dokumenty, o których mowa w ust. 1, muszą być udostępniane na wniosek organów właściwych dla FRP i organów właściwych dla zarządzającego FRP.

Artykuł 19

Akty delegowane

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 44 określających.

- a) okoliczności, w których metody przyznawania ratingów uznawane są za ostrożne, systematyczne i ciągłe oraz warunki zatwierdzenia, o którym mowa w art. 16 ust. 2;
- b) definicje każdej klasy ratingowej w odniesieniu do kwantyfikacji ryzyka kredytowego emitenta, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. a), a także kryteria stosowane do kwantyfikacji ryzyka kredytowego, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. b);
- c) szczegółowe wartości referencyjne dla każdego wskaźnika jakościowego oraz liczbowe wartości referencyjne dla każdego wskaźnika ilościowego. Te wartości referencyjne wskaźników określa się dla każdej klasy ratingowej z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 17 ust. 3;
- d) znaczenie istotnej zmiany, o której mowa w art. 16 ust. 3 lit. c).

Artykuł 20

Zarządzanie oceną jakości kredytowej

1. Procedury oceny wewnętrznej są zatwierdzane przez osoby zarządzające wyższego szczebla, organ zarządzający, oraz – jeśli istnieje w zarządzającym FRP – przez funkcję nadzorczą.

Osoby te muszą wykazywać się dobrą znajomością procedur oceny wewnętrznej, systemów ratingów wewnętrznych i metod przyznawania ratingów stosowanych przez zarządzającego oraz szczegółową wiedzę na temat związanych z nimi sprawozdań.

2. Oparta na ratingach wewnętrznych analiza profilu ryzyka kredytowego FRP jest podstawowym elementem sprawozdań przedkładanych osobom, o których mowa w ust. 1. Sprawozdania obejmują co najmniej profil ryzyka według klas, migrację między klasami, oszacowanie odpowiednich parametrów w poszczególnych klasach oraz porównanie zrealizowanych współczynników niewykonania zobowiązania. Częstotliwość składania sprawozdań zależy od istotności i rodzaju informacji; są one jednak składane co najmniej raz w roku.

3. Osoby zarządzające wyższego szczebla na bieżąco zapewniają prawidłowe stosowanie procedury oceny wewnętrznej.

Osoby zarządzające wyższego szczebla są regularnie informowane o funkcjonowaniu procesu oceny wewnętrznej, o obszarach, w których wykryto nieprawidłowości, jak również o postępach i działaniach podejmowanych w celu wyeliminowania uprzednio stwierdzonych nieprawidłowości.

Rozdział III

Obowiązki dotyczące zarządzania ryzykiem FRP

Artykuł 21

Przepisy dotyczące portfela krótkoterminowych FRP

Krótkoterminowy FRP musi stale spełniać wszystkie następujące wymogi dotyczące portfela:

- a) WAM portfela FRP nie może przekraczać 60 dni;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

- b) WAL portfela FRP nie może przekraczać 120 dni;
- c) co najmniej 10 % aktywów FRP to aktywa o jednodniowym terminie zapadalności. Krótkoterminowemu FRP nie wolno nabywać aktywów innych niż aktywa o jednodniowym terminie zapadalności, jeżeli nabycie to spowodowałoby, że udział aktywów o jednodniowym terminie zapadalności w portfelu krótkoterminowego FRP spadłby poniżej 10 %;
- d) co najmniej 20 % aktywów krótkoterminowego FRP to aktywa o tygodniowym terminie zapadalności. Krótkoterminowemu FRP nie wolno nabywać aktywów innych niż aktywa o tygodniowym terminie zapadalności, jeżeli nabycie to spowodowałoby, że udział aktywów o tygodniowym terminie zapadalności w portfelu krótkoterminowego FRP spadłby poniżej 20 %. **Na potrzeby tego obliczenia instrumenty długu publicznego można zaliczyć do aktywów o tygodniowym terminie zapadalności do 5 %, pod warunkiem, że mogą być one sprzedane do rozliczenia w ciągu kolejnych pięciu dni roboczych.**
- da) *Dzienne i tygodniowe wymogi dotyczące płynności, o których mowa w lit. c) i d), zwiększa się odpowiednio o:*
- 5 % aktywów FRP wycenianych metodą kosztu zamortyzowanego;
 - 10 % aktywów FRP wycenianych metodą kosztu zamortyzowanego;

Artykuł 22

Przepisy dotyczące portfela standardowych FRP

1. Standardowy FRP ■ musi spełniać wszystkie następujące wymogi:
- a) WAM jego portfela nie może nigdy przekraczać 6 miesięcy;
- b) WAL jego portfela nie może nigdy przekraczać 12 miesięcy;
- c) co najmniej 10 % aktywów FRP to aktywa o jednodniowym terminie zapadalności. Standardowemu FRP nie wolno nabywać aktywów innych niż aktywa o jednodniowym terminie zapadalności, jeżeli nabycie to spowodowałoby, że udział aktywów o jednodniowym terminie zapadalności w portfelu standardowego FRP spadłby poniżej 10 %;
- d) co najmniej 20 % aktywów krótkoterminowego FRP to aktywa o tygodniowym terminie zapadalności. Standardowemu FRP nie wolno nabywać aktywów innych niż aktywa o tygodniowym terminie zapadalności, jeżeli nabycie to spowodowałoby, że udział aktywów o tygodniowym terminie zapadalności w portfelu standardowego FRP spadłby poniżej 20 %. **Na potrzeby tego obliczenia instrumenty długu publicznego można zaliczyć do aktywów o tygodniowym terminie zapadalności do 5 %, pod warunkiem, że mogą być one sprzedane do rozliczenia w ciągu kolejnych pięciu dni roboczych.**
- da) *Dzienne i tygodniowe wymogi dotyczące płynności, o których mowa w lit. c) i d), zwiększa się odpowiednio o:*
- 5 % aktywów FRP wycenianych metodą kosztu zamortyzowanego;
 - 10 % aktywów FRP wycenianych metodą kosztu zamortyzowanego;

2. Standardowy FRP może zainwestować nie więcej niż 10 % swoich aktywów w instrumenty rynku pieniężnego wyemitowane przez jeden podmiot.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

3. Niezależnie od indywidualnego limitu ustanowionego w ust. 2 **oraz w drodze odstąpienia**, standardowy FRP może łączyć poniższe inwestycje, jeśli w ich wyniku nie więcej niż 15 % jego aktywów zostałoby zainwestowanych w jednym podmiocie:

- a) inwestycje w instrumenty rynku pieniężnego emitowane przez ten podmiot;
 - b) depozyty złożone w tym podmiocie;
 - c) pochodne instrumenty finansowe powodujące ekspozycję na ryzyko kontrahenta w odniesieniu do tego podmiotu.
4. O wszystkich aktywach portfelowych, w które inwestuje standardowy FRP zgodnie z ust. 2 i 5, informowani są inwestorzy FRP.
5. Standardowy FRP nie może przyjmować formy FRP o stałej NAV.

Artykuł 23

Ratingi kredytowe FRP

W przypadku gdy FRP ubiega się o zewnętrzny rating kredytowy, procedura przyznawania tego ratingu jest regulowana i przeprowadzana zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 462/2013.

Artykuł 24

Polityka „znaj swojego klienta”

1. Zarządzający FRP ustanawia, wdraża i stosuje procedury oraz, z zachowaniem należytej staranności, określa liczbę inwestorów FRP, ich potrzeby i zachowania oraz liczbę posiadanych przez nich jednostek lub udziałów w celu prawidłowego przewidzenia skutków równoczesnego umorzenia tych jednostek lub udziałów przez większą liczbę inwestorów, **z uwzględnieniem przynajmniej takich elementów jak rodzaj inwestora, liczba udziałów w funduszu będących w posiadaniu jednego inwestora oraz zmiana w zakresie wpływów i wypływów**. W tym celu zarządzający FRP uwzględni co najmniej następujące czynniki:

- a) możliwe do zidentyfikowania modele zapotrzebowania inwestorów na środki pieniężne;
- b) **rodzaj inwestora**;
- c) niechęć do podejmowania ryzyka przez poszczególnych inwestorów;
- d) stopień korelacji lub bliskie powiązania między poszczególnymi inwestorami inwestującymi w FRP;
- da) **cykliczne zmiany liczby udziałów w funduszu**.

1a. W przypadku gdy inwestorzy FRP dokonują inwestycji przez pośrednika, zarządzający FRP zwraca się o dostarczenie danych umożliwiających zarządzającemu FRP odpowiednie zarządzanie płynnością i koncentracją inwestorów FRP, a pośrednik dostarcza takie dane.

2. Zarządzający FRP zapewnia, aby:

- a) wartość jednostek uczestnictwa lub udziałów posiadanych przez jednego inwestora nie przekraczała w żadnym momencie wartości udziału aktywów o jednodniowym terminie zapadalności;
- b) umorzenie jednostek uczestnictwa lub udziałów przez inwestora nie miało istotnego wpływu na profil płynności FRP.

Artykuł 25

Testy warunków skrajnych

1. Każdy FRP ustanawia solidne procedury testów warunków skrajnych pozwalających na rozpoznanie możliwych zdarzeń lub przyszłych zmian warunków gospodarczych, które mogą wywrzeć niekorzystny wpływ na FRP. Zarządzający FRP regularnie przeprowadza testy warunków skrajnych i opracowuje plany działania dotyczące różnych możliwych scenariuszy. **Ponadto w przypadku FRP o niskiej zmienności NAV w testach warunków skrajnych oszacowuje się dla różnych scenariuszy różnicę pomiędzy stałą NAV przypadającą na jednostkę uczestnictwa lub udział a rzeczywistą NAV przypadającą na jednostkę uczestnictwa lub udział.**

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

Testy warunków skrajnych przeprowadzane są w oparciu o obiektywne kryteria i analizują skutki prawdopodobnych scenariuszy pesymistycznych. W scenariuszach warunków skrajnych uwzględnia się co najmniej parametry referencyjne, obejmujące następujące czynniki:

- a) hipotetyczne zmiany poziomu płynności aktywów znajdujących się w portfelu FRP;
- b) hipotetyczne zmiany poziomu ryzyka kredytowego aktywów znajdujących się w portfelu FRP, w tym zdarzenia kredytowe i ratingowe;
- c) hipotetyczne zmiany stóp procentowych;
- d) hipotetyczne poziomy umarzania;
- da) *hipotetyczne powiększanie lub zmniejszanie się spreadów pomiędzy wskaźnikami, z którymi powiązane są stopy procentowe papierów wartościowych portfela;*
- db) *hipotetyczne wstrząsy makrosystemowe dotykające całą gospodarkę.*

2. Ponadto w przypadku FRP o stałej NAV **długu publicznego oraz detalicznych FRP o stałej NAV** w testach warunków skrajnych oszacowuje się dla różnych scenariuszy różnicę pomiędzy stałą NAV przypadającą na jednostkę uczestnictwa lub udział a NAV przypadającą na jednostkę uczestnictwa lub udział []. **Na podstawie wyników testu warunków skrajnych zarządzający FRP opracowuje plany naprawcze na wypadek różnych możliwych scenariuszy. Takie plany naprawcze muszą zostać zatwierdzone przez właściwe organy.**

4. Testy warunków skrajnych są przeprowadzane z częstotliwością określoną przez zarząd [] FRP, który decyduje, jakie odstępy czasowe są odpowiednie i rozsądne, po przeprowadzeniu analizy warunków rynkowych oraz przewidywanych zmian portfela FRP. Testy te muszą być przeprowadzane co najmniej raz **na kwartał**.

4a. Jeżeli test warunków skrajnych wykazuje podatność FRP na zagrożenia, zarządzający FRP podejmuje działania mające na celu wzmocnienie odporności FRP, w tym działania zwiększające płynność lub jakość aktywów FRP, i natychmiast informuje właściwy organ o podjętych środkach.

5. Wyczerpujące sprawozdanie zawierające wyniki testów warunków skrajnych **i proponowany plan działania** jest przekładane zarządowi [] FRP do analizy. W razie potrzeby zarząd zmienia proponowany plan działania i zatwierdza ostateczny plan działania. **Sprawozdanie musi być przechowywane przez okres co najmniej pięciu lat.**

6. Sprawozdanie, **o którym mowa w ust. 5**, jest przedkładane **organowi właściwemu** dla [] FRP. Właściwe organy przesyłają sprawozdanie ESMA.

Rozdział IV

Przepisy dotyczące wyceny i zasady rachunkowości

Artykuł 26

Wycena aktywów FRP

1. Aktywa FRP wycenia się co najmniej raz dziennie. **Wynik tej wyceny publikuje się codziennie na stronie internetowej danego FRP. Nie naruszając postanowień art. 27 ust. 4 lit. a) i b), wycenę przeprowadza niezależna osoba trzecia według wartości rynkowej lub według modelu. Wyceny nie może dokonać sam FRP, ani też powiązany z nim zarządca aktywów ani jednostka sponsorująca FRP.**

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

2. **Nie naruszając postanowień art. 27 ust. 4b, aktywa** FRP wycenia się według wartości rynkowej, o ile jest to możliwe.

3. Podczas wyceny według wartości rynkowej aktywa wycenia się, stosując ostrożniejszy z kursów kupna/sprzedaży, chyba że instytucja może dokonać zamknięcia po średnim kursie rynkowym. Do celów wyceny według wartości rynkowej wykorzystuje się wyłącznie wysokiej jakości dane rynkowe **dostarczone przez niezależnych dostawców danych finansowych, pod warunkiem, że nie utrudnia to rozrachunku tego samego dnia**. Jakość danych rynkowych ocenia się na podstawie wszystkich następujących czynników:

- a) liczby i jakości kontrahentów;
- b) wolumen danego składnika aktywów i obroty nim na rynku;
- c) wielkości emisji i części emisji, którą FRP zamierza nabyć lub sprzedać.

4. W przypadku gdy dokonanie wyceny według wartości rynkowej nie jest możliwe lub jakość danych rynkowych jest niewystarczająca, dany składnik aktywów FRP jest wyceniany ostrożnie, według modelu. W modelu dokładnie ocenia się rzeczywistą wartość składnika aktywów w oparciu o następujące aktualne, główne czynniki:

- a) wolumen danego składnika aktywów i obroty nim na rynku;
- b) wielkość emisji i część emisji, którą FRP zamierza nabyć lub sprzedać;
- c) ryzyko rynkowe, ryzyko stopy procentowej, ryzyko kredytowe związane z danym składnikiem aktywów.

Dokonując wyceny według modelu, nie stosuje się **metody** wyceny **opartej** na koszcie zamortyzowanym.

W przypadku wyceny według modelu można wykorzystywać wyłącznie dane pochodzące od uznanych i niezależnych dostawców danych finansowych, a metoda wyceny według modelu podlega zatwierdzeniu przez właściwy organ FRP.

5. **W drodze odstępstwa od ust. 1-4 aktywa FRP o stałej NAV długu publicznego oraz detalicznego FRP o stałej NAV** mogą być ■ wyceniane na podstawie metody kosztu zamortyzowanego **w odniesieniu do wyceny aktywów.**

Artykuł 27

Obliczanie NAV przypadającej na jednostkę uczestnictwa lub udział

1. **Nie naruszając art. 2 ust. 13b, rzeczywistą NAV** przypadającą na jednostkę uczestnictwa lub udział oblicza się jako różnicę między sumą wszystkich aktywów FRP a sumą wszystkich zobowiązań FRP **wycenianych** według wartości rynkowej **lub** według modelu, podzieloną przez liczbę pozostałych w obrocie jednostek uczestnictwa lub udziałów FRP.

Akapit pierwszy ma zastosowanie do wszystkich FRP, w tym FRP o niskiej zmienności NAV, FRP o stałej NAV długu publicznego i detalicznych FRP o stałej NAV.

2. **Rzeczywistą NAV** przypadającą na jednostkę uczestnictwa lub udział zaokrągla się do pełnego punktu bazowego lub jego odpowiednika, jeżeli NAV jest publikowana w jednostce walutowej.

3. **Rzeczywistą NAV** przypadającą na jednostkę uczestnictwa lub udział FRP oblicza się co najmniej raz dziennie.

4. **Poza obliczaniem rzeczywistej NAV przypadającej na jednostkę uczestnictwa lub udział zgodnie z ust. 1-3, FRP o niskiej zmienności NAV mogą również publikować stałą NAV przypadającą na jednostkę uczestnictwa lub udział, pod warunkiem spełnienia wszystkich poniższych warunków:**

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

- a) wykorzystanie metody kosztu zamortyzowanego do wyceny aktywów o rezydualnym terminie zapadalności krótszym niż 90 dni; wszystkie aktywa o rezydualnym terminie zapadalności przekraczającym 90 dni muszą być wyceniane według wartości rynkowej lub według modelu;
- b) do celów wyceny wartość aktywów zaokrągla się do dwóch miejsc po przecinku, pod warunkiem, że stała NAV przypadająca na jednostkę uczestnictwa lub udział nie odbiega od rzeczywistej NAV o więcej niż 20 punktów bazowych, a w innym przypadku do czterech miejsc po przecinku;
- c) umarzanie i subskrypcja następuje po stałej NAV przypadającej na jednostkę uczestnictwa lub udział, pod warunkiem, że stała NAV przypadająca na jednostkę uczestnictwa lub udział nie odbiega od rzeczywistej NAV o więcej niż 20 punktów bazowych;
- d) umarzanie i subskrypcja następuje po rzeczywistej NAV przypadającej na jednostkę uczestnictwa lub udział, zaokrąglonej do 4 miejsc po przecinku, lub mniejszej wartości, jeżeli stała NAV przypadająca na jednostkę uczestnictwa lub udział odbiega od rzeczywistej NAV o więcej niż 20 punktów bazowych;
- e) przed zawarciem umowy potencjalni inwestorzy otrzymują na piśmie wyraźne informacje o okolicznościach, w których umorzenie lub subskrypcja jednostek uczestnictwa lub udziałów nie będzie odbywać się po stałej NAV;
- f) różnica między stałą NAV przypadającą na jednostkę uczestnictwa lub udział a rzeczywistą NAV przypadającą na jednostkę uczestnictwa lub udział jest stale monitorowana i codziennie publikowana na stronie internetowej danego FRP.

5. Cztery lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia Komisja dokona oceny skutków i wdrożenia niniejszego rozporządzenia, w tym przeglądu częstotliwości zastosowanych mechanizmów ochrony, o których mowa w art. 27 ust. 4 lit. d) i przedstawia tę ocenę Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Zezwolenia wydane FRP o niskiej zmienności NAV na mocy niniejszego rozporządzenia tracą ważność pięć lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja zbada, czy FRP o niskiej zmienności NAV podjęły odpowiednie działania w odniesieniu do ryzyka systemowego oraz wszelkich zagrożeń dla stabilności finansowej całego unijnego systemu finansowego lub jego części. Zgodnie z wynikami tego przeglądu i stwierdzonymi skutkami dla stabilności finansowej Komisja przedstawi wnioski legislacyjne zgodnie z akapitem pierwszym, w tym zbada możliwość skreślenia akapitu drugiego.

Artykuł 28

Cena emisyjna i cena umorzenia

1. Jednostki uczestnictwa lub udziały FRP, z wyjątkiem FRP o niskiej zmienności NAV, które podlegają przepisom art. 27 ust. 4, są emitowane lub umarzane po cenie, która jest równa wartości aktywów netto FRP przypadającej na jednostkę uczestnictwa lub udział.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 jednostki uczestnictwa lub udziały **detalicznych** FRP o stałej NAV oraz **FRP o stałej NAV długu publicznego** są emitowane lub umarzane po cenie, która jest równa stałej wartości aktywów netto FRP przypadającej na jednostkę uczestnictwa lub udział.

Rozdział Va

Szczególne wymogi wobec FRP o stałej NAV długu publicznego, detalicznych FRP o stałej NAV i FRP o niskiej zmienności NAV

Artykuł 34a

Dodatkowe wymogi wobec FRP o stałej NAV długu publicznego oraz detalicznych FRP o stałej NAV

FRP nie może stosować metody kosztu zamortyzowanego do wyceny ani nie może publikować stałej NAV przypadającej na jednostkę uczestnictwa lub udział, ani nie może zaokrąglać stałej NAV przypadającej na jednostkę uczestnictwa lub udział do pełnego punktu procentowego lub jego odpowiednika, jeżeli NAV jest publikowana w jednostce walutowej, chyba że uzyskał wyraźne zezwolenie na prowadzenie działalności w charakterze detalicznego FRP o stałej NAV lub FRP o stałej NAV długu publicznego, albo jest FRP o niskiej zmienności NAV, który podlega przepisom art. 27 ust. 4.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

Artykuł 34b

Oplaty płynnościowe i ograniczenia dotyczące umorzeń w odniesieniu do FRP o stałej NAV długu publicznego, detalicznych FRP o stałej NAV i FRP o niskiej zmienności NAV

1. Zarządzający FRP o stałej NAV długu publicznego, detalicznego FRP o stałej NAV lub FRP o niskiej zmienności NAV ustanawia, wdraża i konsekwentnie stosuje ostrożną, rygorystyczną, systematyczną i ciągłą procedurę oceny wewnętrznej do określenia tygodniowych progów płynności mających zastosowanie do danego FRP. Obowiązują następujące procedury zarządzania tygodniowymi progami płynności:

a) jeżeli udział aktywów o tygodniowym terminie zapadalności spadnie poniżej 30 % ogółu aktywów FRP, zarządzający FRP i zarząd FRP muszą wykonać następujące działania:

(i) zarządzający natychmiast informuje zarząd FRP; zarząd FRP ma obowiązek przeprowadzić udokumentowaną ocenę sytuacji w celu określenia stosownych działań z uwzględnieniem interesów inwestorów FRP oraz decyduje, czy zastosować jeden lub kilka z następujących środków:

- opłaty płynnościowe w przypadku umorzeń odpowiednio odzwierciedlające ponoszone przez FRP koszty osiągnięcia płynności i gwarantujące, że inwestorzy pozostający w funduszu nie znajdą się niesprawiedliwie w niekorzystnej sytuacji w wyniku umorzenia jednostek uczestnictwa lub udziałów przez innych inwestorów w danym okresie;
- ograniczenia dotyczące umorzeń, polegające na ograniczeniu liczby udziałów lub jednostek uczestnictwa, które mogą zostać umorzone jednego dnia roboczego, do poziomu 10 % udziałów lub jednostek uczestnictwa w FRP przez dowolny okres nieprzekraczający 15 dni roboczych;
- zawieszenie realizacji umorzeń na dowolny okres nieprzekraczający 15 dni roboczych; lub
- niepodejmowanie żadnych natychmiastowych działań.

b) jeżeli udział aktywów o tygodniowym terminie zapadalności spadnie poniżej 10 % ogółu aktywów FRP, zarządzający FRP i zarząd FRP muszą wykonać następujące działania:

(i) zarządzający natychmiast informuje zarząd FRP; zarząd FRP ma obowiązek przeprowadzić udokumentowaną ocenę sytuacji w celu określenia stosownych działań z uwzględnieniem interesów inwestorów FRP oraz decyduje, czy zastosować jeden lub kilka z następujących środków:

- opłaty płynnościowe w przypadku umorzeń odpowiednio odzwierciedlające ponoszone przez FRP koszty osiągnięcia płynności i gwarantujące, że inwestorzy pozostający w funduszu nie znajdą się niesprawiedliwie w niekorzystnej sytuacji w wyniku umorzenia jednostek uczestnictwa lub udziałów przez innych inwestorów w danym okresie;
- zawieszenie realizacji umorzeń na okres nieprzekraczający 15 dni;

c) po podjęciu decyzji co do działań określonych w lit. a) i b) zarząd FRP niezwłocznie przekazuje właściwemu organowi danego FRP szczegółowe informacje dotyczące jej decyzji;

Rozdział VI

Wsparcie zewnętrzne

Artykuł 35

Wsparcie zewnętrzne

1. FRP ■ nie może otrzymywać wsparcia zewnętrznego ■.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

3. Wsparcie zewnętrzne oznacza bezpośrednie lub pośrednie wsparcie oferowane przez osobę trzecią, **w tym jednostkę sponsorującą FRP**, które jest przeznaczone na zapewnienie płynności FRP bądź ustabilizowanie NAV przypadającej na jednostkę uczestnictwa lub udział FRP lub które w praktyce doprowadziłoby do zapewnienia płynności FRP bądź ustabilizowania NAV przypadającej na jednostkę uczestnictwa lub udział FRP.

Wsparcie zewnętrzne obejmuje:

- a) dokapitalizowanie gotówkowe przez osobę trzecią;
- b) nabycie aktywów FRP po zawyżonej cenie przez osobę trzecią;
- c) nabycie jednostek uczestnictwa lub udziałów FRP przez osobę trzecią w celu zapewnienia funduszowi płynności;
- d) udzielenie FRP dowolnej bezpośredniej lub dorozumianej gwarancji bądź przekazanie pisma o poparciu FRP przez osobę trzecią;
- e) podjęcie przez osobę trzecią działań, których bezpośrednim lub pośrednim celem jest utrzymanie profilu płynności i poziomu NAV przypadającej na jednostkę uczestnictwa lub udział FRP.

Rozdział VII

Wymogi dotyczące przejrzystości

Artykuł 37

Przejrzystość

1. **Inwestorzy w FRP przynajmniej raz w tygodniu muszą otrzymać informacje o:**
 - a) **profilu płynności FRP, w tym łącznym udziale procentowym inwestycji o zapadalności typu overnight i inwestycji o tygodniowym terminie zapadalności, oraz o sposobie osiągnięcia tej płynności;**
 - b) **profilu kredytowym oraz strukturze portfela;**
 - c) **WAM i WAL FRP;**
 - d) **łącznej koncentracji pięciu głównych inwestorów w FRP.**
2. **Oprócz spełniania wymogów ust. 1 FRP o stałej NAV długu publicznego, detaliczne FRP o stałej NAV oraz FRP o niskiej zmienności NAV muszą udostępniać swoim inwestorom również informacje o:**
 - a) **całkowitej wartości aktywów;**
 - b) **WAM i WAL;**
 - c) **podziale aktywów według terminów zapadalności;**
 - d) **udziale aktywów o jednodniowym terminie zapadalności w portfelu;**
 - e) **udziale aktywów o tygodniowym terminie zapadalności w portfelu;**
 - f) **zysku netto;**
 - g) **codziennej wartości orientacyjnej (NPV) w cenie rynkowej z dokładnością do czterech miejsc po przecinku;**
 - h) **cechach aktywów posiadanych w portfelu FRP, takich jak: nazwa, kraj, termin zapadalności, typ aktywów (w tym szczegóły dotyczące kontrahenta w przypadku umów odsprzedaży);**

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

- i) NAV w formie publikowanej na jego stronie internetowej.
- 3. FRP regularnie udostępnia informacje na temat udziału następujących elementów w jego portfolio:
 - a) instrumentów rynku pieniężnego wyemitowanych przez jednostkę sponsorującą FRP;
 - b) w stosownych przypadkach – sekurytyzacji wyemitowanych przez jednostkę sponsorującą FRP;
 - c) jeżeli jednostka sponsorująca jest instytucją kredytową – depozytów pieniężnych złożonych w jednostce sponsorującej FRP; oraz
 - d) ekspozycji na jednostkę sponsorującą FRP jako kontrahenta transakcji pochodnych OTC.
- 4. Jeżeli jednostka sponsorująca FRP inwestuje w udziały lub jednostki uczestnictwa FRP, fundusz ujawnia pozostałym inwestorom FRP całkowitą kwotę zainwestowaną przez jednostkę sponsorującą w FRP, a następnie informuje pozostałych inwestorów o wszelkich zmianach całkowitej liczby posiadanych udziałów lub jednostek uczestnictwa.

Artykuł 38

Przekazywanie informacji właściwym organom

- 1. W odniesieniu do każdego zarządzanego FRP co najmniej raz na kwartał zarządzający FRP przekazuje informacje organowi właściwemu dla FRP. Na wniosek zarządzający dostarcza informacje również organowi właściwemu dla zarządzającego, jeżeli nie jest to ten sam organ co organ właściwy dla FRP.
- 2. Informacje przekazywane zgodnie z ust. 1 obejmują następujące kwestie:
 - a) rodzaj i cechy FRP;
 - b) wskaźniki portfela, takie jak całkowita wartość aktywów, NAV, WAM, WAL, podział według terminów zapadalności, płynność i zyski;
 - d) wyniki testów warunków skrajnych;
 - e) informacje na temat aktywów posiadanych w portfolio FRP:
 - (i) cechy każdego składnika aktywów, takie jak nazwa, kraj, kategoria emitenta, poziom ryzyka lub termin zapadalności, oraz przyznane ratingi wewnętrzne;
 - (ii) rodzaj składnika aktywów, łącznie z informacjami na temat kontrahenta w przypadku instrumentów pochodnych lub umów z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu;
 - f) informacje na temat zobowiązań FRP obejmują następujące kwestie:
 - (i) kraj, w którym inwestor ma siedzibę lub miejsce zamieszkania;
 - (ii) kategoria inwestora;
 - (iii) działania związane z subskrypcją i umorzeniem.

Jeśli jest to konieczne i należyte uzasadnione, właściwe organy mogą zwracać się o dodatkowe informacje.

- 3. ESMA opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu sprawozdań, które powinny zawierać wszystkie informacje wymienione w ust. 2.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

4. Właściwe organy przekazują ESMA wszelkie informacje otrzymane na mocy niniejszego artykułu, a także wszelkie inne powiadomienia lub informacje wymieniane z FRP lub jego zarządzającym na mocy niniejszego rozporządzenia. Takie informacje są przekazywane ESMA nie później niż w terminie 30 dni od zakończenia kwartału sprawozdawczego.

ESMA gromadzi informacje w celu stworzenia centralnej bazy danych wszystkich FRP mających siedzibę, zarządzanych lub wprowadzanych do obrotu w Unii. Europejski Bank Centralny ma prawo dostępu do tej bazy danych wyłącznie do celów statystycznych.

Rozdział VIII

Nadzór

Artykuł 39

Sprawowanie nadzoru przez właściwe organy

1. Właściwe organy na bieżąco nadzorują przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia. **Zezwolenie dla FRP zostanie wycofane w przypadku złamania zakazu korzystania ze wsparcia jednostki sponsorującej.**
2. Organ właściwy dla FRP jest odpowiedzialny za **zapewnienie** przestrzegania przepisów rozdziałów II–VII.
3. Organ właściwy dla FRP jest odpowiedzialny za nadzorowanie wypełniania obowiązków określonych w regulaminie funduszu lub w dokumentach założycielskich, a także obowiązków określonych w prospekcie emisyjnym, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
4. Organ właściwy dla zarządzającego jest odpowiedzialny za nadzorowanie adekwatności mechanizmów i organizacji zarządzającego tak, aby zarządzający FRP był w stanie spełniać obowiązki i przestrzegać przepisów związanych z ustanowieniem i funkcjonowaniem wszystkich FRP, którymi zarządza.
5. Właściwe organy monitorują UCITS lub AFI mające siedzibę lub wprowadzane do obrotu na ich terytoriach w celu sprawdzenia, czy nie stosują one nazwy FRP lub czy nie sugerują posiadania statusu FRP, chyba że przestrzegają przepisów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 40

Uprawnienia właściwych organów

1. Właściwe organy posiadają wszelkie uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe, które są niezbędne do wykonywania ich funkcji powierzonych im na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. Właściwe organy korzystają z uprawnień powierzonych im na mocy dyrektywy 2009/65/WE i dyrektywy 2011/61/UE również w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 41

Uprawnienia i kompetencje ESMA

1. ESMA posiada uprawnienia niezbędne do wykonywania zadań powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia.
2. ESMA korzysta z uprawnień powierzonych mu na mocy dyrektywy 2009/65/WE i dyrektywy 2011/61/UE również w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001.
3. Do celów rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 niniejsze rozporządzenie zalicza się do wszelkich przyszłych prawnie wiążących aktów unijnych powierzających zadania Urzędowi, o którym mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 42

Współpraca między organami

1. Organ właściwy dla FRP i organ właściwy dla zarządzającego — jeśli są to różne organy — współpracują ze sobą i wymieniają informacje do celów wykonywania swoich obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

2. Właściwe organy, w tym organy wyznaczone przez państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 oraz dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE⁽¹⁾ w sprawie instytucji kredytowych w macierzystym państwie członkowskim FRP, jednolity mechanizm nadzorczy i EBC, oraz ESMA współpracują ze sobą w celu wykonywania swoich odnośnych obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.

3. Właściwe organy, w tym organy wyznaczone przez państwa członkowskie zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 575/2013 oraz dyrektywą 2013/36/UE w sprawie instytucji kredytowych w macierzystym państwie członkowskim FRP, jednolity mechanizm nadzorczy, EBC i ESMA wymieniają wszystkie informacje i dokumenty niezbędne do wykonywania swoich odnośnych obowiązków na mocy niniejszego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010, w szczególności do wykrywania i usuwania naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia.

Rozdział IX

Przepisy końcowe

Artykuł 43

Traktowanie istniejących UCITS i AFI

1. **Przed upływem dziewięciu** miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia istniejący UCITS lub AFI, który inwestuje w aktywa krótkoterminowe, a jego odrębnym lub łącznym celem jest zapewnianie zysków odpowiadających stopom rynku pieniężnego lub utrzymanie wartości inwestycji, składa wnioski do właściwego organu wraz ze wszystkimi dokumentami i dowodami niezbędnymi do wykazania zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia.

I

Artykuł 44

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 13 i 19, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 13 i 19, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akty delegowane przyjęte na podstawie art. 13 i 19 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

Artykuł 45

Przegląd

Przed upływem [trzech lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] Komisja dokona przeglądu adekwatności niniejszego rozporządzenia z ostrożnościowego i gospodarczego punktu widzenia. Przegląd musi dotyczyć przede wszystkim **tego, czy należy wprowadzić zmiany w przepisach dotyczących detalicznych FRP o stałej NAV, FRP o stałej NAV długu publicznego oraz FRP o niskiej zmienności NAV**. W ramach przeglądu Komisja **również**:

- a) przeanalizuje doświadczenia nabyte podczas stosowania niniejszego rozporządzenia, wpływ na inwestorów, FRP i zarządzających FRP w Unii;
- b) oceni rolę odgrywaną przez FRP w zakupie instrumentów dłużnych emitowanych lub gwarantowanych przez państwa członkowskie;
- c) uwzględni szczególne cechy instrumentów dłużnych emitowanych lub gwarantowanych przez państwa członkowskie oraz ich rolę w finansowaniu państw członkowskich;
- d) uwzględni sprawozdanie, o którym mowa w art. 509 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- e) uwzględni rozwój ram regulacyjnych na poziomie międzynarodowym.

Wyniki tego przeglądu są przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie i towarzyszą im – w stosownych przypadkach – odpowiednie wnioski dotyczące zmian.

Artykuł 46

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący

W imieniu Rady

Przewodniczący

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0171

Przywóz wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich nieobjętych szczegółowymi regułami Unii dotyczącymi przywozu *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych reguł dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich, nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi szczegółowymi regułami Unii dotyczącymi przywozu (wersja przekształcona) (COM(2014)0345 – C8-0023/2014 – 2014/0177(COD))

(Zwykła procedura legislacyjna – przekształcenie)

(2016/C 346/39)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2014)0345),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C8-0023/2014),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 10 grudnia 2014 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej uporządkowanego wykorzystania techniki przekształcania aktów prawnych ⁽²⁾,
 - uwzględniając pismo Komisji Prawnej z dnia 13 listopada 2014 r. skierowane do Komisji Handlu Międzynarodowego zgodnie z art. 104 ust. 3 Regulaminu,
 - uwzględniając zobowiązanie przedstawiciela Rady, przekazane pismem z dnia 18 lutego 2015 r., do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 104 i 59 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A8-0016/2015),
- A. mając na uwadze, że grupa konsultacyjna służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji stwierdziła, iż wniosek Komisji nie zawiera żadnych zmian merytorycznych innych niż te określone jako takie we wniosku, oraz mając na uwadze, że w odniesieniu do ujednolicenia niezmiennych przepisów wcześniejszych aktów z tymi zmianami wniosek zawiera proste ujednolicenie istniejących tekstów, bez zmian merytorycznych;
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu, biorąc pod uwagę zalecenia grupy konsultacyjnej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. C 77 z 28.3.2002, s. 1.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P8_TC1-COD(2014)0177

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 29 kwietnia 2015 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/... w sprawie wspólnych reguł dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich, nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi szczegółowymi regułami Unii dotyczącymi przywozu (wersja przekształcona)

(Jako że pomiędzy Parlamentem i Radą osiągnięte zostało porozumienie, stanowisko Parlamentu odpowiada ostatecznej wersji aktu prawnego, rozporządzenia (UE) 2015/936.)

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0172

Preliminarz dochodów i wydatków na rok budżetowy 2016 – sekcja 1 – Parlament

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie preliminarza dochodów i wydatków Parlamentu Europejskiego na rok budżetowy 2016 (2015/2012(BUD))

(2016/C 346/40)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 314 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 ⁽²⁾,
- uwzględniając Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami ⁽³⁾, a w szczególności pkt 27 tego porozumienia,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1023/2013 z dnia 22 października 2013 r. zmieniające regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2013 r. w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2014 ⁽⁵⁾ oraz rezolucję z dnia 22 października 2014 r. w sprawie projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej na rok budżetowy 2015 ⁽⁶⁾,
- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego dla Prezydium dotyczące sporządzenia wstępnego projektu preliminarza budżetowego Parlamentu na rok budżetowy 2016,
- uwzględniając wstępny projekt preliminarza budżetowego sporządzony przez Prezydium w dniu 27 kwietnia 2015 r.,
- uwzględniając projekt preliminarza budżetowego sporządzony przez Komisję Budżetową zgodnie z art. 96 ust. 2 Regulaminu Parlamentu,
- uwzględniając art. 96 i 97 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Budżetowej (A8–0144/2015),

A. mając na uwadze, że niniejsza procedura jest pierwszą procedurą budżetową przeprowadzoną całkowicie w nowej kadencji, a trzecią procedurą wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020,

⁽¹⁾ Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s.1.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s.884.

⁽³⁾ Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s.15.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0437.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2014)0036.

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

- B. mając na uwadze, że na posiedzeniu w dniu 9 lutego 2015 r. Prezydium zatwierdziło wytyczne dla budżetu na rok 2016 w postaci zaproponowanej przez sekretarza generalnego; mając na uwadze, że te wytyczne dotyczą przede wszystkim zwiększenia zdolności komisji parlamentarnych do sprawowania kontroli nad organem wykonawczym, w szczególności w zakresie aktów delegowanych, inwestycji w bezpieczeństwo w budynkach Parlamentu oraz w bezpieczeństwo cybernetyczne, a także wsparcia dla posłów, w szczególności odnośnie do pomocy parlamentarnej,
- C. mając na uwadze, że sekretarz generalny zaproponował we wstępnym projekcie preliminarza budżetowego Parlamentu na rok 2016 budżet w wysokości 1 850 470 600 EUR, co oznacza wzrost o 3,09 % w stosunku do budżetu na rok 2015 i stanowi 19,51 % środków działu 5 wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020,
- D. mając na uwadze, że w kontekście dużego obciążenia zadłużeniem publicznym oraz konsolidacji budżetowej, w obliczu których stoją obecnie państwa członkowskie, Parlament powinien wykazać się odpowiedzialnością i samoograniczyć budżet, zapewniając jednocześnie wystarczające zasoby umożliwiające Parlamentowi wykonywanie swoich uprawnień i prawidłowe funkcjonowanie instytucji,
- E. mając na uwadze, że pomimo niewielkiego pola do manewru oraz pomimo potrzeby zrównoważenia oszczędności w innych dziedzinach, należy ponownie przemyśleć niektóre inwestycje, aby wzmocnić instytucjonalną rolę Parlamentu,
- F. mając na uwadze, że górny pułap budżetu na rok 2016 przewidziany dla działu 5 wieloletnich ram finansowych (WRF) wynosi 9 483 mln EUR w cenach bieżących,
- G. mając na uwadze, że w dniach 24 marca, 14 i 15 kwietnia 2015 r. odbyły się posiedzenia pojednawcze z udziałem delegacji Prezydium i Komisji Budżetowej,

Ogólne ramy i budżet całkowity

1. z zadowoleniem przyjmuje dobrą współpracę pomiędzy Prezydium Parlamentu Europejskiego i Komisją Budżetową w trakcie bieżącej procedury budżetowej oraz porozumienie osiągnięte podczas procedury pojednawczej;
2. przyjmuje do wiadomości priorytetowe cele zaproponowane przez sekretarza generalnego na rok 2016;
3. przypomina, że od wejścia w życie traktatu lizbońskiego z budżetu Parlamentu były pokrywane istotne wydatki dodatkowe wynikające z następujących wydarzeń: ustanowienie Parlamentu Europejskiego prawdziwym współustawodawcą i wzmocnienie polityki w zakresie nieruchomości (2010–2012), przystąpienie Chorwacji, Dom Historii Europejskiej (2013), utworzenie Dyrekcji Generalnej ds. Analiz Parlamentarnych (2014–2015); z zadowoleniem przyjmuje, że Parlament był w stanie skompensować część tych wydatków oszczędnościami wynikającymi z reform strukturalnych i organizacyjnych, co doprowadziło jedynie do umiarkowanego zwiększenia budżetu na poziomie zbliżonym do stopy inflacji;
4. zauważa, że w poprzedniej kadencji Parlament uzgodnił szereg priorytetów politycznych, z których wynikały albo umiarkowane podwyżki budżetu, albo oszczędności budżetowe; uważa, że nowo wybrany Parlament powinien uważnie nadzorować realizację tych wieloletnich projektów i na tej podstawie decydować o własnych priorytetach politycznych, w tym też niekorzystnych, jeżeli zajdzie taka potrzeba; w związku z tym zwraca się do sekretarza generalnego o terminowe przedłożenie sprawozdania z oceny tych wieloletnich projektów, zanim Parlament przystąpi jesienią 2015 r. do czytania budżetu;
5. uważa, że w 2016 r. priorytetem powinno być wzmocnienie prac parlamentarnych, w szczególności poprzez zwiększenie działalności ustawodawczej Parlamentu, a także jego zdolności do sprawowania kontroli nad organem wykonawczym oraz wzmocnienie bezpieczeństwa w budynkach Parlamentu oraz bezpieczeństwa cybernetycznego;
6. uważa, że Parlament powinien dać przykład i poczynić szczególne wysiłki w odniesieniu do wielkości swojego budżetu oraz wzrostu wydatków w stosunku do 2015 r.; podkreśla, że budżet na 2016 r. powinien być określony w oparciu o realistyczne przesłanki, powinien być spójny z zasadą dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

7. uważa, że reformy strukturalne i organizacyjne mające na celu zwiększenie skuteczności, zrównoważenia środowiskowego i wydajności, powinny być kontynuowane poprzez staranną analizę możliwych synergii i oszczędności; ponownie podkreśla, że można by uzyskać znaczące oszczędności, gdyby istniało tylko jedno miejsce pracy zamiast trzech (Bruksela, Strasburg, Luxemburg); podkreśla, że proces ten należy przeprowadzić bez uszczerbku dla wysokiej jakości prac ustawodawczych Parlamentu, jego uprawnień budżetowych i kontrolnych lub jakości warunków pracy posłów, asystentów i pracowników instytucji;

8. podkreśla, że aby umożliwić posłom do Parlamentu wykonywanie mandatów i zwiększyć zdolność Parlamentu do wykonywania wszystkich jego uprawnień, należy zapewnić wystarczający poziom zasobów; podkreśla, że należy pokryć wydatki statutowe i obowiązkowe niezbędne w 2016 r.;

9. z zadowoleniem przyjmuje, że część budżetu przewidziana dla Parlamentu w dziale 5 WRF pozostawała w minionej kadencji, z wyjątkiem 2011 i 2014 r., na poziomie poniżej 20 %; uważa, że część budżetu przewidziana dla Parlamentu na 2016 r. powinna również pozostać na poziomie poniżej 20 %;

10. uważa, że ogólny wzrost wydatków w budżecie Parlamentu na rok 2016 w stosunku do roku 2015 należy określić za pomocą dwóch następujących czynników:

(i) stopy wzrostu bieżących wydatków, która nie może przekroczyć 1,6 %;

(ii) wzrostu wydatków nadzwyczajnych koniecznych w 2016 r., aby zwiększyć bezpieczeństwo w budynkach Parlamentu Europejskiego i bezpieczeństwo cybernetyczne w Brukseli, na co przeznaczone ma być maksymalnie 15 mln EUR;

podkreśla, że w tym celu konieczne są oszczędności w innych obszarach;

11. z zadowoleniem przyjmuje porozumienie w sprawie oszczędności osiągnięte pomiędzy Komisją Budżetową a delegacjami Prezydium na posiedzeniach pojednawczych w dniach 14 i 15 kwietnia 2015 r., w porównaniu z kwotą przewidzianą we wstępnym projekcie preliminarza budżetowego zaproponowaną pierwotnie przez Prezydium;

12. ustanawia swe wydatki bieżące/operacyjne na rok 2016 na poziomie 1 823 648 600 EUR, co stanowi wzrost o 1,6 % w stosunku do budżetu na rok 2015, i dodaje do projektu preliminarza budżetowego wyjątkowe wydatki nadzwyczajne w kwocie 15 mln EUR, które w 2016 r. są niezbędne w celu zwiększenia bezpieczeństwa swych budynków w Brukseli, a także bezpieczeństwa cybernetycznego Parlamentu;

13. korzysta z okazji, jaką stanowi ta pierwsza w 8. kadencji pełnoprawna procedura pojednawcza w sprawie budżetu Parlamentu, i zwraca się do sekretarza generalnego i Prezydium o przedstawienie średnio i długoterminowego planowania budżetowego, wraz z dokumentami dotyczącymi procedury uchwalania budżetu na rok 2017; zwraca się do sekretarza generalnego o wyraźne wskazanie wydatków dotyczących inwestycji (budynków, zakupów itd.) oraz wydatków związanych z funkcjonowaniem Parlamentu i jego statutowymi obowiązkami;

14. przypomina, że Parlament, w kontekście procedury budżetowej, ma możliwość dostosowania priorytetów budżetowych oraz że podejmie ostateczną decyzję na jesieni 2015 r.;

Kwestie szczegółowe

Priorytetowe traktowanie prac parlamentarnych

15. podkreśla, że po wejściu w życie Traktatu z Lizbony, na mocy którego Parlament stał się autentycznym współustawodawcą, oraz biorąc pod uwagę, że jednym z najważniejszych zadań Parlamentu jest sprawowanie kontroli nad władzą wykonawczą, należy obecnie położyć zdecydowany nacisk na prace ustawodawcze i kontrolne posłów;

16. uważa, że aby skonsolidować rolę Parlamentu należy odpowiednio wzmocnić za pomocą przesunięć, o ile nie zostało to jeszcze zrobione, zdolność administracyjną wyspecjalizowanych sekretariatów komisji parlamentarnych;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

17. uważa, że aby zapewnić posłom odpowiednie wsparcie w ich działalności parlamentarnej konieczna jest nowa równowaga między akredytowanymi asystentami parlamentarnymi i asystentami krajowymi; zwraca się do sekretarza generalnego o możliwie jak najszybsze przedstawienie Prezydium wniosku w sprawie decyzji w tym zakresie; uważa, że w przypadku przeglądu obowiązujących przepisów należy przestrzegać okresu przejściowego i oczekuje, że ostateczna decyzja wejdzie w życie najpóźniej w lipcu 2016 r.;

18. podkreśla, że potrzebna jest większa przejrzystość w odniesieniu do zwrotu kosztów ogólnych ponoszonych przez posłów; wzywa Prezydium Parlamentu do podjęcia prac nad określeniem bardziej szczegółowych przepisów dotyczących rozliczania wydatków, na które zezwolono w ramach pokrywania kosztów ogólnych, nie generując przy tym dodatkowych kosztów dla Parlamentu.

19. przypomina, że zgodnie z art. 130 Regulaminu Parlamentu Konferencja Przewodniczących musi przeprowadzić do lipca 2015 r. ocenę procedury składania dodatkowych pytań w odniesieniu do pytań wymagających odpowiedzi na piśmie; podkreśla, że skoncentrowanie się na statystykach prac parlamentarnych nie powinno odbijać się niekorzystnie na rzeczywistej działalności ustawodawczej posłów; dlatego apeluje o zmianę tej procedury i wzywa właściwy organ do:

- ograniczenia, w odniesieniu do każdego posła, liczby pytań parlamentarnych składanych w formie elektronicznej do maksymalnie pięciu pytań na miesiąc (nie uwzględniając współautorów);
- uchylecia możliwości składania wszelkich dodatkowych pytań w formie wydrukowanego i podpisanego osobiście przez posła dokumentu;

20. podkreśla, że taka zmiana Regulaminu Parlamentu Europejskiego dotyczącego pytań wymagających odpowiedzi na piśmie (art. 130) może wygenerować oszczędności oraz ograniczyć obciążenia administracyjne instytucji europejskich bez uszczerbku dla uprawnień ustawodawczych Parlamentu Europejskiego; oczekuje, że zmienione przepisy będą obowiązywały od stycznia 2016 r.;

21. uważa, że wymiana mebli we wszystkich miejscach pracy posłów i pracowników instytucji nie jest priorytetem w budżecie na rok 2016;

Bezpieczeństwo

22. podkreśla, że w obecnej sytuacji za najważniejszy priorytet należy uznać kwestię bezpieczeństwa w budynkach Parlamentu; podkreśla, że Parlament będzie musiał podjąć nowe środki, niezbędne aby zwiększyć bezpieczeństwo w swoich budynkach i poza nimi, pozostając jednocześnie „otwartym domem” dla obywateli Europy, a także w zakresie bezpieczeństwa cybernetycznego;

23. zwraca się w związku z tym do sekretarza generalnego o przedstawienie Komisji Budżetowej ogólnej oceny i oddziaływania na budżet środków bezpieczeństwa przedsięwziętych przez Parlament Europejski od momentu podjęcia decyzji o internalizacji służby ochrony Parlamentu Europejskiego (decyzja Prezydium z czerwca 2012 r.) oraz o przedstawienie planowanych działań mających zwiększyć bezpieczeństwo w pomieszczeniach Parlamentu i poza nimi, a także wpływu tych działań na budżet na rok 2016; domaga się informowania o skutkach finansowych ustaleń dotyczących międzyinstytucjonalnej współpracy administracyjnej w dziedzinie bezpieczeństwa;

Bezpieczeństwo cybernetyczne

24. uważa, że ze względu na coraz szersze korzystanie z elektronicznych mediów i sprzętu elektronicznego, należy zwrócić szczególną uwagę na bezpieczeństwo w dziedzinie IT, aby zapewnić możliwie najwyższy poziom bezpieczeństwa systemów informacyjnych i komunikacyjnych; uważa, że wszelkie środki w tej dziedzinie powinny być oparte na jasnej ocenie potrzeb Parlamentu, a decyzję w tej sprawie należy podjąć w ramach procedury budżetowej;

Polityka w zakresie nieruchomości

25. przypomina, że obecnie trwa przegląd średnioterminowej strategii polityki w zakresie nieruchomości, która została przyjęta przez Prezydium w 2010 r.; wzywa sekretarza generalnego, aby możliwie jak najszybciej i najpóźniej do sierpnia 2015 r. przedstawił Komisji Budżetowej nową średnioterminową strategię polityki w zakresie nieruchomości, zanim jesienią 2015 r. Parlament przystąpi do czytania budżetu;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

26. podkreśla, że inwestycje długoterminowe, takie jak projekty Parlamentu w zakresie nieruchomości, należy realizować ostrożnie i w przejrzysty sposób; domaga się sprawnego zarządzania kosztami, dokładnego planowania projektów i ścisłego nadzoru; ponawia apel o przejrzyste podejmowanie decyzji w dziedzinie polityki nieruchomości na podstawie wcześniej podawanych informacji, z należyтым uwzględnieniem art. 203 rozporządzenia finansowego;

27. zachęca odpowiedzialnych wiceprzewodniczących do przedłożenia właściwej komisji nowej średnioterminowej strategii w zakresie nieruchomości, a także sprawozdania z postępów dotyczącego budynku KAD, w tym opcji finansowania; na tej podstawie zadecyduje podczas czytania budżetu o włączeniu finansowania budynku KAD do budżetu na rok 2016 biorąc pod uwagę ewentualne oszczędności w odniesieniu do odsetek;

28. przypomina, że z uwagi na budowę budynku KAD całkowite roczne płatności będą w przyszłości o wiele niższe niż koszty czynszu za wynajęcie porównywalnej nieruchomości;

Komunikacja

29. wzywa sekretarza generalnego do przedstawienia Komisji Budżetowej sprawozdania w sprawie oceny kampanii wyborczej Parlamentu z 2014 r., a także skuteczności działań komunikacyjnych Parlamentu ukierunkowanych na ogół obywateli;

30. jest głęboko przekonany, że głównym zadaniem posłów jest działalność ustawodawcza; uważa dlatego, że w tym celu należy priorytetowo traktować komunikację ze społeczeństwem i innymi zainteresowanymi stronami poprzez modernizację sprzętu technicznego i medialnego ze względu na coraz większe zainteresowanie mediów, rosnące znaczenie mediów społecznościowych oraz dodatkowe potrzeby posłów podczas zwykłych posiedzeń plenarnych;

31. zwraca się do Prezydium o przeprowadzenie niezależnej oceny pierwszego Europejskiego Spotkania Młodzieży, zanim zorganizowane zostanie drugie spotkanie;

Ślad środowiskowy Parlamentu

32. przypomina, że Parlament ma obowiązek działać w zrównoważony sposób; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki na rzecz eliminowania papierowej formy dokumentów oraz wielce przydatne działania podejmowane w ramach podejścia EMAS; uważa, że proces EMAS wymaga stałego wsparcia budżetowego;

33. zwraca się o ocenę wyników podejścia opartego na dobrowolności w odniesieniu do korzystania z klasy biznes w lotach na krótkich dystansach;

Dom Historii Europejskiej

34. przyjmuje do wiadomości, że otwarcie Domu Historii Europejskiej planowane jest na rok 2016; zwraca się do sekretarza generalnego o przedłożenie Komisji Budżetowej w odpowiednim czasie — zanim Parlament przystąpi do czytania jesienią 2015 r. — zaktualizowanego programowania budżetowego na następne pięć lat dotyczącego wydatków operacyjnych i związanych z funkcjonowaniem przewidzianych na Dom Historii Europejskiej od momentu jego otwarcia, w tym dotyczącego wkładu Komisji; przypomina, że w sekcji 3 budżetu na rok 2014 utworzono nową linię budżetową 16 03 04 „Dom Historii Europejskiej” dla wkładu Komisji w koszty operacyjne Domu Historii Europejskiej;

Środki kadrowe

35. podkreśla, że w 2016 r. należy kontynuować realizację celu polegającego na 5 % redukcji liczby pracowników, wyznaczonego w ramach porozumienia w sprawie WRF na lata 2014–2020; z zadowoleniem przyjmuje potwierdzenie, aby nie obejmować tym celem pracowników grup politycznych, co jest w pełni zgodne z wyżej wymienionymi rezolucjami Parlamentu w sprawie budżetów na rok 2014 i 2015;

Środa, 29 kwietnia 2015 r.

36. zauważa, że zaproponowano, aby w 2016 r. usunąć z planu zatrudnienia sekretariatu Parlamentu 57 stanowisk, co pozwoli zaoszczędzić około 5,7 mln EUR, zważywszy, że niektóre z tych stanowisk są obecnie nieobsadzone i że osoby zajmujące pozostałe stanowiska przejdą w trakcie roku na emeryturę lub zostaną przeniesione; zauważa, że zaproponowano, aby usunąć z planu zatrudnienia sekretariatu Parlamentu kolejne dwa stanowiska i przenieść je do Komisji Europejskiej, co jest związane z dwoma międzyinstytucjonalnymi projektami w zakresie IT prowadzonymi przez Komisję Europejską, oraz że tym samym w planie zatrudnienia Komisji Europejskiej na 2016 r. powstaną dwa nowe stanowiska;

37. zatwierdza propozycję sekretarza generalnego dotyczącą utworzenia 25 dodatkowych stanowisk mających wzmocnić DG SAFE z myślą o zwiększeniu skuteczności systemów bezpieczeństwa w budynkach Parlamentu i poza nimi, ochronie przeciwpożarowej w budynkach, a także z myślą o zapewnieniu odpowiedniej ochrony posłom, pracownikom i wysokiej rangi gościom w pomieszczeniach Parlamentu; zwraca się o dokładne określenie kosztu tych stanowisk; uważa jednak, że system bezpieczeństwa poza budynkami Parlamentu powinien być zapewniony przez władze belgijskie;

38. z zadowoleniem przyjmuje propozycję wzmocnienia sekretariatów komisji parlamentarnych w celu udzielenia posłom wsparcia niezbędnego do sprawowania kontroli, w szczególności w tych komisjach parlamentarnych o największej liczbie, obecnie lub w przyszłości, aktów wykonawczych i delegowanych; podkreśla, że każde zwiększenie środków powinno odbywać się poprzez przesunięcia;

39. zauważa, że w tym celu sekretarz generalny zaproponował, aby utworzyć 20 dodatkowych stanowisk w celu wzmocnienia sekretariatów odnośnych komisji parlamentarnych (ECON, ENVI, ITRE, TRAN i LIBE);

40. zwraca się do sekretarza generalnego o przedłożenie Komisji Budżetowej pełnego przeglądu rozwoju stanowisk w Parlamencie i sposobu dotychczasowej realizacji celu redukcji personelu o 5 %, sposobu jego terminowego osiągnięcia oraz tego, jaka referencyjna liczba stanowisk w planie zatrudnienia jest wykorzystywana do realizacji tego celu;

Uwagi końcowe

41. przyjmuje preliminarz na rok budżetowy 2016;

42. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji i preliminarza Radzie i Komisji.

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

P8_TA(2015)0177

Zawieszenie stosowania nadzwyczajnych środków handlowych w odniesieniu do Bośni i Hercegowiny *I**

Poprawki przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 30 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1215/2009 wprowadzające nadzwyczajne środki handlowe dla krajów i terytoriów uczestniczących w procesie stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej lub powiązanych z tym procesem oraz zawieszającego jego stosowanie w odniesieniu do Bośni i Hercegowiny (COM(2014)0386 – C8-0039/2014 – 2014/0197(COD)) ⁽¹⁾

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2016/C 346/41)

Poprawka 1**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 2***Tekst proponowany przez Komisję*

- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1215/2009 nie przewiduje żadnej możliwości tymczasowego zawieszenia przyznawania wyjątkowych środków handlowych w przypadku poważnych i systematycznych naruszeń podstawowych praw człowieka oraz zasad demokracji i praworządności przez jej beneficjentów. Właściwe jest wprowadzenie takiej możliwości, aby umożliwić podejmowanie sprawnych interwencji w przypadku poważnego i systematycznego naruszania podstawowych zasad dotyczących praw człowieka, demokracji i praworządności w jednym z krajów i terytoriów uczestniczących w procesie stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej lub powiązanych z tym procesem.

Poprawka

- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1215/2009 nie przewiduje żadnej możliwości tymczasowego zawieszenia przyznawania wyjątkowych środków handlowych w przypadku poważnych i systematycznych naruszeń podstawowych praw człowieka oraz zasad demokracji i praworządności przez jej beneficjentów. Właściwe jest wprowadzenie takiej możliwości, aby umożliwić podejmowanie sprawnych interwencji w przypadku poważnego i systematycznego naruszania podstawowych zasad dotyczących praw człowieka, demokracji i praworządności w jednym z krajów i terytoriów uczestniczących w procesie stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej lub powiązanych z tym procesem. **Poszanowanie zasad demokratycznych, praworządności i praw człowieka oraz ochrona mniejszości są niezbędne, aby poczynić postępy w procesie przystąpienia.**

Poprawka 2**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Motyw 5***Tekst proponowany przez Komisję*

- (5) Od początku procesu stabilizacji i stowarzyszenia zawarto układy o stabilizacji i stowarzyszeniu z wszystkimi zaangażowanymi krajami Bałkanów Zachodnich z wyjątkiem Bośni i Hercegowiny oraz Kosowa ⁽²⁾. W **czerwcu 2013 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji** w sprawie układu o stabilizacji i stowarzyszeniu z Kosowem.

Poprawka

- (5) Od początku procesu stabilizacji i stowarzyszenia zawarto układy o stabilizacji i stowarzyszeniu z wszystkimi zaangażowanymi krajami Bałkanów Zachodnich z wyjątkiem Bośni i Hercegowiny oraz Kosowa ⁽³⁾. W **maju 2014 r. zakończono negocjacje** w sprawie układu o stabilizacji i stowarzyszeniu z Kosowem, **a układ parafowano w lipcu 2014 r.**

⁽¹⁾ Sprawa została odesłana do właściwej komisji w celu ponownego rozpatrzenia zgodnie z art. 57 ust. 2 akapit drugi regulaminu(A8-0060/2015).

⁽²⁾ Użycie tej nazwy nie ma wpływu na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości na temat ogłoszenia przez Kosowo niepodległości.

⁽³⁾ Użycie tej nazwy nie ma wpływu na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości na temat ogłoszenia przez Kosowo niepodległości.

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 7

Tekst proponowany przez Komisję

- (7) Jednakże Bośnia i Hercegowina nie zgodziła się jeszcze na dostosowanie koncesji handlowych przyznanych na mocy umowy przejściowej w celu uwzględnienia preferencyjnej tradycyjnej wymiany handlowej między Chorwacją a Bośnią i Hercegowiną w ramach Środkowoeuropejskiej umowy o wolnym handlu (CEFTA). W przypadku gdyby do czasu przyjęcia niniejszego rozporządzenia umowa w sprawie dostosowania koncesji handlowych określonych w układzie o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz w umowie przejściowej nie została podpisana i nie rozpoczęto jej tymczasowego stosowania przez Unię Europejską i Bośnią i Hercegowinę, preferencje przyznane Bośni i Hercegowinie powinny zostać zawieszone z dniem 1 stycznia 2016 r. Po podpisaniu i rozpoczęciu tymczasowego stosowania przez Bośnię i Hercegowinę oraz Unię Europejską umowy w sprawie dostosowania koncesji handlowych określonych w umowie przejściowej, preferencje te powinny zostać przywrócone.

Poprawka

- (7) Jednakże Bośnia i Hercegowina nie zgodziła się jeszcze na dostosowanie koncesji handlowych przyznanych na mocy umowy przejściowej w celu uwzględnienia preferencyjnej tradycyjnej wymiany handlowej między Chorwacją a Bośnią i Hercegowiną w ramach Środkowoeuropejskiej umowy o wolnym handlu (CEFTA). W przypadku gdyby do czasu przyjęcia niniejszego rozporządzenia umowa w sprawie dostosowania koncesji handlowych określonych w układzie o stabilizacji i stowarzyszeniu oraz w umowie przejściowej nie została podpisana i nie rozpoczęto jej tymczasowego stosowania przez Unię Europejską i Bośnią i Hercegowinę, preferencje przyznane Bośni i Hercegowinie powinny zostać zawieszone z dniem 1 stycznia 2016 r. Po podpisaniu i rozpoczęciu tymczasowego stosowania przez Bośnię i Hercegowinę oraz Unię Europejską umowy w sprawie dostosowania koncesji handlowych określonych w umowie przejściowej, preferencje te powinny zostać przywrócone. **Władze Bośni i Hercegowiny powinny wraz z Komisją podwoić swoje wysiłki, aby wypracować – przed dniem 1 stycznia 2016 r. oraz w zgodzie z umową przejściową – wzajemnie akceptowane rozwiązanie, zwłaszcza w odniesieniu do handlu transgranicznego.**

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (7a) **Niezbędne jest uwzględnienie stałych postępów zainteresowanych krajów i terytoriów Bałkanów Zachodnich na drodze do członkostwa w Unii Europejskiej, a także przystąpienia Chorwacji do Unii i wynikającej stąd potrzeby dostosowania umowy przejściowej z Bośnią i Hercegowiną. W tym kontekście konieczne jest również wzięcie pod uwagę jednoznacznego zobowiązania Unii na rzecz europejskiej perspektywy dla Bośni i Hercegowiny, o czym jest mowa w konkluzjach Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 15 grudnia 2014 r. W konkluzjach tych ponownie zwrócono uwagę na potrzebę ugruntowania przez politycznych przywódców Bośni i Hercegowiny reform niezbędnych z uwagi na integrację z UE w pracy wszystkich odpowiednich instytucji, a także na potrzebę zapewnienia skutecznego funkcjonowania wszystkich szczebli władzy rządowej, aby Bośnia i Hercegowina mogła przygotować się do przyszłego członkostwa w UE.**

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

Poprawka 5
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 7 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (7b) *Unia Europejska jest nadal gotowa wspierać europejskie perspektywy Bośni i Hercegowiny i oczekuje od przywódców politycznych tego kraju realizacji reform na rzecz wspierania sprawnych instytucji, jak również zapewnienia równych praw trzem narodom tworzącym to państwo oraz wszystkim obywatelom Bośni i Hercegowiny.*

Poprawka 6
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – punkt – 1 (nowy)
Rozporządzenie (WE) nr 1215/2009
Motyw 14 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

- (-1) *dodaje się następujący motyw:*

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

„(14a) W celu zagwarantowania należytego demokratycznego nadzoru nad stosowaniem tego rozporządzenia Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania aktów na podstawie art. 290 TFUE w związku z niezbędnymi zmianami i dostosowaniami technicznymi w załączniku I i II wynikającymi ze zmiany kodów CN i podpodziałów TARIC, w związku z niezbędnymi zmianami wynikającymi z przyznania preferencji handlowych w ramach innych ustaleń zawartych między Unią a krajami i terytoriami objętymi niniejszym rozporządzeniem, a także w związku z zawieszeniem korzyści przysługujących na mocy tego rozporządzenia w przypadku nieprzestrzegania warunku skutecznej współpracy administracyjnej w celu zapobiegania nadużyciom, warunku przestrzegania zasad praw człowieka i praworządności oraz warunku podejmowania skutecznych reform gospodarczych i angażowania się we współpracę regionalną. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednocześnie, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Komisja powinna udostępnić pełne informacje i dokumentację dotyczącą jej posiedzeń z ekspertami krajowymi w ramach prowadzonych przez nią prac dotyczących opracowywania i wdrażania aktów delegowanych. W związku z tym Komisja, w oparciu o najlepsze praktyki wypracowane podczas wcześniejszych doświadczeń w innych dziedzinach polityki, powinna zadbać o odpowiednie zaangażowanie Parlamentu Europejskiego w celu stworzenia mu jak najlepszych warunków do wykonywania w przyszłości uprawnień kontrolnych w odniesieniu do aktów delegowanych.”.

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 1 a (nowy)

Rozporządzenie (WE) nr 1215/2009

Artykuł 2 – ustęp 3

Tekst obowiązujący

3. W przypadku nieprzestrzegania przez kraj lub terytorium ust. 1 lub 2 Komisja może, za pomocą aktów wykonawczych, zawiesić w całości lub w części, uprawnienia do korzyści wynikających z niniejszego rozporządzenia dla danego kraju lub terytorium. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8 ust. 4.

Poprawka

(1a) artykuł 2 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku nieprzestrzegania przez kraj lub terytorium ust. 1 **lit. a)** lub **b)** Komisja może, za pomocą aktów wykonawczych, zawiesić w całości lub w części uprawnienia do korzyści wynikających z niniejszego rozporządzenia dla danego kraju lub terytorium. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 8 ust. 4.”

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – punkt 1 b (nowy)

Rozporządzenie (WE) nr 1215/2009

Artykuł 7 – litera c (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(1b) w art. 7 dodaje się punkt w brzmieniu:

„c) całkowite lub częściowe zawieszenie uprawnień danego kraju lub terytorium do korzyści wynikających z niniejszego rozporządzenia, jeżeli kraj ten lub terytorium nie przestrzega warunków określonych w art. 2 ust. 1 lit. c) i d) oraz w art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.”

Czwartek, 30 kwietnia 2015 r.

Poprawka 9**Wniosek dotyczący rozporządzenia****Artykuł 1 – punkt 1 c (nowy)**

Rozporządzenie (WE) nr 1215/2009

Artykuł 10 – ustęp 1 – akapit pierwszy – wprowadzenie

Tekst obowiązujący

1. Jeśli Komisja stwierdzi, że istnieją wystarczające dowody nadużycia finansowego lub niezapewnienia współpracy administracyjnej zgodnie z wymaganiami weryfikacji dowodów pochodzenia lub że ma miejsce masowy wzrost przywozu do Wspólnoty ponad poziom normalnej produkcji i zdolności eksportowych lub brak przestrzegania przepisów art. 2 ust. 1 przez kraje lub terytoria, o których mowa w art. 1, może ona podjąć środki w celu zawieszenia całości lub części porozumień przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu na okres trzech miesięcy, z zastrzeżeniem, że uprzednio:

*Poprawka***(1c) wprowadzenie do art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:**

„1. Jeśli Komisja stwierdzi, że istnieją wystarczające dowody nadużycia finansowego lub niezapewnienia współpracy administracyjnej zgodnie z wymaganiami weryfikacji dowodów pochodzenia lub że ma miejsce masowy wzrost przywozu do Wspólnoty ponad poziom normalnej produkcji i zdolności eksportowych lub brak przestrzegania przepisów art. 2 ust. 1 **lit. a) i b)** przez kraje lub terytoria, o których mowa w art. 1, może ona podjąć środki w celu zawieszenia całości lub części porozumień przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu na okres trzech miesięcy, z zastrzeżeniem, że uprzednio:”

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL